

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

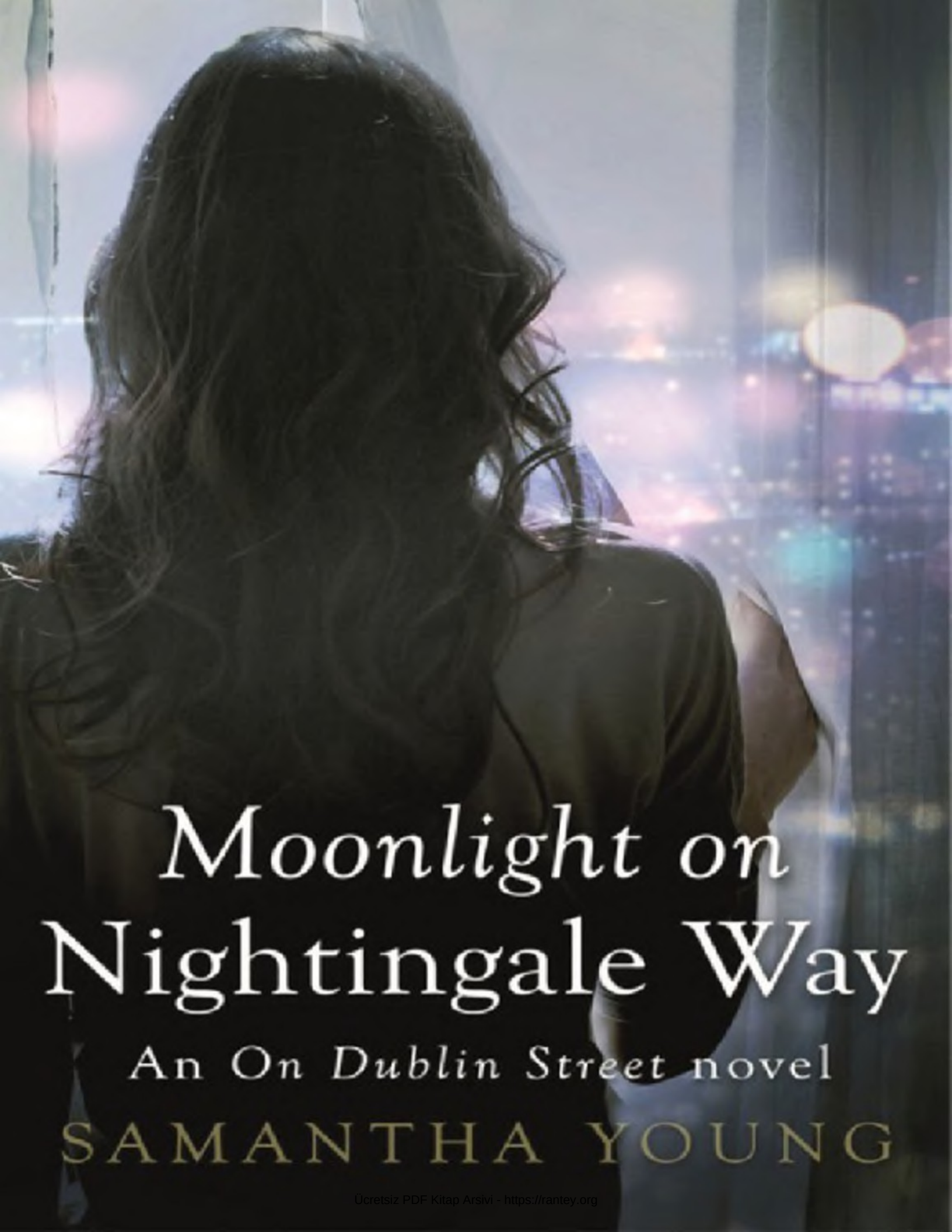
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A woman with long, dark, wavy hair is seen from behind, looking out a window. The window reflects the city lights of Dublin at night, creating a bokeh effect with various colored lights (yellow, red, blue, green). The woman is wearing a dark top.

Moonlight on Nightingale Way

An On Dublin Street novel

SAMANTHA YOUNG

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

CHAPTER 1

| yeni gelen çocukla paylaştığım sahanlığın
parmaklıklarına örtülmüş parlak pembe tangaya
baktı.

Henüz tanışmadığım bir komşum. Onunla ilk yarı
tanışıklığım, dün gece işim durma noktasına geldiğinde
oldu.

Yan kapıdan gelen tiz sesler. Komşumun kız
arkadaşı seks sırasında gürültü yapıyordu.
Çok, çok gürültülü.

Sinir bozucu olsa da bitmesini beklemekten başka
yapabileceğim bir şey yoktu. O kadar uzun sürdü ki
(dayanıklılıkları için onlara puan vermeliydim), uyku vaktim
gelmişti ve neredeyse hiç düzenleme yapmamıştım.

Şimdi ispiyoncunun tangası tırabzanımın üzerinde
damlıyordu.

Temiz ve bakımlı merdiven boşluğumun birdenbire
Shameless'ın setine dönüştüğü düşüncesiyle dehşete
kapıldım ve rahatsız edici eşyaya dehşet içinde bakmaktan
başka bir şey yapamadım.

Komşumun kapısının açılma sesi dikkatimi tangadan onun
kapısına çevirdi.

Kapı aralığından dışarı adımını atmış, kulağında telefon,
son derece uzun boylu bir adamdı. Gözlerim geniş omuzları
ve kaslı pazuları üzerinde gezindi ve siyah
Sağ ön kolunun büyük bir kısmını kaplayan bir dövme. Kelt
tasarımına benziyordu ve üzerinde bir kılıç vardı.
üzerinde yarım daire çizerek kabzanın her iki yanında
birleşiyor.

"Babamla konuş," diye mırıldandı adam, bakışlarımı
dövmesinden yüzüne çekti. "Neye karar verirsen ver, ben
varım."

Koyu renk saçları sinekkaydı tıraş edilmişti ve Bu da onun sert yüz hatlarını daha da belirginleştiriyordu. İri cüssesi ve saçları bana göre çok fazlaydı. Erkeklerimin daha zayıf, temiz kesimli ve çok daha az korkutucu olmasını tercih ederdim.

Kafasını kaldırıp beni fark ettiğinde birden kendimi onun bakışlarının arasında buldum.

Onun bakışları altında yanaklarımı saran sıcaklıktan ürkerek donakaldım. Hayatımda gördüğüm en olağanüstü gözlere sahipti. Berrak ve hafiftiler. Siyah kirpiklerle çevrili güzel, sıra dışı menekşe rengi gözler. Bu gözler onun bakışlarını biraz yumuşatıyordu.

Bakışlarını vücudumda gezdirip tekrar yukarı kaldırdığında kendimi onun bakışlarından kurtulmuş buldum. O andan itibaren kibarca başını sallayınca kıllandım. Belki de verdiğim tepkinin onun ne kadar umursamaz olduğuyla bir ilgisi vardı. Tamamen

Sinirliydim ve bununla başa çıkmakta hiç de iyi değildim, tekrar tangaya baktım ve dudağımı ısırdım. İç çamaşırlarımın sahanlığında kurummasına izin veremezdim.

Yapamadım işte.

Konuşmasına devam ederken ona dönüp baktım. "Affedersiniz," dedim sessizce, sinirlenmişim, sözünü kesmek istiyordum ama yine de bunu zorla yapamayacak kadar terbiyeliydim.

Yine de sessiz sözlerim bakışlarını tekrar bana çevirdi ve kaşlarını çatı. "Shannon, seni sonra ararım... Tamam... 'Hoşça kal, Tatlım.'" Telefonunu kulağından indirdi ve cebine koydu. "Yardımcı olabilir miyim?"

Elimi uzattım ve kendimi resmen tanıttım. "Ben Bayan Grace Farquhar." Diğer elimle kapımı işaret ettim. "Komşunuz."

Dudaklarını sert bir çizgiyle birbirine bastırarak iri elini benimkinin içine soktu ve onu içine çekti. Omuzlarımdan bir ürperti geçti ve elimi ona uzattığıma hemen pişman oldum. "Memnun oldum, Bayan Grace Farquhar."

"Hmm, oldukça," diye mırıldandım, elimi geri çektim ve hissettiğim kadar telaşlı görünmemeye çalıştım. "Peki

ya sen?"

"Bay Logan James MacLeod."

Benimle dalga geçiyordu. Görmezden geldim. "Pekala, Mr. MacLeod." Hoş bir ses tonu kullanmaya çalıştım ama tanga'nın parmaklıktan bana baktığını ve sinirimi körüklediğini hissedebiliyordum. "Eğer kız arkadaşın iç çamaşırlarını havalandırmada kurutmaktan vazgeçerse çok memnun olurum.

halka açık merdiven boşluğu." Hoşnutsuzluğumu gizlemeye çalışmadan parmağım ile tanga'yı işaret ettim.

Logan tanga'ya baktı. "Kahretsin," diye mırıldandı.

"Logan!" diye bağırdı dairesinin içinden bir kadın sesi. "Kahvaltı için dışarı çıkmak ister misin?" Sese aniden bir beden eşlik etti.

Genç bir kadın, üzerinde bir erkek gömleğinden başka bir şey olmadan sahanlığa çıktı. Sütyeninin kurdelesinin hemen altından iliklenmişti ve oldukça etkileyici bir göğüs dekoltesi ortaya çıkmıştı. Kadının her şeyi kıvrımlı ve kadınsıydı; kısa ama düzgün bacakları bronzlaşmış, uzun saçları parlak platin sarısına boyanmıştı ve gözlerine ustalıklarla takılmış kilometrelerce uzunlukta takma kirpikleri vardı.

Her yönden benim zıttımdı ve ben Logan MacLeod'un beni görür görmez neden kovduğunu birden anladım.

"Neler oluyor?" Geniş bebek mavisini gözlerini kırıştırarak Logan'a baktı.

Logan iç çekti. "Tanga'nı kuruması için buraya mı koydun?"

Başını salladı. "Buradaki hava banyodakinden daha kuru. Daha çabuk kurur diye düşünmüştüm."

İkisini izledim, komşumun giderek artan sıkıntısından ve kız arkadaşının bu durum karşısındaki kayıtsızlığından büyüledim.

"Delirdin mi sen?"

Burnunu kırıştırdı. "Hayır. Neyin var senin?" "Daha dün gece tanıştık ve sen donum inişte." "Ve?"

Logan yardım ister gibi bana baktı. Ona sadece şaşkınlıkla bakabildim. Şimdi anladığım kadarıyla ısrarlı bir tek gecelik ilişkiye geri döndü. "Bu çok kaba ve komşumu kızdırdı." Başparmağını omzunun üzerinden bana doğru salladı. "Çamaşırlarını burada yıkamak için biraz erken olduğundan bahsetmiyorum bile. Kahvaltı da öyle. Şimdi, sakıncası yoksa, yapmam gereken işler var."

Onun diplomatik olmayan fırçasından rahatsız olan tek gecelik sevgilisi tangasını kaptığı gibi daireye geri döndü ve bir dizi küfür savurdu. O sırada pembe bir elbise ve yüksek topuklu ayakkabılar giymiş, dengesiz ayakları üzerinde öfkeyle dairesinden çıkarken Logan gözle görülür bir şekilde sinirlenmişti.

Neredeyse tehditkâr görünüyordu.

Etrafındaki tehlike havasından ürperdim.

"Siktir git, seni piç!" Merdivenlerden tepinerek indi. Sonra omzunun üzerinden bu kez bana bir bakış daha fırlattı. "Ve sen, seni züppe inek!"

Gözden kaybolurken dudaklarım şaşkınlıkla aralandı. "Ne kadar hoştu, değil mi?" dedim şaşkınlıkla.

"A sınıfı bir yapışkandı."

"Belki de akşam için cinsel partner seçerken daha seçici olmalısın," diye yardımsever bir öneride bulundum.

Görünüşe göre pek yardımcı olmamış. Logan MacLeod korkutucu bakışlarını üzerime çevirdi. "Beni mi yargılıyorsun, erik?"

Yanaklarım alev alev yanarken, "Erik mi?" diye fısıldadım.

"Plummy." Gözlerini üzerimde gezdirdi ve açıklamadan önce dudakları yüzünü buruşturdu. "Posh."

"Ben sosyetik değilim." Bundan bahsetmesine bile kızarak ayağımı yere vurmamak için kendimi zor tuttum. Londra'da Kensington'da büyümüştüm ve çok iyi konuştuğum doğrudu, ama bunun, her ne sebeple olursa olsun, çok düşmanca davrandığı gerçeğiyle hiçbir ilgisi yoktu.

"Sen tanıdığım en havalı insansın, erik."

"Değilim."

"Sanırım bilirdim," dedi.

"İngilizlere karşı bir nefretiniz mi var Bay MacLeod?"

Gözlerini kısmıştı. "Ben bir şeylerden hoşlanmıyorum. çünkü ben insanları yargılamam." İşte yine insanları yargıladığımı ima etti. Daha yeni tanışmıştık!

"Ben de öyle."

"Oh? Yani beni tırabzanın üzerinde damlayan külotlara bakarak yargılamıyordun, öyle mi? Ya da o külotların tek gecelik bir ilişkiye mi aitti? Beni sıradan seks yaptığım için mi yargılıyorsunuz Bayan Farquhar? Yoksa sadece "Gündelik seks partneri seçimi mi?" Boynunda sarkık bir fiyonk olan bluzumu ve yüksek belli, bol paçalı pantolonumu inceledi. "Senin beğenine göre yeterince şık değil miydi?"

"Kafam tamamen karıştı," diye kekeledim. Ve utandım! Yüzleşmekten nefret ederdim.

"Daha açık anlatayım. Dost canlısı bir komşu ben taşındığımda kendini tanıttirdi. Dost canlısı bir komşu bir çift külot hakkında konuşmadan önce beni binaya davet ederdi. Ne oldu peki? Dost canlısı değil misin, yoksa hakkımda duyduğun bir şey seni rahatsız mı etti?"

"Yargılayıcı küçük külotlar bükülmüş mü?"

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok." Başımı salladım. "Sadece inişimde bir tanga istemedim." Kanımın ısındığını, yanaklarımın daha da kızardığını hissediyordum. Yapabileceğim tek şey arkamı dönüp anahtarımı kapıma sokmak ve tartışmadan uzaklaşmaktı. Neden bu kadar savunmacı olduğu ya da beni neden melodram düzeyine varacak kadar sinirlendirdiği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama öyleydi ve ben bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyordum.

"Güle güle... Bayan Grace Farquhar."

Kapıyı çarparak kapattım. Kapıya yaslandığımda, sanki merdivenleri koşarak çıkmışım gibi nefes nefese kaldığımı fark ettim. Kalbimin gülünç çarpıntısından oflayıp pufladım.

Merdiven boşluğum artık güvenli bir yer değildi.

Çok yorulmuştum.

O zaman, kapımdan dışarı adım atmak için ayağımı kaldırdığımda, aslında aşağıdakilerin yeterince farkında olmam tamamen tesadüftü.

Kapımın önündeki kustumuk yığınınını görmek için etrafıma bakındım. Ayağımı geri çektim ve tiksintiyle burnumu kırıştırdım. Bakışlarım koridor boyunca Logan'ın kapısına yöneldi.

Lanet domuz.

Sadece bitkin düşmemin sebebi o değildi, aynı zamanda dairemden çıkmak için bedensel atıkların üzerinden geçmek zorunda kalmamın da sebebiydi.

Dün gece dışarıdaki kabadayının sesini duymuştum, kıkırdayan kadın arkadaşını susturmaya çalışıyordu. Karşılaşmamızın üzerinden iki hafta geçmişti ve bu süre içinde onu üç farklı kadınla görmüştüm. Oyuncu. Büyük P ile tam bir oyuncu.

Bayan arkadaşını susturduğunu duyduktan sonra, kaçınılmaz gürültülü yatak odası jimnastiğinin başlamasını bekledim. Memnuniyetle sessizlik oldu ve düzenlemekte olduğum aşk romanının üç bölümünü bitirmeyi başardım.

Her şeyin yolunda olduğunu düşündüm ve saat üç buçuk civarında yatağa girdim, alarmımı on bir buçuğa kurdum. Sabah saat altıda utanç verici bir şekilde 'OH GOD, OH GOD, LOGAN, OH GOD' sesleriyle uyandım. Sanki adamın Tanrı'yla karşılaştırılmaya ihtiyacı varmış gibi. Egosu zaten İncil'e aitti.

Logan MacLeod kibirli bir baş belasıydı.

İki tur OH GOD'dan sonra, tamamen uyanıktım ve tekrar uyuyamadım.

Artık yürüyen bir zombiydim ve onun ya da arkadaşının kapımın önüne bıraktığı kusmuğun içine neredeyse zombi yürüyüşüyle giriyordum.

Bütün sabah kafamın içindeki götle beni cinsel maskaralıklarıyla uyanık tuttuğu için tartışmışım ama her zamanki gibi sonunda sakinleşmişim. İnsanlarla anlaşmazlık yaşamaktan nefret ederdim. Yirmili yaşlarımda başında gittiğim terapist, yüzleşmeye karşı isteksizliğimin sürekli başkalarının onayını aramamdan kaynaklandığını söylemişti. Yıllarca her iki ebeveynimi de kazanmaya çalışmışım ama pek başarılı olamamışım ve onların beni sevmesine duyduğum bu ihtiyaç

herkesle ilişki kurdum. Nefret edilmekten nefret ederdim ve bu yüzden insanları herhangi bir şekilde mutsuz etmekten kaçınırdım.

Bunun üstesinden gelmek için çok çalıştım çünkü zarar verici olabiliyordu ve serbest kitap editörlüğü işim kesinlikle yardımcı oldu, çünkü iyi bir editör olarak yapıcı eleştirilerimde kesinlikle dürüst olmam gerekiyordu. Müşterilerimle uğraşırken daha kalın bir deri geliştirmiştım, ama yine de zor zamanlar geçirdim. Özel hayatımda kimseyi kızdırmam.

Ve gerçekten de sinirli bir komşuyla uğraşmak istemiyordum.

Ama şimdi sinirlenmişim.

Hem de çok.

Kapımın önünde kustuğunuzu ve bunu temizlemediğinizi hayal edin!

Logan'ın kapısına dik dik baktım.

Aslında bu adamla bir şey yapmak istemiyordum. Şikâyetlerimi ona anlatmamın ilişkimiz üzerinde olumsuz bir etkisi olmayacaktı çünkü biz bir ilişkimiz var ve asla olmayacak.

Logan MacLeod yaptığı pisliği temizleyecekti ve beni dünyanın en sinir bozucu kadını olarak görmesi umurumda bile değildi.

Kanımda kaynayan öfkeyle kusmuğun üzerinden atladım, kapıyı kilitledim ve kapısına doğru yürüdüm. Kapıyı yumrukladım.

Hiçbir şey.

Onunla yüzleşme kararımdan pişmanlık duymadan önce daha sert vurdum.

İki saniye sonra içeriden bir hareket duydum, ardından boğuk bir küfür geldi. Kapı aniden açıldı ve adam tüm ihtişamıyla karşımda durdu. Gözlerimi kırıştırdım, sıcakla savaşıyordum.

yanaklarımda çiçek açtı ama başarısız oldu. Logan MacLeod Kapıyı açtığında üzerinde sadece boxer külot vardı ve gerçek hayatta onun gibi bir adam görmemiştım. Üzerinde bir santim bile yağ yoktu. Sadece saf, sert kaslar vardı.

Kesik. Arkadaşım Chloe onun kesildiğini söylerdi.

Logan bir eliyle kısa saçlarını ovuşturarak dikkatimi karın kaslarından uykudan pürüzlenmiş yüzüne çekti. "Bugün lanet olası bir Pazar sabahı," dedi gözlerini kısarak bana bakarken. "Konuşacaksan konuş."

Yanaklarımdaki sıcaklık daha da alevlendi. Yüzümün kızarmasına rağmen devam ettim. "Pazar sabahı olduğunun farkındayım," dedim sakın bir sesle, bir kez olsun

annemin otoriter sözlerini miras aldım. "Sabahlara kadar çalıştıktan sonra, şafak vakti senin tarafından kabaca uyandırıldım.

düşüncesizce yüksek sesli maskaralıklar. Sonra kapımdan çıktım ve üzerindeki kustumuk yığını bir kaç santimle kaçırdım. Sadece

Oraya sizin ya da bir başkası tarafından bırakıldığını varsayalım.

Dün gece eve getirdiğin kıkırdayan kadın." Fena halde titriyordum ve bunun endişeden mi yoksa öfkeden mi kaynaklandığını bilmiyordum.

Uzun zamandır kimse beni bu kadar üzmemiştii. "Siktir."

Elini yüzünde gezdirdi ve sonra yanımdan baktı. "O..." Kaşlarını çatı. "Arkadaşım."

Tek gecelik ilişkisinin adını hatırlayamadığını fark ederek gözlerimi devirdim.

"İlk iş dışarı çıkıp temizlemek istedim. Kusura bakmayın. Şimdi yaparım."

Özrü beni bir nebze yatıştırdı. Aptal aptal ona baktım.

Uykulu bir şekilde gözlerini kırıştırdı, çok çekici görünüyordu.

yeni uyanmış biri. "Başka bir şey var mı?"

"Hayır. Temizlediğin için teşekkür ederim." Arkamı döndüm ve beni durdurduğunda merdivenlere sadece bir adım atmıştım.

"Bu kadar düşmanca davranmak zorunda değilsin. O küçük kışındaki sopayı çıkarmayı düşünmelisin."

Ve bir anda yeniden öfkelen dim. Durdum ve omzumun üzerinden ona baktım. "Affedersiniz?" Doğru duyup duymadığımdan bile emin değildim.

"Beni aşağılayarak konuşuyorsun. Ve koridorda her

yanımdan geçtiğinde gülümsemek yerine bana attığın o kısık
ağızlı bakış var."

İğne ağızlı mı? Hakaret karşısında burnumu çektim ve ona cevap vermeye tenezzül etmeden tekrar gitmek için döndüm.

Merdivenlerden inerken bana "Ve şu," diye seslendi. "Bu kibirli küçük koklama son derece sinir bozucu."

Şok olmuş bir şekilde durdum.

Çünkü aniden, bu kişinin beni arzulu bulması karşısında her zamanki kaygı yığınım olmadığını fark ettim. Bunun yerine, onun da en az benim kadar benim yüzümden sinirlenmiş olması içimde bir zafer duygusu yarattı.

Kafamı kaldırdığımda onu sahanlıkta dikilmiş bana bakarken buldum.

Kızarmış yanaklarıma rağmen, sinir bozucu bir kibirle Saçımı omzumun üzerinden savurdum ve "Güzel" diye bağırdım.

CHAPTER 2

T Burada hoşnutsuzluğumu gizlememin hiçbir yolu yoktu ve bunu yapmak bile istemiyordum. Bu bir Chloe'nin "Kulağa seksi geliyor." demesine karşılık.

Logan MacLeod'dan bahsediyordu. Son on dakikamı onun tuhaflıklarından ve o sabah bana söylediklerinden arkadaşlarım Chloe, Aidan ve Aidan'ın nişanlısı Juno'ya yakınlıkla geçirmiştim. Chloe az önce söylediklerimin arasından "ateşli" kelimesini nasıl seçmişti, hiçbir fikrim yoktu.

"Oh, lütfen." Chloe yüz ifadem karşısında ofladı.
"Gizliden gizliye onun seksi olduğunu düşünüyorsun."

"Bence korkunç biri," dedim dehşete kapılarak.

"Kendini savunduğun için seninle gurur duyuyorum," dedi Aidan ve Juno koltuklarında onun yanına daha da kıvrıldı.

Aidan'la on bir yıl önce, Edinburgh Üniversitesi'ndeki ilk dönemimizde tanışmıştım. Kendi adıma konuşmanın benim için ne kadar önemli olduğunu herkesten çok o biliyordu ve bunun nedenini de çok iyi biliyordu. Chloe birinci sınıfta oda arkadaşımdı ve Edinburgh'da geçirdiğimiz dört yıl boyunca üçümüz çok yakınlaşmıştık. Biraz geveze, çapkın ve enerjikti, Chloe bizim zıttımızdı, ama birlikte çalıştık. Aslında, Chloe olmasaydı, Aidan Juno ile asla tanışamazdı.

Juno Kanada'dan gelen bir yüksek lisans öğrencisiydi. Burada hala bilmediğim bir mühendislik üzerine çalışıyordu. ve Chloe ile bir gece dışarıda tanışmıştı. Chloe, algısının son derece açık olduğu anlardan birinde Juno'da Aidan'a çekici geleceğini düşündüğü bir şey vardı. Taze yüzlü, utangaç, son derece zeki Kanadalıyı Aidan'la tanıştırdı ve ilk görüşte aşk oldu.

Beş yıldır birlikteydiler ve Juno yüksek lisansını bitirdiğinde evlenmeyi planlıyorlardı. Şimdilik, Aidan'ın profesyonel bir rugby oyuncusu olarak elde ettiği gelir sayesinde Stockbridge'deki gösterişli daireye mutlu bir şekilde yerleşmişlerdi.

Chloe de nişanlı olduğu için aramızda bekâr olan bendim. Nişanlısı Ed, enerji verimliliği alanında çalışıyordu. Son altı ayını İsveç'te, günlük konutlarda enerji maliyetlerini azaltmaya yardımcı olacak bazı parlak yeni teknolojiler geliştirmek için çalışarak geçirmişti.

Chloe, Ed olmadan yalnızdı. Ve Chloe yalnızken çöpçatanlık yapmayı severdi. Benim için. Onun çöpçatanlığına katlanmak o kadar da zor değildi. Ben bekardım ve "Bakıyorum."

Artı... Chloe'ydi. Chloe, Aidan ve Juno için her şeyi yaparım. Aidan ve Juno'nun güzel dairesinde etrafımda otururlarken onlara baktım ve ailemi gördüm. Beni yedi yıl önce tüm iletişimimi kopardığım ailemden daha iyi tanıyorlardı.

"Teşekkürler," dedim Aidan'a. "Kendimi savunmak gerçekten iyi hissettirdi."

Juno, "Eğer sana daha fazla sorun çıkarırsa, Aidan'a söyle," dedi ve hizmetlerini sundu. "O ilgilenecektir."

Aidan itiraz etmedi, çünkü gerçek şu ki, bununla başa çıkacaktı. Tüm çekingenliğine rağmen, kimseden bir bok almazdı ve hiçbirimizin almasına da izin vermezdi. Ayrıca çok iriydi, Logan'dan bile iriydi. Kimse - aptal olmadığı sürece - onunla uğraşmaya kalkmazdı. Üniversitedeki aşırı sarhoş bir geceyi saymazsak, onu çoğunlukla aşırı korumacı bir ağabey olarak görürdüm. O benim için hiçbir zaman koruyucu olmayan öz ağabeyim Sebastian'dan daha ailedendi. Aslında tam tersiydi.

Sebastian'la ilgili düşüncelerimi bir kenara bıraktım ve arkadaşlarıma güven verici bir gülümseme verdim. "Her şey yoluna girecek. Sadece yorgun ve huysuzum. Yarın akşam bir randevum var ve umarım bunu başarabilirim. biraz uyumalıyım ki yürüyen ölü gibi görünmeyeyim."

"Randevu mu?" Aidan söyledi.

"Spor salonumdaki adam."

Chloe homurdandı. "Yoga sınıfında kadınlara sapıklık yapan bir adamla randevulaştığına hâlâ inanamıyorum."

"Sapıklık yapmıyordu. Sınıfa katılmayı düşünüyordu."

Aidan sıırttı. "Doğru."

Onlara ters ters baktım. "Hepiniz herkes hakkında en kötüsünü düşünüyorsunuz." "Ve Drakula tarafından yetiştirilen biri için

onun gelinleri, orada olmasa bile en iyisini görürsünüz," dedi Chloe.

"Her zaman değil," diye homurdandım, komşumu düşünerek. "Peki yoga sapığı seni nereye götürüyor?" Juno söyledi.

Onun alaylarını görmezden geldim. "Adı Bryan ve beni yemeğe götürecekt."

Chloe homurdandı. "Sesin o kadar da heyecanlı gelmiyor." "Tabii ki dört gözle bekliyorum. Bryan çok heyecanlı görünüyor.

güzel." Öyle de yaptı. Ayrıca oldukça yakışıklıydı.

"Güzel mi?" Juno bana şaşkın bir gülümseme verdi.

"Tatlım, güzel mi? Hayır. Bu adam hakkındaki ilk düşüncem 'vay be' olmalı." Omuz silkti. "Aidan'la tanıştığım da benim için de 'vay be' olmuştu."

Aidan ona gülümsedi. "Ben de sana, sevgilim."

"Ugh. Dur." Chloe ellerini onlara doğru salladı.

"Hayır.

Şu anda şirin, aşk dolu saçmalıklar. Beş haftadır seks yapmadım ve Bayan Farquhar da üç haftadır sevişmiyor. aylar."

Renklendirdim. "Bunu paylaştığın için teşekkür ederim."

Juno, "Bir süredir biriyle yatmamış olman bu adamla yetinmen gerektiği anlamına gelmez," diye karşı çıktı.

"Yerleştiğimi kim söyledi?" İnanmayarak ellerimi havaya kaldırdım. "Hiçbiriniz onunla tanışmadınız."

"Buna gerek yok," dedi Aidan. "Son beş randevunun hepsi korkunç derecede benzerlik ve ıslak bir battaniyenin kişiliğini taşıyor. Kendini ucuza satmaya devam ediyorsun Grace. Bu adam hakkında şüpheli olduğumuz için bizi

suçlayabilir misin?"

"Aidan 'korkunç derecede benzerlik' derken, boylarından büyük işlere kalkışan adamlardan bahsediyor. Seninle çıkıyorum," diye ekledi Chloe.

"Hayır, değillerdi. Bunu söylemek çok sığ bir şey. Her şey dış görünüşle ilgili değil, biliyorsun. Ben de tam olarak Angelina Jolie değilim."

Aidan sinirli bir ses çıkardı ve kahve bardağına uzandı. Beni üzecek bir şey söylemektense bir yudum aldı. Chloe ise küfretti ve tersledi, "Ben anneni öldürebilir."

"Evet, sıraya gir," diye mırıldandım, kendi kahvemden bir yudum aldım ve onunla göz teması kurmaktan kaçındım. Onunla göz göze gelmek istemiyordum. bu özel konuşmayı yapmak.

"Kardeşimin arkadaşı Joe Facebook sayfamda fotoğrafınızı görmüş. Senin çok güzel olduğunu düşündüğünü söyledi." Juno bana sırtıttı.

Kızardım ve rahatsız bir şekilde kıvrandım. "Yapmadı." Güldü. "Öyle yaptı. Ally'den onu buraya getirmesini istedim.

Bir dahaki sefere beni ziyaret ettiğinde İskoçya."

"Saçmalama." Bu düşünce karşısında ofladım. "Bu Joe seksi mi?" Chloe sordu. "Oh evet."

"Her ne kadar iltifatınız için teşekkür etsem de, sorun olmazsa Bryan'la randevuma yine de gideceğim. Pek çok konuda uzlaşabilirim ama erkek arkadaşımın aramda bir okyanus olması bunlardan biri değil."

"İnişe ne dersin?" Chloe alay etti.

Onun asi düşünceleri karşısında burnumu kırıştırdım. "Logan MacLeod tüm dünyadaki erkekler arasında erkek arkadaşlığa en uzak adaydır."

Bana bir kaşını kaldırdı ve neredeyse bağırığımı fark ettiğimde tekrar kızardım. "Ünlü son sözler."

"Hayır, meşhur son sözler değil," diye ısrar ettim, komşumu düşündüğümde o anki kızgınlığın kanımda tuttuğunu hissettim. "Logan MacLeod görgüsüzün teki,

Muhtemelen cinsel hastalıklarla dolu,

Benim zevkime göre. Ve ben kesinlikle onun zevkine göre değilim. Onun yattığı kadınları görmelisin. Hepsi seksi, bronz tenli, sarı saçlı ve büyük göğüslü. Eteğimin etek ucu kasıklarımın altında kaldığı ve düğmelerimi göğüs dekoltemin üzerinde iliklediğim için kışımnda bir sopa olduğunu düşünüyor."

Ben söylenirken Chloe'nin gözleri yuvarlaktı. Merakla Aidan ve Juno'ya döndü. "Bu adamla tanışmalıyım."

"Neden?" Tersledim.

"Çünkü sana bunu yapabildiğine göre belli ki onda ilgi çekici bir şeyler var." Bana belli belirsiz bir işaret yaptı yol.

"Ne yapmak?"

"Bu," diye ısrar etti, belli belirsiz el hareketlerini tekrarlayarak. Dişlerimi birbirine kenetledim.

"Nedir bu?"

"Ne olduğunu bilmiyorum. Sadece bir şey olduğunu biliyorum."

Geçmişte beni gerçekten tanımayan insanlar tarafından, günlerini romantik kurguları düzenleyerek geçiren bir editör olarak erkeklerden gerçekçi olmayan beklentilerim olabileceği öne sürülmüştü. Beni tanıyan - gerçekten tanıyan - herkes bunun doğru olmadığını biliyordu. Her ne kadar hayatımı birlikte geçirmek istediğim erkeği aktif olarak arıyor olsam da, fantastik bir erkek aramıyordum. Anlayışlı, koruyucu ve eğlenceli birini arıyordum. Mükemmellik beklemiyordum. Sadece çıktığım kişiyi sevmek ve onun nazik olmasını istiyordum.

Bryan ne komik ne de nazikti.

Bryan burun delikleri alevlenerek, "Yani kaltak balığı satın almamış olmasına rağmen balığı aldı," diye bitirdi.

Gözlerimi kırıştırdım, nasıl olur da hake balığımdan bahsettiğimi merak ettim.

bir şekilde bizi eski kız arkadaşı konusuna getirmişti. Yine. Bryan şimdiye kadar bu berbat randevudaki tüm konuşmalarımızı son iki eski kız arkadaşına döndürmüştü.

Çok kızgın küçük bir adam gibi görünüyordu.

Canım sıkılmıştı, bir şekilde kendimi arı kovanına çomak sokarken buldum. "Ama bunu onun için bir lunaparkta kazandığını söylememiş miydin?"

Kaşlarını çattı. "Mesele bu değil."

"Bir kez verilen bir hediye geri alınamaz mı?" "Bu tam bir kadın lafı." Elimi yanımdan geçen garsona doğru kaldırdım. "Hesap, Lütfen."

Berbat randevunun yorgunluğuyla tek istediğim eve gidip, hafta sonundan kaydettiğim favori reality şarkı yarışmamın son bölümünü izlemektir.

Merdiven boşluğuna doğru aceleyle çıkıyordum ki, dehşete düştüm.

Kapı açıldı.

Logan dışarı çıktı ve kıyafetiyle beni şaşırttı. Güzel bir siyah takım elbise ve siyah bir gömlek giymişti. Gömleğinin üst düğmesi açıktı ve kravat takmamıştı ama yine de çok şıktı - onu şimdiye kadar gördüğüm en medeni haliydi. Geceleri çalışıp çalışmadığını ve eğer çalışıyorsa tam olarak ne iş yaptığını merak ettim.

Merdivenlerin başında durdum ve Logan beni görünce sarsıldı, bakışları üzerimde gezindi, dudakları aralandı sanki şoktaymış gibi. Ben de onun gibi siyah giyiyordum. Siyah bir Alexander McQueen elbisesi, diz hizasında pilili bir eteği ve göğüs dekoltesini mütevazı bir şekilde gösteren V yakası vardı. Elbise önceki hayatımdan bir kalıntıydı ve saf bir klastı. Onu çok sevmiştim. Neredeyse on yıldır seviyordum. İlk defa bal kahvesi saçlarım omuzlarımdan sarkıyordu ve makyajım açık tenime uygun olarak koyu pembe tonlarındaydı.

O olağanüstü gözleri benimkilerle buluştuğunda kızardım.

"Randevudan mı döndün?" dedi, sesi buna şaşırmış gibiydi. "Evet," diye cevap verdim nezaketen.

"Sanırım randevu iyi gitmedi?"

"Neden böyle düşündün ki?"

"Çünkü evde yalnızsın."

Yanaklarımın onun yanındayken olduğu gibi kızardığını hissederek yanından geçtim ve anahtarlarımı almak için çantamı karıştırdım. "Bu sizin için bir şok olabilir, Mr. MacLeod, ama hepimiz ilk buluşmada biriyle yatmayız."

"Ne kadar sıkıcı."

Alaycı ses tonuyla irkildim ve gözlerinin bana parladığını gördüm. "Buna bir kadına saygı duymak denir."

"Buna hayatı dolu dolu yaşamamak denir."

Merdivenlerden inmeye başladı. "Belki biriyle yatarsan biraz rahatlarsın."

Beni algılayışının canımı yaktığını kendime bile inkar ederek burnumu çektim. "Tamamen rahatım."

"Oh, öyle diyorsun," diye seslendi, kafası gözden kaybolurken sinir bozucu kıkırdaması bana doğru geliyordu.

"Argggh." Kapıyı açıp arkamdan çarparak kapatmadan önce debriyajımı kapıma vurdum. Debriyaj, öfkemle dairemin koridoruna doğru uçtu. "Lanet olsun adama!"

Bir dahaki sefere son sözü ben söyleyecektim.

CHAPTER 3

"Bugger, bugger, bugger," diye mırıldandım. Çantamdan anahtarlarımı almaya çalışırken yiyecek dolu üç alışveriş torbasıyla hokkabazlık yapmaya çalışıyordu.

İri bir el aniden bir el arabasının kollarını çekiştirmeye başladı.

ve ben korkuyla başımı kaldırdım. Bakışlarım Logan MacLeod'unkilerle çarpıştı. "Ne-"

Çanta onun elindeydi, ikinci ve üçüncüsü de hızla diğer eline geçti.

Yüzündeki ciddi ifadeye şaşkınlıkla baktım. "Arkamdan geldiğini bile duymadım." Kesinlikle hareket etti Büyük bir adam için sessizce.

Konuşmak yerine binamızın ön kapısını işaret etti.

Telaşla anahtarlarımı çıkarıp doğru olanı seçerken ellerim biraz titredi. Bizi içeri aldım. "Artık onları taşıyabilirim. Teşekkür ederim."

Boş yüzü ve alışveriş poşetlerini geri vermeyi reddetmesi beni yürümeye devam etmeye zorladı. Zemin kattaki birinci dairenin önünde durdum ve kapıyı çaldım. Logan şaşkınlık içinde durdu. Ben daha açıklama yapamadan dairenin kapısı açıldı ve en sevdiğim komşum Bay Jenner ve onun güler yüzüyle karşılaştım.

"Ah, Gracie, işte buradasın." Bana sırıttı, gülümsemesi Öteme baktığında biraz bocaladı. "Oh, misafirin mi var?"

"Bay Jenner, bu Bay MacLeod. Binaya yeni taşındı. Çok nazik bir şekilde alışverişinizi taşımayı teklif etti."

Arkamda Logan'ın homurtularını duydum ve bunun durumu diplomatik bir şekilde anlatmamla mı yoksa alışveriş poşetlerinin benim için olmadığı gerçeğiyle mi ilgili olduğunu bilmiyordum.

"Oh, ne kadar nazıksınız." Bay Jenner Logan'a gülümsedi.

"İçeri gelin.

İçeri gelin."

Logan'a baktım ve o da bana baktı, kaşları soru sorar gibi kalkmıştı.

"Bay Jenner'ın alışverişini her hafta ben yapıyorum. İsterseniz onları içeri taşıyabilirim." Çantalar için elimi uzattım.

"Onları aldım." Beni geçip gitti ve ben de onu Bay Jenner'ın dairesine kadar takip ettim.

Yaşlı beyefendi birkaç yıl önce, ben binaya taşındıktan sadece birkaç ay sonra eşini kaybetti. Oğlu haftada bir kez ziyaret etmesi için bir temizlikçi ayarlamıştı, ancak o Alışveriş yapmak için daha fazla para istiyordu, ben de ücretsiz yapmayı teklif ettim çünkü Jenner'lar taşındığım andan itibaren bana karşı nazik ve misafirperver davrandılar.

Logan'ı küçük, iyi muhafaza edilmiş dairenin etrafına bakarken izledim ve komşumuzu mutfağına kadar takip ederken Bay Jenner'ın konuşmalarını gerçekten dinleyip dinlemediğini merak ettim.

Logan'ı izlemekle o kadar meşguldüm ki Bay Jenner'ın konuşmasını duymadığımı fark ettim ve Logan "Ben bir bakarım" dediğinde kafam karıştı.

"Neye bakacaksın?" Dedim ve hemen Logan'ın tezgâha koyduğu poşetlere daldım. Bozulabilecek şeyleri buzdolabına koymaya başladım.

"Bay Jenner'ın çamaşır makinesi çalışmıyor. Bir bakayım."

"Bunu yapabilecek nitelikte misin?" Hâlâ tam olarak ne iş yaptığını merak ettiğimi söyledim.

"Evet. Çamaşır makinesi teknolojisi üzerine doktoram var." Alaycılığı karşısında gözlerimi devirmiştım.

"Çok nazıksınız," dedi Bay Jenner, Logan'la aramızdaki gerginlikten habersiz olduğu belliydi.

"Şimdi yapacağım, eğer sorun olmazsa?" Logan, Jenner'ın minnettar bir şekilde başını sallaması üzerine ceketini silkti.

Logan'ın iyi bir şey yaptığını görmek için etrafta takılmak istemiyordum. Kızgınlığımı azaltabilirdi ve ben hiçbir şeyin yeni komşumdan hoşlanmamamı engellemesini istemiyordum. Yaptığı tek bir iyilik, ona karşı giderek artan şikâyetlerimden daha ağır basmıyordu. "Peki, ben gidiyorum o zaman."

Bay Jenner gülümsedi. "Tekrar teşekkürler, Gracie. Sen bir meleksin."

Gülümsemesine karşılık verdim ama Logan'ın sert bakışları altında benimkinin biraz titrediğini fark ettim. Sorgulayan, yakıcı bakışlarını görmezden gelerek ikisine de bakmadan el salladım ve daireden hızla çıktım.

Tüm o anlar zaman içinde kaybolacaktı... yağmurdaki gözyaşları gibi.

Cümleye on beşinci kez baktım, beni rahatsız eden şeyin ne olduğunu, neden bu kadar tanıdık geldiğini düşünmeye çalıştım ama konsantre olamadım.

Konsantre olamıyordum çünkü U2 son iki saattir yan odadan bana bağıırıyordu. Ne zaman bir şarkıları diğerine geçse, sükunet kahkaha sesleri.

Logan bir parti veriyordu.

"Tüm o anlar, gözyaşları gibi zaman içinde kaybolacaktı. yağmur," diye mırıldandım, parmağımı bilgisayarımın faresine vurarak. "Tüm o anlar. Tüm o anlar... Tüm o... Arrgggggh!" Bilgisayardan uzaklaştım ve dairemi onunkine bağlayan duvara baktım.

Daha önce Bay Jenner'a yardım etmeyi teklif ettiğinde ona karşı biraz yumuşadığımı fark ettim.

Bir daha asla.

Düşüncesiz bir sersemli.

Dün gece bir terapistle gitmem gerektiğini düşünmeye başlamıştım. tekrar için anlaşma ile benim yavaş yavaş montaj

Yeni komşuma karşı kızgınlık. Ama sabahleyin terapiste gitmektense çalışma programımı değiştirmenin benim için çok daha ucuz olacağına karar verdim. Bundan böyle öğleden sonraları çalışmak zorundaydım ve hepsi bu kadardı.

Tamam, bu yüzden gerçekten bu kadar bıkkın değildim. Kendimi ikna etmeye çalıştığım gibi programımı yeniden düzenledim. Yeni bir çalışma ve uyku düzenine alışmamın haftalar olmasa bile günler alacağını biliyordum ama yan odaya bir cehennem zebanisi taşındığı için başka bir seçenek göremiyordum.

Bu karar üzerine sabah kalkıp işlerimi hallettim, böylece o akşam yazarlarımdan birine teslim etmem gereken bir taslağı bitirmek için öğleden sonra erken saatlerde geri dönebilecektim. Günlerden Cumartesiydi ve Cumartesi günümü, o gün için St. Andrews'a gidecek olan Juno ve Chloe ile geçirmeyi tercih ederdim ama yapmam gereken işler vardı.

Yorgundum, huysuzdum ve can sıkıcı komşularla yüzleşecek havada değildim. Bu yüzden tabii ki Tam kapımı kilitlediğim sırada komşum Janice merdivenlerde belirince çok sevindim.

Janice merdivenlerden benim sahanlığıma çıktı ve beni görünce durdu. "Duydun mu?" diye söze girmeden tersledi.

Onun buz gibi soğuğuna karşı sabrımı bir kışlık pelerin gibi üzerime çektim.

Janice uzun süredir birlikte olduğu erkek arkadaşı Lukash ile benim üst katımda yaşıyordu. Lukash'ı nadiren görürdüm ve neyse ki Janice'le çok fazla karşılaşmadım. O bir İskoç mahkemelerinin savunma avukatıydı, mizahtan yoksundu ve... Şey, bunun için başka bir kelime yoktu. Gerçekten biraz kaltağın tekiydi.

"Neyi duydun?"

"Yan komşunuz." Logan'ın kapısını işaret etti, gözleri öfkeyle parlıyordu.

Yani başka birini kızdırmıştı. Hiç şaşırmadım. "Eski mahkûm," diye tükürdü.

Şimdi şaşırmıştım. "Affedersiniz?"

Janice bana doğru adım attı. Hemen ondan uzaklaşmak istedim. "Bay Jenner bana Logan MacLeod'un ona hapis yattığından bahsetti. Görünüşe göre aptal, hepimizin onun hapis yattığını bildiğimizi sanmış. Alt kattaki yaşlı keçi bunun bir sorun olduğunu düşünmüyor bile. O haydutun çamaşır makinesini tamir etmesiyle ilgili konuşup durdu."

Ellerimi yumruk haline getirdim. "Bay Jenner yaşlı bir keçi değil."

"Mesele bu değil." Janice savunmamı elinin tersiyle itti. "Hüküm giymiş bir suçluyla komşu olmaktan korkmuyor musun? Doğruca Bay Carmichael'a telefon ettim ama o haydutun arkadaşı olduğu konusunda ısrar ediyor. aslında komşusu olarak onunla daha güvende. Buna inanabiliyor musun?"

Bay Carmichael ev sahibimizdi. Kendisiyle şahsen hiç tanışmamış olmama rağmen çok iyi bir ev sahibiydi. Binada ya da dairelerimizde bir sorun çıkarsa hemen giderilirdi. hemen. "Belki de iyi bir karakter yargıcıdır. Ve belki de Bay MacLeod buradayken daha güvendeyizdir." Kendimi neden Logan'ı savunurken bulduğumu açıklayamıyordum. O bir kesinlikle çok düşüncesiz bir komşuydu ve ben Zaman zaman ondan korktum. Ama gerçekten korktun mu?

Hayır. Asla.

Janice homurdandı. "Hepiniz aptalsınız. O adam gibi insanları savunduğumu unutuyorsunuz. Onun ne tür bir insan olduğunu çok iyi biliyorum. Kiralamak için yeni bir yer arıyor olacağım."

Sonunda iyi haberlerim var.

Gülümsememi bastırmayı başardım. "Tamam. İyi günler o zaman." Etrafından dolandım ve beni daha fazla yargılamasına maruz bırakmadan merdivenlerden aşağı indim.

Aidan arayıp hızlıca bir kahve içmek isteyip istemediğimi sorduğunda süpermarkete yeni girmiştim. Evet demenin kasıtlı bir erteleme olduğunu biliyordum ama konuştum.

Çünkü kahve beni biraz uyandırabilir ve böylece daha sonra yapacağım işler için bana daha fazla enerji verebilir.

Alçak bahar güneşi kafenin dışını güzel ve yumuşak bir ışıkla aydınlatıyordu. Gözlerimi gölgeledim ve Aidan'ın küçük metal masalardan birinde oturduğunu gördüm. Bana çoktan bir kahve sipariş etmişti.

Karşısındaki koltuğa geçerken minnetle gülümsedim. "Sen bir rock yıldızısın." Hemen soğuk elimi sıcak bardağa sardım ve yumuşak içeceğimi yudumladım.

Aidan güneşin ışığında gözlerini kısarak bana baktı. "Bitkin görünüyorsun."

Homurdandım. "Teşekkür ederim."

"Şu komşun mu?"

Janice'in bu sabah verdiği haberi düşündüm ve Aidan'a bundan bahsetmemeye karar verdim. Bu onu endişelendirirdi. Hemen sonuca varabilirdi.

Belki de... belki de komşumun hüküm giymiş bir suçlu olduğu konusunda ben de hemen sonuca varmalıydım, ama ne yaptığını bilmiyordum.

Bay Carmichael'ın adamın karakterinden neden bu kadar emin görüldüğünü bilmiyordum ve her zaman tüm gerçekleri öğrenene kadar hüküm vermemenin en iyisi olduğunu düşünmüştümdür. Örneğin, Logan MacLeod'un kibirli, sinir bozucu ve gürültücü olduğunu biliyordum. I Bu konuda onu istediğim kadar yargılayabilirdim. "Hayatı dolu dolu yaşamaya niyetli görünüyor."

"Ne demek

istiyorsun?" "Çok gürültücüdür."

Aidan omuz silkti. "Belki de ne kadar gürültü yaptığının farkında değildir. Sadece bir şey söyle."

"Bunu yaparsam, zorluk çıkardığımı düşünecektir."

"Sen mi?" Aidan söyledi. "Zor mu? Sen nasıl zor olunacağını bilmezsin."

"Logan hakkında konuşmak istemiyorum. Neden lanet komşumla bu kadar ilgileniyorsunuz?"

Sırıttı. "Ona verdiğin tepki yüzünden."

"Oh, yine mi bu? Chloe seni Juno'yla tanıştırdığından beri onu algı kraliçesi olarak görmeye başladın. Birçok şeyi yanlış anladığını bilmeni isterim.

Her zaman." Kahvemi yudumladım ve sonra kasten konuyu değiştirdim. "Callum nasıl?"

Callum, Aidan'ın takım arkadaşıydı. Birkaç yıl önce birkaç aylığına onunla çıkmıştım, ta ki ikimiz de çok fazla ortak noktamız olmadığını ve aslında bir çift olarak çok sıkıcı olduğumuzu fark edene kadar. Arkadaş olarak kesinlikle daha iyiydik. Biz ayrıldıktan birkaç ay sonra Callum, Annie ile çıkmaya başladı.

çok dışa dönük, açık hava spor gazetecisi. O zamandan beri birlikteydiler ve düğünlerini planlıyorlardı.

Aidan'ın yüzü düştü. "Callum ve Annie ayrıldılar."

"Olamaz!" "Olamaz!" dedim, hayretle. "Neden?"

"İster inanın ister inanmayın, siz ve o çok benzer bir aile durumunu paylaşıyorsunuz, sadece o hala kendi ailesiyle konuşuyor. Onun ailesi

Baskıcı ve olumsuzlar ve düğünü tamamen ele geçirmeye çalıştılar. Ayrıca torun konusunda da baskı yapmaya başladılar ve bu diğer ebeveynlerin yaptığı türden bir baskı değildi. Annie'nin evinin sahibi oldukları ortaya çıktı. Callum bunu bilmiyordu. Annie evliliklerinin ilk yılında hamile kalmazsa anne ve babası onları evden atmakla tehdit etmiş. Görünüşe göre, çocuk sahibi olmanın Callum'un Annie konusunda ciddi olduğunu kanıtlayacağına inanıyorlar. Evliliğin aksine."

"Aman Tanrım," diye mırıldandım, derin bir empati hissettim.

Diğer insanlar herhangi bir ebeveynin böyle davranmasını saçma bulabilir, hatta belki de böyle ebeveynlere inanmayabilir.

Ama ben kişisel deneyimlerimden onların var olduğunu biliyordum. "Callum sürekli Annie'nin onlara karşı çıkmasını bekliyordu. Onlar

Çocuk sahibi olmayı denemeden önce evli bir çift olarak kendilerine en az bir yıl ayıracıklarını zaten konuşmuşlardı. Ev umurunda bile değil. Her şeyi bırakıp gitmeye hazır. Ama Annie... Annie bunu yapmıyor ve Annie ona karşı çıkmasını

istediğinde Annie ona kızmaya devam ediyor.
Aile. Sonunda Callum tartışmalardan bıktı. Hissetti ki

Ailesi tarafından tuzağa düşürüldü ve Annie'yle evlenirse hayatının geri kalanında başına gelecekleri görebiliyor."

"Bu korkunç," diye fısıldadım, Callum için göğsüm ağrıyordu. "Lanet olası aileler."

"Hepsi kötü değil."

"Hayır," diye kabul ettim. "Özellikle de onları kendiniz inşa ediyorsanız."

Aidan kıkırdadı. "Kendi kendini inşa etmenin akıllıca bir şey olduğunu duymuştum."

"Kaliteli malzemeler seçtiğiniz sürece yanlış yapmazsınız."

"Bu benzetmedeki kaliteli malzeme ben miyim?"

Sadece sıırttım, çünkü öyle olduğunu biliyordu.

Annie'yi düşündüm ve keşke ona gidip Callum'a bir şans verip onu ailesi yapsaydı hayatının ne kadar daha iyi olacağını söyleyebilseydim.

Rahatlama olacaktı.

Tatlı bir rahatlamadan başka bir şey yok.

Küçük alışveriş çantamı taşıyarak merdivenlerden daireme çıktığımda saat öğleden sonra iki civarındaydı. Kafamda kurgu yapmaya başlamıştım ki Logan'ın kapısının açılmasıyla gelen kahkaha sesiyle kendi küçük dünyamdan çıktım.

Küçücük, göz kamaştırıcı

Kızıl saçlı, kapısının önünde duruyordu. Hiç de onun tipi değildi. Öncelikle çok fazla kıyafet giyyordu.

Gülen kızıl saçlı kadın beni görünce durdu. Gülümsedi.

"Merhaba."

Gülümsemesine karşılık vermeyecek kadar kibardım.

"Merhaba." Kapıma doğru ilerledim ama beni yine durdurdu.

"Ben Shannon. Logan'ın küçük kız kardeşi." Menekşe gözleri

Dostça bir eğlenceyle bana baktı. Bana elini uzattı.

Onu salladım. "Grace. Tanıştığımıza memnun oldum." "Sen Logan'ın kapı komşususun, değil mi?"

"Evet," diye homurdandı Logan onun yanında.

Aniden asılan yüz ifadesine baktım ve içimde bir tatmin duygusu hissettim. Onun beni sinirlendirdiği kadar benim de onu sinirlendirmem harikaydı. Gerçekten de onun düşüncesiz gürültü seviyesini katlanılabilir kılan tek şey buydu.

"Hiç de onun tarif ettiği gibi değilsin." Shannon bana dönmeden önce kardeşine sırttı.

İçimden onun büyüleyici gözlerindeki fesatlığı sorguladım ve Logan'ın benim hakkımda tam olarak ne söylediğini merak ettim. "Muhtemelen hayır," diye onayladım.

"Peki sen ne iş yapıyorsun Grace? Logan, Victoria Caddesi'ndeki gece kulübü Fire'in müdürü."

Fire'in nerede olduğunu biliyordum. Chloe tarafından birkaç kez dansa götürülmüştüm. Shannon neden bana Logan'ın mesleğini söyleme ihtiyacı hissetmişti ki? Geç saatlere kadar çalıştığı düşünülürse işi mantıklı geliyordu. "Serbest kitap editörüyüm." Logan'ın gözlerinin içine baktım ve dikkatle ekledim, "Evden çalışıyorum."

"Oh, bu harika," dedi Shannon coşkuyla.

Neden, ah neden, huysuz ağabeyinin yerine bu dost canlısı sevgili yan daireye taşınmamıştı?

"Olabilir." Derin bir nefes aldım, aniden Shannon'ın varlığındaki cesaret ya da onun olası tampon rolü. "Geç saatlere kadar çalışıyorum. Ancak dün gece yapamadım." I

Logan'ın buyurgan ifadesi altında bocalamamaya çalıştı. "Partiniz çok gürültülüydü. Korkarım sabahın üçünde U2 dinlemekten pek hoşlanmıyorum."

Shannon dudaklarını birbirine bastırdı ve başını kaldırıp ağabeyine baktı. "Suçlamama" karşılık tek kelime etmeden ona baktı. Shannon uyarırcasına başını salladı. "Biraz daha düşünceli olmaya çalış, tamam mı?"

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Bunu bir tutam tuzla kabul et, Shannon. Bayan Farquhar profesyonel bir şikayetçidir."

"Logan!" Shannon hakarete uğramış gibi görünüyordu.

Onun tepkisinden daha da cesaret aldım. "I Tek gecelik ilişkinizin tangasının sahanlığında kurumamasından ve diğer tek gecelik ilişkinizin kapımın önünde hastalanmasından şikayet ettim. Dairenden gelen çok yüksek sesli seks yüzünden çalışamadığım sayısız gece hakkında şikayet etmedim."

Kız kardeşi korku dolu yuvarlak gözlerle ona baktı. "Logan?"

Ona ters ters baktı ama sessiz kaldı. Konuşmasına gerek yoktu. "Kimseye hesap vermem" sözleri yüzünün her yerinde yazılıydı.

Ayak sesleri gergin anı böldü, Janice merdivenlerden sahanlığa inerken hepimiz döndük. Kendimi hazırladım.

Çekici esmer başıyla beni onayladı. "Grace." Sonra çenesini öyle kibirli bir şekilde yukarı kaldırdı ki neredeyse komikti. Logan ve Shannon'ın yanından geçip gitti. onları kabul ederek.

Topuklarının sesi inişiyle birlikte kaybolurken Shannon, "O da neydi?" diye fısıldadı.

Rahatsızca yer değiştirdim, kötü haber veren kişi olmaktan nefret ediyordum. Logan için bile olsa. "Korkarım Bay Jenner, Logan'ın hapisanede geçirdiği zamandan Janice'e bahsetmek gibi bir hata yaptı. Bay Jenner çok iyi biri. Janice gibi insanların... yani... iyi olmadıklarının farkında değil."

Bu haber Logan'ın tüm vücudunun gerilmesine neden oldu. Yüz hatları bile gerildi.

Shannon'ın rengi soldu. "Herkesin zaten bildiğini sanıyorduk. Şimdi bildiklerini mi söylüyorsunuz?"

Anlayamadığım bir nedenle midemde hoş olmayan bir his hissettim ve aniden Logan için kötü hissettiğimi fark ettim.

Kimin aklına gelirdi ki?

"Hiç fark etmez," diye aceleyle ikisini de ikna etmeye çalıştım. "Janice... şey, hepimiz onun ne kadar düşmanca olabileceğini biliyoruz. Ben olsam endişelenmezdim. Diğer herkes iyi olacak." Omuz silkdim.

başka ne söyleyeceğini bilemiyordu. "Sizinle tanışmak çok güzeldi, Shannon." Kapıma doğru döndüm ve sonra durdum. I Omzumun üzerinden bana nefesimi kesecek şekilde bakan Logan'a baktım.

Silahsız görünüyordu.

Onun tepkisine verdiğim tepkiyi üzerinden attım ve diplomatik bir tonda olduğunu umduğum bir şekilde, "Biraz daha sessiz olmaya çalışırsan memnun olurum," dedim.

Logan bana keskin bir baş selamı verdi. "Parti gürültüsünü azaltabilirim.

Ancak kadınların yatağında ne kadar ses çıkaracakları benim kontrolüm dışında."

"Oh, Logan." Shannon onun küstahlığı karşısında komik bir şekilde tiksinti dolu bir yüz ifadesi takındı ve ağabeyi kocaman bir sırıtış patlattı.

Kız kardeşine doğru genişçe gülümsediğini görünce bir kez daha nefesimin kesildiğini hissettim. Logan MacLeod'un ilk kez bu kadar saf, gerçek ve alaycı olmayan bir şekilde gülümsediğini görüyordum.

Görölmeye değer bir manzaraydı.

Birden bana baktı ve bakışlarımız kilitlendi.

Çılgınca kendimi serbest bırakmanın bir yolunu aradım. Nefes al, Grace. Nefes al!

Dudaklarımın arasından havayı üfledim ve bakışlarımı indirmeye zorladım kendimi. Kapımı açtım ve içeri adım attım. "Her zamanki gibi büyülendim Bay MacLeod," dedim, keşke biraz daha alaycı olsaydım.

Dengemi tekrar bozacak bir şey söyleyemedim ya da yapamadan kapımı kapattım.

CHAPTER 4

J Beklediğim gibi, Janice binamızdan taşındıktan sonra Logan'ın geçmişi bir sorun olmaktan çıktı. Görünüşe göre

Benim gibi herkes Bay Carmichael tarafından Logan binadayken tehlikede olmadığımız konusunda rahatlatıldı. Komşuma olan kızgınlığıma rağmen, eski bir mahkum olarak günlük toplumda onun için nasıl bir şey olduğunu merak etmekten kendimi alamadım. Görünüşe göre bir iş konusunda kendi ayakları üzerinde durabiliyordu - Bay Carmichael Fire'ın sahibiydi ve belli ki Logan'a orada bir iş teklif etmişti. Ama elbette bu, Logan'ın doğru kişi. Herkes Bay Carmichael değildi. Janice harika bir örnekti. Bu yüzden Logan ne zaman bir form doldurmak ya da devamsızlıklarını açıklamak zorunda kalsa, yargılamayla yüzleşmek zorunda kalıyordu.

Bir bakıma hâlâ cezasını çekiyordu.

İnsanlar kendi algılarının ve yargılarının ötesini görmeyi reddettiklerinde yaranın ne kadar derin olduğunu biliyordum.

Kendime rağmen, sanırım onun için gerçekten üzüldüm. Ancak, bunu asla yüksek sesle itiraf etmezdim.

Ne için mahkum edildiğini inanılmaz merak ediyordum. Belli ki mahkûmiyet açısından hafif bir suçtu, değil mi? Yoksa Bay Carmichael istikrarından bu kadar emin olmazdı.

Belki de bu benim saflığımdı, ama saflığımın içinde mutlu bir şekilde cahildim ve öyle olmaktan da oldukça mutluydum.

Söz verdiği gibi, Logan'ın gürültü seviyelerinde daha düşünceli olmaya çalışmasına yardımcı oldu. Önümüzdeki birkaç hafta boyunca bir kez yüksek sesle seks yaptık ama müzik ya da parti yoktu. Merdiven boşluğunda birbirimizin yanından geçerken

kibarca başını sallayarak onayladı, çünkü birbirlerini görmezden gelmek kötü bir davranış olurdu.

Hayat normale dönüyordu ve hatta tekrar geceleri çalışıyordum.

Yapmadığım şey çok fazla dışarı çıkmaktı.

Bryan'la felaketle sonuçlanan randevudan sonra, ki bu aslında felaketle sonuçlanan randevular silsilesinin beşincisiydi, kendimi biraz çekingen hissediyordum ama aynı zamanda sıkılmışım da. Chloe'nin nişanlısı bir süreliğine evdeydi ve Aidan odaklanmış "eğitim modundaydı".

Chloe hafta başında beni arayıp bir iş arkadaşıyla buluşmak isteyip istemediğimi sorduğunda isteksizce evet dedim.

Hoş bir sürpriz olarak, John eski moda bir şekilde yakışıklıydı ve benimle tanıştığında sevecen bir şekilde gergindi. Ancak akşam yemeğinden yarım saat sonra şarap tüketimindeki hız beni endişelendirmeye başlamıştı. Benimle sohbet etmek için alkole ihtiyacı varmış gibi görünüyordu ve aynı zamanda Ne zaman duracağını bilmiyor gibiydi.

Görünüşe göre John ve alkol iyi bir ikili değilmiş.

Restoranda bana yaklaştığında koyu renk gözleri dostça ve nazikti. Bakışları odanın içinde endişeyle gezinse de sıcaktı.

Ne yiyeceğimize karar verirken çene çalışıyorduk.

Ancak üçüncü kadeh şarabını içtiğinde, gözlerinin arkasına alaycı bir ışık girdi.

"Senin fotoğraflarını gördüm, biliyorsun," dedi.

Ne demek istediğini merak ederek makarnamdan başımı kaldırdım. "Affedersiniz?"

Sırıttı, gülümsemesi dengesizdi, şarabın etkisiyle tembelleşmişti. "Facebook'ta. Chloe bana Facebook'taki fotoğraflarını gösteriyor. Her zaman çok güzel olduğunu düşünmüşümdür."

İltifat karşısında kızardım. "Teşekkür ederim."

John aniden göğsüme baktı ve ben gerildim. "Biraz daha seksi giyinebilirsin, sence de öyle değil mi? Sende bir çatlama figürü, ama onu gerçekten göremiyoruz."

Kemiğe çok yakın yorum karşısında irkildiğimi gizleyerek neredeyse boşalmış şarap kadehine baktım ve

Keşke içimden bir şey söylemek gelseydi, ama restoranda olay çıkarmak istemedim. Sırılıklam bakışlarını sessiz bir sitemle karşıladım. "Ben kendi tarzımı seviyorum."

Ellerini savunurcasına kaldırdı. "Hakaret etmek istememiştim. Sadece biraz daha iyi giyinirsen bekâr olmayabileceğini düşünmüştüm."

Neredeyse yemeğimde boğuluyordum.

"Ve saçların açıkken daha iyi görünebilirsin. Bu şekildeyken biraz gergin görünüyorsun."

Gözlerimi kapatıp onu engellemeye çalıştım çünkü ne yazık ki eleştirileri bir tetikleyiciydi...

Midemde uçuşan kelebekler, midemdeki her şeyi alt üst etmekle tehdit ediyordu. Hiç bu kadar gergin hissetmemiştim. Bütün gün bir şey yiyememiştim.

İlk okul dansım.

Aynaya baktım, saçlarımla ve elbisemle oynadım ve saçlarımı toplamalı mıydım, mor elbise yerine siyah elbise mi giymeliydim diye düşündüm.

"Kapıda neden bir ocuk var?"

Arkamı döndüm, annemin kapımın pervazına yaslandığını görünce nabzım anında hızlandı. Elindeki kırmızı şarap kadehini çevirirken kaşlarını çatmış bana bakıyordu.

"Bu akşam Bayan Ferguson'la yemek yiyeceğinizi sanıyordum."

Annem bana kaşlarını çattı. "Belli ki değilim. Ne yapıyorsun Saklanıyor musun? Neden bu iğrenç canavarlığı giydin?"

"Okul dansına gitmem istendi."

Kadın homurdandı. "Kapımdaki kısa boylu ocuk tarafından mı? Sivilcesi var." Burnunu tiksintiyle kırıştırdı.

Kızardım ve başka tarafa baktım. "Adı Michael ve ondan hoşlanıyorum."

"İyi bir aileden mi geliyor?"

"Neden?" Başıımı kaldırdım, korkmuştum çünkü Michael'ın babası bir dişçiydi ve annesi de bir pembe dizide oyuncuydu. Bunun onları "iyi" bir aile yapıp yapmadığını bilmek zordu.

"Çünkü," diye iç geçirdi sabırsızca, "bilmem gerekiyor, Sivilcelerine rağmen bu çocuk, iki yerine dört kalçan varmış gibi görünmene neden olan bir elbiseyi çıkarmanı tavsiye etmeme değer." Bana şüpheyile baktı. "Sen hiç Başlamayı söylediğim diyetle sadık kalıyor musun?"

Titredim. "Okuldaki hemşire bunun on dört yaşındaki bir çocuk için uygun olmadığını söyledi."

"Okuldaki hemşire neden senin yeme alışkanlıkların hakkında bir şeyler biliyor ki?"

"Ben - ben okulda bayıldım."

Annem gözlerini devirdi. "Yüce Tanrım, ne kadar da duygusal."

Parmağım elbisemin kumaşına kıvrıldı ve onu ezdi. İnceydim ama yine de manken gibi ince annem için yeterince ince görünmüyordu.

"Eee?" diye tersledi. "Kim bu çocuk?"

"Annesi Andrea Leeds."

"Aktris mi?" Annem düşünceli bir şekilde başını eğdi. "İ Sanırım daha kötüsü de olabilirdi. Bunu giyemezsin."

Bardağını masama bıraktı ve gardırobuma doğru yürüdü.

"Bakalım sana vücut hatlarını belli edecek bir şeyler bulabilecek miyiz? Erkekler kız gibi görünen kızlar ister, biliyorsun Gracelyn. Hiçbir zaman seksi olamayacaksın ama seni kadınsı yapmaya çalışabiliriz." Gardırop seçimime şüpheyile baktı. "Saçlarına da bir şeyler yapmamız gerekecek. Lanet bir kimsesiz gibi görünüyorsun. Haftaya kestireceksin."

Uzun saçlarımin bir teline dokundum. "Kesmek istemiyorum."

Başını iki yana salladı, kara gözleri öfkeyle parladı.

"Benim çatım altında olduğun, benim paramı aldığın ve benim adımlı temsil ettiğin sürece dediklerimi yapacaksın. Anlaşıldı mı?"

"Evet, anne."

"Lanet olası çocuklar," diye mırıldanarak giysilere döndü. "Lanet olası baban ve onun lanet imparatorluğu için varislere olan ihtiyacı olmasaydı hiç çocuğum olmayacaktı. Ama senin aptallığınla uğraşmak zorunda kalan ben olduğum için umurunda mı? Hayır, umurunda değil..." Düşüncelere dalmış bir halde konuşmasını sürdürdü.

Gözlerim yaşlarla doldu ama her zamanki gibi onlara ve boğazımdaki acı dolu yumruya karşı savaştım...

"Lanet olsun," diye inledi John, elini sıkıntıyla saçlarında gezdirirken. "Hep yanlış şeyler söylüyorum. Böyle şeyler söylüyorum ve kafamda kulağa yararlı geliyorlar ama hepsi yanlış çıkıyor." Masaya doğru eğildi ve dirseği tatlı kaşığının dibine çarptı. Kaşık masadan yukarı fırladı. Fark etmedi bile. "Bence sen harikasin Grace. Gerçekten öyle."

Sarhoş sevgilime zayıfça gülümsedim. "Sorun değil. Yemeğimizi bitirelim."

Neyse ki John beni bir daha eleştirmeden yemek boyunca gevezelik etti, ancak bana hiç sormadı kendim hakkında hiçbir şey. İşi, ailesi ve rugby sevgisi hakkında çok konuştu. Aslında bana soru sorduğu tek an, "Aidan Ramage ile arkadaş olmak nasıl bir şey?" diye sorduğu andı.

"Dostça mı?" Ses tonu dalkavukluğun sınırlarında gezinirken soruya nasıl cevap vereceğimi bilemediğim için teklif ettim.

Aidan'a olan "hayranlığı" randevuyu kurtarmadı. I Yeni insanlarla tanışmanın ne kadar zor olabileceğini ve sinirlerin en iyi insanın bile aptal gibi davranmasına neden olabileceğini anlıyordum. Ama bir ayyaşla çıkmak bana göre değildi. Özellikle de bana annemi hatırlatan biriyle.

"Seni eve bırakayım." John biraz sallandı. restoranın dışında duruyordu. Geç bir akşam yemeği olmuştu, bu yüzden artık gökyüzü karanlıktı ve ay dışarıdaydı. Restoran Eski Şehir'deydi ve dairemde sadece birkaç sokak ötedeydi, ve bölge hala insanlarla doluydu. Ben aldırmadım.

Gece çiseleyen havaya rağmen eve tek başıma yürüyordum. Aslında bunu tercih ederdim.

"İyi olacağım."

"Hayır, ısrar ediyorum. Üniversitenin yanındasın, değil mi?" Döndü ve yürümeye başladı.

İçimi çektim ve aceleyle peşinden gittim. "Gerçekten benimle eve kadar yürümek zorunda değilsin."

"Seni eve bırakmamak benim için nezaketsizlik olur. Burada sürüngenler var, biliyorsun." Bana yine tembel, sarhoş bir sırıtış fırlattı.

Gözlerimi devirmemek için kendimi zor tuttum.

"Yani." John ellerini ceplerine soktu ve bana baktı. "İşini seviyor musun?"

Hayatıma olan bu ani ilgi beni şaşırtmıştı. "Um... evet. Kendi saatlerimi tutmayı seviyorum ve... şey, yaşamak için kitap okuyup şekillendiriyorum."

Küçük bir çocuk gibi burnunu kırıştırdı. "Kitaplar. Yak. Her zaman sıkılmıyor musun?"

"Hayır." Sıkıntıyla ofladım.

"Peki ya ailen? Hâlâ İngiltere'de mi?" "Evet."

"Yaşamak için ne yapıyorlar?"

"Babam medyada çalışıyor, annem ise ev hanımı."

"Bir ev kadını, ha? Baban bir ya da iki şilin kazanıyor olmalı."

Ya da bir milyar. "Hmm."

"Kardeşin var mı?"

Profiline baktım, her şeye burnunu sokmaya karar verdiği için sinirlenmişim. "Bir kardeş. Sen mi?"

"Hayır, Tanrı'ya şükür. Kardeşin ne iş yapıyor?"

"Babam için çalışıyor."

"Adı ne o zaman?"

"Oh, bak!" Biraz fazla parlak bir sesle söyledim.

"Neredeyse benimkine geldik." Durdum. "İyi geceler o zaman."

"Oh hayır." Başını salladı ve bana öyle bir sırıttı ki üzerimde nahoş bir ürpertinin dalgalanmasına neden oldu. "Bırak yürüyeyim"

kapıya kadar."

Kapıya vardığımızda tam olarak ne beklediğini bildiğimden başımı salladım. "Bence sadece iyi geceler demeliyiz."

Kabul etmek yerine hızla topuklarının üzerinde döndü ve Nightingale Yolu'ndan aşağı inmeye başladı. Sokak oldukça karanlıktı,

Tüm binalar tarafından gölgelendirilmiş ve seyrek olarak sokak aydınlatması serpiştirilmişti. Islak kaldırım taşlarının üzerine düşen ışığın büyük bir kısmı her zaman yardımsever olan ay tarafından sağlanıyordu. Kendimi huzursuz hissediyordum.

John'u takip etti.

"Kaç numarasın?" diye bana geri seslendi.

"Ben buradayım." Binamın mavi kapısının önünde yavaşlayarak durdum. "Yemek için teşekkür ederim."

John bana doğru küçük bir sıçrama yaptı. "Kahve içmeye gelebilirim." Bana umutla sırıttı.

Ona özür dileyen bir gülümseme verdim. "Yapacak işlerim var." "Oh, hadi ama." Bana yaklaştı, ben de tökezledim.

sırtını duvara yasladı. "Bana sor, Grace. İsteddiğini biliyorsun." Hafif ceketimin yakasını parmakladı ve ben içgüdüsel olarak elini tokatlayarak

uzaklaştırdı. "Ben içeri giriyorum.

Sen gitmelisin."

Ellerini teslim olma jestiyle havaya kaldırdı ama bana doğru bir adım daha attı.

Midem bulandı ve önce sağa sonra sola baktım.

Karanlık sokak boştu. "Gerçekten, John. Sadece içeri girmek istiyorum. İyi geceler."

"Gerginsin," dedi yumuşak bir sesle. "Anlıyorum. Bu gece gevşemek için birkaç kadeh şarap içmek zorunda kaldım, seninle tanışacağım için çok gergindim ama gergin olmamıza gerek yok,

Grace." Parmaklarını yanağımda gezdirdi ve ben irkildi. "Biz sadece arkadaş arayan iki yetişkiniz." "Hayır.

Sarhoşsun ve gitmeni istiyorum. Şimdi, lütfen geri adım at."

John tepki veremededen binanın kapısı açıldı. İri bir figür dışarı çıktı ve kapıyı arkasından kapatıp yüzünü çevirdiğinde ay ışığı ortaya çıktı

Logan. Beni görünce bir an durdu ve arkasını dönmeden önce bana başıyla selam verdi. İş için giyinmişti. Ve gidiyordu.

Korkudan ağzım açık kaldı ve tam Logan'ın adını haykıracaktım ki durdu ve arkasını döndü. Bana baktı, ifadesizdi ve sonra John'a baktı. Yüzündeki boş ifadeye rağmen, Logan tek kelime etmeden John'u çekince durumu anladığını hemen anladım. anahtarlarını çıkardı ve kapıyı açtı. Kapıyı iterek açtı ve bana doğru bir adım attı. "Grace," dedi.

Rahatlamıştım ve bunu saklayamayacağımı biliyordum, tıpkı onun gideceğini düşündüğümde yüzümdeki paniği saklayamadığım gibi. Yanından geçip içeri daldım, John'un kapıya doğru bir adım attığını görmek için omzumun üzerinden baktım. Logan kapının önünü kapattı ve John'un gözünü korkutarak tek kelime etmeden geri çekilmesini hayranlıkla izledim.

John titrek bir elini saçlarının arasından geçirdi, aniden Logan'dan başka bir yere bakmaya başladı ve sonra topuğunun üzerinde döndü ve sokağımızda biraz dengesiz adımlarla yürümeye başladı.

Logan binaya girdi ve kapıyı kapattı. Hareket etmemi işaret etmeden önce bir saniye birbirimize baktık.

Koridorda ilerlemeye başladım ve onun da arkamdan geldiğini duydum. Merdivenlerden yukarı çıkana kadar beni takip etti.

Daireme vardığımda, çantamda anahtarlarımı ararken beni izledi. Onları ele geçirmeyi başardığımda titreyen ellerimde çingırdadı.

Logan'ın sıcak eli benimkine dolandı ve anahtarları yavaşça elimden aldı. Benim için kapımı açtı. "İyi misin?"

"Evet, teşekkürler." Ona küçük, minnettar bir gülümseme verdim. "Sadece son birkaç randevumda Sex and the City'nin bölümlerinde sıkışıp kalmış gibi hissediyorum. Dışarıda çok tuhaf erkekler var." Cevap vermedi ve ben de rahatsız bir şekilde yer değiştirdim. "Peki, tekrar teşekkürler." İçeri girmek için hareket ettim ve adımı söyledi. "Evet?"

Logan artık ifadesiz değildi. Yüz hatlarında bir gerginlik ve gözlerinde koyu mor bir gölge vardı. Bu bakışı tanıdım. Kızgındı. "Bir daha asla sarhoş bir adamın seni eve bırakmasına izin verme."

Öfkesinin endişeden kaynaklanıyor gibi görünmesine şaşırarak, dilim tutulmuş bir halde sadece başımı sallayabildim.

Bana dikkatle baktı, ben de aptal aptal ona baktım.

Logan sabırsızca içini çekti. "Kapını kapat Grace. Kilidinin dönüş sesini duyana kadar işe gitmiyorum."

"Oh." Aptallığımdan dolayı kızardım ve kapıyı hafifçe kapattım. Kilidi çevirdim ve zinciri yerine taktım. "İyi geceler!" Kapıdan seslendim.

"İyi geceler, Bayan Farquhar," diye karşılık verdi ve ayak sesleri uzaklarda kaybolmadan önce sesindeki kuru eğlencenin gürültüsünü duydum.

Güneş tenimde harika bir his uyandırıyor. Dalgalar kıyıya vuruyordu. Hiçbir endişem, sorumluluğum yoktu, sadece hiç bitmeyen zaman ve beyaz kumlar vardı.

Hayat mükemmel, görkemli bir şekilde klişe bir cennet gibiydi.

"Grace."

Kulağıma gelen erkeksi sese karşı gözlerimi daha sıkı kapattım.

"Grace." Ses daha ısrarcı hale geldi. "Grace, uyan."

Birden şezlongum yan çevrildi ve bir sarsıntıyla uyandım. Zorlukla nefes alarak yatak odamın karanlığına göz kırptım ve gözlerim ışığa alıştığında kalbim göğsüme daha sert çarpmaya başladı. Logan yatağımda oturuyordu.

"Ne?" Korku içinde fısıldadım, başucumdaki ışığı açmak için eğildim. Hayal görmüyordum. Logan MacLeod yatağımda oturuyordu, üzerinde solmuş bir çift eski pantolondan başka bir şey yoktu.

Kot pantolon. Bakışlarımı zorla yüzüne çevirdim. "Burada ne yapıyorsun?"

Menekşe rengi gözleri üzerimdeydi, sessiz varlığı güçlüydü.

Nefesim kesildi.

Bacaklarımın arasındaki karıncalanma patlamasına karşı karnımın alt kısmı sıkıştı.

"Logan?"

Bir elini yavaşça kalçalarımın iki yanına koydu ve yüzü benimkine o kadar yaklaşıp o kadar öne eğildi ki dudaklarımız neredeyse birbirine değiyordu. Yüzünde şiddetli bir açlık parladı.

Yüzüme baktı ve ben nefes nefese kaldım, vücudumdaki uyarılmayı hissettim.

O beni istedi.

Birdenbire beni ensemden kavradı ve beni ona doğru çekti. Ağız benimkini yakaladı. Anında onun içinde eridim ve kollarımı ona doladım, parmaklarım sıcak teninin altındaki kaslara bastırdı.

Öpüşü sert, talepkâr, neredeyse cezalandırıcıydı ve ben bundan zevk alıyordum. Logan inledi, yankılar meme uçlarımın tepki olarak gerilmesine neden oldu ve ürperdim. Tepkim onun içinde bir şeyleri ateşledi ve yorgani üzerimden çekmeden önce beni kabaca sırtüstü itti. Yukarı baktım

Pijama şortumu çekiştirirken tahrik olmuş bir şaşkınlıkla ona baktım. İç çamaşırlarımla birlikte onları da ustalıkla bacaklarımdan aşağı kaydırıp ve sonra üzerime çıktı, gözlerimin içine bakarken kalçalarımı birbirinden ayırdı. Logan'ın elleri bileklerimi sardı ve kot pantolonla kaplı ereksiyonunu bacaklarımın arasına bastırırken kollarımı başımın üzerinde sabitledi. "Grace," diye fısıldadı kısık sesle, ihtiyaç dolu bir kelimeydi.

"Logan," diye yalvardım.

Sağ eli fermuarını indirmek için bileğimden ayrıldı. Kot pantolonunu ereksiyonunu serbest bırakacak kadar aşağı indirdi ve sonra beni yatağa sabitlemek için elini bileğime geri koydu.

Logan ben daha nefes alamadan içime girdi. İçime dolan

zevk-acı karşısında haykırdım.

Bacaklarım ayrıldı, daha derine inmesi için onu zorladım. O da yaptı. Sadece daha da sert itmek için geri çekildi. Ritmi hızlıydı. Sertti. Erimişti.

Daha önce yaşadığım hiçbir sekse benzemiyordu.

Logan içime girerken daha fazlası için nefes nefese kaldım, yüz hatları vahşi ve şehvetle gergindi.

Logan beni doruğa doğru becerirken yatak başlığı duvara çarptı. Orgazm içimi parçaladığında, adını o kadar yüksek sesle haykırdım ki, tüm binanın beni duyduğundan emindim.

Şehvet dolu bir hiperuzayda kaybolmuşken Logan'ın hareketsizliğini uzaktan hissettim. Ve sonra iç kaslarımın onun etrafında kenetlenmesine neden olan gırtlaktan gelen bir iniltiyle ürperdi. Kendini Boşalırken başını geriye attı, ben de onu hayranlıkla izledim. Sonunda boşaldı ve başını eğdi.

Menekşe gözleri beni delip geçti ve bana alaycı, hesaplı bir gülümseme verdi. "Sana tek ihtiyacın olan şeyin biriyle yatmak olduğunu söylemiştim."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve kulaklarımda hızla akan kan dalgalarından başka bir şey göremiyor, duyamıyordum.

Kendimi yatağıma attım ve başucumdaki lambanın düğmesini bulmaya çalıştım. Odaya yumuşak bir ışık doldu ve etrafıma bakındım.

Yalnızdım.

Ayrıca ter içindeydim.

Vücudum tahrik olmuş bir şekilde yanıyordu.

Yastığıma yaslandım, yanaklarım kızarmış ve erotik rüya beynime kazınmıştı.

Logan MacLeod'la ilgili bir seks rüyası görmüştüm.

Mutlak bir utanç iniltisiyle, sanki bir şekilde rüyanın anısını engelleyebilecekmişim gibi kolumla gözlerimi kapattım.

Ama yapamadım.

O huysuz, sinir bozucu, kibirli, düşüncesiz kabadayı adamla ilgili bir seks rüyası görmüştüm! Bu nasıl mümkün olabilirdi? Benim tipim bile değildi! Hayır, değildi.

Hayır.

HAYIR!

"Tanrım," diye inledim daha da kötü bir şey düşünürken.
Onunla bir daha nasıl yüzleşecektim?

CHAPTER 5

H düşünceli çizgisi sona ermişti.
Yaldızlı gümüşteki yansımama baktım.
yatak odamdaki ayna.
Bana arkasından bakan kişi tanınmaz haldeydi.
Cehennem gibi görünüyordum.
Onun yüzünden.
Gördüğüm rüyadan sarsılarak uyanmamdan sadece
birkaç saat sonra, rüyamın gerçekleştiğini kabul etmemem
gerekliyordu.
Logan'ın yatak odasından gelen sesle uyandı. Yüksek sesle -
aşırı yüksek sesle - seks.
"DOĞRU. TAM BURASI. AMAN TANRIM. TAM BURASI. LOGAN.
LOGAN. OH, LOGAN... AHHHHHHH!"
Ve Amerikalıydı. Belli ki yeni bir şeyler arıyordu.
Umursadığımdan değil. Umrumda değildi.
Ancak ertesi gece daha da az uyuduğumda şaşırdım ve
öfkelen dim çünkü Amerikalı geri dönmüştü ve Logan'la
birlikte üç tur "RIGHT THERE" yaptılar.
Ve dün gece daha fazla tur için geri döndü.
Yetmiş iki saat hiç uyumadı.
Üzerimde iyi durmadı.
Eğer o lanet olası Amerikalı ile tekrar dönerse, ben de...
"Ne var Grace?" Yorgun yansımama bakarak dudağımı
büktüm. "Ona bağır m m? Almasına izin mi vereyim?
Azarlamak mı?
Çünkü geçmişte bunu çok iyi yaptınız."
Ya Amerikalı dördüncü kez ortaya çıkarsa? Bakışlarımı
indirdim, artık kendime bakamıyordum.
dağınık saçlarım, eşofman altım ve bir tişörtümle orada
duruyordum.

uzun kollu gömlek çünkü düzgün bir şey ütüleyemeyecek kadar yorgundum.

Logan MacLeod sonunda tek kadınlı bir erkek olmaya mı karar vermişti?

Arkamı döndüm ve yatak odamdan çıktım, ruh halim karadelik seviyesine kadar kararmıştı. Daireme doğru yürürken çantamı kaptım. Çikolata ve kahveye ihtiyacım vardı.

Bunlardan biri olmadan günü atlatmamın imkânı yoktu.

Kapıyı arkamdan kilitlediğimde, omuzlarım anında Logan'ın kapısının açılma sesini duyunca kulaklarım kamburlaştı.

Tanrım, hayat gerçekten bu kadar adaletsiz miydi?

Logan'ın beni böyle darmadağınık göreceği düşüncesiyle yanaklarımın kızardığını hissederek yavaşça arkamı döndüm. Kapıyı kilitlerken bana bakıyordu. "Grace."

"Bay MacLeod." Gözlerimi kaçırdım, o kanlı rüyayı hatırlamak istemiyordum.

"İyi misin? Bok gibi görünüyorsun."

Ve hepsi bu kadar.

O lanet devenin belini kıran saman çöpü herkes her zaman saman yığıyordu! Ona baktığımda, sabahın köründe yaptığı cinsel jimnastiğe rağmen dinlenmiş bir şekilde orada durduğunu gördüğümde kıpkırmızı kesildim.

"Bok gibi mi görünüyorum?" Ona doğru sert bir adım attım. Logan ses tonum karşısında bir kaşını kaldırdı.

"Neden bok gibi göründüğümü biliyor musun?"

"Hayır, ama birden suçlunun ben olduğumu hissettim." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu, belli ki hiç eğlenmemişti.

"Evet." Çılgınca başımı salladım, uykusuzluk beni öfkeyle çılgına çevirmişti. "Suçlu sensin!" Sesim merdiven boşluğumuzun beton duvarlarında yankılandı ama artık umursamıyordum. "Yetmiş iki saat. Yetmiş iki saattir uyanıkım."

"Bu benim sorunum değil ve açıkçası bu histeriyle uğraşacak havada değilim." Merdivenlere doğru yürüdü,

Beni reddediyorsun.

"Sakın beni bırakıp gitme."

Durdu. Döndü. Bir kaşını kaldırdı. "Ben korkmam mı gerekiyordu? Tanrım, Grace, bu kelebek tarafından ısırılmak gibi bir şey."

Ona karşı durmam çok önemli bir başarıyken benimle dalga geçmesine sinirlenerek öfkelen dim. "Bu ne cüret! Son üç gecedir senin ve lanet Amerikalının sürekli yüksek sesle seks yapmasına katlanmak zorunda kaldım. Ben sadece huzur ve sessizlik istiyorum! Biraz lanet olası uyku istiyorum!"

Sözlerim merdiven boşluğunun soğukluğuna işlemiş, duvarlarda çınlayarak Logan'ı sersemletmiş gibiydi.

Bir anlık sessizlikten sonra, hanımefendi soğukkanlılığı mı kaybettiğim için kendimi azarladım ve zihnimi salladım Logan boğazını temizledi. "Duvara dayalı bir bardağın var mı?"

"Affedersiniz?" Kafam karışmış bir şekilde başımı salladım.

"Bir Amerikalıyı becerdiğimi nereden biliyorsun?"

Aptallığı karşısında ağzım açık kaldı. "Çünkü. Ben. Duyabiliyorum. Duyabiliyorum. Her Duyabiliyorum. Duyabiliyorum. Duyabiliyorum."

"Och, hayır. Dinlemek için zorlanıyor olmalısınız."

Öfkem yeniden alevlendi. "Delirdin mi sen? Neden dinlemek için zorlanayım ki?"

Omuz silkti. "Bilmiyorum. Sen söyle."

"Her zaman bu kadar sinir bozucu musun?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak onun duruşunu yansıttım.

Bu durum beni şaşırtarak Logan'ın dudaklarının seğirmesine neden oldu ve gözleri mizahla dans etmeye başladı. "Görünüşe göre ben sadece Sen." Başını yana eğdi. "Bunun nedenini merak ediyorum."

"Çünkü," diye sızlandım, başım bıkkınlık ve yorgunlukla sallanıyordu, "uykusuzum ve hepsi senin suçun, seni lanet olası sefil erkek fahişesi."

"Bu senin bambaşka bir yönün. Oldukça nahoş bir durum. Bu konuda ev sahibiy le konuşmak zorunda kalabilirim. I

bu tür bir istismarı kaldıramaz."

Başım dikleşti ve ona ters ters baktım. "Yemin ederim eğer bu işi ciddiye almazsan seni aşağı iterim. şu merdivenler."

"Şimdi de hayatımı tehdit ediyorsun." Cık cık etti. "Bu hiç işe yaramaz."

"Şimdi!" Bağırdım. "Şimdi mi mizah anlayışın olduğuna karar veriyorsun?"

"Ah, affedersiniz." Yumuşak, genç bir ses tartışmamızı böldü.

Sahanlığımızın birkaç basamak aşağısında bir kız duruyordu. Siyah saçlı ve zeytin tenli çok güzel bir kız. Kız Okul üniforması giymişti ve biraz solgun görünüyordu - sertçe yutkunduğunda gergin olduğunu anladım.

Saatime baktım. Kız okulda olmalıydı.

Endişeyle ona doğru bir adım attım ama o korku dolu bir şaşkınlıkla Logan'a bakıyordu. "Yardım edebilir miyiz?"

Bana cevap vermek yerine bize doğru titrek bir adım attı ve yüzüne ışık doldu. Nefesim kesildi. Gözlüklerinin ardında çok güzel gözleri vardı. Kalın siyah kirpiklerle çevrili menekşe rengi gözler.

Bakışlarım sersemlemiş bir şaşkınlıkla kıza bakan Logan'a kaydı.

"Benim adım..." Yutkundu, göğsü sığ ve hızlı hareketlerle inip kalkıyordu. "Ben - ben Maia." Maia dudaklarını yaladı ve omuz çantasının askısına daha sıkı tutundu. "Sen Logan MacLeod'sun, değil mi?"

Aptalca başını salladı.

"Şey, sanırım... sanırım ben - ben senin çocuğum. Ben senin kızınım."

Gözlerimi Logan'dan ayırmadan bir nefes çektim. Yüz ifadesi değişti.

"Benim çocuğum yok." Ama sesi emin değil gibiydi.

Onunla tartışmamın saniyeler içinde hayatını değiştirecek bir ifşaya dönüşmesi karşısında şaşkınlığımı üzerimden atmak için bir an durdum. İnanılmaz bir şekilde

özel bir durumdu ve gitmem gerekiyordu. "Seni konuşman için yalnız bırakmalıyım."

Logan'ın eli üst koluma dolandı ve beni aniden durma noktasına getirdi. "Grace. Kal."

Yapabileceğim başka bir şey olmadığı için, Beni fiziksel olarak rehin tuttuğunu düşünerek başımı salladım ve gitmeme izin vermesi için rahatlamaya çalıştım. Ama bırakmadı.

Maia ağlamak üzereydi ama korkusuna rağmen omuzlarını geriye atmasını izledim. Sesi titriyordu. "Belki de konuşmak için içeri girmeliyiz."

Kızı tanıımıyordum bile, ama nedense cesaretinden dolayı ona karşı bir gurur dalgası hissettim. Aslında bir akrabalık duygusu. "Bence bu iyi bir fikir." Logan bana bakana kadar ona doğru bastırdım. "Hadi bunu içeride halledelim. Yoksa komşularının hepsinin seni tanımasını mı istiyorsun? iş mi?"

Bana öylece bakmaya devam ederken şokta olduğunu anladım.

"Hadi ama Logan," diye şaka yaptım, onu bundan vazgeçirmeye çalışıyordum. "Eğer burada kalırsak, kendimi daha az özel hissetmeye başlayacağım. bunun bir parçası olabilecek tek komşumuz."

Gözlerini kırptırdı ve başını salladı. Dairesini açarken beni de kapıya doğru çekti ve önce beni içeri itti, ancak içeri girdiğimde kolumu bıraktı.

Omzumun üzerinden bakınca Maia'ya el hareketi yaptığını gördüm.

Kız hala maske olarak kabadayılık takarak içeri girdi. Çok iyi bir maske değildi ama yine de denediği için onu takdir ettim. Ona güven verici bir gülümseme verdim. "Bir fincan çay ister misiniz?" Logan'ın çayı olup olmadığından bile emin olmadan teklif ettim.

"Um..." Sinirli bir şekilde dudaklarını yaladı. "Su, lütfen."

Logan hemen, "Ben getiririm," dedi. "Grace?"

"Varsa bir kahve alayım. Sütlü, tek şekerli."

Başını salladı ve bize bir el salladı. "Oturma odası hemen ileride."

Logan'ın dairesinin benimkinin aynadaki görüntüsü

olduğu ortaya çıktı, bu da yatak odasının duvarının neden benimkiyle bitişik olduğunu açıklıyordu.

Hâlâ kutuların ambalajları açılmamıştı. Duvarlarda hiçbir şey yoktu ve oturma odasındaki tek büyük mobilya parçası L şeklinde devasa siyah bir kanepeydi.

"Her şey yoluna girecek," dedim Maia'ya, dehşete düşmüş bir halde odanın içinde etrafına bakınırken. "Her şeyi yoluna koyacağız."

"Um... sen kimsin?"

Kanepeye oturdum ve bana katılmasını bekledim. Yavaşça yanıma geldi ve o geniş, güzel gözleriyle bana baktı.

Gözlükleri narin yüz hatlarına biraz fazla büyük gelmişti. Yine de yüzünde Logan'ın kız kardeşi Shannon'ı görebildiğime yemin edebilirim. "Ben Logan'ın yan komşusuyum. Grace."

Kaşlarını çattı. "Onun kız arkadaşı olduğunu sanıyordum." Bir kaşımı kaldırdım. "Neden böyle düşündün ki?" Omuz silkti. "Yakın görünüyorsunuz."

Şimdi kaş çatma sırası bendeydi.

Logan elinde iki kupa ve bir bardak suyla odaya girerken, "Buyurun," dedi. Suyu Maia'ya uzattı ve ona nazik bir gülümseme verdi.

Bunun ne kadar tatlı bir şey olduğunu fark ettim. Bu kız az önce kapısına gelmiş, kendisini kızı olarak tanıtmıştı; adam şoktaydı, muhtemelen taş kesilmişti ve yine de kızı rahatlatmaya çalışıyordu.

Kahveyi ondan alırken içimden homurdandım. Çok karmaşık bir herifti. "Teşekkür ederim," diye mırıldandım.

Logan karşımadaki büyük kutuya oturdu ve kahvesini yudumladı. Aramıza garip bir sessizlik çöktü.

"Maia," dedim, "annen kim?"

Maia cevap vermek için ona döndüğünde Logan soru karşısında gerildi. "Maryanne Lewis."

Bu haber karşısında irkilmesi, Maryanne Lewis'in kim olduğunu çok iyi bildiğini gösteriyordu. "Hayır," diye mırıldandı,

inanamayarak başını sallıyor gibiydi. "Maryanne... Evet, hamile kaldı ama bana bebeği doğurmak istemediğini, başka seçeneğim olmadığını söyledi. Kürtaj yaptıracaktı. Sonra ortadan kayboldu. Onu bir daha hiç görmedim!"

Maia'nın ağız titredi ve ben içgüdüsel olarak onun eline uzandım. "Kaç yaşındasın, Maia?"

"On beş."

"Logan?"

Yavaşça başını salladı, gözleri kasvetliydi. "Neredeyse on altı yıl önceydi. Sadece on yedi yaşındaydık." Aniden ayağa kalktı. "Siktir. Siktir, siktir, siktir!"

Maia bana doğru eğildi, korkmuş görünüyordu ve ben de kolumu ona doladım. "Sorun yok. Bu onun için sadece bir şok."

Logan duvara ters ters baktı ve kendini sakinleştirmeye çalışırken yavaş, eşit nefesler almasını izledim. "Bunu bana nasıl yapabildi? Bir insan bunu nasıl yapabilir?"

"Bana sana yalan söylediğini söyledi." Maia yavaşça benden uzaklaştı ve Logan ona sertçe baktı. "Bir süredir Bunca zamandır Glasgow'da yaşıyordum ama artık onunla kalamam." Umutsuzluk aniden sözlerine karıştı. "İ Yapamam! Seni gazetede görmüş ve bana kim olduğunu o zaman söyledi. Bir suçtan dolayı hapse atıldığını söylediler.

Kız kardeşinin erkek arkadaşına saldırıyorsun çünkü onu dövmüş ve tecavüz etmeye çalışmış."

Derin bir nefes aldım ve Logan'ın gözleri bana kaydı. Ben bunu düşünürken birbirimize baktık. Biri Shannon'a tecavüz etmeye mi çalışmıştı? Ona saldırmış mıydı? Dehşete düşmüştüm.

"Sen bir kahramandın. Onu böyle koruyarak. Ve sen Bunun için cezalandırıldım. Annem beni sürekli tehlikeye atıyor ve kimsenin umurunda değil. Bana ondan daha iyi bakabilirsin."

Logan'ın dikkati bu istenmeyen bilgi üzerine benden uzaklaştı. Maia'ya sertçe baktı. "Ne demek 'zarar görebilir'?"

Maia başını eğdi, parmaklarını endişeyle birbirine geçirdi. "Annem bir keş."

Gözlerimi kapattım. Bu iş her saniye daha da melodramatik bir hal alıyordu.

"Ne demek 'keş'?" Logan sessizce sordu, kelimelerinde tehlike vardı.

"Eroin."

"Oh Tanrım." Midem bulandı.

"Artık bununla yaşayamam." Gözyaşları güzel yanaklarından aşağı süzölmeye başladı ve gözlerindeki ifade karşısında iliklerime kadar bir soğukluk hissettim. Bu kadar genç bir kız için bu kadar umutsuzluk.

"Logan," diye fısıldadım, ona baktım, nedenini bilmesem de yalvarıyordum.

Kapana kısılmış gibiydi. Korkmuş. Kaçmak istediğini söyleyebilirdim.

Bunu görmek korkutucuydu. Genelde çok birlikteydi, çok kontrollüydü.

"Ne yapabilirim ki?" diye tersledi bizi. "Gözlerini kabul ediyorum... Şuna benziyorsun..."

"Shannon," diye yardım teklif ettim. Bana ters ters baktı. Belli ki yardımcı olmamıştı.

"Kız kardeşin mi?" Maia gözleri merakla parlayarak sordu.

Logan inledi ve elini kısa saçlarının üzerinde gezdirdi.

"Benim çocuğum olup olmadığından emin değilim."

Homurdanmamı kontrol altına alabildim ama o bana bir Sanki ne düşündüğümü çok iyi biliyormuş gibi yine de pis pis baktı. "Bu nasıl oldu? İki dakika önce ben sadece... Sen burada kalamazsın Maia. Seni annene geri götürmeliyim ve sonra tüm bunları onunla konuşmam gerekecek."

Maia ayağa kalktı. "Lütfen. Geri dönmek istemiyorum. Bu yüzden buradayım. Orasının nasıl bir yer olduğunu bilmiyorsun."

Onun korkusu karşısında Logan çaresizce ona bakmaktan başka bir şey yapamadı.

Aralarındaki sessizlik uzadığında, dönerek yanında olmak fiziksel olarak acı vericiydi, ayağa kalktım.

"Maia, burada Logan'la kalamazsın. Bu doğru değil. Baş belaya girebilir. Tüm bunlar çözülene kadar seni eve götürmesi gerekecek."

Başını eğdi, siyah saçları bir perde gibi düşerek yüzünü gizledi. Ama ikimiz de onun sessizce burnunu çektiğini duyduk.

Logan bana "Başka ne yapabilirim ki?" der gibi bir bakış attı.

Ona destekleyici bir gülümseme verdim.

Ve benim sorunlarım için... "Bizimle geliyorsun," dedi Logan bana.

Olamaz. "Glasgow'a mı?" Ciyakladım. Hayır. Kesinlikle olmaz. Çok yorgundum. Yorgunluğumun üzerine bir de duygusal bir iniş çıkışa tanık olmaya ihtiyacım yoktu.

"Evet."

"Hayır. Ben..." Maia aniden başını kaldırıp bana baktığında, sulu gözleri bana yalvarırken itirazım kesildi.

İkisinin de tampona ihtiyacı vardı. Harika.

"Tamam." Elini uzattım ve sıktım. "Ben de seninle geliyorum."

Hani şu eski kovboy filmlerinde, küçük kasabaların boş ana caddelerinde saman balyalarının uçuştığı sahneler çekilir ya? Rüzgar abartılı bir şekilde ıslık çalar, sessizliği bozan tek ses olurdu...

Logan bizi Glasgow'a götürürken aklıma geldi diyelim. Bir arabası olduğunu bile bilmiyordum. Arabalar hakkında tam olarak ne olduğunu bilecek kadar bilgim yoktu. Sadece bir çeşit Volkswagen olduğunu ve en az beş yaşında olduğunu biliyordum. Kullanılmadığı için tozluydu.

Yolculuğa başlayalı yirmi dakika olmuştu ve Logan bana Maia'nın malikânesine varmamızın yaklaşık bir saat yirmi dakika süreceğini söylemişti. Birinin konuşması gerekiyordu. Sessizlik dayanılmaz bir hal almaya başlamıştı.

"Biliyor musunuz, ben sadece Glasgow şehir merkezinde bulundum.

Alışveriş için. Noel'de. Tiyatroya gittim ve bir şeyler içmek için dışarı çıktım. Şehir merkezinde o kadar çok şey oluyor ki, şehrin geri kalanının ne kadar büyük olduğunu unutuyorsunuz."

Hiçbir şey bulamadım.

"Eskiden Avrupa'nın dördüncü büyük şehri olduğunu biliyor muydunuz?" Saçmalamaya devam ettim. "Bu oldukça büyük bir başarıydı.

Bir ada olarak ne kadar küçük olduğumuzu. Sanırım Londra, Paris ve Berlin'den sonra en büyük şehirdi ve Viktorya döneminde 'Britanya İmparatorluğu'nun İkinci Şehri' olarak da anılıyordu ve tabii ki İskoçya'nın en büyük şehri ve Britanya'nın üçüncü büyük şehri, bu yüzden Londra'da yaşamış olmama ve büyürken epey bir kısmını görmeyi başarmış olmama rağmen pek bir şey görmemiş olmam şaşırtıcı değil sanırım. Görebilirdim-"

"Grace," diye araya girdi Logan. Gözleri hâlâ önündeki yola odaklanmıştı ama gülümsememek için kendini zor tuttuğunu görebiliyordum. "Bulduk. Glasgow büyük."

Arka koltuktan küçük bir kıkırdama duydum ve gergin saçmalıklarımın utanmak yerine gülümsedim. Maia'nın kıkırdamasını sağlamıştım. Ya da Logan. Ya da biz. Kim ya da ne olduğu önemli değildi; önemli olan tek şey Son derece zorlu bir günde, arka koltuktaki utangaç küçük kayıp kız gülmüştü.

Arkama bakmak için koltuğumda biraz döndüm. Maia'nın hüznünlü gözleri benimkilere bakıyordu. "Okulda başarılı mısın, Maia?"

Temkinli bir şekilde başını salladı.

İçimde öyle bir his vardı. Ona cesaretlendirici bir gülümseme verdim. "Hangi konulardan hoşlanırsın?"

"Matematik ve fiziği seviyorum. Annem anlamıyor. O okulda sanatı severdi."

"Matematik ve fiziği severdim," dedi Logan sessizce. "Matematik ve fizikte iyiydim."

Maia onun başının arkasına baktı ve utangaç bir ifadeyle, "Ben A alırım," dedi.

Yüzünün yumuşamasını izledim. "Güzel," diye mırıldandı. O garip sessizlik yeniden çökmeye başladı.

"Matematik ve fizikte berbatım," dedim. "Özel öğretmenim vardı." Yüzümü buruşturdum. "Benden bir üst sınıfta okuyan, kendini beğenmiş korkunç bir çocuktuk." Ondan nefret ederdim. Lawrence Trevelyn. Sebastian bir ders sırasında Lawrence'a elini eteğimin altına sokması için meydan okumuştuk. Kendimi tecavüze

uğramış hissettim ve

Her şeyden korkmuştum ve bir oğlanın bana tekrar yaklaşmasına izin vermem epey zamanımı almıştı.

Ürperdim.

"İyi misin Grace?" Logan aniden sordu.

Bana hızlıca baktığını, kaşlarının çatıldığını fark ettim. Anlayışına şaşırarak bir an için hiçbir şey söyleyemedim.

"Grace?"

"Ben iyiyim." Maia'ya döndüm ve tekrar gülümseyerek anıları sildim. "İngilizceyi seviyor musun?"

Omuz silkti. "Sorun değil. Ben o kadar iyi değilim. Sadece B alıyorum."

"Eğer yardıma ihtiyacın olursa, benim bu konuda diplomam var. Serbest kitap editörüyüm." Bunu düşünmeden söyledim ve

Logan'ın yanımda gerildiğini hissettim.

Maia ise umutlu görünüyordu. "Gerçekten mi? Bu harika. Bana gerçekten yardım edecek misin?"

Hay aksi. Şimdi ayağımı sokmuştum. Logan kızla daha yeni tanışmıştı. Neler olup bittiği, geleceğin neler getireceği hakkında hiçbir fikri yoktu ve işte aptal komşusu karşısındaydı

Kendini onun olası çocuğuna bağlıyordu. Kendimi suçlu hissettiğim için, "Elbette. Sana vereceğim. böylece bir sorun olursa beni arayabilirsin."

Maia'nın gözlerindeki ışığın bir kısmı söndü. "Doğru," diye mırıldandı ve gözlerini kaçırdı.

Arkamı döndüm ve Logan'ın sinirli bakışını yakaladım. Kızardım ve bakışlarımı kaçırdım.

Belki de en iyisi sessizlikti.

Ne bekliyordum bilmiyorum. Glasgow'un tehlikeleri hakkındaki söylentiler sadece bundan ibaretti. Her büyük şehir gibiydi. Suçu vardı, iyi bölgeleri vardı ve o kadar da iyi olmayan bölgeleri vardı. Genellikle abartılırdı. Medyada iyi olarak tasvir edilen bölgelerin bakımlı konsey sitelerinden geçerken abartı konusunda rahatlardım.

"Kaba."

Maia'nın Logan'ı yönlendirdiği yüksek katlı apartmanların önüne geldiğimizde bile iyimserlikle doluydum. Bir yanım

Maia'yı "aşırı dramatik genç kız" dosyasına koymak istedim. Annesi gerçekten bir keş miydi, yoksa annesiyle tartıştığı ve babasının kim olduğunu böyle bir zamanda öğrendiği için üzgün olduğu için mi bir şeyler uyduruyordu?

Kırılgan yaş mı?

Maia'nın o tür bir genç olmadığını söyleyen içgüdülerimi görmezden geldim.

Söylediği hiçbir şeyin doğru olmasını istemedim. Onun için.

Ve Logan için.

Yüksek binaların duvarlarında grafitiler vardı ama bugünlerde pek çok yerde grafiti var. Bu bir şey ifade etmiyordu.

Yüksek apartmanlardan birine girdiğimizde Çöp ve idrar burun deliklerime çarptı ve midem bulanmaya başladı. Birinci kata ulaştığımızda, bir dairenin ön kapısının üzerine takılmış olan ağır hizmet tipi demir kapının korkunç görüntüsü karşısında tamamen durdum.

Burası nasıl bir yerdi ki böyle bir güvenliğe ihtiyaç duyunuz?

Logan beni dürttü. "Hadi gel."

"Neden?" Onlara yetişmek için acele etmeden önce kapıyı işaret ettim.

Çenesindeki kaslar sıkıştı. "Ya tanınmış bir suçlunun dairesi ya da zemin kata yakın oldukları için çok sayıda hırsızlık olayına maruz kalmışlar."

"Burası güzel bir yer değil, değil mi?"

"Hayır, hiç de değil." Logan'ın bakışları Maia bizi bir sonraki kata çıkarırken onu takip etti ve endişesinin arttığını görebiliyordum.

Maia üçüncü kattaki uzun koridorun yarısında durdu ve titrek bir nefes aldı. "İşte bu kadar."

Ön tarafında metal ızgara olmamasına rağmen, kapı bir noktada tekmelenmişti. Sadece ayakkabı tabanlarının bıraktığı lastik izleri değil, ahşap da bükülmüştü. ve kapının alt kısmına yakın bir yerde çatlamış. Kelimeler

Kapıya "hingoot", "junkie hoor" ve "brass monkey slut" gibi yazılar yazılmıştı. "Keş" ve "sürtük" dışında hiçbir şeyin ne anlama geldiğini anlamıyordum ama Logan'ın yüz ifadesindeki kararma, diğer şeylerin iyi olmadığını gösteriyordu.

Maia isteksizce anahtarlarını çıkardı ve bizi daireye aldı. İçeri girer girmez, koku beni çarptı.

"Lanet olsun," diye mırıldandı Logan ve dehşet içinde bakiştık.

Bayat ter, sigara, sidik ve kusmuk kokuyordu.

"Temizlemeye çalışıyorum." Maia'nın teni solmuştu ve gözlerinde utanç yaşları vardı. "Temizliyorum. Gerçekten."

Gözlerim yaşardı, boğazımda bir sempati ve öfke yumağı yandı. Kolunu sıktım ama duygularımı kontrol edebilmek için gözümü ondan kaçırmak zorunda kaldım.

"Aman, sen misin!" diye bağırdı dairenin arkasından bir ses.

Bunun üzerine Logan öne çıktı ve elini Maia'nın omzuna koydu. Zayıf gencin yanında dev gibi görünüyordu. Ben beş altı boyunda sayılmazdım, o ise daha da kısaydı. O sadece beş üç yaşlarındaydı. Onu nazikçe öne doğru götürdü ve ben de her şeyi kavrayarak onu takip ettim.

Solmuş, lekeli halıların kenarları o kadar yıpranmıştı ki süpürgelikten ayrılıyordu. Hiç kullanılmamış gibi görünen küçük bir mutfak önünden geçtik.

Seksenli yılların sonundan beri modernize edilmişti.

Tezgâhların ve hatta duvarların her yerinde lekeler vardı ama yüzeyler silinerek temizlenmişti ve mutfakta kirli bulaşık yoktu.

Maia'nın burada elinden gelenin en iyisini yapmaya çalıştığına dair kanıtlar vardı.

Dar koridorun diğer tarafında, sarı lekeli duvarlarla ayrılmış iki kapı vardı. Kapılardan biri küçük, seyrek ama düzenli ve temiz, duvarlarında grupların posterlerinin asılı olduğu tek kişilik bir odaya açıldı. Maia'nın odası mı? Diğer kapı Logan'ın kaşlarının derin bir şekilde çatılmasına neden oldu.

Merakla içeri bir göz attım ve bir şaşkınlık çılgılığını bastırmayı başardım.

Çırılçıplak, sıska bir adam buruşuk bir yatağın üzerinde yüzüstü yatıyordu. Yatağın etrafındaki halı bira kutuları, sigara tepsileri, giysiler ve çöpler tarafından yutulmuştu. Yatağın alt kısmında daha iyi günler görmüş bir şifonyer vardı ve bana en yakın komodinin bir çekmecesini eksikti. Ayrıca her tarafı yara bere ve çiziklerle kaplıydı.

Üstüne serpiştirilmiş iğneleri görünce kendimi kötü hissettim.

Ne yazık ki, küçük oturma odasına girdiğimizde bizi daha da kötüsü karşıladı. Oldukça yeni gibi görünen deri bir kanepenin üzerine yayılmış sıska bir karmaşa vardı. Siyah saçlı kadın kirli bir kıyafet giymişti, büyük boy beyaz tişört ve dar kot pantolon. İnce saçları dağınık bir at kuyruğu şeklinde arkaya toplanmıştı. Makyaj yapmamıştı ve ağzını açtığında dişlerinin sarı ve çürük olduğunu görebiliyordum.

"Aman Tanrım." Logan onun görüntüsüne karşı gözlerini kapattı.

Maryanne Lewis artık açıkça kendisine benzemiyordu. Logan'la birlikteyken nasıl görüldüğüne dair hiçbir fikrim olmamasına rağmen, narin yüz hatlarından şunu anlayabiliyordum

Bir zamanlar güzeldi. Ama şimdi Logan'dan on-on beş yaş daha yaşlı görünüyordu ve keskin elmacık kemikleri Kâğıt gibi derisi gerilmişti, bu yüzden zayıf ve hasta görünüyordu. Teninin rengi griydi. Sadece... yanlıştır.

Odada birkaç açık votka şişesi, boş bira kutuları, kirli kül tablaları, paketlenmemiş yiyecekler, kirli tabaklar ve daha fazla iğne vardı.

Bu kötüydü.

Çok kötü.

Eğer bir şey varsa, Maia evdeki durumunu küçümsemişti. Maryanne gözlerini kıstı. "Sen de kimsin lan?"

Sarsıntılı, çılgın hareketlerle tökezleyerek ayağa kalktı.

"Bu da kim lan?"

Şaşırtıcı bir şekilde Maia yanıma geldi, neredeyse ama tam olarak oraya gömülmedi. Annesinin varlığındaki rahatsızlığımı ve endişeme rağmen kolumu

Maia'nın etrafını sararak ona destek

oldu. "Maryanne, bu benim babam."

Logan'a hakkını vermeliydim. Bu kelimedden hiç ürkmedi.

"Maryanne." Logan ona doğru bir adım attı ve Maryanne geri çekildi, gözleri irileşmiş ve donuklaşmıştı. Tedirgindi. Cildi nemli görünüyordu ve sürekli kolunu kaşıyordu.

Uyuşturucu hakkında pek bir şey bilmiyordum ama yoksunluk çektiğinden şüpheleniyordum.

"Siktiğimin piçi," diye tersledi, ondan sendeleyerek uzaklaştı. "Logan. Logan. Aman Tanrım, onu buraya neden getirdin?" Maia'ya ters ters baktı ve sonra ona doğru ilerledi.

Maia'yı arkamdan iterken Logan önümüze çıktı.

"Maryanne... en son ne zaman vuruldun?"

"Çok uzun. Çok uzun. O küçük sürtüğe Dom ve benim için gidip Kells'i getirmesini söyledim. Lanet param nerede? Nerede? Nerede, seni küçük amcık?"

"Dikkat et," diye uyardı Logan, sesi tehlikeliydi ve Maia omzuma yaslandı.

"Kells kim?" Maia'ya usulca sordum.

"Satıcısı," diye fısıldadı ve elime bir şey sıkıştırdığını hissetmeden önce bir hışırtı duydum.

Bir tomar paraya baktım. "Logan," diye mırıldandım. Bir annenin on beş yaşındaki kızını bir uyuşturucu satıcısına göndermesi fikri mideme yağ gibi oturdu.

Logan omzunun üzerinden baktı ve ben de parayı ona uzattım. Parayı aldı, benim söylememe gerek kalmadan ne olduğunu anlamıştı. Maryanne'e döndüğünde, "O benim mi? Bana yalan mı söyledin?"

"Paramı istiyorum!" Maryanne çığlık attı.

"O benim mi?"

"Para!"

Logan onu ayaklarının dibine fırlattı ve kız onu almak için çabalarken tiksintiyle homurdandı.

"Bana telefonunu ver," diye yalvardı ayağa kalkarken. "Benimkinin şarj edilmesi gerekiyor ve şarj cihazımı bulamıyorum. Bana telefonunu ver."

"Yani satıcınızı arayabilir misiniz? Yok artık. Şimdi cevap ver bana." Ona doğru tehditkâr bir adım attı ve Maia gözlerini kırıştıtarak ona baktı. "Maia benim mi?"

"Bana telefonunu ver." Başını kaşıyarak tekrar yalvardı. "Lütfen. Boku yedim." Telefonun üzerinde tökezledi. bir şişe votkaya uzanıyor. "Kells dün burada olacağını söyledi ama hiç gelmedi. Hiç gelmedi."

Logan bize döndü ve benim perişan bakışlarımı onun kederli yüzüne çekti. "Bu haldeyken ondan asla doğru dürüst bir cevap alamayız." Omzumun üzerinden Maia'ya baktı. "Ne yapacağımı bilmiyorum. Seni burada bırakamam ama babalık meselesini çözene kadar benimle kalmama da izin veremem. Tek seçenek Sosyal Hizmetler."

"Hayır." Maia beni iterek bizden uzaklaştı. "Bununla ilgili hikayeler duydum. Bundan daha kötü. Lütfen. En azından burada ne bekleyeceğimi biliyorum."

"Maia, koruyucu ailelik o kadar da kötü bir şey değil. Sadece geçici olacak," diyerek Logan onu ikna etmeye çalıştı.

"Hayır!" Yüzünü kapattı, hıçkırmaya başlarken omuzları titriyordu.

Beni konuşmaya iten şeyin ne olduğunu bilmiyorum. Belki de Maia'nın annesinin ona, annemin bana davrandığı kadar kötü davrandığını görmektir, ama çok daha kötü bir ortamda. Ya da belki de Logan'ın dikkatle kontrol ettiği maskesiydi. korkusunu göstermek için arada bir kayan bir kıyafet giyiyordu. Ya da belki de bir çocuğu böyle bir duruma terk etme düşüncesine katlanamayan iyi bir insandım. Ya da belki yetmiş iki saattir uyumamıştım ve doğru düşünemiyordum.

Belki de yukarıdakilerin hepsiydi.

"Bir önerim var. Neden -"

"Telefonun nerede?" Maryanne aniden tökezleyerek ortamıza düştü ve Maia'ya uzandı. Maia'nın bileklerini çekiştirdi ve Logan onu çekip alamadan kafasına bir tokat attı. Onu hiç de nazik olmayan bir şekilde kanepeye itti.

"Ve yerde kal," diye uyardı.

"Telefonun nerede?" Maryanne çığlık attı.

Maia gözyaşlarıyla dolu yüzünü sildi. "Sana söylemiştim," diye fısıldadı. "Birkaç hafta önce onu parçaladın."

Bu işi ilerletmenin zamanı gelmişti. "Dediğim gibi Maia, Logan senin baban gibi görünse de bundan yüzde yüz emin değiliz. Yetişkin bir adamın, ailesi olmayan on beş yaşındaki bir kızla yaşamasının ne kadar uygunsuz olacağını anlayabiliyorsunuzdur. Yine de Logan babalığını doğrulayana kadar misafir odamda kalmana seve seve izin veririm." Logan'a bakarken fena halde titriyordum, burada ne kadar büyük bir sorumluluk üstlenmeyi teklif ettiğimi gerçekten anladığımdan bile emin değildim. "Böylece yakınlarda olur ama babalık sonuçları çıkana kadar seninle birlikte yaşamaz."

Yavaşça başını salladı. "Evet, öyle olabilir... Ama okul ne olacak?"

"Yasal haklarınızı elde edene kadar Maryanne'in onu Edinburgh'daki okula kaydettirmek için iznini almanız gerekecek."

"Gittiğimi bile anlamayacak," diye mırıldandı Maia.

Yakındaki yatak odasından bir inilti duyduk ve Maia'nın gözlerinin büyümesi üzerine, "Bak, bunların hepsini arabada halledelim. Buradan gitmeliyiz."

Bunda bir anlam gören Logan bizi daireden dışarı çıkardı ve çıkarken oturma odasından gelen öğürme sesini duymamak için elimizden geleni yaptık.

CHAPTER 6

Arabadaki sessizlik garipti, Maia ile inişte dışarıda durduğumuzda ise acı vericiydi. Hem o hem de Logan yol boyunca dalgındılar, kafalarında olup bitenleri içselleştirmişlerdi. Ben mi? Panik atak geçirmemeye çalışıyordum.

"Maia, neden içeri girmiyorsun?" Ona anahtarımı uzattım. "Logan ve ben biraz konuşacağız, sonra hemen içeri gireceğiz."

Önce Logan'a sonra da bana baktı, endişeli olduğu belliydi.

"Devam et. Her şey yoluna girecek," diye onu rahatlattım. İsteksizce başını sallayarak döndü ve anahtarı kapıma koydu.

Logan'a baktım, bana sanki farları açık, saatte yüz mil hızla ona doğru gelen bir arabaymışım gibi bakıyordu. Kapısını işaret ettim. "Hadi içeri girelim."

Tek kelime etmeden dediğimi yaptı ve ben de onu takip ettim.

ağır adımlarla oturma odasına girdi. Dönüp bana baktı, elleri dar kalçalarının üzerindeydi. "Ne yapacağım ben şimdi?"

"Logan -"

"Bir ergene bakamam." "Logan -"

"Hayır Grace, anlamıyorsun." Sertçe yutkundu ve içindeki korku karşısında kendimi aptal gibi hissettim. Bunca zaman Logan MacLeod'un hiçbir şeyden korkmadığını sanıyordum.

Kimseden korkmuyordu, bir şekilde dokunulmazdı. Onu savunmasız görmek sinir bozucuydu. Bundan hoşlanmamıştım. Bazıları için

saçma bir sebep, onun durumunu düzeltmek istememe neden oldu. Muhtemelen bu yüzden bu durumdaydım. Bir elini kısa saçlarında gezdirerek gözlerini kaçırdı. "Birkaç yıl önce, evet, belki bunu yapabiliydim. Ama artık o adam değilim."

Sanırım o zaman anladım.

Logan MacLeod hapisteydi. Peki ondan önce kimdi? Ve bu onu gerçekten ne kadar değiştirmişti?

"Zor olmalı," dedim. "Sadece ailenizi koruduğunuz için cezalandırılmak, suçlu muamelesi görmek."

Gözleri sertleşti. "Yapma. Sakın bunu yapma. Onun yaptığını yapma." Daireme bitişik olan duvarı işaret etti. "Durumu yüceltme."

Benim kötü fikrimi mi istedi? Bu hiç mantıklı değildi. İlk tanıştığımızda nasıl boğazıma sarıldığını hatırladım ve şimdi hapishanede geçirdiği zamanın farkında olduğumu düşündüğünü biliyordum. O zamanlar yanlış anlamıştı ve onu yargıladığım ve hakkında kötü düşündüğüm için bana kızgındı. Şimdi ise onun hakkında kötü düşünmemi mi istedin?

Kafam karışmıştı, omuz silktim. "Sanırım durumun ne olduğunu gerçekten bilmiyorum. Ama Maia'nın durumunun ne olduğunu biliyorum ve onun senin kızın olduğundan oldukça eminim Logan. Sahip olduğundan daha iyisini hak ediyor. Şu anda daha iyisi sensin."

Gözlerini sıkıca kapattı ve koltuğuna yığıldı. Bir dakika düşündükten sonra başını kaldırıp bana baktı. "Ailemi arayıp onu yanıma almalarını isteyebilirim."

"Hayır, yapmayacaksın!"

Shannon gözleri öfkeyle parlayarak oturma odasına girdiğinde irkilerek sıçradım. Gözlerim yuvarlandı.

Onu odaya kadar takip eden adamı görünce hafifçe kızardım. Neredeyse kızarıyordum, o kadar yakışıklıydı. Kimse bu kadar yakışıklı olmamalıydı. Her ne kadar Logan'ın pasaklı, dövme haline çok benzese de, erkeksi güzelliği mükemmellik sınırındaydı. Genelde yanında dilimin tutulduğu türden bir adamdı. Bana başıyla onay verdikten sonra

hiç de eğlenmeyen Shannon'ın arkasına yerleşti. Ellerini Shannon'ın omuzlarına koyup hafifçe sıktı ve sessizce ona destek oldu.

"Shannon, neler oluyor?" Logan söyledi.

"Beni burada istemeseydiniz, uzun süredir kayıp olan kızınızdan bahsetmek için beni aramazdınız."

Logan'a sorgulayan bir bakış attım.

İç çekti. "Benzin almak için durduğumda onu aradım."

Bakışlarımız karşılaştığında Shannon'ın gözleri yumuşadı.

"Merhaba,

Grace. Burada olduğun için teşekkürler. Bu" - arkasındaki süper modelin kolunu okşadı - "nişanlım Cole."

"Tanıştığımıza memnun oldum." Elini uzattı ve taktığı deri bilezikleri, havacı saatini ve orta parmağındaki kalın gümüş yüzüğü fark ettim. Tam o adamdı. Havalı, dövme, takı takabilen adam. Elini sıkarken kızarmamaya çalıştım ama başaramadım.

"Ben de memnun oldum." Utangaç bir şekilde gülümsedim ve hızla Logan'a döndüm.

Gözlerini bana dikmişti.

"Az önce söylediğin şeye geri dön," diye tersledi Shannon, ağabeyinin korkutucu bakışlarını üzerimden çekip kendisine çevirerek. "Kendi çocuğunu bizimkilerin yanına mı gönderiyorsun? Sen kendin çok daha iyi bir iş çıkarırsın ve bunu biliyorsun."

Logan ayağa kalktı. "Ne zamandan beri ebeveynlere karşısınız?

Yine mi? Önce sana eşlik etmemi istedin; şimdi de onlardan daha iyi ebeveynlik yapabileceğimi mi düşünüyorsun? Bunu aştığımı sanıyordum."

"Bunun üzerine mi?" Shannon fısıldadı ve sesindeki, gözlerindeki bir şey beni gerdi. Cole da duydu ve onu koruyucu bir şekilde kendine doğru çekti. "Onlara en çok ihtiyaç duyduğum anda beni terk ettiler. Olanlar için beni suçladılar. Bu aileyi bir arada tutmak için iyi davranıyor olabilirim ama yaptıklarını asla unutmayacağım. Sen de unutmamalısın. Kendi kızın için istediğin şey gerçekten bu mu Logan?"

Birdenbire kendimi yirmi dört saatten kısa bir süre içinde

başka bir MacLeod kızıyla yakınlık kurarken buldum.
Bilmiyordum.

ama zekiydim. Bir araya getirebilirdim. Bu Ailesi, her ne sebeple olursa olsun, kendi saldırısı için onu suçluyormuş gibi geliyordu. Ama ben de o yollardan geçmiştim. Anlamıştım.

Elimi uzatıp ona bunu söylemek istedim.

Neyse ki Shannon'ın arkasında muhteşem Cole vardı ve ona sarılırken gözlerindeki hiddet, ona zarar vermeye çalışan herkesi alt edeceğini söylüyordu. Göğsümde bir sızı hissettim ve bunun kıskançlıktan kaynaklandığını üzülererek fark ettim. I

vicdanımı tokatladım. Eğer birisi

İyi bir adamla mutluluğu hak etmişti, onun yaşadıklarını yaşamış biriydi.

"Mükemmel olduklarını söylemiyorum," dedi Logan, ses tonunda yatıştırıcı bir ifade vardı. "Ama bizi onlar yetiştirdi. "Ama bizi onlar yetiştirdi.

Buna hazırım, tatlım. Ben sadece hayatımı toparlamaya çalışıyorum. Genç bir kıza babalık yapmaya hazır değilim."

Shannon, çenesi inatla öne doğru çıkarken, "O halde hazırlanmalısın," diye öğüt verdi.

Logan kaşlarını çatı. "Bunu söylemek senin için çok kolay." "Hey." Cole'un sesi de gözleri gibi uyarıcıydı.

Logan etkilenmedi. "Bana 'selam' verme. İkiniz de buraya elinizi kolunuzu sallayarak geldiniz ve belli ki baba olarak benim için büyük planlarınız var ama ben size bunu yapamayacağımı söylemeye çalışıyorum."

"Kimsin sen?" Shannon, kardeşinin yüzüne bakmak için Cole'dan uzaklaştı. "Çünkü bu adamı tanımıyorum."

Logan yumuşak bir sesle, "Evime gelip başlama," diye uyardı. "Bundan beş saniyedir haberdarsın ve belli ki bu konuda doğru dürüst düşünmemişsin."

Shannon, ağabeyi sinirli ve öfkeli bir şekilde onun üzerinde yükselirken irkilmedi bile. Ondan çok etkilenmiştim. "Bana telefonda ne söylediğini biliyorum. Bu kızın senin olma ihtimalinin yüzde doksan dokuz olduğunu, bana benzediğini, benim yeğenim olduğunu ve on beş yıldır onun yanında olamadığımı biliyorum. Keş bir anneyle yaşamak zorunda kaldığını biliyorum ve cehennemi yaşamış olma ihtimali olduğunu da biliyorum." O

yalvararak koluna dokundu. "O bir şansı hak ediyor. Sen

İkimizin de. Ve onun nerede kalacağı konusunda söz sahibi olma şansını hak ediyoruz. O benim de ailem."

Logan sarsılarak uzaklaştı. "Beni dinlemiyorsun bile."

"Logan -"

Kendimi durduramadan araya girdim ve onun sözünü kestim. "Burada daha büyük bir sorun var."

Üçü de sanki tüm cevaplar bendeymiş gibi bana baktı. Bu beklenti karşısında utancımдан kızarmamaya çalıştım. "Maia için en büyük sorun babasıyla birlikte olmak." Direnen Logan'la gözlerimi kilitledim. "Maia seni seçti Logan. Sana ihtiyacı olduğunda onu terk edersen..."

İnanın bana" - kendi terk edililişimi hatırlayarak gözyaşlarımı geri kııptım - "reddedilmeyi asla atlatamayacak."

Sözlerim aklımda yer ederken oda hareketsizdi ve Shannon ile Cole'un düşüncelerinden emin olmasam da Logan'ın düşüncelerinin nereye gittiğini bildiğimi hissediyordum. Gözlerindeki soruları.

Terk edilip edilmediğimi merak ediyordu. Ve neredeyse umursuyormuş gibiydi.

Aramızdan geçen ezici bağ duygusu kafamı karıştırmıştı. Bir an için sanki Odada sadece iki kişi vardı.

Shannon boğazını temizledi ve kız kardeşine dönen Logan'ın yoğun bakışlarından sıyrıldım. O da başıyla onayladı.

Onu. Logan Cole'a baktı. O da başıyla onayladı. "Haklı olduğunu biliyorsun."

Logan derin bir nefes aldı. "Tamam. Görünüşe göre yaşam tarzını değiştirmek gerekiyor." Oturma odasının etrafına bakındı. "Burayla ilgili bir şeyler yapmam gerekecek.

ikinci odayı gerçek bir yatak odasına dönüştürmek. Ve lanet olsun... Braden'la konuşmam gerekecek. Artık o saatlerde çalışmam."

Cole ona, "Sana yardım etmek için elinden geleni yapacağını biliyorsun," diye güvence verdi.

"Biliyorum." Logan bana baktı. "Babalık ve hukuki meseleleri halledene kadar Maia'nın seninle kalmasını teklif ettiğini de biliyorum ama bunu yapmak zorunda değilsin.

Anlıyorum.

Hepimiz o ana kapılmıştık ama bunu istemek çok fazla."

"Bizimle kalabilir," diye söze girdi Shannon, bu ihtimal karşısında heyecanlanmış görünüyordu. Cole başıyla onayladı, küçük, şefkatli bir gülümseme ağzının kenarını kıvırdı.

O zaman bana bir çıkış yolu verdiklerini fark ettim. Genç bir kıza bakmak hakkında ne biliyordum ki? Hem de Logan MacLeod ile bağlantısı olan birine? Komşumla daha fazla ilişkiye girmek istiyor muydum gerçekten?

Hayır. Yapmadım.

Duvara baktım ve duvarın diğer tarafındaki kıızı düşündüm.

"Gerçekten umurumda değil." Sözcükler ben onları durduramadan ağzımdan dökülüverdi. "Bu Maia'nın hemen yanı başında olduğu anlamına geliyor, böylece onu istediğin zaman görebilirsin.

işe yaradı. Ve sanırım..." Ona şaşkın bir omuz silkme önerdim. "Bilmiyorum. Küstahça gelebilir ama..."

Hissettiklerimi nasıl açıklayacağımı bilemediğim için sözümü yarıda kestim.

Logan yaptı. "Maia kendini Grace'e adadı." Bakışları bana yumuşaktı ve kendimi kızarıırken buldum. Bana daha önce hiç böyle bakmamıştı. "Onun yanında rahat. Bence onun yanında kendini güvende hissediyor."

Shannon hayal kırıklığına uğramış gibi görünse de gülümsedi. "O zaman Maia şimdilik Grace'le kalmalı. Yine de onunla tanışmak isterim."

"Belki yarın, tatlım. Ona alışması için biraz zaman verelim." Logan kız kardeşine uzandı ve onu kucaklamak için kendine çekti. "Burada olduğun için teşekkürler."

Shannon da ona sarıldı. "Bu... Maia için şu anda doğru olanın bu olduğunu bilmek... Bunu yapabileceğini böyle biliyorum. Babamın hiç olmadığı kadar yanımda oldun Logan. Bunu yapabilirsin. Sen busun."

Kolları onun etrafında sıkılaştı ve gözyaşlarımın gözlerime battığını hissettim. Onları hızla fırçaladım ama Cole beni yakaladı. Bana arsızca sıırttı.

"Ne?" Gözyaşlarımı silerken Logan'ın bakışlarını üzerime çekerek homurdandım. "Gerçekten çok yorgunum, tamam mı? Bu beni duygusal."

Şimdi hepsi bana sırtıyordu ve ben de gözlerimi devirerek onlardan uzaklaştım. Onlara sadece iyi demek için tekrar baktım-

güle güle dedim. Cole kapıdan çıkmak üzereydi ve Shannon aniden döndüğünde beni geçmişti.

ve bana doğru geldi.

Gerildim, ancak kollarını bana doladığında rahatladım.

"Teşekkür ederim."

Ben de ona sarıldım. "Bir şey değil."

Uzaklaştı ve gülümsedi. Güzel gözlerinde umut parıltıyordu. "Burası tam da olması gereken yer," diye fısıldadı ve ben açıklamasını isteyemeden uzaklaştı.

Kapı onun ve Cole'un arkasından

kapandı. "Ne dedi o?" Logan söyledi.

Başımı salladım. "Sadece teşekkür ederim."

İkna olmuş gibi görünmüyordu ama konuyu kapattı.

"Şimdi ne olacak?" "Buraya gel." Kapıya doğru işaret

ettim. "Seni ve

Maia akşam yemeği."

Yine o gözlerini dikip bakma hareketini yaptı. "Bunu neden yapıyorsun? Maia için mi, yoksa benim için mi?"

Yorgunluğuma ya da geçici deliliğime verin ama kendimi ona hikayemin bir kısmını itiraf ederken buldum.

"Çünkü bir dereceye kadar ben de Maia'nın bulunduğu yerdeydim. Onun neler yaşadığını biliyorum. Benim için çabalayan bir ebeveyn figürü yoktu. Sen deneyeceksin ve ben buna hayranım.

Sanırım ikinize de yardım etmek isterim."

Logan o kadar uzun süre sessiz kaldı ki, kendimle ilgili bu gerçeği açıkladığım için kendimi aptal gibi hissetmeye başladım.

"Bir dahaki sefere gitsek iyi olur."

Logan ciddiyetle, "Sen iyi bir kadınsın Grace Farquhar," diye araya girdi. "Bunu unutmayacağım."

Sözlerine ya da acı veren bir zevkle göğsüme bastırmalarına nasıl karşılık vereceğimi bilemediğimden sırttım.

"Um... yemeklerimi tattığınızda böyle düşünmeyebilirsiniz."

Maia oldu ayakta içinde benim oturmak
oda önce bir duvarı boydan boya kaplayan
kitap rafları.

O kadar hareketsiz ve gergindi ki Logan ve ben, sırtı bize dönükken bile bir şeylerin yolunda gitmediğini anlayabiliyorduk.

"Maia, iyi misin?" Logan huysuzca söyledi.

"Maia?"

Omzunun üzerinden bize baktı, gözleri yaşlıydı. "Çok fazla kitabınız var."

Kafam karışmıştı, başımı salladım. "Okumayı severim."

"Ama bu bir kütüphane gibi. Tüm bu kitaplar size ait." "Evet, öyle."

"Ve gerçekten güzel mobilyalarınız var." Odayı işaret etti.

Evime baktım, sanki onun bakış açısından bakıyormuş gibi içime çektim. Evimle gurur duyuyordum, sadece ben olduğum için değil, evden çalıştığım ve etrafımın güzel şeylerle çevrili olmasını sevdiğim için. Benim tarzım eski püskü şıklıktı. Her şey güzel ama rahattı. Bir sürü minder, örtü, kitap ve sanat eseri.

Logan etrafındaki her şeye bakarak, "Lanet olası bir dergi yayını gibi görünüyor," diye mırıldandı.

"Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum," dedim kuru bir sesle.

"Ve temiz," diye ekledi Maia. Gözlerinde taze yaşlar birikti. "Diğer insanlar böyle yaşıyor. Kitaplarla, güzel şeylerle ve temiz. Neden bana bunları vermedi?" diye yalvardı. "Onu seviyordum. O da beni sevmeli ve bana bunu vermeliydi." Gözyaşları serbest kaldı ama ben ona ulaşamadan Logan ulaştı. Birkaç saniye içinde odanın karşısına geçmiş ve onu kollarının arasına almıştı.

Ben orada durup onun için ağlarken o da her şeyi ağlayarak anlatmasına izin verdi.

Ama onun için de umutluydum, çünkü daha on dakika

önce Logan MacLeod korkudan ödü kopan eski bir
mahkumdu ve

Şimdi Maia için adım atıyor, sorulmasına bile gerek kalmadan onu rahatlatıyordu.

Logan'ın bu işte doğuştan yetenekli olma ihtimali vardı. Kız kardeşi kesinlikle öyle düşünüyor gibiydi.

Maia'nın iyiliği için umarım öyledir.

"Bu iyi mi?" Misafir odasındaki yatağımın yorganını geri çekerek söyledim.

Maia yine biraz şok olmuş görünüyordu. "Gerçekten çok güzel."

Misafir odası maun bir kızak yatak ve ona uygun mobilyalarla döşenmişti. Duvarlar yumuşak bir leylak rengindeydi ve mobilyaların vurgu renkleri siyah ve gümüştü. Misafir odamı çok sevdim ve onu hazırladığım ve kullanıma hazır hale getirdiğim için fazlasıyla minnettardım.

Akşam yemeği garip geçmişti. Başka hiçbir şeyden büyük beklentim yoktu. Maia ve Logan'ın birbirlerine alışmaları zaman alacaktı. Logan okul ve hobileri hakkında sorular sordu. Matematik, fizik ve koro hakkında bir şeyler mırıldandı ama ondan bilgi almak dış çekmek gibiydi. Sanırım her şey kafasına dank etmişti.

Ayrıca, o da Logan da çok yorgundu ve Logan'ın işe gitmek için erken çıkması gerekiyordu. Saat daha sekizdi ama Maia'nın göz kapakları düşüyordu, bu yüzden yatmaya hazırlanması için ısrar ettim.

Ertesi gün yapacak çok işimiz vardı ve hepimizin dinlenmeye ihtiyacı vardı.

Ona bir çift temiz pijama uzattığımda kitap çantasını yere bıraktı.

"Şimdilik onları ödünç alabilirsin. Yarın biraz alışveriş yapmamız gerekecek. Sana sadece birkaç şey alacağız..." I Duyarsız görünmeden bu cümleyi nasıl tamamlayacağını bilemediği için sustu.

"Logan babalık sonuçlarını alana kadar," Maia benim için bitirdi. "Sorun yok. Ben aptal değilim. Bunun olacağını biliyorum.

Onun çocuğu olmadığımın ortaya çıkması için bana çok fazla para harcamanız ikiniz için de delilik."

"Sanırım ikimiz de biliyoruz ki bu gözlerin ve kız kardeşininkine korkunç derecede benzeyen bu yüzünle Logan'ın olma ihtimalin yüksek. Ama bu her şeyin yasal olarak çözüleceğı anlamına gelmiyor. Tedbirli davranıyoruz çünkü onunla kalamayabilirsin ve ben sadece buna hazırlıklı olmanı istiyorum.

Bu."

Alt dudağı titredi ama başını salladı ve yatağı yığıldı. "Neden yardım ediyorsun Grace? Logan'la birlikte değilsiniz ve sorduğı sorulardan anladığım kadarıyla Yemekte size sorduğumda, birbirinizi o kadar iyi tanıyor gibi bile görünmüyorsunuz."

İçimi çektim ve yanına oturdum. "Dürüstçe mi?"

"Bunun cevabı her zaman evettir."

Yanıtına gülümsedim. "Tamam. Not aldım. Gerçek şu ki, Logan buraya sadece birkaç ay önce taşındı ve bu sürenin çoğunda aramız açıktı. Ama onun kötü biri olduğunu düşünmüyorum. Hatta iyilerden biri olduğundan oldukça eminim." Bütün kadınlarını düşündüm. Çoğunlukla. "Ama çoğunlukla bunu senin için yapıyorum."

"Neden? Beni tanımıyorsun bile."

"Çünkü ben de senin olduğun yerdeydim - bir aile arıyordum çünkü doğduğum aile beni affedemeyeceğın bir şekilde yüzüstü bıraktı."

O bilge menekşe gözleriyle bana baktı. "Seni de incittiler."

Başımı salladım. "Burada arkadaşlarımla yeni bir aile kurdum. Senin için de aynısını istiyorum."

Sessizlik bizi sardı, ama bu sefer tatlı bir sessizlikti, Maia'nın elini uzatmasıyla daha da tatlı hale geldi. yatak örtüsü ve elini benimkinin içine kaydırdı.

CHAPTER 7

"Buna gerçekten ihtiyacım yok." Maia o kocaman kederli gözleriyle bana bakarken, bir yandan da Soyunma odası.

"Çok şirin." Denediği elbiseyi işaret ettim. Eski püskü motorcu çizmeleriyle özellikle sevimli görünüyordu. "Bunu almalıyız." Çantamı okşadım ve ona "Logan'ın kredi kartı" diye hatırlattım.

Yere baktı. "Sadece çok fazla para harcadığım için bana kızmasını istemiyorum."

O sabah Maia ile o kadar çok eğleniyordum ki, ona kahvaltı hazırlıyor, alışverişe götürüyordum. Tüm bunların onun için ne kadar korkutucu ve kafa karıştırıcı olduğunu geçici olarak unutmuştu. Her şeyi onun başlatmış olması, her şeyin yüzüne patlayabileceğinden korkmadığı anlamına gelmiyordu. "Logan kızmayacaktır. Daha bir şey almadık bile. En az bir haftalık gardıroba ihtiyacın olduğunu biliyor. Biz de bunu yapıyoruz."

Bana gönülsüzce başını salladı ama sonunda elbiseyle birlikte bir kot pantolon ve birkaç gömlek satın aldı. Üniformasını çıkarıp yeni kıyafetlerini giydi. Daha sonra Maia'yı Princes Street'ten uzaklaştırdım ve Calton Hill'in etekleri boyunca uzanan patikaya götürdüm, burada mahremiyetimiz olacaktı.

O sabah çaydanlığımın sesiyle uyanmıştım. Sabahın beşinde kaynayan Maia mutfağında kendine bir fincan çay yapıyor, gergin bir enerjiyle bir ayağından diğerine hareket ediyordu. Gözleri kan çanağına dönmüştü. Erken olduğunu, kızın neredeyse hiç uyumadığını söyledi. I

Yapılacak en iyi şeyin onu evden çıkarmak olduğunu düşündüm. Logan önceki gece işe gitmeden önce kredi kartını bana vermişti ve Maia'nın da diğer genç kızlar gibi alışveriş yaparak kafasını dağıtacağını düşünmüştüm.

Olmadı.

Şu anda o kadar çok düşüncesi vardı ki, altımızdaki yoğun şehir merkezi trafiğinin sesinden bunların vızıltısını neredeyse duyabiliyordum.

"Benimle konuşabilirsin," diye duyurdum. "Evde olan herhangi bir şey hakkında benimle konuşmak istersen. Bunun için henüz hazır değilsen anlarım. Sadece burada olduğumu bilmeni istiyorum."

Gözlerini şehre dikti ve bir an cevap vermeyeceğini düşündüm. Sonunda konuştu. "Belki bana kendinden biraz daha bahsedebilirsin?"

O an aklıma geldi ki, Maia'nın bildiği kadarıyla ben bir deli bir insana emanet ediyordum. Buna inandığını sanmıyordum ama tereddüt etmesini anlayabiliyordum. Annesinin durumundan kurtulmak için çaresizdi ve bu da benimle yaşamak gibi büyük bir risk almak anlamına geliyordu. "Elbette. Bu adil olur. Ne bilmek istiyorsun?"

Sonunda bana baktı. "Sen editör müsün? Bir yayıncı için mi?"

"Hayır. Ben serbest editörüm. Çoğunlukla kendi kitabını yayınlayan kurgu yazarları için editörlük yapıyorum ama aynı zamanda akademik kağıtları."

"Ve çok para kazanıyorsun? Güzel şeylerin var."

Meraklı soru karşısında sııttım. "Yeterince kazanıyorum. O güzel eşyaların çoğunu pazarlık yaparken buldum ve birkaç parça da önceki hayatımdan kalma."

Kaşlarını çattı. "Bu ne anlama geliyor?"

Bu genellikle uzak durduğum bir konu olsa da, Maia'nın güvenini kazanmak için karşılığında ona güvendiğimi göstermem gerektiğini biliyordum. "Ailemin çok parası var."

Bunu düşünürken onu izledim. "Ama artık onlarla konuşmuyorsun," diye bir çıkarımda bulundu.

"Hayır,
istemiyorum."

"Nedenini
sorabilir miyim?"

"Olabilir," diye düzelttim onu güven verici bir
gülümsemeyle.

Biraz kızardı ve gözlerini kaçırdı. "Nedenini sorabilir
miyim?" "Şey, hakkında konuşmaktan hoşlandığım bir şey
değil ama... benim

Anne babam pek iyi insanlar değiller."

"Onlarla konuşmayı ne zaman
bıraktın?"

Neden bu kadar çok şey bilmek istediğini merak ederek
yüzünü inceledim. "Yaklaşık yedi yıl önce. Burada,
Edinburgh'da üniversiteye gittim ve mezun olunca
Londra'ya döndüm. Ailenin bir parçası olmaya çalıştım
ama... Edinburgh'a dönmek daha iyiydi diyelim, orada
kendimi daha çok evimde hissediyordum.

Burada edindiğim arkadaşlar. Bir süre onlardan birkaçıyla
aynı dairede kaldım ve sonra hepsi eşleşmeye başladı ve
nişanlanmak. O zamana kadar bir müşteri portföyü
oluşturmuştum.

iyi para kazanmaya başladım ve böylece Nightingale Way'de
küçük bir daire buldum."

Maia aniden durdu, ben de durdum ve şaşkınlıkla ona
baktım. "Demek sen yaptın," dedi usulca. Ses tonunda bir
şey vardı. Hayranlığa benzer bir şey. "Sen
Ailenin dışında kendine bir hayat kurdun. Bunu gerçekten
başardın."

Şimdi anladım. "Evet. Gerçekten anladım." Ve sen de
anlayacaksın.

Gözleri büyüdü, ışıldadı ve içlerinde tereddütlü bir şey
vardı. "Acaba... Ailenizin bu kadar korkunç ne yaptığını
sorabilir miyim?"

Sevdiğim şehre baktım ve iç çektim. "Belki başka bir
zaman."

Maia cevap vermeyince, duygularını incitmiş olmaktan

korkarak sertçe ona baktım. Onun yerine yüzünde anlayışlı bir gülümseme vardı.

"Çok çabuk oldu." Logan eğilmiş , dirseklerini sahanlığın korkuluklarına dayamış, tırmanışımızı izliyordu

merdivenlerden. Başımı kaldırıp ona baktım ve görünüşünü gördüğümde gülümsemem azaldı. O da en az Maia kadar bitkin görünüyordu.

"Maia'nın pek alışveriş yapmadığı ortaya çıktı." Ona bir Logan'a katılmak için sahanlığa adım attığımızda alaycı bir gülümseme. Elimdeki çantaları havaya kaldırdım. "Onu zorla beslemek zorunda kaldım."

Doğruldu, önce çantalara sonra da Maia'ya baktı. "İhtiyacın olan her şeyi aldın mı?"

Utangaç bir şekilde başını salladı.

Ona ihtiyacı olan her şeyi almıştık. Giysiler, iç çamaşırları, ayakkabılar ve tuvalet malzemeleri.

Logan, Maia'nın taşıdığı çantalara uzandı. "Dur sana yardım edeyim."

Bizi daireme almadan önce onun her hareketini büyük yuvarlak gözlerle, tamamen büyülenmiş bir şekilde izleyişine gülümsedim. Beni misafir odasına kadar takip ettiler ve ben de çantaları Maia'nın yatağının üzerine bıraktım. Logan da beni takip etti ve odayı inceledi. "Burası güzelmiş. Beğendiniz mi? Maia?"

"Gerçekten çok güzel," diye sessizce kabul etti.

"Oh, işte." Kredi kartını almak için çantamı karıştırdım ve ona uzattım. Gözlerimiz buluştu ve bana küçük bir sırıtma yaptı. Ben de güldüm. "Merak etme. Nazik davrandık."

Sırıtsı yorgun bir gülümsemeye dönüştü ve göğsümde yarattığı küçük acıyı görmezden geldim. "Eminim öyledir. Öğle yemeği yediniz mi? Sizi dışarı çıkarabilirim diye düşündüm."

"Yapmadık. Ama biliyorsun... Yapmam gereken bazı işler var.

Neden Maia'yı almıyorsun?"

Bakışlarımız tekrar kilitlendi ve hissettiğim o küçük sızı Gözlerindeki minnettarlık parıltısı karşısında dört katına çıktı. "Kulağa harika geliyor. Sen ne düşünüyorsun, Maia?"

Başını salladı ve zihinsel olarak bir şeyler yapmaya çalıştığını görebiliyordum.

Dün inişte Logan'la yüzleştğinde yaptığı gibi sinirlerini

yatıştırdı. Tanrım, bu daha dün müydü?

"Ne istiyorsun?" Logan onu odadan çıkarırken şöyle dedi.

"Um... çizburger?"

"Oh, benim tarzım yemek, kızım. Nerede iyi bir burger yiyebileceğimizi biliyorum."

"İyi eğlenceler!" Arkalarından seslendim.

Maia kapıda bana el salladı ve Logan maço bir veda olduğunu düşündüğüm bir şekilde çenesini bana doğru kaldırdı. Kapı arkalarından kapandığında dudağımı ısırdım.

Ne halt ediyordum ben?

"Ne halt ediyorsun sen?" Aidan bağırdı.

Yüzümü buruşturdum ve telefonumu kulağımdan çektim. "Grace? Grace!"

"Buradayım," diye tersledim. "Kulak zarımı patlatmadan önce bağırmayı kes."

"Tam bir göt gibi davranan takım arkadaşşıma bağıırıyordum," dedi. "Özür dilerim. Soyunma odasıındayım. Her neyse, muhtemelen sana bağıırıyor olmalıydım. Bana, bunun bir "çocuk oyuncağı" olduğunu düşündüren şeyin ne olduğunu açıklamak ister misin?"

sinir bozucu kapı komşunuzun uzun süredir kayıp olan kızı olabilecek ya da olmayabilecek garip bir evsiz kızı kabul etmek iyi bir fikir mi?"

Aidan'ı arayıp durumum hakkında bilgi vermenin en iyisi olacağına karar verdim, çünkü bana çok kızacaktı. bunu çok sonra öğrendim. Ancak şimdi bu kararımı yeniden gözden geçiriyordum.

"Böyle söyleyince kulağa çılgınca geliyor." "Çünkü çılgınca."

"Bakın, yardımşıma ihtiyaçları vardı."

Aidan bunun üzerine homurdandı. "Onlarla tanışmaya geliyorum."

Bu düşünce karşısında kaşlarımı çattım. "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Maia zaten bunalmış durumda."

"Bu kızın tüm bunları yaşamasına üzıldüm ve ona göz kulak olmak istemenizin harika olduğunu düşünüyorum, ama ben size göz kulak oluyorum. Birazdan onlarla tanışmak için seninkine geleceğim. Tartışmak yok."

Gülümsedim çünkü birinin beni önemsemesi o kadar da kötü değildi. "Tamam. Ama seni beslemeyeceğim."

Bir an sessiz kaldı. "Ama aç olacağım."

Hattın diğer ucunda küçük bir çocuk gibi surat astığını bildiğim için homurdandım. "Tamam. Seni besleyeceğim."

"Bu adama karşı bir şeyler hissediyor musun? Bu mudur yani?"

Aidan'ın sorusu karşısında donup kaldım, sıcak fırın tepsi havada asılı duruyordu. "Ne?"

"Um... Neden buna cevap vermeden önce sosis rulolarını yere bırakmıyorsun?"

Sözüne sadık kalan Aidan antrenmanından sonra bize gelmişti ve Logan Maia ile dışarıdayken öğle yemeğimiz için sosisli börek ve küçük mini samosa gibi atıştırmalıklar ısıtmaya karar vermiştim.

Nasıl cevap vereceğimi gerçekten bilmediğim bir soruyla karşılaşmayı beklemiyordum.

Sıcak tepsiyi yere koyup fırın eldivenlerimi çıkardım ve arkamı dönerek onları bir kenara koydum.

Aidan'ın gözlerinin içine baktı. "Öyle bir şey değil. İmkânsız gibi görünse de, sanırım Logan ve ben arkadaş olabiliriz."

"Sadece arkadaş mı?"

Güldüm ama kulağıma bile boş geldi. "Of Elbette." Arkadaşıma bakmak için arkamı döndüm. "Aidan, ben hiç onun tipi değilim."

"Ben bunu sormadım." Mutfak tezgâhıma doğru eğildi. "Canının yanmasını istemiyorum."

"Oh, yapmayacağım." Endişelerini geçiştirdim. "Logan da benim tipim değil." Onunla ilgili gördüğüm rüyayı ya da bana o çarpık gülümsemeyi her attığında göğsümde bir zevk-acı parlaması hissettiğim gerçeğini inatla görmezden geldim. İ ne anlama geldiğini bilmiyordum ama bunu görmezden geleceğimi de biliyordum. "Ben sadece bir komşuya yardım ediyorum. Daha çok da Maia'ya yardım ediyorum. Sanırım onunla tanıştığında anlayacaksın."

Yemeğimizi hazırlamaya başladım ve ben yanına oturana kadar Aidan sessiz kaldı. "Ne demek istiyorsun?"

Düşünceli bir şekilde başımı yana eğdim. "Bana kendimi hatırlatıyor."

Arkadaşım gülümsedi. "O zaman eminim harcadığınız tüm çabaya değecektir."

Gülümsemesine minnettar bir gülümsemeyle karşılık verdim ve o ana kadarki durum hakkında onu bilgilendirdim.

Çok geçmeden ön kapımın açıldığını duyduk ve Maia'nın kıkırdama sesiyle kulaklarım diken diken oldu. İçimde bir rahatlama hissettim. Onun için ve Logan için endişelendiğimi itiraf etmeliydim, aralarındaki sorunları aşım aşamayacaklarını merak ediyordum.

birlikte öğle yemeğinin tadını çıkaracak kadar uzun süre birbirlerinin etrafında gariplik. Kıkırdama seslerine bakılırsa, işler onlar için yolunda gitmiş olabilir.

"Grace'e soracağım," dediğini duydum Logan'ın. "O beni destekleyecektir."

Aidan'ın kaşlarını kaldırmasına gülümsedim ve "Hangi konuda sana destek olacağım?" diye seslendim.

"Müzik hakkında -" Logan, Maia'yla birlikte mutfağa girerken aniden yanıtını kesti. Gözleri Aidan'a dikilmişti. Maia'ya baktığımda yüz ifadesi neredeyse babasınıninkinin aynısı gibiydi.

Kahkahalarımı yuttum. "Bu benim arkadaşım Aidan Ramage."

"Rugby oyuncusu." Logan'ın sesi şüpheyile gürlüyor gibiydi.

"Rugby oyuncusu mu?" Maia yumuşak bir sesle söyledi.

"Aidan İskoçya için oynuyor," diye açıkladım ona. "Sana bahsettiğim arkadaşlarımdan biri. Üniversite birinci sınıftan beri arkadaşız."

Aidan şimdi ayaktaydı, üzerimde yükseliyor, Logan ve kızına bakıyordu.

"Aidan, bunlar Logan MacLeod ve Maia."

"MacLeod," diye ekledi Logan. "Maia bana soyadının MacLeod olduğunu söyledi."

"Ama bu..." Kaşlarımı çattım. "Bu senin doğum belgesinde olduğun anlamına mı geliyor?"

"Yarın öğreneceğim. Princes Caddesi'ndeki nüfus dairesine gideceğim."

"İkinizle de tanıştığımıza memnun oldum," diye araya girdi Aidan. "Anladığım kadarıyla burada ilginç bir durum var."

Logan gözlerini dikkatle, kasıtlı olarak ve gerçekten oldukça korkutucu bir şekilde onun üzerinde gezdirdi. "Bu özel bir aile meselesi."

Aidan uyarı karşısında omuz silkti, hiç korkmamıştı ama gücenmemişti de. "İşin içinde Grace var ve Grace benim aile," dedi işaret ederek.

Logan'ın anladığını biliyordum ama bu konuda daha mutlu görünmüyordu. Maia alt dudağını dişleriyle sıkıyor, Aidan'a sanki bir şey alacakmış gibi bakıyordu.

Her şeyi. Aidan'ı sevmemin nedenlerinden biri de oldukça anlayışlı bir adam olmasıydı. Gülümsedi.

Maia'ya silahsızca baktı ve Maia köklerine kadar kızardı.

"Sadece kontrol etmek ve Grace'in iyi olduğundan emin olmak istedim." Bakışları tekrar Logan'a kaydı.

Logan'ın omuzları biraz gevşemiş gibiydi. "Anlıyorum. Alınmak istememiştin."

Aidan iyi huylu bir şekilde sıırttı. "Alınmadım." "Güzel bir öğle yemeği yediniz mi?" Dedim ki, kasıtlı olarak Havadaki testosteron beni boğmadan önce konuyu değiştirdim. "Çizburgerini aldın mı?"

Maia başıyla onayladı. "Sonra Chambers Caddesi'ndeki Ulusal Müze'ye gittik çünkü daha önce hiç gitmemiştim."

Logan'a bir kaşımı kaldırdım. "İyi yemek ve müze gezisi. Kimi etkilemeye çalışıyorsun?"

Alaycılığım karşısında dudağının sol köşesi yukarı doğru kıvrıldı.

"Belki de kültürü seviyorum ve sadece biraz aktarmaya çalışıyordum." "Evet, sürprizlerle dolusun," dedim alaycı bir tavırla.

"Hiçbir fikrin yok." Bana tam karnımdan vuran hınzır bir gülümseme fırlattı ve bir an için sersemlemiş bir halde gözlerimi kırptım. "Maia, neden yan odaya geçip Grace'in arkadaşını ziyaret etmesine izin vermiyoruz?"

"Çocuklar, lütfen kalın," diye teşvik etti Aidan. "Nasıl olsa yakında gideceğim."

Tezgâha doğru ilk hamle yapan Maia oldu. Gözünün yemeye fırsat bulamadığımız mini tuzlu atıştırmalıklara takıldığını fark ettim. "Buyur, tatlım."

"Yapmamızın sakıncası yok." Logan yanımdan geçip dolaplarda tabak aramaya başladı. Bir çift tabak çıkardı ve birini Maia'ya doğru itti. İkisi de atıştırmalıkları doldurmaya başladı.

onlara.

Kıkırdadım. "O çizburger pek doyurucu değil miydi?"

Logan gözlerinin ucuyla bana basitçe "Ben bir erkeğim" diyen bir bakış fırlattı.

Maia kıkırdadı ve bir sosisli sandviç ısırdı. Göz göze geldik ve omuz silkti. "Sadece çok açım."

"Çünkü sen benim -" Logan birden sözünü kesti, aniden çok rahatsız görünüyordu.

Hepimiz onun "kızım" demek üzere olduğunu bildiğimiz için sessiz kaldık.

Aidan yüksek sesle, "Hey, yemeğe el koymayı bırak," diyerek garip sessizliği bozdu. "Eğitimden yeni geldim, biliyorsun. Açlıktan ölüyorum."

Logan, Aidan'ın kurtarma teklifinin üzerine atladı ve ragbi hakkında sorular soruyordu. Aidan, Maia'nın kendisine soru sormasını bile sağladı.

Kısa bir süre sonra Aidan ayrılırken kollarımı ona doladım ve sıkıca sarıldım. Bana hatırlatmıştı ki

Bugün ona neden taptığımı. "Seni çok seviyorum." Onu

sıktım. "Ben de seni seviyorum Grace," dedi hışımla, beni sıkarak

Geri. İsteksizce gitmesine izin verdim ve o da sessizce daireden çıktı.

"Eski sevgilin mi?"

Logan'ın koridorda belirmesiyle irkilerek arkamı döndüm.

Başımı salladım, çünkü teknik olarak öyle değildi.

Bir kez sayılmazdı. "Hayır. Aidan aileden biri gibi. Ve deliler gibi aşık olduğu bir kadınla nişanlı."

Logan bunu düşündü ve sonra omuz silkti. "İyi bir adam. Seni kollayan biri olduğunu bilmek güzel."

"Teşekkür ederim," dedim, yorumuna şaşırarak.

Boğazını temizledi. "Evet, her neyse... Bir konuda fikrini almak istedim."

"Ateş etmek mi?"

"Shannon bu gece Maia ile buluşmak istiyor ama bunun iyi bir fikir olduğundan henüz emin değilim."

Onun duyguları için bu kadar endişelenmesi hoşuma gitmişti. Ona doğru yürüdüm ve güven verici bir şekilde kolunu okşadım. "İçgüdülerine güven Logan."

"Babalık sonuçları gelene kadar beklememiz gerektiğini düşünüyorum."

"Aynı fikirdeyim."

Başını salladı. "Onu arayacağım." Uzaklaştım ama adımı söyleyerek beni yolumda durdurdu. Soru sorarcasına omzumun üzerinden baktım. "Her şey için teşekkürler."

Gözlerindeki minnettarlık beni bir kez daha etkiledi.

Aslında,

O kadar büyük bir çekim dalgasına kapıldım ki

"Rica ederim" diye mırıldandıktan sonra yanından uzaklaşmak zorunda kaldım. Gözlerimi kapattım ve Aidan'ın endişelerinin yersiz olması için Tanrı'ya dua ettim.

Logan ve Maia ile olan bu şey... Sonunda yaralanacak mıyım?

Kendimi neye bulaştırmıştım ki?

CHAPTER 8

L Ogan ertesi sabah kapının önünde durdu. elinde yastıklı bir zarf tutuyordu. Yüz hatları sıkıydı. endişeyle. "Babalık kiti geldi."

Geçmesine izin vermek için kenara çekildim. "Her şey yoluna girecek," diye söz verdim.

Cevap vermedi. Maia'ya ulaşmaya odaklanmıştı. Onu mutfağa kadar takip ettim, orada ikimiz de Maia'nın yeni pijamalarıyla oturduğunu, bir eliyle mısır gevreğinden kaşık kaşık alırken diğer eliyle Diğer eliyle koleksiyonumdan bir kitap tutuyordu. Burnu neredeyse sayfalara bastırılmıştı.

Maia'nın birden fazla yönden bana benzediğini keşfetmiştim. Kendimi bir kitaba kaptırdığımda, etrafımdaki dünya

var olmaktan çıktı. Bu sabah, Maia elinde bir gençlik romanıyla mutfağa girdiğinde, ona bir kase mısır gevreği ve bir bardak taze portakal suyu koyarken bana zar zor "günaydın" dedi.

"Maia," dedi Logan. Maia yanıt vermeyince kaşlarını kaldırarak bana baktı.

"Kitap okuyor," dedim, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi. Logan boş gözlerle bana baktı. İçimi çektim ve Maia'nın yanına gidip elindeki kitabı yavaşça aldım.

Şaşkınlıkla bana baktı. "Logan burada," dedim.

"Oh." Taburenin üzerinde döndü ve ona gülümsedi. "Günaydın."

Logan da ona şaşkın bir gülümsemeyle karşılık verdi. "İyi kitap, değil mi?"

"Hmm?" Anlayış ifadesini netleştirmeden önce kaşlarını çattı. "Ah, evet. Grace'den ödünç aldım. Güzelmiş."

"Okumanı böldüğüm için özür dilerim, tatlım." Logan onun yanındaki tabureye kaydı ve ben de bu büyük anı atlatmasına yardımcı olmak için ona bir kahve yapmaya koyuldum. "Ama babalık kiti geldi. Senden bir örnek almanı istiyorum."

yanağının iç tarafına koy ki test için gönderebileyim."

Maia'nın kaşığı bir takırtıyla kâsesine düştü. "Tamam... Peki... ne kadar sürer? Bilirsin, sonuçlar için?"

"Bugün göndereceğim. Kullandığım şirketin kırk sekiz saatlik bir geri dönüş süresi var, bu yüzden çok yakında öğreneceğiz."

Logan'a kahvesini uzatırken onu yakından izledim. Oldukça solgunlaşmıştı.

"Maia, her şey yoluna girecek," dedim.

Gözlerinde yaşlarla bana baktı. "Sanırım önce dişlerimi fırçalamalıyım." Logan'ın kendisine uzattığı, içinde temizleme çubuğu olan plastik paketi aldı. O sırada O odadan çıkar çıkmaz Logan kahveden derin bir yudum aldı.

"Teşekkürler," diye mırıldandı ve bardağı yere bıraktı. "Bu ..." Tekrar kapıya baktı. "Çok korkmuş görünüyordu. Neredeyse ağlıyordu. Ben... Neler oluyor? Sanırım o bunu istedim."

"Aynen öyle." Maia'nın az önce boşalttığı tabureye kaydım. "Logan, senin onun babası olmandan korkmuyor. Olmadığından korkuyor."

Bunu düşündü ve sıkılı çenesindeki kaslar yavaşça gevşedi.

"Peki ya sen?" Dedim. "Nasıl hissediyorsun?" "Ne olacaksa olsun." Omuz silkti.

"Logan," diye uyardım. "Maço saçmalıkları bu dairede uçmaz."

Bana bir kaşını kaldırdı. "Maço saçmalığı mı?"

"Evet, maço saçmalığı. Kokusunu bir mil öteden alabiliyorum."

Sanki tüm cevaplar ondaymış gibi kahve fincanına baktı. "Benim için pek çok iniş çıkış oldu"

son birkaç yıldır. Onlarla başa çıkmayı öğrendim. Bununla da başa çıkmayı öğrenebilirim. Bu bir yaşam tarzı değişikliği." Bana alaycı bir bakış fırlattı. "Amerikalı ile ilişkiyi kesmek zorunda kaldım."

Duyurusu karşısında hissettiğim tuhaf tatmin duygusunu görmezden gelerek, soğukkanlı olmaya çalıştım. "Neden?"

"Aramızda ciddi bir şey yoktu ve şu anda dikkatimi dağıtıyor. Maia'ya odaklanmalıyım." Gözlerindeki menekşe rengi koyulaştı. "Hadi ama Grace. İkimiz de biliyoruz ki bu babalık testi bize çocuğun benden olduğunu söyleyecek. Eskiden olduğu gibi hayatım sona erdi. Oradaki küçük kıza bu sözü veriyorum, o zaman ciddi olsam iyi olur. Ne tür bir pislik çocuğunu son birkaç aydır hayatıma girip çıkan kadınlardan oluşan lanet bir atlıkarıncaya maruz bırakır?"

Onu daha iyi hissettirmek için ne diyeceğimi bilemedim, Çünkü gerçek şuydu ki bildiği hayat sona ermişti. Kahvesini yeniden doldurmak için ayağa kalktım ve yanından geçerken omzunu sıktım. "Sen iyilerden birisin Logan MacLeod."

Tüm o anlar zaman içinde kaybolacaktı... yağmurdaki gözyaşları gibi.

Bu cümle hâlâ canımı sıkıyordu. Dudağımı çiğnedim, Bu lanet cümleye olan hayranlığımın ne olduğunu merak ediyordum. Maia misafir odamda kıvrılıp kitabını okumaktan son derece memnun görünürken, ben de işime devam edebildim. Bu taslak birkaç gün içinde yazara geri gönderilecekti ve ben de yazdığım tüm kısımların üzerinden geçiyordum.

düzenlemeleri ona geri göndermeden önce geri dönmek için vurgulandı.

Ön kapının çarparak kapanma sesi beni taslaktan uzaklaştırdı.

"Sadece benim!" Logan dairenin önünden seslendi.

"Buraya gel!"

Gözlerim yatak odamın etrafında gezindi. Neyse ki utanç verici bir iç çamaşırım yoktu. Bu iyiydi, çünkü Logan içeri girdi ve elleri bilgisayar koltuğumun arkasında arkamda duruyordu.

"Nasıl geçti?" Ona bakmak için boynumu bükerek söyledim.

Bilgisayar ekranında kaşlarını çatmakla meşgul olduğu için bana cevap veremedi. "'Tüm o anlar zaman içinde kaybolacak... yağmurdaki gözyaşları gibi.'" Bunu neden vurguladın?"

Dizüstü bilgisayarımı kapattım. "Vurguladım çünkü bir şey beni rahatsız ediyor."

"Google'da mı aradın?"

"Hayır." Kaşlarımı çattım. "Neden?"

"Çünkü bu Blade Runner'dan bir alıntı."

Tanıdıkça sarsıldım. "Aman Tanrım, kesinlikle öyle." Sinirli bir şekilde ona baktım. "Şu anda uğraşmam gereken son şey bir yazarın kült klasik filmlerden intihal yapmaya çalışması." Sırıttı ve sonra geri adım attı, yatağımın ucuna oturdum. Yazarımla ilgili düşüncelerimi ve bununla başa çıkmak için ne yapacağımı bir kenara ittim - sonuçta kazara olabilirdi. Umarım. "Logan, ne New Register House'da ne oldu?"

İçini çekti ve ceketinin içine uzandı. Bir kâğıt parçası çıkardı ve bana uzattı. Maia'nın doğum belgesinin bir kopyasıydı. Taradım. "Logan. Bu... Burada baba olarak senin adın geçiyor." Başımı kaldırıp ona baktım, onun için heyecanlanmıştım. "Bunun artık yasal haklara sahip olduğun anlamına geldiğinin farkındasın, değil mi?"

"Öyle mi?"

Döndüğümüzde Maia'nın kapımın önünde kararsızca eğildiğini gördük. Logan ona başını salladı. "Öyle."

"Bu iyi, değil mi?"

"Bu iyi, tatlım." Bana bir bakış attı ve buraya benimle konuşmak, belki de içini dökmek için geldiğini hissettim ama bunu kesinlikle benimle yapmayacaktı.

Ben Maia. Maia'nın etrafındaki düşünceli haline zaten tanık olduğum için, onun sorunlu olduğunu düşünmesini istemezdi. Ellerini dizlerine vurdu ve ayağa kalktı. "Neden vardiyamdan önce seninle biraz dışarı çıkmıyoruz?"

Bu gece mi? Sinemaya falan gideriz? Grace'in işine devam etmesine izin verebiliriz."

Maia'nın gözleri parladı. "Evet, tamam. Kulağa hoş geliyor." Bana küçük bir el salladı ve ayakkabılarıyla ceketini almak için acele etti.

Kapımın eşiğinde durmuş bana bakan Logan'a baktım. "Her şey yoluna girecek."

"Eğer bunu yeterince söylersen belki doğru olmasını sağlarsın" demeden önce ağzının kenarları aşağıya doğru kıvrıldı.

Sadece birkaç saat çalışabildim ve bu süre içinde pek bir şey yapamadım. Kendimi işe odaklanmaya zorluyordum ama Logan'ın yüzü sayamayacağım kadar çok kez gözlerimin önünden geçti. Fırtınalı bir akıntıya karşı yüzüyordu ve tek yapmak istediğim ona uzanıp kıyıya çıkmasına yardım etmektir. Ama verdiğim güvenceler işe yaramıyor gibiydi. Sadece boş hissediyordum.

Düşüncelerimden ve işimden telefonumun çalmasıyla sıyrıldım. Chloe'ydi. Beni azarlamak için arıyordu.

Aidan ona her şeyi anlatmıştı.

"Delirdin mi sen?"

Dün olsa hayır derdim. Bugün... "Olabilirim."

Chloe hattın diğer ucundan dudak büktü. "Bu adama karşı bir şeyler hissettiğini biliyordum."

Doğrudan inkâr moduna geçtim. "Duygular. Pfft. Onu çok az tanıyorum. Bunu Maia için yapıyorum."

"Senin de çok az tanıdığın biri. Bu Maia'yla tanışmam gerek." "Hayır," diye tersledim, anne ayısı

içgüdülerim devreye girdi. I

Bu içgüdülerini dizginlemeye çalıştım ve devam ederken sesimi yumuşattım. "Buluşmak istiyorsun Maia. Arada bir fark var. Şu anda onunla tanışmana izin veremem Chloe. Henüz olmaz. O çocuğun hayatı tamamen değişiyor. Onu zaten olduğundan daha fazla bunaltmak istemiyorum, Özellikle de aşırı şüpheli ama iyi niyetli aile üyelerime karşı."

"Kesinlikle," dedi Chloe. "Ben senin ailenim. Seni kandırmadıklarından emin olmak benim görevim."

"Evet, Aidan da aynı şeyi söyledi."

"Sözü açılmışken... Maia ile tanıştı."

"Resmen pusuya düşürüldük. Ayrıca, alınma tatlım ama Aidan senden çok daha diplomatik."

Kibirle burnunu çekti. "Bunun duygularımı incitmesine izin vermemeye çalışacağım."

"Chloe." Açıklayacak sözcükleri bulmakta zorlandım.

"Senin büyük bir kişiliğin var ve Maia'nın... yani... yok. Ve o korkuyor ve -"

"Anlıyorum," diye araya girdi abartılı bir iç çekişle. "Ama eğer bu işten zarar görürsen, birilerinin kafasını kırarım."

Kıkırdadım. "İlgili tüm tarafları uyaracağım."

"Şaka yaptığımı sanıyorsun ama yapmıyorum Grace. Sen, tanıdığım herkesten daha fazla nezaketi ve saygıyı hak ediyorsun. Eğer bu insanlardan en ufak bir 'kullanıcı' kokusu alırsam, müdahale ederim."

"Sence o tür insanlar olsalardı onlara yardım eder miydin?"

"Sanırım değil, ama -"

"Chloe." Daha fazla tartışmasını engelledim. "Seni seviyorum."

Tekrar iç çekti. "Ben de seni seviyorum. Araya girmem güvenli olduğunda beni ara."

Güldüm, ona her zamankinden daha minnettar hissediyordum. "Bunu yapacağım."

Telefonu kapattık ve ben telefonuma baktım.

Arkadaşlarıma iyi olduğumu ve Maia ile Logan'a yardım ederek hata yapmadığımı anlatmanın daha iyi bir yolunu bulmalıydım.

"Arkadaşların endişeleniyor."

İrkilerek sıçradım. Etrafımda döndüm ve Maia'yı buldum. ceketi ve ayakkabılarıyla yatak odamın kapısında duruyordu. Belli ki Logan'la birlikte sinemadan dönmüştü. Logan'dan hiç ses gelmiyordu, ben de onun dairesinde işe gitmek için hazırlandığını düşündüm.

"Maia." Elimi göğsüme götürdüm ve kalp atışlarımın yavaşlamasını diledim. "Tatlım, kulak misafiri olmak

kabalıktır."

Omuzlarını meydan okurcasına geriye attı. "Duydum ki isim." Ve bunu gösterdiği kadar hızlı bir şekilde, o meydan okuma solup gitti. "Arkadaşların beni burada istemiyor, değil mi?"

Bu, uzun zamandır kimse tarafından istenmediğini hisseden bir kızdı.

Bu onun için küçük bir mesele değildi. Sandalyemi işaret ettim ve o da yavaşça sandalyeme doğru ilerledi. O oturunca ben de yatağımın ucuna, karşısına oturdum.

Maia o hüzünlü menekşe gözleriyle bana bakıyordu ve ben de gözlerindeki tüm gölgeleri yok etmekten başka bir şey istemiyordum. "Arkadaşlarım sadece bana göz kulak oluyorlar, tıpkı benim sana göz kulak olmaya çalıştığım gibi. Anlayışla karşılayacaklardır.

Seni tanır tanımaz tüm bunları neden yapıyorum?"

Kaşlarını çattı. "Ama beni gerçekten tanı mıyorsun."

"Doğru." Açık sözlülüğü karşısında sıırıttım. "Ama bazen insanlarla tanışırız ve onlarla bir anda kaynaşırız. Bir bağlantı vardır ve bunu açıklayamazsınız. Sadece oradadır."

"Ve anlaştık mı?" Maia, gözleri şimdi bariz bir umutla biraz aydınlanıyor, dedi.

Onun için göğsümde acı veren küçük bir sızı hissettim. "Evet, öyle." Aklıma tedirgin edici bir şey geldi. "Daha önce bir arkadaşınla -arkadaşlarıyla- iletişim kurmadın mı? Geride bırakabileceğin hiç kimse hakkında konuşmadın."

Maia birden çok yorgun göründü. "Arkadaşlar senin hakkında her şeyi bilmek istiyorlar ve ben onlara Maryanne ya da onları takılmak için daireye geri getirmek. Sorularla uğraşmaktansa yalnız kalmak daha kolaydı. Gerçi bunu saklamaya çalışmam bir işe yaramadı çünkü çevredeki çocuklar Maryanne'i biliyor ve herkese anlatıyorlardı. Bir esrarkeşin kızıyla takılmak isteyen çok az insan vardır."

Maia'nın yalnızlığının derinliği beni vurdu. Beni boğdu.

Zavallı annesinin aklını başına getirmek istememe neden oldu.

Ancak her şeyden çok Maia'ya hayranlık duyuyordum. Anladığım kadarıyla hiç kimseden destek görmemiş, cesaretlendirilmemişti ama yine de bir şekilde derinlere inmiş ve

buraya gelip Logan'la yüzleşecek cesareti bulmuştu. Daha on beş yaşındaydı ve kaderinin dizginlerini eline almıştı. Onun yaşındayken bu cesarete sahip değildim.

Gözlerimin yaşardığını hissettim, onunla açıklayamadığım bir şekilde gurur duyuyordum. "Sen olağanüstü ve çok özel bir insansın,

Maia MacLeod. Kimsenin size aksini söylemesine izin vermeyin. Ve bundan sonra ne olursa olsun, kimsenin sizi tanımasına izin vermekten asla utanmayın. Sen tanınmaya değersin."

Maia bana baktı, gözleri şaşkınlıkla yuvarlaktı. Ve bir anda gözyaşlarına boğuldu.

Ayağa kalkıp onu sandalyeden çektim ve bana doğru hıçkıra hıçkıra ağlarken ona sıkıca sarıldım. Onunla birlikte ağlamamak için kendimi zor tuttum.

İşte o zaman bu çocuğun çok kısa bir süre içinde beni derinden etkilediğini fark ettim. Benim hayatım da değişmişti. Çünkü Logan'la ne olursa olsun Maia'yla aramdaki bağın kopmasına izin vermeyeceğimi biliyordum. Eğer bir aileye ihtiyacı varsa, tıpkı Chloe ve Aidan'ın benim ailem olmak için adım attıkları gibi, ben de onun ailesi olmak istiyordum.

CHAPTER 9

"M "Aia, ben senin babanım." Logan oturma odamda durmuş, elinde tek bir kâğıt parçası, gözlerini

Hayatını değiştirecek haberi verirken Maia'ya dikkatli bir ifadeyle baktı.

Maia'nın kollarımda ağladığı günün ertesi sabahıydı ve birlikte yaptığımız kahvaltının ardından ona bir fincan çay yapmıştım. Logan daireme girmiş ve daha fazla uzatmadan babalık testinin sonuçlarını açıklamıştı.

Maia'nın fincanı elinde titriyordu, ben de uzanıp yavaşça elinden aldım. "Bu şimdi ne anlama geliyor?" dedi. Yanaklarına renk gelmişti, tüm yüzü beklentiyle aydınlanmıştı.

Logan onu bekletmedi. "Bu ve doğum belgesi arasında, baban olarak yasal haklara sahip olduğum anlamına geliyor. Bu hakları kullanacağım. Bugün annene gidip benim yanıma taşınacağını söyleyeceğim. Eğer konuşmak isterse, konuşuruz. Karşı çıkmak isterse, çıkabilir ama ellerinde bir savaş olacak."

"Gerçekten mi?" Maia sanki buna pek inanmamış gibi fısıldadı.

"Maia, seni benden on beş yıl boyunca sakladı." Gözleri kararlılıkla sertleşmişti. "Ve görebildiğim kadarıyla senin için doğru olanı yapmadı. Sana bakma sırası bende. Bu konuda çok iyi olacağıma söz veremem ama önümüzdeki on beş, otuz, elli yılın son on beş yıldan daha iyi olması için elimden geleni yapacağıma söz verebilirim."

Onun konuşması karşısında gözyaşlarımı tutmaya çalışırken, Maia kendini sandalyesinden fırlattı ve doğruca Logan'a yöneldi. Logan

Kollarını adamın beline dolayıp yüzünü göğsüne gömdüğünde bir an için afalladı.

Birkaç saniye sonra kollarını ona doladı ve sıkıca sarıldı.

Hüngür hüngür ağlamamak için gözlerimi kaçırmak zorunda kaldım.

"Grace."

Onlara tekrar baktığımda Maia'nın babasından uzaklaştığını ve neredeyse utanmış göründüğünü gördüm.

Sevgi patlaması. Logan bunu fark etti ve kolunu kızın omuzlarına dolayarak onu kendi tarafına çekti. Kız utangaç bir şekilde ona gülümsedi ama Logan bana döndüğü için kendisine gösterilen hayranlığı fark etmemişti. "Ben ikinci odayı Maia'nın odasına çevirirken Maia'nın seninle kalmasına izin verir misin?"

"Elbette," diye kolayca cevap verdim.

"Tamam." Dudaklarının arasından havayı üfledi ve Maia'ya baktı. "Buradaki bir okula transferini ayarlayabilmem için son okulunun detaylarına ihtiyacım olacak tatlım."

Hevesle başını salladı.

"Daha fazla kıyafete ihtiyacın olacak. Grace seni götüremezse Shannon'a söylerim. Seninle tanışmak için can atıyor." Diğer eliyle uzandı ve başparmağıyla onun yanağını okşadı. Gözlerinde şaşkın, şefkatli bir ışık vardı ve sanırım sonunda Maia'nın onun olduğunu anlamıştı. Onun kızıydı. Tekrar konuştuğunda sesi duygusallıktan boğuklaşmıştı.

"Gidip anneni görsem iyi olacak."

"Ben de seninle geleceğim," diye ağzımdan kaçırdım. Oraya tek başına dönmesini istemiyordum. Yaşadığı onca şeyden sonra bununla tek başına yüzleşmek zorunda kalmasını istemiyordum.

"Peki ya Maia?"

"On beş yaşındayım," diye söze girdi. "Birkaç saat başımın çaresine bakabilirim. İnanın bana."

Logan kaşlarını çatı. "Shannon ile birkaç saat geçirmeye ne dersin?"

Maia'nın teyzesiyle hiç tanışmadığını düşünürsek bunun iyi bir fikir olduğundan emin değildim. Ancak ben daha

konuşamadan o konuştu.

bir şey söyle. "Tamam. Onunla tanışmak istiyorum." Onu dikkatle inceledim.

doğruyu söylediğinden emin olmak istedim ve görebildiğim kadarıyla doğruyu söylüyordu. Aslında, kesinlikle sersem gibiydi. Gergindi. Noel sabahındaki bir çocuk gibi.

Sanırım bu onun için bir bakıma böyle bir şeydi. Hediyeler yerine bir ailesi olacaktı.

"Burada mı? Yoksa Shannon ve Cole'un evinde mi?"

Logan söyledi. "Um..." Dudağını ısırdı. "Buyurun, lütfen."

Heyecanlı olabilirdi ama yine de gergindi. Logan onun daha gergin olacağını anlamış gibiydi.

Kız kardeşiyle ona tanıdık ve güvenli gelen bir yerde buluşmanın rahatlığını yaşıyordu. "Tamam. Onu bir arayayım."

Bunu hemen yaptı ve ona sadece kendisinin olacağını söylediğini duyduk. Başka bir deyişle, Cole bu sefer davetli değildi. Cole kabul etmiş olmalı çünkü telefonu kapattı ve Maia'ya başıyla onay verdi. "Bugün dersi yok, o yüzden hemen gelecek."

Çok geçmeden kapı çaldı ve Logan Shannon'ı içeri almak için ortadan kayboldu. Onu oturma odasına götürdü, menekşe rengi gözleri parlıyordu, yanakları kızarmıştı ve parlak kıvil saçları muhteşem dalgalar ve bukleler halinde omuzlarına dökölüyordu. Odayı taradı ve Maia'yı görür görmez ona doğru yürüdü.

Shannon tek kelime etmeden Maia'yı kollarına aldı ve ona sıkıca sarıldı. Bu iç açıcı sahneye nasıl tepki verdiğini görmek için Logan'a baktım. Tıpkı bu sabah olduğu gibi ifadesi dikkatle boş bırakılmıştı.

Bunun için endişelenmeye başlamıştım.

Shannon sonunda Maia'yı bir adım geri çekilip yüzünü ellerinin arasına alacak kadar bıraktı. Maia Shannon'a sanki güzel, büyülü bir periymiş gibi baktı.

Shannon da Maia'ya aynı şekilde bakıyordu. "Şu haline bak. Çok büyümüşsün ve çok güzelsin. Çok güzel değil mi?" Shannon bize sırıttı.

Başımı salladım ve Logan mırıldandı, "Evet. Tıpkı sana benziyor, Shannon."

Maia'nın gözleri bu iltifat karşısında büyüdü.

"Saçlar hariç." Sırıttı.

İkisi de kıkırdadı, sesleri tıpatıp aynıydı ve ben onların ikiz şaşkınlık ve heyecan ifadelerine kahkahalarla güldüm. İçimde iyi olacaklarına dair bir his vardı ve Maia'yı Shannon'la yalnız bırakma konusunda rahatlamaya başladım.

"Siz ikiniz yola çıksanız iyi olur." Logan'ın kız kardeşi kapıya doğru işaret etti.

Logan başıyla onayladı ve Shannon ile Maia'nın yanaklarına birer öpücük kondurmak için yanlarına gitti. Ben de aynı şeyi yaptım, Maia'nın elini sıktım. elini uzattı ve Shannon'a minnettar bir gülümseme verdikten sonra Logan'ın peşinden Glasgow'a doğru kararlı yolculuğuna başladı.

Logan'ın arabasında onunla son kez birlikte olduğumda olduğu gibi, tam bir sessizlik vardı. Ancak geçen seferkinden farklı olarak ona bu sessizliği vermek istedim. Olan biten her şeyi sindirmek için buna ihtiyacı vardı. Ben de ona sessizlik verdim. Ve o da bunu kabul etti. Doksan dakika boyunca.

Sonunda tanıdık apartman bloklarının önüne geldiğimizde Logan arabayı park etti ve kontağı kapattı. Bana baktı.

Ona küçük, titrek bir gülümseme verdim. "Hazır mısın?" "Benimle dövüşmesini istiyorum."

İfadesine açıklık getirmesine gerek yoktu. Ne demek istediğini çok iyi biliyordum çünkü Maryanne'in onunla dövüşmesini istiyordum.

Ben de. Maia'nın iyiliği için. Mesele Maia'ya bakmak istememesi değildi. Ne olursa olsun, bunu yapacaktı. Ama ikimiz de Maryanne'in Maia'nın onun için bir anlamı olduğuna dair bir işaret vermesini istiyorduk. Annem benim için hiç mücadele etmemişti. Kendi annenizin sizi sevmediğini bilmek özel bir ıstıraptı. Bu hep benimleydi. Bana musallat olan bir hayalet, "Annen seni sevemiyorsa, kim sevebilir?" diye alay eden bir iblis.

O iblisle savaştım, ya da ona ne derseniz deyin, her gün. Çoğu gün kazandım. Yine de... Maia'nın o dövüşü yapmasını istemedim.

Logan bana militanca başını salladı. "Hadi yapalım şu işi."

Kapıya vardığımızda midemde kelebekler uçuşuyordu ve bu iyi bir şey değildi. Logan'ın bana yardım etmemesi işi ciddiye almış gibi kapıya vurdu. Onun sert yüz ifadesine baktım ve kendime, bu işi yapmadığımı hatırlattım. Aslında onu o kadar iyi tanıyordum ve Maia tampon olarak yanında olmadan bu duruma nasıl tepki vereceği konusunda hiçbir fikrim yoktu.

Lanet olsun.

Sanırım bu sefer tampon ben oldum.

Birkaç saniye bile geçmeden kilit döndü ve kapı içeriye doğru açılarak uzun boylu, sıska bir adam ortaya çıktı, üzerinde sadece bir çift yırtık gri eşofman altı vardı.

Seyrelmiş siyah saçları yıkanmamış, yüzü tıraş edilmemişti ve üzerinden bayat ter kokusu yayılıyordu.

"Öyle mi?" diye homurdanarak çıplak karnını kaşıdı. Gerçi pek bir göbeği de yoktu.

"Maryanne evde mi?" Logan yeterince kibar bir şekilde söyledi.

Sıska adamın cevabı kapıyı açık bırakmak, arkasını dönmek ve uzaklaşmak oldu.

Logan bunu içeri girebileceğimiz anlamına aldı ve ben de onu dairenin içine kadar takip ettim. En son oraya gittiğimizde kokladığımız o pis kokuyla anında çarpıldım. Dar koridordan geçip oturma odasına girerken içgüdüsel olarak Logan'a daha da sokuldum. Sıska adam karşımızdaki koltuğa çöktü. Maryanne kanepeye uzanmış televizyon izliyordu.

Başını kaldırıp baktı, yüz ifadesinden hiçbir şey anlaşılmıyordu. "Bizi hatırladın mı?" Logan kaşlarını çatarak ona baktı.

Gözleri kısıldı. "Şimdi ne istiyorsun?"

Ona dikkatlice baktım. Geçen seferkinden daha az gergin görünüyordu. Madde bağımlılığı hakkında yeterince bilgim yoktu.

Bunun ne anlama geldiğini anlayamadım. Kafası iyi miydi? Kafası iyi değil miydi? Kim biliyordu?

Logan devam etti. "Babalık testi yaptırdım. Maia benim."

"İyi dedektiflik." Kadın homurdandı ve sıska adam güldü.

Logan ikisini de görmezden geldi. "Doğum belgesinin bir kopyasını da aldım. Babası olarak beni göstermişsin. Ona benim adımı vermişsin."

"Yani?"

"Yasal haklarım var, Maryanne. Onları uyguluyorum. Maia şu andan itibaren benimle yaşıyor. Kalıcı olarak. Senin var mı?

Bu konuda söyleyecek bir şeyin var mı?"

Maryanne ona öylece baktı.

Sıska Adam kaşlarını çatı. "Bunu alacak mısınız?" "Sana ne bundan?" Logan sesini alçaltarak şöyle dedi tehditkar.

İçindeki mücadeleyi hissederek ona biraz daha yaklaştım.

"Bir şey yok." Sıska Adam omuz silkti ve sonra sırtı aptalca. "Wee My'ye bakmak güzeldi, işte bu harika."

Logan hamle yaptı ama ben daha hızlıydım. Kendimi onun önüne koydum, ellerimi göğsüne bastırdım. "Yapma."

Bileklerimi tuttu ve Sıska Adam'a doğru baktı. "Eğer ona dokunursan, seni öldürürüm."

"Hayır, dostum." Sıska Adam sandalyesinden kalktı ve geri çekildi. "Mare, ona dokunmadığımı söyle."

Maryanne homurdandı. "Ben varken küçük bir çocuğu ne yapsın?"

Logan hâlâ gergindi.

Onu bana bakmaya zorlamak için daha sert bastırdım. Gözlerimiz kilitlendi ve Maia'nın geçmişiyle ilgili tüm acısının, hayal kırıklığının ve iktidarsızlığının üzerime yıkıldığını hissettim. Parmaklarımı gömleğinin içine soktum ve daha yakına eğildim. "Buna değmezler," diye fısıldadım. "Hadi gidelim."

Sözlerim karşısında gözlerini kırıştırdı ve rahatladığını, ellerinin bileklerimin etrafında çözöldüğünü hissettim. Maryanne'e baktı.

"Bu, bununla savaşmayacağın anlamına mı geliyor?"

"Öyle mi görünüyor?" Eliyle odanın etrafını işaret etti. "O küçük kız için ne yapabilirim ki? Seninle olması daha iyi. Ona senden neden bahsettim sanıyorsun? O bana ihtiyacı yok."

Başımı salladım. "Ne kadar yanıldığın hakkında hiçbir fikrin yok." "Evimden defol, süslü pantolon."

Logan tekrar gerildi. "Buraya kadar, Maryanne. Eğer bir daha

Maia'yı aramaya geliyorsanız, önce beni geçmeniz

gerekecek." Kadının cevabı televizyonun sesini açmak oldu. Logan ona sadece tiksintiyle bakabildi.

Ellerimi göğsünden indirerek elini kendi ellerime aldım ve onu daireden dışarı çıkardım.

Arabaya gidene kadar da bırakmadım.

Logan Edinburgh'a doğru geri dönerken aramızda daha gergin bir sessizlik vardı. Arabada yirmi dakika kadar kalmıştık ki, aniden otoyoldan çıkıp bir benzin istasyonunun otoparkına girdi.

Motoru kapattı ve orada öylece oturdu.

Ona zaman tanıyarak bekledim.

Ve sonra, "Bunu kim yapar?" Elini direksiyona vurdu, bitkin ve hızlı nefesler alırken göğsü hızla inip kalkıyordu.

Onu gergin, endişeli, kaygılı görmüştüm.

Ama bu şekilde değil.

Tamamen Maryanne'le ilgili olup olmadığını bilmiyordum ama

her şey olduğundan şüpheleniyordu. Babalık mektubunu açtığı andan itibaren her şey birikmişti. Belki de Maia'nın inişte ortaya çıktığı andan beri. "Logan." Koluna dokunarak onu bana bakmaya zorladım.

"Yapacağın her şey Maryanne'in Maia için yaptıklarından daha iyi olacaktır."

Gözleri parladı. "Birkaç yıl önce bunu sorunsuzca yapabilirdim ama artık o adam değilim. Her şeyin üstesinden gelebilen rahat adam."

"Bunu söyleyip duruyorsun. Hapishane gerçekten o kadar kötü müydü?"

Çenesini sıktı ve ön camdan dışarı baktı. "Logan?"
Bastırdım.

"Bu... Bunu atlatmak için farklı bir adam olmak zorundaydım."

"Nasıl?"

Derin bir iç çekti. "Bu konuda konuşmak istemiyorum. Bitti artık."

"Bitmedi," diye karşı çıktım, sesimdeki kızgınlığı duyuyor ve umursamıyordum. "Şu anda evde seni bekleyen genç bir kız var. Bir hafta önce, tamam, iyi, bıraktırdım, içinde kıpırdanan her şeyi kendine saklamana izin verirdim, ama artık bu sadece seninle ilgili değil."

Logan başını çevirdi ve bana ters ters baktı. Gerildim, bekliyordum. Ve beni şaşırtarak konuşmaya başladı. Sesi hırçın ve alçaktı, ancak kelimeler sanki karnının derinliklerinden geliyor gibiydi. "Ben bir suçlu değilim Grace."

Bu sözlerde saklayamadığı bir acı vardı ve buna karşılık olarak gözlerimdeki yaşların yandığını hissettim. "Bunu biliyorum Logan."

"Hayır, değilsin." Başını salladı ve gözlerini benden kaçırdı. "Ben o çocuk değildim. O genç değildim ve kesinlikle o adam değildim ve etrafımı da öyle adamlarla çevirmedim. İçerideki adamlar... Birçoğu adam bile değil. Onlar sadece sevdikleri için

Şiddet, bıçak ve uyuşturucuyla oynamak onları erkek yapıyor. İki yıl boyunca pisliğin içinde nefes aldım, onları ve konuştukları aşağılık, cahil şeyleri dinledim. Çıktıklarında yapmayı planladıkları şeyleri, mahvetmeyi planladıkları erkekleri, incitmeyi planladıkları kadınları. Ve birbirlerine zarar vermeyi planlamalarını dinledim.

Çünkü bu bir savaş." Şimdi bana bakmak için döndü, burun delikleri öfkeyle, anılarla alevlendi. "Orada bir savaş var. Ve eğer mahvolmak istemiyorsanız, onların sizden korkmasını sağlamalısınız."

Gözlerindeki bakış karşısında ürperdim. "Bu ne anlama geliyor?"

"Bu, bir denge bulmam gerektiği anlamına geliyor. İyi halden erken çıkmak istiyordum ama kimsenin bana bulaşmadığından da emin olmam gerekiyordu. Her günümü spor salonunda vücut geliştirerek ve bazı erkeklerle ittifak kurarak geçirdim."

"Ne tür adamlar?" Neredeyse sormaya korkuyordum.

"Gerçekten azılı suçlu olan türden adamlar. Çok kötü şeyler yapmış adamlar, Grace. Oradaki en yakın arkadaşlarımdan biri - ve bugün hala konuşuruz - adam öldürmekten içerideydi. On dört yaşından beri üçüncü mahkumiyetiydi. İşte ben hayatıma bu tür adamları alıyorum. Bu beni ne tür bir adam yapar?"

Onun için her yerim ağrıyordu. "Hayatta kalmak için yapması gerekeni yapan türden bir adam."

"Öyle diyorsun ama orada neye taraf olduğumu bilmiyorsun."

"Ve buna ihtiyacım yok." Başımı salladım. "Bana gerçekten söylemek istemiyorsan, hayır. Çünkü aksi takdirde umurumda olmaz. Bilmeme gerek yok. Bu senin kim olduğunu düşündüğümü değiştirmez." Elimi bacağına koydum. "Logan, hayatının iki yılıydı. İki korkunç yıl, biliyorum. Ama genel anlamda, iki yıl senin kim olduğunu tanımlamamalı."

Parmakları direksiyonu sıkıca kavradı. "Hapiste olma nedenimi unutuyorsun."

Onunla bu raundu tam olarak kazanamadığımı hissederek, "O zaman bana anlat" dedim.

"İşteydim," dedi hemen. "Eskiden bir garajda baş tamirciydim. Shannon geldi... tökezleyerek içeri girdi." Bu kez bana baktığında, gerçekten perili görünüyordu. "Kahretsin Grace, onu görmeliydin." Ürperdi ve yere baktı. "Üstü yırtıktı, kot pantolonu açıktı, yüzü... Kahretsin, yüzü. Kanlı, şişmiş. Ve kolu

komik asılı. Çıkık." Gözlerini yerden kaldırıp yüzüme dikti.

"Onu yakaladım, ambulans çağırması için birine bağırdım ve beklerken bana

erkek arkadaşı yapmıştı. Bunu açıklayamam. Hiç böyle bir öfke hissetmemiştim. O Shannon." Bana yalvarıyor gibiydi. "O benim küçük kız kardeşim. Sana kadar tanıdığım en nazik insan. Benim için dünyalara bedel. Onu öldürmek istedim. Onu öldürmek istedim.

ona tecavüz etmeye çalıştı. Onu eşek sudan gelinceye kadar dövdü. Ve sonra ben bunun ona ilk vuruşu olmadığını öğrendim. Onunla mücadele ettiği, onu koruyabilmem için bana ulaşmaya çalıştığı düşüncesi... orada olmadığım düşüncesi..." Duygularına yenik düşerek sözünü kesti ve ben de onu bekledim. onlarla başa çıkmaya çalıştım.

"Tek bir düşüncem vardı," diye fısıldadı. "Onu bulmak ve verdiği kadar iyisini ona geri vermek." Boğazını temizledi, yüzü sertleşti. "Buna kana susamışlık diyorlar. Belki de öyleydi, çünkü onu bir kez ele geçirdiğimde duramadım. Bir meslektaşım, bir arkadaşım, beni takip etti. Beni sürükledi. çekil." Logan şimdi bana ters ters bakıyordu. "Shannon'ın erkek arkadaşını komaya soktum. Bu beni ne tür bir adam yapar Grace? Baba olmaya uygun mu?"

Öfkelenmemi istediğine dair bir his vardı içimde.

İğrenmemi.

Maia'yı götürün. Onu bu kadar çiğ, bu kadar açıkta ve bu kadar

Kendinden utanmak çok fazlaydı. Kendisi hakkında böyle hissetmesini istemedim. Bu yüzden elimden geldiğince yardım etmeye çalıştım.

Hiç kimseye, Aidan'a bile anlatmadığım bir hikâyeye aklıma geldi ve kendimi Logan'a anlatırken buldum. "On beş yaşındayken bir akşam uyandığımda yatakta benimle birlikte bir çocuk vardı. Elleri üzerimdeydi, bana dokunuyordu. Ona karşı koydum,

Etrafımda kahkahalar duydum ve çocuktan uzaklaşıp yataktan kalkmayı başardığımda, kardeşim Sebastian ve birkaç sarhoş arkadaşını odamda buldum. Bana bunu kasten yapmak için onları odama getirmişti. Ailem evde değildi."

Kucağıma baktım,

gözyaşlarımı tutmaya çalışıyordum. Kelimeleri yüksek sesle söylemenin ne kadar acı verici olacağını fark etmemiştim.

"Odadan koşarak ıktım
Kendimi banyoya kilitledim ve tüm bu süre boyunca
güldüklerini duyabiliyordum. Bana dokunan kişi, ben

onu tanırdım. Kardeşimin en iyi arkadaşıydı. O durdu Tuvaletin dışında benimle alay etti, ta ki kardeşim sıkılıp onu çekene kadar. Çok korkmuştum." Kendimi Logan'a bakmaya zorladım, o da bana bakıyordu, inanamıyordu, öfkeliydi. "Sebastian her zaman böyle şeyler yapardı. Bunun bir oyun olduğunu sanıyordu. İkimiz de bana tecavüz ettirmedeği için şanslıyız." Logan'ın gözlerinin içine ciddiyetle baktım, anlatmaya çalıştığım şeyin bir etkisi olmasını umuyordum. "Hayat grinin tonlarıdır, Logan. Yaptığın şeyin doğru olup olmadığını bilmiyorum. Yanlış. Yasalar öyle diyor ama bence siz çoğu insanın sahip olduğu bir içgüdüyle hareket ediyordunuz. Sebastian'ın nasıl davrandığı ya da senin nasıl davrandığın arasında seçim yapabilseydim, senin davranışlarını seçerdim. Tek bildiğim bu."

"Tanrım, kahretsin, Grace," dedi kısık sesle.

"İyi ve kötüyü biliyorum Logan, güven bana. Ve derinlerde bir yerde sen de biliyorsun. Ve sen iyi bir adam olduğunu biliyorsun. Bunu biliyorsun.

Ve sana farklı bir şey söylemeyeceğim." Fırçaladım sabırsızca bir gözyaşına baktı. "İkimiz de Maia'nın seni hak ettiğini biliyoruz. Sen de onu hak ediyorsun."

Aniden yolcu koltuğundan Logan'ın kollarına doğru çekildiğimde kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. O da elini enseme doladı ve başımı bastırdı boynunun kıvrımına sokarken, diğer kolu da sırtıma sıkıca sarıldı. Kollarımı kaydırmaktan başka çarem yoktu. etrafını sar ve tutun.

Onun katı, güvenli sıcaklığının üzerime akmasına izin verdim. Onu içime çektim.

Ve bu anın bu kadar mükemmel hissettirmemesini diledim.

Ç A P T E R 10

A Dairemden dışarı adımımı attığımda uzun zamandır ilk kez rahatladığımı fark ettim. Gidiyordum Bugünkü işime başlamadan önce Aidan, Juno ve Chloe ile kahve içmek için buluşacağım.

Maia okuldaydı.

Okuldaki ilk günü.

Neyse ki, okuldan izinli olduğu dönem Edinburgh'un Paskalya tatiliyle aynı zamana denk geliyordu, bu nedenle çok şey kaçırmıştı. Yılın son döneminde yeni bir okula başlıyordu, bu biraz garipti ama bu konuda yapılabilecek bir şey yoktu.

Logan, Maia'nın buradaki yeni hayatını düzenlemek için hiç vakit kaybetmemişti. Onu Muirhead Lisesi'ne naklettirdi. Meadows ve Viewforth'a. Logan onu bu sabah bırakmıştı ama o yürümek konusunda oldukça ısrarcıydı. ve o günden sonra her sabah okula tek başına yürüyerek gideceğini söyledi. Babası bu durumdan hiç memnun değildi. Bu. Sanırım Maia'nın on beş yaşında olduğunu ve kendi başının çaresine bakmaya alışkın olduğunu unutup duruyordu. Ona bunu söylemeye çalıştım ama bana homurdanmakla yetindi ve Maia'yı merdivenlerden aşağı indirip binadan çıkardı.

Maia ile geçirdiğimiz son birkaç gün boyunca birlikte epey zaman geçirmiş olmamıza rağmen, aramızdaki yakınlık arabasında yaşadıkları uzak bir anı gibi görünüyordu. Logan'ın yaşadıklarımızdan rahatsız olduğu hissine kapıldım. birbirimizle paylaştık. Belki de onu bu kadar savunmasız görmeme izin verdiği için garip hissediyordu ya da belki de

Beni bu kadar savunmasız görmesi. Kafamda bunun üzerinden tekrar tekrar geçebilirdim ve kimseye vermediğim bir parçamı ona verdiğim için utanmama izin verebilirdim, ama yapmıyordum.

bunu yaşamama izin vermeyecektim. Logan bu konuda maço ve tuhaf davranmak istiyorsa, ona izin verecektim. Bunu düşünerek kendimi delirtmeyecektim.

Gerçek şu ki, Maia "araba "dan büyük bir dikkat dağıtıcıydı.

an." Ruh hali çok değişkendi. Heyecanlı, mutlu ve beklenti içindeyken; endişeli, kaygılı ve ağlamak için kendini odasına kilitleyen bir ruh haline bürünüyordu. I

Bunun kısmen ergenlik çağında bir kız olmasından (ve regl olmasından) kaynaklandığını tahmin ediyordum, ancak bunun aynı zamanda annesinin ona savaştan kaçtı. Bana Maryanne ile yaşamın nasıl olduğunu biraz anlattı. Maia, görme yetisinin kötüleştiğini fark ettiğinde kendini gözlükçüye götürmekten, okul kıyafetlerini, ayakkabılarını ve yiyeceklerini ödemek için annesinin çantasından para çalmaya kadar neredeyse kendi kendini yetiştirmişti.

Yeni geçiş onu anılarıyla başa çıkmaya zorluyordu ve bu nedenle duyguları artmıştı.

Maia'nın ruh hali bulaşıcıydı ve bu yüzden kesinlikle bitkin düşmüştüm.

Maia'nın hayatındaki bu yeni bölümün bir parçası olmaktan ve onu tanımaktan ne kadar keyif alsam da, arkadaşlarımla bir fincan kahve içmenin ve ardından işlerime yetişmenin normalliğini dört gözle bekliyordum. Aslında, biraz daha geride kalmıştım.

Logan'ın kapısının arkamdan açıldığını duyduğumda kapımı kilitlemenin tam ortasıdaydım. Kapı aralığında duruyordu.

Göğsünde çalıştığı gece kulübünün logosunun kazılı olduğu siyah bir tişört giyiyordu. Koyu mavi kot pantolonu yıpranmıştı ve oldukça çekici bir şekilde kalçalarından sarkıyordu. Kot pantolon giyen erkekler hakkında pek düşünmemiştim ama o anda bazı erkeklerin onları size sattığını fark ettim.

Logan kesinlikle o kotları sattı.

Yine kısa bir sakalı vardı ve sakalını sevdiğimi fark ettim. Hem de çok. Gözlerinin arkasındaki yorgunluğa rağmen gerçekten muhteşemdi.

Ne zaman benim tipim oldu?

Yere baktım, anahtarlarımı çantama bıraktım ve ne düşündüğümü görmemesi için bakışlarından kaçındım. "Merhaba."

"Dışarı mı çıkıyorsun?"

Ona baktım çünkü sesi tedirgin geliyordu. "Sen iyi misin?"

"Maia'nın yatağı bir saat önce teslim edildi."

"Bu iyi bir şey." Maia'nın yakında taşınacağını fark ettiğimde göğsümde küçük bir sızı hissettim.

"Ben... um..." Bir eliyle saçlarını ovaladı. "Odasının güzel olmasını istiyorum, bilirsin işte... Boyaya ihtiyacım var. Kızların sevdiği şeylere... şeylere..."

O kadar sevimli bir şekilde kaybolmuş ve şaşkın görünüyordu ki yardım edemedim ama biraz güldüm.

"Benden yardım mı istiyorsun?"

"Meşgulsen Shannon'a sorabilirim ama düşündüm de... Maia'yı biraz daha iyi tanıyorsun."

Maia Shannon'la daha fazla zaman geçirmişti ve ikisi çok iyi anlaşıyorlardı. Hafta sonu Logan Maia'yı Shannon'ın nişanlısı Cole ve ailesinin bir kısmıyla tanışmaya götürmüştü. Logan onu daha sonra daireme bıraktığında heyecandan yüzü kızarmıştı ve Cole'un muhteşem kız kardeşi Jo, kocası Cam ve küçük kızları Belle'nin tasvirleriyle kulaklarımı doldurdu. Maia'nın anlattıklarından anladığım kadarıyla hepsi de ona son derece misafirperver davranmışlardı. Onun adına heyecanlanmıştım. Daha önce hiç Logan'ın arkadaşları ve ailesi gibi bir şey.

Ancak, hepsini tanımama ve sevmeme rağmen, Maia hâlâ bana bağlıydı. Her şeye benim de dahil olmamı istiyordu ve Logan'ın arkadaşları ve ailesiyle tanışmak için sadece onunla gitmesi konusunda ısrar ettiğimde hayal kırıklığına uğradı. Ben denedim Onlara baba-kız zamanı ayırmak en iyisiydi ve Logan'ın bunu takdir ettiğini biliyordum. Ama gerçek şu ki, Maia

benimle yaşıyordu ve şu ana kadar onunla çok fazla
zaman geçirdim ve

Savunmasız tarafını göstermeyi seçtiği kişi. Her şey çok bunaltıcı hale geldiğinde ağlamak için seçtiği omuz benim omzumdu.

Yani evet, muhtemelen onu herkesten daha iyi tanıyordum.

"Yeşili seviyor. Çok kız gibi değil. Aslında oldukça olgun bir zevki var. Şık." İçimden iç geçirdim, aptal olduğumu biliyordum. Bunu Maia için yapıyorum, Logan için değil! "Sen ayakkabılarını giyerken ben yatağa bir göz atıp hızlıca bir arama yapacağım."

Bir kaşını kaldırdı. "Emin misin?"

"Evet, eminim." Onu içeri buyur ettim ve çantamdan telefonumu çıkararak peşinden içeri girdim.

Chloe'yi aradım. Hiç mutlu değildi. Çığlıkları bir an için kesildi ve birden Aidan'ın, "Ne yapman gerekiyorsa yap Grace. Sana sonra yetişiriz."

Anlayışına gülümsedim. "Teşekkürler. Yakında konuşuruz."

Telefonu kapattığımda Logan'ın boş odasında duruyordum. Misafir odamla aynı büyüklükteydi ve şimdi güzel beyaz Shaker tarzı yatak tarafından cüceleştirilmişti Odanın ortasında duran çerçeve ve şilte. "Ne düşünüyorsun?"

Omzumun üzerinden baktım ve onu kapı aralığında eğilirken buldum. "Bence çok güzel. Umarım üzerine boya bulaşmaması için toz bezi örtmüştünüzdür."

"Bunları alışveriş listesine ekleyeceğiz."

"Sanırım bu çok büyük bir alışveriş listesi olacak," dedim alaycı bir ifadeyle, onu daireden çıkarken takip ederken.

Bay Jenner'ın kapısı açıldığında aniden açıldı ve dışarı eğildi. "Sesini duyduğumu sandım Grace." Gülümsedi. "Logan."

"Bay Jenner," dedik hep bir ağızdan.

"Binaya yeni bir ekleme yaptığımızı duydum."

"Kızım," dedi Logan.

Ona gülümsedim.

"Ne?" Kaşlarını çattı.

"Hiçbir şey." Hâlâ gülümseyen Bay Jenner'a baktım. Logan için "kızım" kelimesini kullanmak giderek daha kolay hale geliyor gibiydi.

"Oh, çok iyi," dedi Bay Jenner, Logan'a sırtarak. "Etrafta bir aile olması güzel. Benim eksikliğimden bahsetmişken..." Bana özür dileyen bir gülümseme fırlattı. "Senden bir iyilik isteyemezdim Grace, değil mi? Birkaç şeyim bitti."

Elimi uzattım. "Elbette. Sorun olmadığını biliyorsun. Listeniz yanınızda mı?"

Elindeydi. Bana uzatırken gülmemeye çalıştım.

"Muhtemelen birkaç saat sürer. Sorun olur mu?"

"Oh, elbette. Hiç sorun değil. Sen bir meleksin."

Ona gülümsedim, Logan hoşça kal dedi ve biz binadan çıkarken Bay Jenner'ın kapısının arkamızdan kapandığını duyduk.

"Hiç kimseye hayır der misin?" Logan söyledi.

Ona kaşlarımı kaldırma sırası bendeydi. "Peki ben yapsaydım sen nerede olurdun?"

Cevabım karşısında gözlerini kırptırdı ve ardından kahkaha atarak başını geriye attı.

Sırıtmaktan kendimi alamadım. Ve ona karşı hissettiğim çekim dalgasını görmezden gelerek öyle yaptım.

Adam muhtemelen o gülüşüyle dünyayı iyileştirebilirdi.

Logan'ın arabasının bagajına baktık. Arka koltuk da eşyalarla doluydu. Sadece Grace'in odası için değil, dairenin geri kalanına biraz sıcaklık katmak için seçtiğim ufak tefek eşyalar da vardı. Şu anda yarı boş ve yaşanmamış görünüyordu. Logan'ın burayı bir eve dönüştürmesi gerekiyordu.

"Sence yeterince var mı?" dedi kuru bir sesle.

Sırıttım. "Umarım öyledir, yoksa birikimlerine veda edebilirsin."

"Bu arada." Kapıyı kapattı ve bilgisayar mağazasını işaret etti. "Maia'nın bir dizüstü bilgisayara ihtiyacı var mı? Okul işleri için? Yani bir telefona ihtiyacı var ama bir dizüstü bilgisayar?"

"Logan, kimsenin bir dizüstü bilgisayara ihtiyacı yok," dedim. "Asıl soru, senin bir dizüstü bilgisayara paran yeter mi?"

Meraklı sorum karşısında kaşlarını çattı.

"Sen sordun," diye homurdandım. "Sadece söylüyorum... Doğum gününe birkaç ay var. Eğer istemeden de olsa Son on beşi kaçırırsak, bir dizüstü bilgisayar bunu yapmak için harika bir yol olurdu. Ama her doğum günü dizüstü bilgisayar büyüklüğünde olmamalı," diye eklemek için acele ettim.

Logan kararsız görünüyordu.

"Maia şu anda sana sahip olduğu için mutlu. Dizüstü bilgisayara ihtiyacı yok."

Göz ucuyla bana bir bakış attı. "Tamam." "Tamam mı?"

"Evet." Başını salladı ve sonra dönerek dev perakende parkının diğer tarafına baktı. "Fancy having Bay Jenner için süpermarkete gitmeden önce biraz öğle yemeği yer miyiz?"

Muhtemelen geri dönmeliydim. Yapacak işlerim vardı.

"Kulağa hoş geliyor."

Tex-Mex restoranına doğru yürümeye başladık.

"Peki Maia için bir telefon... Sadece bir tane mi alayım? Ya da seçmesine izin vermeli miyim?"

Sırıttım. Endişeli görünmemek için çok çaba sarf ediyordu ama ben yine de bunu duyabiliyordum. "En iyisi olduğunu düşündüğün şeyi yap."

Birkaç hafta önce olsa gözümü korkutacak bir hırlama sesi çıkardı. Şimdi ise daha çok sırtımama neden oluyordu. "Bana güldüğünü hissedebiliyorum."

"Moi." Ona yuvarlak gözlerle ve masumca baktım.

"Aklımın ucundan bile geçmezdi."

"Evet, doğru." Restoranın kapısını açık tuttu, gözlerini dikmiş bana bakıyordu.

Korkmuş gibi davrandım.

Siparişlerimizi verdikten sonra garson kız uzaklaştı ve Logan'la ben kabinin diğer ucundan birbirimize bakakalmıştık.

Birdenbire çok ciddi göründü. "Ne?" Temkinli bir şekilde söyledim.

"Ailenizden hiç bahsetmediniz, kardeş bile sayılmayan o şerefsiz dışında."

Onun ani yoğun incelemesinden rahatsız olarak omuz silktim. "Arkadaşlarım - Aidan, Chloe ve Juno - benim ailem."

"Peki ya senin kanın? Ailen?" "Onlarla konuşmuyorum."

Merakla başını eğdi. "Neden?"

Neden birdenbire benim hakkımda bilgi edinmek istedi? Geçen gün arabasında kucaklaşmamızın ardından duvara tosladığında aramızdaki kişisel tartışmalardan kaçındığı izlenimine kapılmıştım. "Neden bilmek istiyorsun?"

Logan omuz silkti ve suyundan bir yudum aldı. Bardağı masaya geri koyduğunda, "Sen benim arkadaşımsın," dedi.

Bu beni şaşırttı. "Öyle mi?"

Bana tembel bir sırıtış attı ve buna karşılık karnımda bir şeyler dalgalandı. "Evet."

Ona verdiğim bu gülünç tepkiyi bir kenara iterek bir kahkaha attım. "Kimin aklına gelirdi ki?"

"Kesinlikle ben değilim. Senin bir şirret olduğundan oldukça emindim." Gözlerimi kısmıştım. "Sen de kolay lokma değildin Logan.

MacLeod."

Yine sırıttı ve aklıma onu daha önce gördüğüm geldi. Son birkaç gündür onu tanıdığım süre boyunca olduğundan daha fazla gülümsüyordu. "Bunu özlemişim," dedi.

"Ne?"

"Öfkeyle tam adımı söylüyorsun."

Kıkırdadım. "Bunu kaçırarak vaktin olacağını sanmıyorum. Yakında tekrar duyacağından oldukça eminim."

"Konuyu değiştirmeyi bırak."

"Ben yapmadım!"

"Biri yaptı." "Ben
değildim."

Bana anlamsız bir bakış attı. "Neden ailenle
konuşmuyorsun?"

Hiçbir şey hissetmediğim halde soğukkanlı olmaya
çalışarak gözlerimi devirdim. "Annem soğuk ve babam
mesafeli. Londra'da onlarla yaşamayı sevmedim, bu yüzden
Edinburgh'da gerçek bir aile için onları geride bıraktım.
Hikâyenin sonu. Tamam mı?"

Bir an sessiz kaldı. Bu bilgiyi mi işliyordu yoksa
daha fazlası için mi hazırlanıyordu bilmiyordum.
sorular... ve sonra beni tekrar şaşırttı. "Teşekkür ederim,
Grace."

"Ne için?"

İnanılmaz bir kahkaha atma sırası ondaydı. "Her şey için."

Bir anda kendimi onun bakışlarına kilitlenmiş buldum.
Etrafımızdaki hava, ben biraz nefessiz kalana kadar
yoğunlaşmış gibiydi. Tenim kızarmıştı ve bir ürpertinin
boynumdan aşağı kaydığını, sırtımdan göğüslerime doğru
karıncalı bir yol izlediğini hissettim.

Logan'ın gözleri ateşle karardı.

"Ne yazık ki" - garsonumuz standımızda belirdi,
"Elimizde hiç kalmadı..." deyince resmen yerimden sıçradım.

Logan'a ne söylediğini dinlemiyordum. Az önce ne
olduğunu merak etmekle meşguldüm.

Garson kız Logan'la aramızdaki anı bozdu ve hemen bana
işim hakkında ve Blade Runner'ı çalmaya çalışan yazarla
konuşup konuşmadığımı sormaya başladı. O andan itibaren
işimiz ve Maia hakkında sohbet edip şakalaştık ve çok kişisel
şeylerden kaçındık.

Süpermarket alışverişimizden sonra Bay Jenner'a
uğrayıp alışverişini verdik ve Logan evine gitti.

Maia'nın odasını dekore etmek için çalışmaya başladı ve ben de kendi işime başlamak için daireme daldım.

Sanırım aynı bölümü on kez tekrar okudum.

Ne olduğunu anlamadan Maia okuldan eve dönmüştü. Hemen Logan'ı çağırdım.

"Ne?" Üçümüz de oturma odasında dikilirken Maia bize bakıyordu. İçeri girmiş, kitap çantasını oturma odasına girdi, mutfığa doğru yürüdü ve elinde bir bardak portakal suyuyla oturma odasında yeniden belirdi. Üniforması içinde çok şık görünüyordu - sol göğüs cebinde Muirhead rozeti olan siyah bir blazer ceket, siyah bir gömlek, yeşil ve siyah çizgili bir kravat, siyah dar pantolon ve siyah botlar.

"Eee?" Logan sabırsız bir ses tonuyla konuştu. "Nasıl geçti?" Kadın omuz silkti. "İyi idi."

Gözlerimi devirdim. "Bize bundan daha fazlasını vermelisin."

Dersler nasıldı? Öğretmenler nasıldı? Akranların?"

"Çoğunlukla eskiden aldığım derslerin aynısını alıyorum. Glasgow, medya hariç, onu da burada almama izin verdiler. Öğretmenler öğretmendi ve herkes iyi idi. Sanırım ben bir arkadaş edindim. Akşam yemeğinde ne var?"

Maia'nın bu kadar umursamaz olması karşısında gözlerimi kısmıştım. Arkadaşsız geçmişi hakkındaki konuşmamızdan sonra bir arkadaş edinmenin büyük bir mesele olduğunu biliyordum. Neden öyleymiş gibi davranmıyordu?

"Kulağa harika geliyor." Logan memnun bir ifadeyle bana baktı, ben de ortada bir bit yeniği olduğunu ima ederek onun hevesini kırmak istemedim ve sırtarak karşılık verdim.

"Harika." Maia yine omuz silkti. "Akşam yemeğinde ne var?" "Gündüz vardiyası değişimim yarın başlıyor, o yüzden

Bu gece çalışıyorum. Düşünüyordum da -ama sadece sen de istersen- okuldaki ilk günün şerefine bir şeyler yemek isteyebilirsin.

Dışarı mı? Shannon ve Cole bizi Cam ve Jo ile birlikte bir restorana davet etti. Ne dersiniz?"

Gözleri parladı ve okuldan bahsederken görmeyi

umduğum o ışıltıyı gördüm. "Tamam. Elbette. Grace,

geliyorsun, değil mi?"

Logan'ın bu düşünce karşısında içten içe inleyip inlemediğini merak ederek neredeyse kızarıyordum. Beni yeterince gördüğünden emindim.

gün. "Oh hayır. Sen git ve ailenle akşam yemeği ye."

"Senin de gelmeni istiyorum," diye ısrar etti.

Yüzündeki ifade. Bu yeni bir şeydi.

"Maia," diye başladım, "Ben-"

"Sen de gelmelisin," diye sözümü kesti Logan. "Bizimle birlikte kutlamak için orada olmalısın."

"Yaşasın!" Maia mutlulukla alkışladı ve Logan'ın tüm yüzü Onun heyecanını görünce gözleri parladı. "Hazırlanacağız."

Kıkırdadı. "Tamam o zaman. Seni almak için saat altıda döneceğim."

Kapı arkasından kapanır kapanmaz Maia'ya döndüm. "Bir, beni sürekli babanla olan şeylere davet edemezsin. İki, bugün okulda gerçekten ne oldu?"

"Aman Tanrım, inanılmazdı!" Bana doğru koştu, tüm yüzü parlıyordu. "Bu iki kız ilk dersimde hemen benimle konuşmaya başladı. Çok iyiler ve aynı müzikten hoşlanıyoruz ve filmlerde, oyunculara ve her şeyde aynı zevke sahibiz. O aptal erkek müzik gruplarını sevmiyorlar. Gerçek müziği seviyorlar. Canlı konserlere bile gittiler. Çok havalılar!"

Uyumlu olduğu insanlarla tanıştığı için rahatlamıştım ama bunu neden Logan'la paylaşmadığı konusunda hâlâ kafam karışık. "Logan buradayken neden söylemedin?"

Gülümsemesi biraz soldu. "Böyle aptalca şeyler için heyecanlanan aptal küçük bir kız olduğumu düşünmesini istemiyorum. Benden sıkılmasını istemiyorum."

"Maia." Aklının şu anda ne kadar karışık olduğuna hayret ederek başımı salladım. "Logan bunları duymak istiyor. Ne kadar mutlu olduğunu bilmek istiyor. Bunun bir şey olduğunu düşünmüyor."

Aptal kız şeyleri. Babanı etkileyeceğini düşündüğün için olmadığın biri gibi davranmak zorunda değilsin. O seninle gurur duyuyor, özellikle de kendin olduğun zaman."

Alt dudağını dişleriyle bir süre çiğnedikten sonra başını yana eğdi ve "Öyle mi?" dedi.

"Evet. Şimdi, ona her şeyi anlatacağına söz vermelisin..."

"Leigh ve Layla," diye ekledi.

"Leigh ve Layla." Sırıttım. "Bu isimleri hatırlamak kolay olacak."

Maia, Cole'un ablası Jo konusunda haklıydı. Gerçek hayatta tanıştığım en güzel kadınlardan biriydi ve Londra'da yaşamış ve pek çok güzel kadınla tanışmıştım. Anladığım kadarıyla güzelliği çok derindi. Maia'yı tekrar görür görmez onu kucaklamak için yanına çekti ve söyleyeceği her şeyle gerçekten ilgileniyor gibi görünerek hemen okul hakkında sorular sormaya başladı.

Önce kocası Cam ile tanıştırıldım. Shannon ve Cole benden birkaç yaş küçükken, Cam görünüşe göre neredeyse kırk yaşındaydı. Adam hiç de öyle görünmüyordu.

Klasik yakışıklı görünümünü kaşları ve dövmeleriyle kabalaştıran Cole'un aksine, Cam gerçekten sağlamdı.

Dövmeleri

ve scruff onu daha da öyle yaptı.

"Shannon ve Cole'dan senin hakkında çok şey duydum," dedi Cam elimi sıkarken. "İyi bir komşu olmayı bir sonraki seviyeye."

"Sen bunu çok iyi bilirsin," diye takıldı Jo onun yanına sokulurken. Bana gülümsedi ve bir an için gözlerim kamaştı.

"Ben Jo, Cole'un kız kardeşiyim."

Ona bakarken elini sıktım. Uzun boyluydu, topuklu ayakkabılarının içinde daha da uzundu. "İkinizle de tanıştığıma gerçekten memnun oldum."

Başka ne diyeceğimi bilemedim. Bu muhteşem çift beni biraz korkutmuştu.

Neyse ki Cole yanıma gelip elimi sıkarak beni kurtardı. "Seni tekrar görmek güzel Grace."

Kızardım.

Yanımda duran Maia'ya döndü. "Maia." Ona göz kırptı.

Kızardı.

Logan inledi ve kız kardeşine ters ters baktı. "Sana yeni bir nişanlı bulmalıyız."

Shannon sıırttı, biraz kendini beğenmiş görünüyordu. "Muhteşem olmasına engel olamıyor."

Sanırım Maia ve ben daha da çok kızardık.

"Aman Tanrım. Kafasını bu saçmalıklarla doldurma." Cam Cole'u masaya doğru alaycı bir şekilde itti. "Yeterince büyük."

Cole, Shannon'ın sandalyesini onun için çekmeden önce, "Bilmeni isterim ki, tam kıvamında bir egom var," diye karşılık verdi. Cam'in Jo için, Logan'ın da Maia için aynı şeyi yaptığını fark ettim.

Çok centilmence bir davranıştı. Ben de centilmenliğin öldüğünü sanıyordum.

Ben kendi sandalyemi çekmeden Logan Maia'nın sandalyesinin etrafından dolandı ve benim yerime oturdu. Nezaketine gülümsedim ve Jo'nun karşısına yerleştim.

"Belle nerede?" Maia hemen, hayal kırıklığına uğramış bir ifadeyle, "Belle nerede?" diye sordu.

Beynimi zorladım ama Belle'in Jo ve Cam'in kızı olduğundan emindim.

"Arkadaşlarımız Hannah ve Marco Belle'e bakıcılık yapıyor. İki oğulları ve Belle'in yaşına yakın Sophia adında bir kızları var. Kuzen gibiler. Gerçekten çok yakınlar," diye açıkladı Jo.

"Hannah Cole'un en iyi arkadaşı," diye ekledi Logan Maia'nın yararına. "Lisede İngilizce öğretmeni."

Maia'nın gözleri büyüdü. "Benim okulumda mı?"

Logan başını salladı. "O orada çalışmıyor." "Tanrıya şükür," diye mırıldandı Maia ve sonra kızardı. herkes güldü. "Özür dilerim. Öğretmenlerimden birini okul dışında tanımak istemiyorum."

Cole, "Hannah size her zaman yardımcı olabilir," dedi. "Okuldan sonra özel ders vermekten mutluluk duyar."

"Teşekkürler, ama Grace bana İngilizcemde yardımcı oluyor.

ev ödevi." Maia bana sırtıttı ve şimdi herkesin dikkatini çekmiştim.

"Oh? Ne iş yapıyorsun, Grace?" Cam söyledi.

"Serbest çalışan bir kitap editörüyüm. Çoğunlukla kendi yayınladığım kurgu kitapları ama bazı akademik makaleler de var."

"Gerçekten mi?" Jo öne doğru eğildi, son derece ilgili görünüyordu. "Arkadaşımız bir yazar ve şu sıralar kendini yayıncısının istemediği bu seriyi yayınlıyor. Bir editör arıyormuş."

Yaşasın ben! Akşam yemeği birden potansiyel bir müşteriye dönüşmüştü. "Ona vermen için sana numaramı ve web sitemi vereceğim. Adı ne?"

"Jocelyn. 'J. B. Carmichael' adıyla yazıyor."

Çenem düştü.

Jo homurdandı.

Onun homurdanmasını masanın etrafındaki boğuk kahkahalar takip etti.

Açıkçası yüzüm bir resimdi.

J. B. Carmichael'ın Sunday Times'ın en çok satanlar listesinde bir numara olduğunu düşünürsek, sanırım şaşırmaya hakkım vardı.

"J. B. Carmichael ile arkadaş mısınız?" Dedim.

"Bu deja vu gibi hissettiriyor." Cole arsızca sırtıttı Shannon, garip bir nedenden dolayı peçetesini ona fırlattı.

Jo onları görmezden geldi. "Evet." Gülümsedi. "Yine de ona numarayı verebilir miyim?"

"Bekle." Masanın üzerinden Logan'a baktım. "J. B. Carmichael ev sahibimiz Braden'ın -patronunuzun- karısı mı?"

"Evet."

"Ve karısının çok satan bir yazar olduğunu söylemenin önemli olmadığını mı düşündünüz?"

Logan'ın gözleri eğlenceyle parlıyordu. "Pek sayılmaz."

"Dairesini görmedin mi?" Maia benim yerime atladı.

"Kitaplarla dolup taşıyor. J.B. dahil.

Carmichael'ın kitapları. Ona söyleyebilirdin."

Cole bunu daha da komik buldu.

"Ona 'J. B. Carmichael' demeyi bırakabilir miyiz?" Cam tüm masaya sordu. "Bu çok garip."

"Anlaştık." Jo başını salladı ve bana döndü. "Joss'a numaranı verebilir miyim?"

Joss, diye mırıldandım. "Joss." Kelimeyi söylemeyi başardım. "Evet. Evet, bunu kesinlikle yapabilirsin."

Vay anasını. J. B. Carmichael'ın müşterim olma ihtimali vardı. Web sitemde harika görünürdü!

Logan, "Onu kaybettik," dedi.

Ona gözlerimi devirdim. "Yapmadın. Ben buradayım." I kocaman sırttı. "Sadece on dakika öncesine göre daha mutluyum."

Bir kahkaha patlattı ama tepesinde dikilen güzel garson tarafından cevap vermesi engellendi. Kız ona doğru sırttı ve kalçasını ona doğru eğdi. Logan'ın kendi sırtışı derinleşti.

Midemde hoş olmayan bir his hissettim.

"Size içecek bir şeyler getireyim mi?" diye sordu garson kız Logan'ın gözlerinin içine bakarak. Tam onun tipiydi.

Minyon, sarışın ve abartılı kıvrımları

vardı. "Masa için su," dedi Logan.

"Başka bir şey var mı?"

"Çocuklar?" diye sordu gözlerini ondan ayırmadan.

Onu yumruklamak istedim.

Sert.

"Dövmeni beğendim," dedi garson kız. "Bir anlamı var mı?"

"Bunun kesinlikle bir anlamı var." Ona imalı bir şekilde sırttı.

Shannon bize dönmeden önce ona sinirli bir bakış fırlattı.

"Bir şişe şarap mı?"

Başımızı salladık.

"Kırmızı mı?" Jo sordu.

Hepimiz tekrar başımızı salladık.

"Bir şişe ev kırmızısı," dedi Logan. "Maia." Sonunda gözlerini garson kızdıan ayırıp Maia'ya baktı. Kadının kendisine hançer gibi baktığını görünce kaşlarını çattı. "Ne içmek istersin, tatlım?"

Cevap vermek yerine burnunu menüsüne gömdü. Cevap almak için bana baktı ve ben de Maia'ya baktım, gözlerinin içine bakamıyordum. Onun başka bir kadınla flört etmesini kıskanmaya ya da incinmeye hakkım yoktu. Maia'nın... bunun ona hissettirdiklerinden dolayı kafasının karışmaya hakkı vardı. Şu anda Logan'ı tamamen kendine istediğini hayal ediyordum. "Diyet kola, Tatlım?" Ona usulca sordum.

Başını salladı.

"Diyet kola," dedim ve kendi menümü açtım.

Garsona içkiyi mırıldandığını duydum ve o gider gitmez yakıcı bakışlarını hissettim. Görmezden geldim ve Jo ile Cam'e baktım. "Logan bana ne iş yaptığınızı söylemedi."

"Amcam Mick ile birlikte çalışıyorum. Boyacı ve dekoratörüm," dedi Jo.

Bu beni şaşırttı ama saklamaya çalıştım. Bu haliyle, insanların onun hakkında her türlü ani yargıda bulunmasına alışık olduğunu tahmin ediyorum. "Aileyle çalışmak eğlenceli olmalı."

Başını salladı. "Olabilir, evet." Cam'i omzuyla dürttü. "Cam bir grafik tasarımcı."

"Oh? Kendin için mi çalışıyorsun yoksa...?"

"Her ikisi de. Tam zamanlı olarak bir pazarlama şirketinde çalışıyorum ama aynı zamanda multimedya sanatçılarıyla ortak tasarımlar yapıyorum."

Cole'un dövme endüstrisinde ünlü olduğunu biliyordum çünkü INKarnate'teki bir dövme stüdyosunun en iyi sanatçısıydı.

Edinburgh'da ulusal beğeni topladı. Cam'den ilham alıp almadığını merak ettim ve sordum. O andan itibaren ikisi beni eğlendirmeye devam etti, Jo ve Shannon da arada sırada araya giriyordu ama Maia'nın sessizce sinirlendiğinin farkındaydım.

benim tarafımda, kafası karışık babası da diğer tarafında.

Kendi hayatımı geri almaya başlamamın zamanının geldiğinin de farkındaydım, çünkü artık incinip incinmeyeceğime dair bir "eğer" yoktu. Sadece ne zaman.

"W Bana neden öyle bakıyorsun?" Maia, Logan'a ve bana temkinli bir gülümseme fırlattı.

Okuldan eve geldiğinde bizi oturma odamda onu beklerken bulurdu. Gittiğimden beri bir hafta geçmişti. Logan'la alışveriş yapıyorduk ve yine izin günüydü. Maia'nın odasına son rötuşları yaparak geçirmiştik.

Logan'ın yüzü tamamen boştu.

Ona yüzümü buruşturmaktan kaçındım ve onun yerine kızına parlak bir şekilde gülümsedim. "Logan'ın sana bir sürprizi var."

Ani hevessizliğini ona karşı kullanmazdım, çünkü o soğukkanlılığının altında bir yığın sinir olduğunu biliyordum. Maia'nın odasının onun için mükemmel olmasını istiyordu.

Anons üzerine Maia'nın kaşları kalktı. "Tamam." Logan, "Bu taraftan," diyerek ona doğru yürüdü. Maia'nın yanına Ellerini onun omuzlarına koydu, nazikçe çevirdi ve ellerini gözlerinin üzerine koydu. Onu dairemden dışarı çıkarmaya başladı. Kız kıkırdadı ve adamın omuzlarının biraz gevşediğini gördüm.

Kapıma ulaşmak için yanlarından hızla geçtim ve Logan onu dışarı çıkarmaya çalışırken onlara güldüm. Ayağı kapı pervazına takıldı ve Logan'ın kolları onun düşmesini engellemek için etrafını sardı. Boynunu büküp gülerek ona baktı ve Logan da ona sıırttı.

"Belki de dairemize girdiğimizde gözlerini kapatırım."

Adamın "bizim" kelimesine yaptığı vurguyu kaçırmadı. ve parlak gözlerle bana geri döndü.

"Hadi o zaman." Aceleyle ilerledim ve Logan'ın kapısını açtım.

Hepimiz içeri girdikten sonra Logan yine gözlerini kapatmakta ısrar etti ve Maia'nın odasına geçmeleri iki kat daha uzun sürdü. Onu içeri götürdü ve "Umarım beğenirsin tatlım," dedi ve sonra ellerini gözlerinden çekti.

Maia birkaç kez gözlerini kırptırdı, yeni yatak odasına baktıkça gözleri daha da yuvarlaklaşıyordu.

Logan tüm odayı yumuşak, rahatlatıcı bir yeşile boyamıştı. Beyaz Shaker yatak odanın ortasındaydı ve ona uygun komodin, çalışma masası ve gardırop bulmuştuk. Odanın köşesinde, aşık olduğum ve Logan'a Maia'nın da seveceğine söz verdiğim küçük, son derece sevimli yeşil kadife bir okuma koltuğu vardı. Yatağını orman yeşiliyle süslenmiş beyaz pamuklu bir nevresim takımıyla giydirdim. ve şampanya. Yatağın alt kısmına orman yeşili kadife bir örtü serilmişti ve ben de yastıklarının üzerine yeşil ve şampanya renklerinde, farklı şekil ve boyutlarda beş adet kırlent yerleştirmiştim.

İpek şampanya gölgeli altın rengi lambalar yatağının başucundaki dolapları süslüyordu ve ben de ona parfüm ve makyaj malzemeleri alıp çalışma masasının üzerine yerleştirmiştim. Leigh ve Layla hakkında yaptığı birçok konuşmada en sevdiği grupların kimler olduğunu keşfetmiştim. Birkaçının posterlerini bulmuştuk, çerçeveledik ve duvarlara astık. Yatağının üzerinde, odasını dekore ettiğimiz renklerde boyanmış bir tuval soyut sanat eseri vardı.

Tepkisini nefesimizi tutarak bekledik.

Yüzündeki şaşkınlık bir anda gözyaşlarına dönüştü. Logan bana paniklemiş bir bakış attı.

Onu rahatlatmak için gülümsedim ve ben bir şey söyleyemedim Maia yavaşça ona doğru yürüdü, ağzı titriyor, göğsü kabarıyor ve duygularını kontrol etmeye çalışıyordu. Gözyaşları içinde kollarını ona doladı. O anda o kadar küçük bir kız gibi görünüyordu ki gözlerim yaşardı.

Logan sarılınca rahatladı ve onu güçlü kollarının arasında sıkıca tuttu. Başının üstünü öptü ve yumuşak bir sesle, "Ben

Bu hoşuna gittiği anlamına mı geliyor?"

Onun göğsüne doğru başını salladı. "Bayıldım. Çok güzel." Mırıldandığı övgüler kulaklarımıza kadar ulaştı. Birkaç kez daha burnunu çekti ve boğuk duygular yaşadı. babasından uzaklaştı ve yanaklarını sıvazladı. "Teşekkür ederim."

Logan'ın gözlerinin duygularla parladığını fark ettiğimde kalbim göğsümde sıkıştı. Yüzünü avuçladı ve fısıldadı, "Eve hoş geldin, tatlım."

Gözyaşlarımı tutamadım ve açıkçası onlardan utanmadım. Bu anın bir parçası olduğum için çok duygulandım.

Maia bana titrek bir şekilde gülümsedi. "Gidip toplansam iyi olacak." "Evet."

Bana doğru koştu ve daireden aceleyle çıkmadan önce bana sıkıca sarıldı.

Ve bir anda kendimi Logan'ın kollarına sarılmış buldum. Ona doğru gevşemeden önce irkilerek bir ses çıkardım. Kollarımı ona dolayarak, bana karşı ne kadar sıcak ve güçlü hissettiğini, sırtındaki kasların parmak uçlarımin altında ne kadar sert olduğunu düşünmemeye çalıştım. Harika da kokuyordu.

Lanet olsun.

Sarılma yeterince uzun sürmedi. Geri çekildi ama uzaklaşmak için değil. Onun yerine Maia'ya yaptığı gibi yüzümü avuçlarının arasına aldı ve başparmaklarıyla yanaklarımdaki gözyaşı izlerini yokladı. Onun güzel gözlerine bakarken kendimi biraz kaybolmuş hissettim. "Sana teşekkür etmemin bir yolu yok. düzgün bir şekilde," dedi, sesi hırçındı.

"Bana teşekkür etmene gerek yok," diye fısıldadım, vücudumun onun yakınlığına verdiği tepki karşısında konuşacak gücü bulmakta zorlanıyordum.

Karıncalanıyordum.

Tamamdır.

Logan'ın tüylerimi diken diken etmemesi gereken yerlerde.

Ellerini indirdiğinde bu karıncalanmalar tamamen

ürpertiye dönüştü, başparmakları boynumdan aşağı bir iz
fısıldadı ve

köprücük kemiğim boyunca. Ellerini belime yerleştirmek için bıraktı.

Dudaklarım şaşkınlıkla aralandı ve bakışlarını üzerime çekti. Nefes alamıyordum.

Titreşimli bir ses anın yoğunluğunu bozdu ve şaşkınlıkla kaşlarımı çattım.

Logan geri çekildi, artık gözlerime bakmıyordu. "Telefonum," diye mırıldanarak kot pantolonunun cebini karıştırdı.

Az önce ne olup ne olmadığının şaşkınlığı içinde odadan geri geri çıkmaya başladım. "Ben gidip Maia'nın nasıl olduğuna bakacağım."

Başımı sallayarak aceleyle daireden çıktım. Bu da neydi böyle?

Flört etmiyordu, bu yüzden cinsel bir şey olamazdı. Aslında cinsel olmadığından emindim çünkü beni çekici bulmuyordu. Başımı tekrar salladım ve aniden sinirlenerek daireme girdim.

Keşke adam bana karşı bu kadar şefkatli olmasaydı!

İşte bu kadar. Bir hafta önce restoranda garson kızla flört ettiğinde haklıydım. Elbette, Maia ona kızar kızmaz buna bir son vermişti ama yine de bu bana çok önemli bir gerçeği hatırlattı.

Logan MacLeod'un tipi değildim. Asla da olmayacaktım.

Ve açıkçası, başka bir boyutta olsa benim tipim olmazdı. Benim kontrolüm dışında gelişen olaylar yüzünden onun karşısına çıktım.

Artık yok!

Maia ile arama mesafe koymadan onunla arama mesafe koymalıydım. Bunu yapabilirdim.

Yapmak zorundaydım.

O anı kafamdan kovarak misafir odamın kapısından içeri girdiğimde Maia'nın kıyafetlerini onun için bıraktığım bavula yerleştirdiğini gördüm. "Neredeyse hazır mısın?"

Başını kaldırdı ve bana titrek bir gülümseme verdi.

"Tatlım, iyi misin?"

Omuz silkti ve sonra tekrar ağlamaya başladı. "Seni özleyeceğim."

Odaya girdim ve onu kollarıma aldım. "Ben hiçbir yere gitmiyorum. Ben hemen yan odada olacağım, sen de "İstediğin zaman beni görmeye gel."

Bir süre daha ağlamasına izin verdim ve sonunda tekrar toplanmaya başlamak için geri çekildi. "Biraz gerginim," diye itiraf etti.

"Bu son derece doğal. Ama sen ve Logan kayıp yılları telafi etmek için harika zaman geçireceksiniz." Ona alaycı bir gülümseme verdim. "Yine de ona karşı ağırdan almaya çalış."

Maia kıkırdadı ve başını salladı. Bana son bir kez sarıldı ve ben de onu kapıya kadar geçirdim. Logan kapının önünde bekliyordu ve bavulu ondan almak için yanına geldi.

Sadece birkaç adımdı ama onu sahanlıktan geçişiğini izlerken kilometrelerce yol gitmiş gibi hissettim. Bana sulu bir bakış attı. gülümsedi ve kayboldu.

Logan bana başıyla selam verdi, ben de kapımı kapatmadan önce ona el salladım.

Kapıdan aşağı kayarken, koridoruma umutsuzca bakarken popomda küçük bir şişlikle yere indim.

Umutsuzluğum uzun sürmedi. Bunun için zamanım yoktu çünkü Maia'yı (ve evet, belki Logan'ı da) göremeyeceğime dair endişelerim, ne Maia'nın ne de babasının beni unutmaya niyeti olmadığı açıkça ortaya çıktığında sona erdi.

İki hafta sonra mutfağımda duruyordum. Mayıs ayının ilk haftası geçip gitmişti ve ben kendimi tanıdık bir şey yaparken bulmuştum.

Maia ve Logan'la yemek yiyorum.

Bir şekilde birlikte bu kalıba girmiştik. Maia okuldan sonra genellikle eve gelmeden önce bir saat Leigh'in ya da Layla'nın evinde vakit geçirirdi. O ödevini yapar, ben de elimden geldiğince yardım ederdim.

Logan'ın işini bitirmesi için zamanında başladım. Kendi işimle yemek pişiremeyecek kadar meşgulsem, hepimiz için dışarıdan yemek sipariş ederdim.

"Layla ne dedi?" Yanlış duyduğumu düşünerek başımı salladım.

"Layla, tarih öğretmenimiz Bay Tatum'un müzik öğretmenimiz Bayan Rogers ile ilişkisi olduğunu düşündüğünü söyledi."

Logan'la endişeli bir bakış paylaştık.

Mutfak tezgahımın etrafında oturmuş yemek yiyorduk. Çin yemeği. "Peki Layla bunu düşünmesine neden olan bir şeye tanık oldu mu?"

"Evet. Bayan Rogers'ın Bay Tatum'la her konuştuğunda evlilik yüzüğüyle oynadığını söyledi."

"Bu kız bu saçmalığı fark etmek için ne kadar sıkılmış olmalı?" Logan da en az benim kadar şaşkın görünüyordu.

"Bence burada daha önemli olan nokta Layla'nın bir kadının alyansıyla oynamasına dayanarak dedikodu yaymamalı."

Maia omuz silkti. "Ben söylemedim."

"Belki de Layla'ya bunu söylemeyi bıraktırmalısın."

Maia gözlerini bana dikti. "O Layla. Sadece İngiliz Ordusu ve bir Challenger 2 tankı onu susturabilir."

Logan az önce aldığı yemek lokmasını boğazına tıkadı.

Gülümsememi gizlemek için bir yudum su içtim. Kendimi sakın hissettiğimde tekrar onunla yüzleştim. "Maia, dedikodu yaymak yanlışır."

"Biliyorum. Bunu yapmayacağım," diye söz verdi.

"Karidesli krakerleri uzat." Logan bana eliyle işaret etti, ben de tezgâhın üzerinden ona uzattım. "Kim olduğunu öğrendim işte çalışıyor," dedi bir krakerin üzerine pilav ve tavuk koyarken.

"Ah?" Son bir haftadır bardan ara sıra para kayboluyordu. Bu Logan'ı çıldırtıyordu ve bunun kısmen içsel sorumluluk duygusuyla ve sabıka kaydının olması ve çalıştığı yerden para kaybolmasıyla ilgili olduğunu biliyordum. Braden

ona Fire'daki yöneticilik pozisyonunu vererek onun için büyük bir riske girmişti ve Logan'ın onu hayal kırıklığına uğratmak istemediğini biliyordum.

"Gece kulübü organizatörlerinden biri başladı..." Durdu. ve Maia'ya bir bakış fırlattı. On beş yaşındaki kızının odada olduğunu hatırlamadan önce bir şey söylemek üzereyken bunu sık sık yapardı. "Barmenlerimden biriyle bir ilişkiye başladı. Bir şekilde sabıkalı olduğumu öğrenmiş ve bir şeyler çalmanın kolay olacağını düşünmüş.

ve doğal olarak bunun için sulanacağımı söyledi."

Kanımın öfkeyle ısındığını hissettim ve Maia'nın yanaklarının kendi yanaklarıyla birlikte kızardığını fark ettim. "O olduğunu nasıl anladın?"

"Neyse ki, ilişkide olduğu barmen onun finansman durumundaki değişikliği fark etti. şüphelenmiş ve dün gece barı kapatırken onu yakalamış. Adamın arkasının dönük olduğunu sanmış."

"Kaltak," diye tersledi Maia,
Öfkeyle. Logan başıyla
onaylamakla yetindi.

Gözlerimi devirdim. "Maia, o kelimeyi kullanma." Logan'a baktım. "Ama o haklı. Polise haber verdin mi?"

Logan başını salladı. "Braden'ı bilirsin. Sanırım benim için sorun yaratacağından endişelendi, bu yüzden ona geri ödeyebileceğini ya da polise gidebileceğini söyledi. Ona geri ödüyor."

Maia tabağındaki yemeği iterek ofladı. "İnsanlar berbat."

"Sadece bazen," dedi ona. "Hata yapıyorlar.
Herkes yapar."

Kızın kara kara düşünen ergen moduna girdiğini
hissederek

Babasına yapılan haksızlık karşısında konuyu değiştirmeye karar verdim. "Hatalardan bahsetmişken, bugün ben de bir hata yaptım."

"Evet?" Tabağından başını kaldırıp baktı.

"Hmm. O çok sevdiğin berbat grubu dinledim."

"Uh!" fkeli bir ses çıkardı. "Hangisi?"

"Charmed Umbrellas... Patates... Baston." Omuz silktim, ona takıldım.

"Hayırsever Tüfeği," diye homurdandı. "Hiç de korkunç değiller."

Logan'a baktım. "Böyle bir isimden nasıl kurtuluyorlar? Hiç mantıklı değil."

Omuz silkti, dudakları seğirdi.

"Tanrım, Grace, yaşını gösteriyorsun." Maia bana benim "hayır" dediğim bakışını atıyordu.

Ben de ona kendi "hayır" bakışımla karşılık verdim. "Öyle demedin. Yirmi sekizin o kadar da yaşlı olmadığını bilmeni isterim."

"Benden on üç yaş büyük." Arsızca sırtıttı. "İşte şimdi kabalaşmaya başladın."

Logan savaşını kaybetti ve yemeğine sırtıttı.

Maia cevap veremedi kapı çaldı, bizi böldü. Kaşlarımı çattım. "Kim olduğunu merak ediyorum."

Bu kişi uzun boylu, uzun bacaklı, kıvrımlı bir sarışındı. Dar kot pantolon, stiletolar ve göğüs dekoltesini çok iyi gösteren derin V yakalı dar bir kazak giyiyordu. Ceket giymiyordu ve cekete de ihtiyacı yoktu.

oldukça sıcak bir Mayıs geçiriyordu. Geniş mavi gözleri beni görünce yuvarlaklaştı. "Uh..." Kaşları şaşkınlıkla birbirine yaklaştı. "Logan'ı arıyorum."

Amerikalıydı.

Midem bulandı. Amerikalı o muydu?

"İçeri gel," derken buldum kendimi kökleşmiş bir nezaketle. Kenara çekilip daireme girmesine izin verdim ve güçlü parfümü üzerime yayıldı.

Onu mutfağa götürürken topuklu ayakkabıları ahşap zeminde takırdadı. Kapı aralığında durdu ve Logan'ın dudakları şaşkınlıkla aralandı.

Ona samimi, arsız bir gülümseme verdi. "Alt kattaki yaşlı bir adam burada olabileceğini söyledi." Kızın gülümsemesi

Maia'ya baktı, yüz ifadesi bana baktığında şaşkınlığa dönüştü.

Çatalını tabağına bıraktı ve taburesinden kaydı. "Ne kadar yardımsever komşularımız var."

Garip bir sessizlik çöktü.

"Sharon, bu benim kızım Maia ve arkadaşım Grace. Çocuklar, Sharon." Ona doğru yürüdü ve sessizce "Burada ne yapıyorsun?" diye sormak için ona doğru eğildi.

"Şey" - elini büyük el çantasına soktu ve bir cihaz çıkardı - "iPad'ini bu öğleden sonra benim evimde unutmuşsun, ihtiyacın olabileceğini düşündüm."

"Lanet olsun. Ofisin her yerinde bunu arıyordum. Teşekkürler." Ondan aldı.

Midem bulandı.

Bunca zamandır, görüşmediğini söylediği Amerikalı ile görüşüyordu.

İhanete uğramış hissettim.

Bunun Logan için adil olmadığını biliyordum çünkü sahip olduğumuz şey bu değildi, ama yine de... Sanırım nasıl hissettiğine engel olamıyorsun.

"Baba, bu kim?" Maia huysuzca sordu. Ayrıca Logan'a ilk kez "baba" diyordu. Logan biraz şaşkın bir ifadeyle ona baktı. "Uh... bir arkadaş, Maia."

"Şey, yemek yiyoruz. O bölüyor."

"Maia." Sesi uyarıyla alçaldı. "Kaba olma." "Kaba olan ben değilim," diye mırıldandı ve döndü taburesinde dönüyor, çatalıyla tabağındaki yemeği itiyordu.

Tabağa beni endişelendiren bir şiddetle bakıyordu. Logan'ın hayatına kadın sokma konusunda gerçekten dikkatli olması gerekecekti.

"Sharon -"

"Gitsem iyi olacak," dedi ve bana özür dileyen bir gülümseme attı. "Böldüğüm için özür dilerim." Yanağına bir öpücük kondurmak için eğildi. "Seni tekrar görmek güzeldi."

Logan onu dışarı çıkardı ve hayal kırıklığının arttığını hissettim.

Topuklarından biri döşeme tahtalarına her vurduğunda.

Logan döndüğünde Maia bana baktı. "İzin alabilir miyim?"

Omzumun üzerinden Logan'a baktım ve o da bitkin bir şekilde başını salladı.

"Elbette." Ona sabırla gülümsedim ve tabağını elinden aldım.

Maia başka bir şey söylemeden kalktı ve yan daireye gitmek üzere daireden çıktı.

Logan ensesini ovuşturdu, rahatsız olmuştu. "Bunun olmaması gerekiyordu."

Bu konuda konuşmak istediği kişinin ben olduğum gerçeğinden dehşete düşerek ona sırtımı döndüm ve başladım

Benim ve Maia'nın yiyeceklerini çöp kutusuna boşaltıyordum. "Eğer bir kadının varsa, bence en iyisi onu Maia ile olan hayatına alıştırmam. İlerisi için."

"Ama ben... Sharon... Ben... Bakın, Sharon ve ben birlikte olmadık. Ondan ayrıldım. Bugün bir hata oldu."

Ben bir şey söylemedim.

"İki yılımı hapiste geçirdiğimi ve çıktığımda iki yıldır seks yapmadığım gerçeğini telafi etmeye çalışmış olabileceğimi söylüyorum. Düzenli olarak alıştığınızda... Beni aradı, ben de öğle tatilinde onun evine gittim ve -"

"Detayları bilmeme gerek yok." Öfkemi gizlemeye çalışarak omzumun üzerinden ona bir bakış attım. "Biz arkadaşız ama o kadar da yakın değiliz."

"Sadece olduğunu söylüyorum. Ciddi bir şey değil ve bir daha da olmayacak."

Tabakları bulaşık makinesine yerleştirmeye başladım. "Bunu biliyor mu?"

"Altı aylık vizayla burada. İkimiz de geçici olduğunu biliyorduk. Arkanı döner misin? Arkandan konuşmaktan nefret ediyorum."

Kendimi destekledim ve destek için tezgâha yaslanarak döndüm. "Tabii soruyu soran kaba saba İskoç'un hayalini kurmuyorsa."

Logan bana deliymişim gibi baktı.

Eğlenmemiş bir kahkaha attım. "Ne? Kadınların böyle düşünmediğini mi sanıyorsun? Birçok kadının romantik fantezileri ve düşünceleri vardır ve bir durumun gerçekliğini ne kadar anlasak da, hayal gücü ve umut denen bu küçük şeyler her zaman vardır ve bunlar bize erkek düşkünü bir gece kulübü müdürünün bizimle evlenmesini ve bize kalıcı vize vermesini istemek gibi çılgınca şeyler düşündürür."

Logan bunu değerlendirdi.

"Hayır mı?" "Evet."

"Tamam, o zaman kesinlikle bitti."

"Korku. Bir sonraki ganimetini nasıl bulacaksın?"

Logan kahkahalara boğuldu ve tabureden kalktı. Hâlâ gülerek boş tabağını aldı ve bulaşık makinesine koydu. Ayağa kalktığı anda, benim hoşuma gitmeyecek kadar yakındık. Sırıttı. "Yemek için teşekkürler."

Belki de ondan biraz nefret ettiğimi düşünerek uzaklaşmasını izledim ve ona karşı bir şeyler hissetmem onun suçu olmadığı halde ondan nefret ettiğim için kendimden nefret ettim.

"Oh ve Grace." Omzunun üzerinden baktı. "Bir daha asla 'booty call' deme."

Ç A P T E R 12

"D "Seni tanıyor muyum?" Chloe bakışlarını benim üzerimde gezdirdi ve abartılı bir şekilde tekrar yukarı kaldırdı.

tavır.

"Yapma." İçimi çektim ve barda onun yanındaki tabureye kaydım. Logan gittikten sonra acil bir gece ayarlamak için Chloe'yi aramıştım. Bir içkiye ve arkadaşşıma ihtiyacım vardı. Ama onun iğneleyici olmasına ihtiyacım yoktu. "Biliyorum. Son zamanlarda çok meşguldüm ve üzgünüm ama..." Sustum. Gerçek şu ki, gerçekten de çok iyi bir arkadaş olamamıştım. "Aslında, sadece üzgünüm."

Chloe yüzünü buruşturdu. "Kendine bir hayat kurmuşsun Grace.

Özür dileyecek bir şey yok. Sadece takılıyordum."

Barmen araya girdi. "Size ne ikram edebilirim?"

Yere çöktüm, dirseğimi bara dayadım ve çenemi avucumun içine aldım. "Talisker ve zencefilli gazoz lütfen."

Chloe yanımda nefesini içine çekti. "Viski mi içiyorsun? Tamam, kimin kafasını kırmam gerekiyor?"

"Benim." İnledim ve gözlerimi sıkarak kapattım.

"Kahretsin, Chloe. Logan MacLeod'a aşık olmama izin veriyorum ve durmam için yardımına ihtiyacım var."

"Biliyordum!"

Gözlerim fal taşı gibi açılarak ona baktım. "Böbürlenmek yok."

Gülümsemesini bardağının arkasına sakladı ve içmekte olduğu meyveli görünümlü kokteylden bir yudum aldı.

"Gülümsemeyi kes."

Öfkelendi. "Doğru, seni huysuz inek. Söyle bana neden Bay MacLeod'a aşık olmanı engellemek için. Facebook'ta bir resmini gördüm. "Vay canına." diyebilir miyim?

Kaşlarım çatıldı. "Facebook mu?" Nasıl oldu da Onu Facebook'ta mı buldun? Logan'ın Facebook hesabı mı vardı? Bu kulağa doğru gelmiyor.

"Geçen gün telefonda konuştuktan sonra Maia ile arkadaş oldum ve -"

"Maia ile konuştun mu?"

"Evet. Seni aradığımda telefonu açtı. Biraz sohbet ettik. Çok tatlı bir kız."

Bir konuşmadan sonra Maia ile arkadaş olmak için Chloe'ye güven. "Yani onu Facebook'una mı ekledin? Ondan on üç yaş büyük olduğunu biliyor musun?"

Chloe yüzünü buruşturdu. "Onunla arkadaş olmak için arkadaş olmadım. Onu gözetlemek için arkadaş edindim ve karşılığını da aldım."

"Ed'in gerçekten de eve daha yakın bir iş bulması gerekiyor," diye mırıldandım.

Kazmamı görmezden geldi. "Maia Logan'la bir selfie paylaşmış."

Canlandım. Logan'ın kızıyla selfie pozu verdiği düşüncesi içimi ısıttı. "Bir bakayım."

Chloe sırtarak elini çantasına attı ve telefonunu çıkardı. Birkaç saniye onunla oynadıktan sonra bana uzattı. Facebook'ta Maia'nın profilini açmıştı ve profil fotoğrafında Logan'la birlikte çekilmiş bir selfie'si vardı.

Çok güzeldi.

Maia kameraya doğru genişçe sırıtıyordu, yanağını Logan'ın yanağına dayamıştı ve Logan istemese bile seksi olan o küçük sırıtışını yapıyordu. Yorumlara göz gezdirdim ve kaşlarımı çatmaya başladım. "Şu çocukların Logan hakkında söylediklerine bakın."

"On beş yaşındalar ve o çok seksi."

"Maia'nın babası, değil..." Ağzım açık kaldı. Telefonu Chloe'nin yüzüne doğru ittim ve bir yorumu işaret ettim. "Bunu nereden öğrenmiş? Bu çok uygunsuz. Bu... Lanet olsun, bu Layla." Dehşete düşmüştüm. "Tamam, sanırım

Maia'nın o küçük, pis ağızlı kızla ne kadar vakit geçirdiğini kontrol altına almak için."

"Ooh güzel, Grace. Gerçekten çok hırçınsın."

"Pornodan daha kaba olsa bile on beş yaşındaki bir çocuk hakkında kötü niyetli olmayacağım."

"Pornodan daha kaba olmak mümkün mü?"

Barmen viskimi önüme koyarken arsız bir gülümsemeyle "Pornoya göre değişir" dedi. "Tab?"

Logan ve Sharon'ı düşündüm. "Evet, lütfen."

"Konumuza dönelim," dedi Chloe. "Logan'la Sharon'ın bu adama aşık olmanı engellemek için. Şahsen onun senin için iyi olduğunu düşünüyorum."

"Bunu nasıl düşünebilirsin? Onunla tanışmadın bile."

"Sende daha önce hiç görmediğim bir ateş olduğunu biliyorum. Hayatında yeni insanlar var. Sen Maia'ya sahipsin, belli ki ona tapıyorsun."

Ona Amerikalı Sharon'dan bahsetmenin zamanı geldiğine karar verdim.

"Önemli bir şey değil." Chloe, ona akşamki olayları anlatmayı bitirir bitirmez elini sallayarak reddetti.

Reddedilmem beni çok rahatsız etti. "Belli ki beni dinlemiyorsun. Ben Logan'ın tipi değilim. Hem de hiç. Ve o benim tipim bile değil. Bunun nasıl olduğunu bilmiyorum. Ama beni asla bir arkadaştan başka bir şey olarak görmeyeceğini ve bir an önce bir şeyler yapmazsam kalbimin kırılacağını biliyorum."

Chloe bir kaşını kaldırdı. "Az önce ne dediğini duydun mu? O senin tipin değil. Ve yine de burada tartışıyoruz. Ona karşı ne hissettiğini. Onun sana karşı bir şeyler hissetmediğini kim söyleyebilir?"

Başımı salladım, cesaretini kırmaktan ziyade cesaretlendirme çabalarından dolayı hayal kırıklığına uğramıştım. "Çekici bulduğu kadınlarla flört ediyor. Buna şahit oldum. Benimle hiç flört etmedi. Asla. Chloe, bütün kadınları aynı görünüyor.

Ve bana benzemiyorlar. Eğer kendi tipinde biriyle ciddi olmak istemiyorsa, kesinlikle benimle de ciddi olmak istemiyordur. Sadece kızını eve getirmek istemediği kadınlarla karanlık ilişkiler yaşayacak. Ben karanlık bir ilişki olmayacağım ve olmak da istemem."

Chloe kaşlarını çatı. "Benden ne söylememi istiyorsun?"
"Onu unutmama yardım etmeni istiyorum. Bütün bunlardan önce kötü bir randevudan diğerine gidiyordum.

Gönderdiklerinden birkaçı beni dışarı çıkar. Senden derinlere inmeni, çok araştırmanı ve bana şimdiye kadar bulabildiğin en iyi randevuyu bulmanı istiyorum. Aidan ve Juno'nun büyüünü yeniden yaratmanın zamanı geldi."

Arkadaşım mutlu görünmüyordu. "Ama -"

"Ama hiçbir şey. Logan çıkmaz sokak. Bana bir geçiş yolu bulun!"

Kızın gözleri eğlenceyle irileşti. "Tamam. Sana gelmiş geçmiş en mükemmel randevuyu bulacağım."

"İşte ben de bundan bahsediyorum." Bardağımı onunkiyile tokuşturdum, şimdiden daha iyi hissediyordum.

Maia birkaç gün sonra bulaşık makinesini doldurmama yardım ederken, tezgahımda birasını yudumlayan Logan'a döndü. Birlikte akşam yemeğini yeni bitirmiştik. Tekrar. "Bugün Cuma olduğuna göre, bu akşam film izleyebilir miyiz?"

"Tüm ödevlerini yaptın mı?"

"Çoğunu. Geri kalanını Pazar günü bitiririm diye düşündüm. Yapacak fazla bir şey yok. Grace'e sor."

Omzumun üzerinden baktığımda onun bana sorgulayıcı bir şekilde baktığını gördüm. "Doğruyu söylüyor."

Dudaklarının kenarları kıvrıldı ve gözleri kızına kaydı. "O zaman bir film izleyebiliriz."

"Sen de Grace. Babam yeni bir koltuk aldı ve harika, ama senin almana izin vereceğim."

Onun cömertliği karşısında kıkırdadım.

"Kız filmleri olmasın lütfen," diye ekledi Logan. "İkinizin bana karşı birleşmesine gerek yok."

"Oy vereceğiz," dedi Maia. "Ve söz veriyorum bir kız filmine oy vermeyeceğim. Onlar zaten saçmalık. Her zaman iki aptal hakkında oluyor ve görünüşe göre iletişim."

"İyi bir piliç filminde yanlış bir şey yok," diye karşı çıktım ama bunu onun piliç filmi hakkındaki değerlendirmesine gülerek yaptım. "Ama ne yazık ki oy kullanamayacağım çünkü bu akşam gelemeyeceğim."

"Neden?" Maia hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. "Planlarım var."

"Oh. Peki, değiştir onları."

Ben güldüm ama Logan onun adını uyararak söyledi ve başını salladı. "Belki de Grace diğer arkadaşlarıyla vakit geçiriyordur Maia. Onlara sahip olduğunu unutma."

Maia homurdandı. "Ah evet. Biz devralmadan önce bir hayatı olduğunu unutmuşum."

İkisi de birbirlerine muzipçe gülümsediler. "Siz ikiniz çok komiksınız," dedim kuru bir sesle. "Ve yanılıyorsunuz."

"Ne hakkında?"

"Planlarım. Arkadaşlarımla görüşmeyeceğim." Karnımda bir kıpırtı hissettim ve bunun kısmen bu geceki randevu için sinirden, kısmen de bu gecenin Logan'a olan aşkımın sonu anlamına gelebileceği için heyecandan kaynaklandığını biliyordum. "Benim bir randevum var."

Anonsum tam bir sessizlikle karşılandı.

Maia dehşet içinde bana bakıyordu ve Logan'ın yüzü bomboştu.

"Randevu mu?" Maia sanki ayıp bir kelimeymiş gibi tükürdü.

Bir kahkaha attım. "Evet, bir randevu. Ben de bazen çıkıyorum. Bunu yapmak için boynuzlarımı ve çatallı ayaklarımı saklamam gerekiyor ama bir şekilde başarıyorum."

"Kiminle?" Logan tezgâhın karşısından neredeyse havlıyordu, ifadesi artık boş değildi. Öfkeyle bakıyordu. Sertçe.

Havlama sesi karşısında şaşkınlıkla gözlerimi hızla kırptım. Bu da neydi böyle?

Logan koruyucu ağabey rolünü oynamaya cüret mi ediyordu?

Tanrım, hayatım bundan daha acınası olabilir miydi? Onun kitabında "ailevi" bir konuma düşmüştüm.

"Chloe'nin bir iş arkadaşı. Bizi o ayarladı. Harika biri olduğunu söyledi."

Görünüşe göre, boşanmış iki çocuk babasıydı ve bir yıl sonra tekrar ciddi bir şeyler arıyordu. randevu havuzu. Chloe bunu duyar duymaz bizi ayarlaması gerektiğini söyledi. Onun tam ihtiyacım olan şey olduğunu söyledi.

Onunla tanışma düşüncesiyle bir kelebek patlaması daha hissettim.

"Görücü usulü randevu mu?" Logan hâlâ kaşlarını çatıyordu. "Evet."

"Çünkü geçmişte bunlarla çok şanslıydınız."

Beni kurtardığını hatırlattığında yüzümü buruşturdum. Sonuncusu. "Kötü bir tanesine şahit olursanız her şeyi bildiğinizi sanırsınız."

Maia aniden odanın içinde kapıya doğru yürüdü. "Ben bir film seçeceğim," dedi omzunun üzerinden ve gözden kayboldu.

"Maia?" Tepkisinden endişelenerek seslendim. İçinde Yanıt olarak ön kapımın çarpılmasından başka bir şey duymadım. Logan'a şaşkın bir bakış attım.

Omuz silkti. "Bana sorma. Hâlâ onun ruh halinin yarısını anlamaya çalışıyorum."

Dudağımı çiğnedim ve bir tabureye kaydım. "Belki de seninle film izlemek için kalmayarak onu terk ettiğimi düşünüyordur."

"Belki."

"Onu hayal kırıklığına uğratmaktan nefret ediyorum ama ikinizin dışında da arkadaşlıklarım olduğunu ve başkalarıyla görüşmemin onu terk ettiğim anlamına gelmediğini takdir etmeli."

Logan başını salladı. "Onunla bu konuyu konuşacağım." "Teşekkür ederim."

İç çekti ve taburesinden kalktı. "Sanki başka bir dil gibi ve bana öğretecek kimse yok."

"Genç kız mı?" Sempatik bir şekilde gülümsedim. "Hayır. Genel olarak kadınlar."

"Çünkü biz erkeklerden çok daha zekiyiz. Siz basit yaratıkların buna ayak uydurması çok zor." Sevinçle gülümsedim.

Gözlerini bana dikti. "Çok komik, Grace." Gitmek için döndü ve sonra daha iyi düşünmüş gibi göründü. "Peki bu gece görüştüğün adam kim?"

"Adı Colin. Chloe ile birlikte emlakçada çalışıyor."

"Şerefsizin tekine benziyor."

Homurdandım. "Bu iki bilgiden bunu nasıl çıkardın?"

"Şimdiye kadar tanıştığım tek Colin'ler pislik çıktı ve emlakçılar yalakadan daha iyi değiller. satıcılar."

"İyi bir işi var, boşanmış ve çocukları var. O bir pislik değil."

"Bu onu daha da pislik biri gibi gösteriyor." Logan tartışmak için tamamen arkasını döndü.

"Sorumluluk sahibi ve kendini adamaya istekli birine benziyor!" Onun aşırı korumacı tavrı karşısında sinirlerimin gerçekten yükselmeye başladığını hissettim.

"Gerçekten mi? Sorumluluk sahibi mi? Peki o seninle randevudayken lanet olası çocuklarına kim bakıyor?"

"Sanırım eski karısı öyle. Ondan boşandı, Logan. Onu o öldürmedi."

"Hayır, tabii ki öldürmez. Güzel, etkilenebilir kadınları becerirken onu yüceltilmiş bir dadı olarak yanında tutabilecekken neden öldürsün ki?" Sinirli bir şekilde beni işaret etti.

Bir an sessizliğe gömüldüm.

Gülünçlüğünün altında gerçek bir öfke akımı vardı ve beni görme şeklinden dolayı boğulduğumu hissettim. Bana özel bir şekilde davrandığı ve beni aşağıladığı için Shannon da olabilirdim.

"Ben etkilenecek biri değilim!" Tersledim ve hızla odadan çıktım. "Kendin çıkabilirsin! Hazırlanmam gereken bir randevum var."

Aklımın bir köşesinde Colin'in beni akşam yemeğine değil de bir şeyler içmeye davet etmesinin tuhaf olduğunu düşünsem de, bunu bir kenara itmeye ve sadece ilk buluşma olayını daha rahatlatıcı hale getirmeye çalıştığını düşünmeye kararlıyım.

Aklımın bir köşesini dinlemeliydim.

Onu ilk gördüğümde uzun boylu, esmer, temiz görünümüyle yakışıklı olduğunu düşünmüştüm. Büyüleyiciydi de.

elim sıkarak ve yanağıma bir öpücük kondurmak için bardan kalktı. O da güzel kokuyordu. Ayrıca gözlerini göğüs dekoltemden ayıramıyordu.

Ve boşanmış iki çocuk babası olmak için yeterince yaşlı görünmüyordu.

Elimde şarap kadehimle karşıındaki masaya yerleştüğimde, hemen "Chloe bana iki çocuğunuz olduğunu söyledi" dedim.

Birasından bir yudum alırken neredeyse boğulacaktı. "Affedersiniz?" Eline doğru öksürdü, gözleri neşeyle parlıyordu.

Chloe onu elime alır almaz ölecekti. Colin'e gergin bir gülümseme verdim. "Boşanmadın o zaman?"

Sırıtarak başını salladı. "Chloe sana ne tür bir saçmalık anlattı?"

"Lütfen bana adının Colin olduğunu söyle."

"Adım Colin ve Chloe ile çalışıyorum ama hiç evlenmedim ve çocuğum yok."

Arkadaşım burada ne tür bir oyun oynuyordu?

"Senin adın Grace, değil mi?" diye alay etti.

Sıcak kahverengi gözlerine baktım ve kendimi başımı sallarken buldum. Chloe'nin neyin peşinde olduğunu bilmiyordum ama Colin

yeterince cana yakın görünüyordu. "O şeyleri neden söyledi bilmiyorum."

"Chloe'nin tuhaf bir espri anlayışı var. Bana senin çıktığın

ikinci iş arkadaşı olduğumu söyledi.

Yine de."

Gözlerinde müstehcen bir şeyler sezdiğimi sandım. Ama paranoyak olduğuma karar vererek omuz silktim. "Burası büyük bir emlak bürosu," diye şaka yaptım.

Kıkırdadı ve masaya doğru eğilmeden önce başını salladı. "Burası biraz gösterişli. Neden sadede gelip benim daireme dönmüyoruz?"

Bu öneri karşısında gözlerimi kırptım. Gözlerindeki sıcaklığı inkâr etmek mümkün değildi. Görünüşe göre paranoyak değilmişim. "Pardon?" "Yani istersen sana bir içki daha ısmarlayabilirim ama "Neden gecenin bir kısmını boşa harcayalım diye düşündüm, değil mi?"

Birkaç ay önce muhtemelen içimdeki öfkeyi bastırır, kekeler, kızarır ve bir şekilde durumdan sıyrılır, sanki hepsi benim hatamış gibi özür dilerdim. Gerçekle yüzleşmekten kaçınmak için her şeyi yapardım.

Bu nedenle, yüzleşme korkumu aşıp doğrudan "Bu randevuya sadece yatmak için mi geldiğini söylüyorsun?" diye sorduğum için sadece Logan'ın etkisini suçlayabilirdim.

Colin omuz silkti ve her şey apaçık ortadaymış gibi başını salladı. "Chloe sadece eğlenmeyi sevdiğimi biliyor. Ciddi bir şey değil. Eminim bunu sana söylemiştir... değil mi?"

Yüzümü buruşturdum. Evet, onu kesinlikle öldürecektim. "Hayır, öldürmedi."

"Yani... bu bir ilişki değil mi? O zaman benim evime dönmek istemiyorsun?"

Her nasılsa içkimi yüzüne fırlatmaktan kendimi alıkoymayı başarmıştım. Benden hızlı bir sevişmeden başka bir şey istemediğine karar vermeden önce benimle beş dakika bile konuşmamıştı. Bana kalırsa, onun bu yöntemi mastürbasyonun yüceltilmiş bir şekliydi.

Çantamı ve ceketimi topladım ve ona sıkı bir gülümseme verdim. "Hayır. Korkarım bu sadece hayal kırıklığı yaratır. ikimiz için bir deneyim olacak." Ayağa kalktım ve gözümde bir parıltıyla ona baktım. "Ben sadece gerçekten kirli

Bir erkeğin yatakta bana istediği her şeyi yapmasına izin vermeden önce onu tanımam ve ona güvenmem gerekir."

Ağzı bir karış açık, arkamdan bakakalmış bir halde bardan çıktım ve gece havasına adımımı atarken güldüm. Omzumun üzerinden bara baktım ve hâlâ sırtarak başımı salladım. Ne olduğunu bilmiyordum. ama hoşuma gitti.

Yine de Chloe'yi öldürmemi engelleyecek kadar değil.

Colin'e heyecan verici bir şeyi kaçırmış gibi hissettirmenin o anlık zaferi eve doğru yürürken dağıldı.

En başa dönmüştüm.

Chloe, sonsuz bilgeliğiyle (değil!) beni oraya koymuştu. Bunu düşününce, tam olarak neyin peşinde olduğunu anladım. Logan'ın benim için en iyi aday olduğunu düşündüğünü açıkça belirtmişti (her zamanki gibi, söylediğim tek kelimeyi bile dinlemeden) ve bana başka bir kötü randevu ayarlayarak bunu kanıtlamaya çalışmıştı.

Chloe'nin tek yaptığı, bana uygun bir eş bulma konusunda ona artık güvenemeyeceğimi kanıtlamak olmuştu.

Logan'ın kapısı açıldığında daha sahanlığa yeni adım atmıştım. Gözlerimi dikmiş ona bakarken bir şey söylemesini bekledim. Onun yerine bana ters ters baktı. Gördüğüm kadarıyla hâlâ havasında.

"Pekâlâ o zaman," dedim ve sakın adımlarla kapıma doğru yürüdüm. Topuklarım merdiven boşluğunda yankılanarak müthiş bir ses çıkardı. Logan'ı döndüğüm konusunda uyarıcı şey bu olmalıydı.

Anahtarımı kilide sokarken, "Erkencisin," diye homurdandı. "Öyleyim."

"Neden?"

Kulağıma gelen sesiyle neredeyse yerimden sıçrayacaktım. Omzumun üzerinden baktım ve neredeyse sırtıma yapışmış olduğunu gördüm. "Sırf bu yüzden. Baba."

Öfkeyle kapımı iterek açtım ve içeri girdim, ipucunu anlamasını ve defolup gitmesini umuyordum.

Hayal kırıklığına uğrayacaktım.

Logan kapıyı tuttu ve beni içeri soktu. "Sana bir şey mi yaptı?"

"Maia nerede?" Kapımı arkasından kapatırken, "Maia nerede?" diye sordum. "Uyuyor. Onu içeri kilitledim."

"Oh iyi," dedim, ondan uzaklaşarak. "Eğer bir yangın çıkarsa, en azından kaçma şansı daha az olur."

Beni mutfağa kadar takip ederken dişlerini sıkarak, "İçeriden açabilir," dedi.

"Logan, bu her neyse hiç havamda değilim." Bir şişe şarap almak için buzdolabıma uzandım.

Şarap hemen ellerimden çekildi ve ben Logan şişeyi açıp bana bir bardak doldurmaya koyulurken sıkıntıyla homurdandı. Bardağı tezgah boyunca bana doğru o kadar büyük bir saldırganlıkla kaydırды ki içinde hiç şarap kalmamıştı. "Konuş," diye buyurdu.

Bardağı aldım ve biraz sakinleştirici bir yudum alabilmek için ondan uzaklaştım.

"Grace," diye uyardı.

Bardağı tezgâha bırakıp ceketimin düğmelerini açmaya başlamadan önce cevabım pis bir bakış oldu. Bu benim Her şeyden sonra ev. Kendimi evimde hissedebilirdim. "Bunun farkında mısın bilmiyorum Logan," diye tersledim düğmelerimi açarken. "Ama aslında sana hayatım hakkında hiçbir şey anlatmak zorunda değilim." Paltomu evin köşesinde duran bir tabureye fırlattım. ve bardağımı almak için geri döndüm.

Logan'ın sessizliği ona bakmamı sağladı.

Bakışları bedenimdeydi ve gözlerindeki ani karanlığın ne anlama geldiğini tam olarak çözemiyordum.

"Logan?"

"Bunu mu giydin?" diye boğuldu. "Onun için."

Elbiseme baktım. Bu gece ve Colin hakkında hissettiğim tüm umudu sembolize ediyordu, çünkü Gardırobumdaki en seksi şeydi ve onu giymedim.

herhangi biri için. Üzerime ikinci bir ten gibi oturan siyah saten baldır boyunda bir elbiseydi. İnce askıları ve her elbiseden daha fazla göğüs dekoltesi ortaya çıkaran tatlı bir yakası vardı.

diğer elbiselerimden. Mütevazı göğüs dekolteme harika şeyler yapan seksi bir push-up sütyen giyiyordum.

Elbisemi en iyi şekilde göstermek için saçlarımı topladım.

Logan'ın kadınlarının giydiğini gördüğüm kıyafetlerden çok daha az açık olmasına rağmen, bana böyle bakarken birden kendimi oldukça açıkta hissettim.

Kızardım ve şarabımdan bir yudum aldım.

"Buna değdi mi?" Gözlerinde öfkeli bir hoşnutsuzluk ifadesiyle elbisemi işaret etti.

Cevap olarak benim de öfkem yükseldi. "Bu elbisede yanlış bir şey yok."

"Şey, onunla ortaya çıktığınızda ne teklif ettiğinize dair hiçbir şüphesi olamazdı. Peki ne oldu? Yoksa bu bir şipşakin gerçek tanımı mıydı?"

Nefesimi içime çektim, canım yanmıştı. "Mutfağımdan defol."

Tezgâhın etrafında bana doğru yürüdü. "Bana o piçin sana ne yaptığını söylemeden olmaz."

"Bu seni ilgilendirmez. Bin beş yüzüncü kez söylüyorum."

"Farklı düşünmek için yalvarıyorum." Benden birkaç santim uzakta durdu, üzerimde yükseliyor, kasıtlı olarak cevap vermem için beni korkutmaya çalışıyordu.

Başımı kaldırıp ona baktım, gözlerimle kıvılcımlar saçmaya çalışıyordum. "Saçmalıyorsun. Ben senin kız kardeşin değilim!"

Logan sanki ona vurmuşum gibi geri çekildi, gözlerini şaşkınlık kaplamıştı. Bir dakika sonra boğuk bir sesle, "İnan bana, kız kardeşim olmadığını biliyorum," dedi.

Bu ne anlama geliyordu? Onun bakışlarının sıcaklığı altında ürperdim ve göğüslerimin üst kıvrımlarında tüylerimin diken diken olduğunu hissettim. Meme uçlarım sütyenime doğru gerildi. Şimdi biraz titreyerek etrafından dolaştım ve aramıza biraz mesafe koydum.

"Sadece sana zarar verip vermediğini bilmek istiyorum," dedi Logan, sesi artık kızgın çıkmıyordu.

"Hayır, yapmadı." Şarabımı bitirdim ve arkamı döndüm ama hissettiğim kafa karışıklığı karşısında kendimi tutamayarak duvara yaslandım.

Odadaki gerginlik inanılmaz derecede fazlaydı ve bunun cinsel kısmının sadece benim tarafımda olup olmadığını merak etmeye başlamıştım. Aslında, gerginliğin tamamen cinsel hayal kırıklığından oluşup oluşmadığını merak etmeye başlamıştım.

Kirpiklerimin altından Logan'a baktım. Yüzünü bana dönmüştü ama vücudundaki her kas gerilmiş gibiydi. "Hayır, yapmadı," diye tekrarlardım sessizce. "Ama sadece tek bir şeyin peşindeydi."

Çenesindeki kaslar titredi. "Ne yaptın sen?"

"Ona tek gecelik ilişkilere girmedigimi söyledim çünkü bir erkekle yatağa girdiğimde ne isterse yapmasını istiyordum. ve bunun için onu tanımam ve ona güvenmem gerekiyordu." Logan'ın yüzü karardı. "Ne dedin sen?" diye düz bir sesle sordu. "Komiklik yapıyordum." Omuz silktim, birden kendimi o kadar da artık komik değil.

"Evet, yarın ondan bir telefon beklerdim. O lanet elbiseyi giyerek ona böyle şeyler söylemek..." Yine sinirlenmişti.

Ve her zaman olduğu gibi, onun öfkesi benimkini ateşledi. "Neden bu gece bana karşı tam bir aptal gibi davranıyorsun?"

"Gerçekten bu kadar mı cahilsin?" Logan, yüzünde inançsız bir ifadeyle bağırdı.

"Görünüşe göre öyle!" Ben de bağırdım. "İşte sana lanet bir ipucu!"

Vücudu benimkini sertçe duvara bastırmadan önce bağırışına göz kırpmak için zar zor zamanım oldu. Bileklerimi ellerinin arasına aldı ve beni tamamen tutsak ederek sabitledi. Nefes nefese, yüzü benimkinden sadece bir santim uzakta, gözlerimin içine baktı ve boğuk bir sesle, "Bana çıkmamı söyle,

Grace."

Tenim kızarmıştı. Aslında tüm vücudum sanki alevler her santimini yalıyormuş gibi hissediyordu. Göğüslerimin elbisemin dar sınırlarına karşı şiştiğini hissedebiliyordum ve bacaklarımın arasındaki karıncalanma ısrarcı bir zonklamaya dönüşmüştü. Logan'ı içime çektim, ereksiyonunu hissettiğimde nefesim kesildi. Karnımın alt kısmında hoş bir dönme oldu ve aralarındaki kayganlık karşısında bacaklarımı birbirine daha sıkı kenetledim.

"Grace." Başını benimkine doğru eğdi. "Bana gitmemi söyle."

"Hayır," diye fısıldadım, duvara doğru gevşedim ve o da bir iniltiyle içimde eridi. "Kalmanı istiyorum."

Sanki bir şeyin cevabını arıyormuş gibi gözlerimin içine baktı. "Eğer kalırsam seni becereceğim."

Açık sözlülüğüne tepki olarak titredim ve ayaklarımı hareket ettirmeden önce dudaklarımı yaladım, bacaklarımı genişlettim, böylece tam aralarına sığabilecekti. Bu hareket karşısında gözleri parladı ve dudaklarımız birbirine değecek şekilde uzandım ve fısıldadım: "Ben buna güveniyorum."

L Ogan MacLeod öpüşebilirdi.

Dili dudaklarıma doğru kayarken dudakları sıcacıktı. benimkine karşı. Öpüşmeyi derinleştirip alt bedenini bana yasarken sakalının kirli sakalları tenimi çizdi. Meme uçlarım anında sertleşti. Daha önce hiç böyle öpülmemiştim. Böylesine açgözlülükle. Sanki bana doyamıyormuş gibiydi.

Dudaklarımı bırakıp boğazımdan aşağıya, göğüslerimin yükselişine doğru inerken heyecandan küçük bir nefes verdim. Ağzına doğru eğildiğimde bileklerimi sıktı. Cevap olarak ellerimdeki tutuşunu bıraktı ve kızarmış yüzüme bakmak için geri çekildi. Cildim iltihaplı ve çok sıkı hissediyordu.

Ateşli bakışlarındaki açlıktan karnımın alt kısmı döndü. Hayatımda hiç bu kadar arzulandığımı hissetmemiştim. Ve onun tarafından istenmek... "Logan," diye yalvardım.

Yalvarışım karşısında gözleri parladı ve parmaklarını elbisemin askılarının altına kaydırды. Beni nefes nefese bırakan kasıtlı bir yavaşlıkla elbisemin askılarını indirdi, Önü sütyenimin altında toplanana kadar onları çekiştirdi. Bunu sütyenimi aşağı çekerek beni ortaya çıkarmak izledi. Göğüslerimi iri elleriyle kavrayarak gözlerimin içine baktı ve bana o seksi sırıtışını yaptı. Başı aşağı indi ve ağzı meme ucuma dolandığında haykırdım. Ona uzandım, kollarım boynuna dolandı ve onu kendime çektim. İnledim, o yalayıp emerken ve işkence ederken başım mutfak duvarına yaslandı.

diğer meme ucuma geçmeden önce. Duyularım şaşkına dönmüştü. Kokusu, sıcaklığı, sertliği ve gücü. Etrafım sarılmıştı. Daha önce hiç böyle hissetmemiştim. Sanki içime boşalmazsa derimden fırlayacakmışım gibi.

Ona karşı kıvrandım ve Logan göğsüme doğru inledi, ses içimde lezzetli bir şekilde yankılandı. Cevap olarak vücudunu benimkine daha da bastırdı ve beni tekrar öpmek için başını kaldırdı. Bu öpücük daha sert, daha ıslak ve çok daha kontrolsüzdü. Anında kendimi ona sardım ve parmaklarım boynunun arkasındaki saçlarda kıvrılırken dilimi yaladım, emdim ve onunkine karşı fiske attım, öpüşmemiz o kadar derindi ki ondan başka hiçbir şeyin farkında değildim.

Tek bildiğim daha fazlasını istediğim ve bunu hemen istediğimdi.

Elim tişörtünün altından kaydı ve kot pantolonunun içine girmeden önce sert karnını izledim.

Bir tıslamayla öpüşmeyi kesti, kot pantolonunun kısıtlayıcı hapsine karşı ereksiyonunun etrafında kıvırmaya çalıştığım elime bastırdı.

Elimi çektim ve fermuarını açmaya başladım. "Seni içimde istiyorum," diye fısıldadım aceleyle. "Sana ihtiyacım var."

Ellerimi nazikçe ereksiyonundan uzaklaştırdı ve kendi elini elbisemin altına soktu. Parmak uçları

"Benim için hazır mısın Grace?" diye sordu ağzıma karşı.

Alt dudağını ısırdım ve iç çektim. "Senin için çok hazırım."

"Kahretsin," diye inledi yine, parmakları külotumun altına giriyordu. "Sürprizlerle dolusun."

"Huh-uh?" İki parmağını içime sokarken inleyerek söyledim.

Onları ittim.

Parmaklarıyla beni becerirken gözlerimin içine bakmak için geri çekildi. "Benim gibiler için yanacağını hiç düşünmemiştim."

Nefes nefese kaldım, ne dediğinin farkında bile değildim. Kolunu tuttum, bana yaptıklarını durdurmasından korkuyordum. "Tanrım, beni öldürüyorsun." Dudakları çenemde gezinirken Ağzı kulağımda durdu. "Yıldızları görene kadar seni becereceğim."

Parmaklarının etrafında boşaldım, salıverilme çığlıklarım öpücüğünde yutuldu.

Ona karşı ürperirken, onu öptüm ve dilini emdim. Onun cevap hırıltısı beni teşvik etti. şimdiye kadar yaşadığım en kirli öpücüğe dönüştü.

Sıcak, sert ellerini dış kalçalarımnda hissettim, tenimi okşayarak elbisemi belime kadar ittiler. Logan külotumun kumaşını kavrayıp çekiştirdi ve külotum bacaklarımdan aşağı kaydı. Öpüşmeyi kesmeye cesaret edemeyerek onları tekmeledim ve bacaklarımdaki ani hava içimde yeniden karıncalanma ihtiyacı yaratıyordu.

İkimiz de kot pantolonuna uzandık ve onları ve boxer'ını ayak bileklerine kadar iterek onu serbest bıraktık. Logan öpücükten geri çekildi ve ben de onu kontrol etmek için aşağıya baktım.

Büyüktü.

Daha önce içimde olduğundan daha büyüktü. "Oh Tanrım," diye nefes aldım.

Logan'ın gözleri karardı. "Hepsi senin için bebeğim," dedi bacaklarımı kavrayıp ayırırken ve içime doğru iterken.

"Logan!" Zevkten acı içinde haykırdım, zonklayan sıcaklığı beni eziyordu. Tüm odağım içimdeki kalınlık hissindeydi ve nefes almak için mücadele ettim. Vücudum alışmaya ve rahatlamaya çalıştı. Logan bana karşı hareketsiz duruyor, sanki biraz kontrol kazanmaya çalışıyormuş gibi ağır ağır nefes alıyordu.

Ben kontrol istemedim.

Daha fazlasını istiyordum. Kalçalarımı ona doğru ittim ve beni duvara yasladı, böylece bacaklarımı sarabildim. onun etrafında. Bu onu içimde daha derine kaydırды ve parmaklarım omuzlarını ısırdı. "Logan!" Başımı geriye attım ve Logan bunu bir davet olarak algıladı.

Ağızı meme ucumu çekiştirdi ve iç kaslarım sikinin etrafına kenetlendi ve tutunduğu her türlü kontrolü kopardı. Bizi duvara doğru itti.

İçime sertçe giriyor, artan bir çılgınlıkla içime girip çıkıyordu.

Başını kaldırdı ve beni sertçe sikeceğine dair verdiği sözü tutarken gözlerimiz buluştu. Beni izlerken, gözleri kararmış. "Grace." Sesi gırtlaktan geliyordu. "Ben... yakınım..." diye nefes nefese kaldı.

O anda başparmağının klitorisime bastırıldığını hissettim ve içimdeki siki ile klitorisimi ovmasının birleşimi beni havaya uçurdu. İç kaslarım sikinin etrafında dalgalanırken benim boşalmam onunkini tetikledi. Logan dişlerini sıktı, gözleri üzerimdeydi, kasları gerilmişti ve derin bir ses çıkardı. Kalçaları dorukta bana karşı sarsılırken göbük homurdanması.

Orgazmımın coşkusu azalırken dünya yavaş yavaş bana geri geldi. Birdenbire, nefeslerimizi geri almak için mücadele ederken Logan'ın göğsünün benimkine karşı yükseldiğini, bana karşı ağırlığını, dudaklarının boynuma dokunduğunu acı bir şekilde fark ettim.

Onu içime çektim, bırakmaya korkuyordum.

Benden uzaklaştığında, sadece gözlerinin içine bakabildim ve ne düşündüğünü okuyabilmeyi umdum. Ama okuyamadım. Bunun yerine kıpırdamadan durdum, Ağızıma en yumuşak, en tatlı öpücüğü kondururken etrafına sarıldım. Yavaşça içimden çıkıp bacaklarımı yere indirdiğinde dudaklarım karıncalandı.

"Doğum kontrol hapı kullanıyor musun?" dedi usulca. Bu beklenmedik soru karşısında donakaldım. Ve sonra anladım.

Prezervatifsiz içime girmesine izin verirdim.

Nasıl bu kadar aptal olabildim? "Doğum kontrol hapı kullanıyorum," diye fısıldadım, çünkü kullanıyordum, ama konu bu değildi!

İç çamaşırını ve kot pantolonunu çekmek için eğildiğinde taşıdığı gerginliğin bir kısmı eriyip gitti. I

Fermuarını tekrar çekip bana doğru bir adım atarken ona baktım.

Şimdi ne yapacaktı?

Burada neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Beni şaşırtarak elbisemin eteğinden tuttu ve yavaşça yerine indirdi. Sonra hem elbisemin hem de sütyenimin askılarını kavradı ve üzerim örtülene kadar giysimin üst yarısını nazikçe yukarı çekti.

Bacaklarım titriyordu, parmak uçlarını yanağımda gezdirirken yaşadığım şokla öylece kalakalmıştım. "Seni incittim mi?"

Başımı salladım.

Cevap olarak Logan elimi tuttu ve beni dairenin içinden banyoya götürdü. "Temizlenmene izin vereceğim ve sonra konuşmamız gerek."

Kendimi banyoya kilitleyerek önerdiği gibi yaptım, seks anıları tekrar tekrar gözümün önüne geldikçe tenim yanıyordu. Lavaboya yaslandım ve aynada kızarmış yanaklarıma, fazla parlak gözlerime ve onları sabitleyen tutamaçlardan dökülen saçlarıma baktım. Logan'a neler oluyordu? Rol yapıyordu

Sevgiyle, ama az önce akıllara durgunluk veren bir seks yapmış biri için garip bir şekilde.

Ve bunun akıl almaz olduğunu inkar edemezdi. Ne kadar sert boşaldığını hissettim. En az benim kadar.

Tekrar kızardım.

"Konuşmamız gerek" ne demekti?

Bunu öğrenmenin tek bir yolu vardı. Karnımda kelebekler uçuşurken koridorda ayakkabılarıma tekmeledim ve Logan'ın tezgahın üzerindeki taburede oturduğu mutfığa doğru sakince yürümeye çalıştım.

Onun yanındaki tabureye kaydım.

Bakışlarımla buluşmak için başını çevirdi ve gözlerindeki ifade bana bilmem gereken her şeyi anlattı.

Bilmek istemediğim her şeyi.

Ve reddedilme, acı, korkunçtu.

Göğsümde yanan bir ağrı vardı... Daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyordu.

Logan bakışlarını indirdi, o kadar ciddi görünüyordu ki Ağrı şiddetlendi ve göğsümden boğazıma doğru ilerlemeye başladı, ta ki bir el beni boğuyormuş gibi hissedene kadar.

"Bu bir daha olamaz Grace," dedi, gözlerinde gördüğüm her şeyi onaylayarak.

Ve daha önce hiç böyle bir kayıp yaşamamıştım. Ailemden uzaklaşmanın verdiği acıdan farklıydı. Onları kasten kaybetmişim.

Logan'ı kaybetmek istemedim.

Acı veriyordu ve bu acı başka bir şeyin kaybıyla daha da artıyordu. Umut.

Bundan önce, mantık ve rasyonellik iddialarımın altında Logan ve benim fantezime sarıldığımı fark etmemiştim bile, ama etmişim. Bu fantezi beni uzun vadede muhtemelen benim için iyi olmadığını bildiğim bir şekilde ayakta tutmuştu, ancak her günü biraz daha parlak ve beklentiyle dolu hale getirmişti.

Boğazımdaki daralmayı geçip cevap veremedim.

"Maia'ya odaklanmak zorundayım. Her gün bana hatırlatılıyor ki

Onun babası olarak geçirdiğim on beş yılı kaybettim ve Maryanne'in ona verdiği zararın henüz üstesinden gelemedim. Bunu telafi etmeliyim Grace ve bunu yapabilmemin tek yolu ona her şeyimi vermek. O bunu hak ediyor. Bir numara olmayı hak ediyor. Maryanne'le birlikte olamam.

ilişki şu anda."

Logan'ın içimde hareket etmesinin aniden canlanması artık tenimi alevlendirmiyordu. Onun yerine üşüdüğümü hissettim. Savunmasız hissettim.

Aşağılanmı

Ş.

Aptal.

Oh, çok aptalca.

Başından beri söylemediklerini, arkasına sakladıklarını bildiğim halde neden ona bu parçamı verdim?

Maia'yı bahane ederek benimle bir ilişki yaşayamazdı.

"Grace," dedi ben bir şey söylemeyince, güzel gözleri anlamamı istiyordu. "Seninle asla birlikte olmamalıydım... Dürtülerimle hareket ettim. Buna bir son vermeliyim." Elini başının üzerinde gezdirdi, belli ki kendine kızgındı.

"Hayatımın kontrolünü elime almalıyım. Erkek gibi davranmalıyım. Dürtülerimin beni getirdiği yere bak. Tanrı aşkına, beni hapse attırdı."

Öfke boğazımı ve ses tellerimi açtı. "Benimle seks yapmayı kendini hapse attırmak için yaptıklarınla mı kıyaslıyorsun?"

"Tabii ki hayır."

"Oh iyi," dedim tabureden kayarak ondan uzaklaşırken. "Buna itiraz edebilirdim."

"Kızgınsın." İç çekti. "Kahretsin, Grace, hiç istemedim _."

"Beni becermek mi? Evet, o notu aldım." Birdenbire Onun önünde ağlayarak daha fazla aşağılanmadan önce gitmesi için çaresizce çırpınıyordum. "Artık gidebilirsin Logan."

Yüz hatları gerginleşerek ayağa kalktı. "Böyle davranma. Lütfen. Maia'ya ve bana çok iyi davrandın - incitmek isteyeceğim son kişinin sen olduğunu bilmelisin. Ben bir pisliğim, tamam mı?" Teslim olmak için ellerini kaldırdı. "Bunu yapmamalıydım. Seni önemsiyorum ve senden etkileniyorum - tabii ki senden etkileniyorum; şu haline bak - ama seninle o çizgiyi aşip üçümüzün sahip olduğu şeyi bozmaya hiç niyetim yoktu. Maia'nın hayatımda bir kadının kokusunu bile aldığına nasıl davrandığını biliyorsun. Bunu yapamam. Lütfen anla."

Gözlerimi kısıtım, neden yapamayacağına dair açıklamasını duyamayacak kadar incinmişim. Gerçekten bilmek istediğim tek şey neden olduğuydu. "Neden yaptın o zaman?" Bu acıyı içimde tutamayarak söyledim. En azından öfkem gözyaşlarımı engelliyor gibiydi. "Hayatımdan memnundum."

"Sana olan hislerime karşılık vermediğini bildiğim halde neden çizgiyi aştın?"

Pişmanlık gözlerinde parlıyordu. "Kıskançlığın beni alt etmesine izin verdim," diye itiraf etti kısık sesle.

İnanmadığımı belli eden bir of çektim. "Yani başka bir çocuk senin oynamadığın oyuncakla oynuyor diye sinirlendiğini mi söylüyorsun? oynama şansınız oldu mu?"

"Yapma," diye uyardı. "Bunu daha da kötüleştirme. Benim hakkımda ne hissettiğin hakkında hiçbir fikrim yoktu."

"Lütfen Logan. İlk tanıştığımızda bu doğru olabilir, ama bir süredir düşmanca komşu rutinini geride bıraktık."

Çenesindeki kaslar gerildi. "Senden şüpheleniyordum Beni cezbetti ama daha derin bir şey değil. Bunu yapabileceğini hiç düşünmemiştim."

"Çünkü ben buyum... sığ takılan kız. Beni bundan daha iyi tanıyorsun."

"Görünüşe göre bilmiyorum," diye tersledi, gözleri öfkeyle kararmıştı. "Ama bunun tüm sorumluluğunu üstlenmemi istiyorsan, o zaman üstlenirim. Pislik gibi davrandım, seni incittim ve seni incittiğim için nefret ediyorum. Gerçekten. Özür dilerim," diye fısıldayarak bitirdi.

Başımı salladım ve kollarımı belime dolayıp arkamı döndüm çünkü gözyaşlarımın akmaya başladığını hissedebiliyordum. "Ben senin hızlı sevişmelerinden hoşlandığını unutan aptalım. daha hızlı bir veda ile sorunsuz bir şekilde gelin."

"Tanrım -"

"Yapma. Sadece git. Tartışmanın anlamı yok. Daha önce haklıydın. O zaman senden gitmeni istemeliydim. Şimdi istiyorum."

Bir süre sonra mutfak kapısına doğru yürüdüğünü duydum.

Gözyaşlarımı sildim ve arkamı döndüm. "Logan."

Durdu ve neredeyse umutla bana baktı.

"Buraya geri dönmeni istemiyorum," dedim bu umudu bastırarak. "Maia'ya kapım her zaman açık ve onun iyiliği için sana karşı medeni olacağım ama sen ve ben... arkadaşlığımız resmen sona erdi."

Gerildi, gözlerinde kuşkulu bir bakış vardı. "Beni burada öldürüyorsun, bebeğim."

Gözyaşları görüşümü bulanıklaştırdı. "Lütfen." Gözlerimi

kaçırdım, yanaklarımdan aşağı süzülen damlaları silip
süpürdüm.

"Tamam," dedi usulca ve uzaklaştığını duydum.

Dairemin kapısının kapanma sesini duyunca gözyaşlarına boğuldum ve sanki acının her yere yayılmasını bir şekilde engelleyebilecekmiş gibi kollarımı kendime sardım.

T Hayatta bizi onarılamaz şekilde değiştiren anlar vardır.

Bazen bu anlar büyük ve dramatiktir, Trajik ya da yoğunluğu içinde güzel. Bazen bu anlar sessiz ve küçüktür, kapalı bir kapının ardında kaybolan ayak sesleri gibi. Bu anların inceliği bazen etkilerini kamufle edebilir.

Ve bazen etki derinden hissedilir, ancak o anın sessizliği etrafınızdaki herkes için kaybolur ve denkleme yalnızlık eklenir.

Ertesi sabah bilgisayarımın başına oturduğumda böyle hissediyordum.

İlk kez aşık olmuştum. Ve o da beni sevmeydi.

Artık kendimi bütün hissetmiyordum. Kendimden bir parça vermiş gibi hissediyordum ama bu boşluğu dolduracak bir karşılık yoktu. geride bırakmıştı.

Ailemin sevgisizliği o kadar uzun süredir benimle birlikteydi ki büyüdükçe benim bir parçam haline gelmişti. Onlara vermeye çalıştığım her parçam, on mil yüksekliğinde bir savunma duvarı ve güvensizliği olan yalnız bir genç olana kadar beni parçaladı.

Aidan ve Chloe kendimi yeniden inşa etmem için yıllarımı harcadılar.

Ve hiç düşünmeden bir parçayı uzattım. Bu gerçekten Logan'ın suçu muydu?

Haftalar önce bana bir ilişki yaşamak istemediğini çünkü Maia'ya odaklandığını söylemişti. Ve

İlk nasıl tanıştığımıza bakar mısın? Yatağında bir rock grubunun tur otobüsündeki ranzalardan daha fazla kadın vardı.

At gözlüğü takarak bencilce davrandığımdan korktum.

Daha fazla mutsuzluk içinde kıvranamadan telefonum çaldı. Yanaklarımdaki gözyaşı izlerini sildim ve telefonu açtım. "Alo," dedim, sesimin normal çıkmasına şükrederek.

"Grace Farquhar'la mı görüşüyorum?" diye sordu bir kadın. Amerikan aksanı arada bir İskoç aksanıyla karışıyordu.

"Konuşuyorum," diye cevap verdim, umarım o lanet çağrı merkezlerinden biri değildir.

"Merhaba, ben Joss Carmichael. Jo bana numaranı verdi." Joss Carmichael? "J. B. Carmichael" gibi mi?

Boğuk bir kahkaha attı. "Joss iyi. Merak ediyordum da, kendi yayınlamayı düşündüğüm bu taslağın editörlüğü hakkında konuşabilir miyiz?"

Şaka mı yapıyordu? Telefonu daha iyi bir zamanda gelemezdi. Dikkatimi dağıtmak tam da ihtiyacım olan şeydi. "İstersen şimdi konuşabilirim."

"Harika. Web sitenizi ve kimlik bilgilerinizi kontrol ettim ve hepsi kulağa harika geliyor. Ücretleriniz makul, iyi eğitimlisiniz ve sağlam bir müşterileriniz size geri dönmeye devam ediyor. Hatta editörlüğünü yaptığınız kitaplardan birkaçını indirdim ve gerçekten çok etkilendim."

Bu iltifat karşısında zevkten kızardım. "Teşekkür ederim."

"Rica ederim. Benim tek endişem

Çağdaş ve tarihi romantizm türlerinde editörlük yaptınız ama başka bir türde editörlük yapmadınız. Bu taslak yetişkinlere yönelik distopik bir paranormal aşk romanı için. Bir serinin ilk kitabı. Biraz sıra dışı. Biraz karanlık ve çarpık. Tıpkı benim gibi," diye şaka yaptı.

Kıkırdadım. "Kulağa harika geliyor. Tüm farklı türleri okuyorum ve distopik ve paranormal türleri seviyorum, bu yüzden bu türlerin anlatımını ve yapısını anlıyorum. Ama tabii ki ben

Bu türde editörlük yapmış bir editörle çalışmayı tercih edip etmeyeceğinizi anlıyorum."

Bir an sessiz kaldı. "Bu beni rahatsız etmiyor. Bu konuda seninle çalışmaktan mutluluk duyarım ama... bana karşı acımasızca dürüst olacağını bilmem gerekiyor. Bana olduğu gibi söylemekten korkmayan bir editöre ihtiyacım var. Sesin çok hoş geliyor, Grace."

"Ben iyi biri değilim," diye onu rahatlatmak için acele ettim. "Yani, kibarım ama gerektiğinde yapıcı eleştirilerde bulunurum. İnanın bana, bunu yapmama yardımcı olması için terapi bile gördüm," diye geveledim ve sonra neden böyle aptalca bir şey söylediğimi merak ederek yüzümü buruşturdum.

Şey!

Neyse ki Joss kıkırdadı. "Seni anlıyorum."

Tanrıya şükür espri anlayışı vardı.

"Pekâlâ. O zaman neden bir şans vermiyoruz?"

Sırıttım, karanlığı biraz olsun aydınlığın deldiğini hissettim. "Gerçekten mi?"

"Gerçekten mi?" Kelimenin içinde gülümsediğini duydum.

"Peki... bu taslağı size ne zaman gönderebilirim?"

"Takvimimi kontrol edeyim."

Oradan Joss'a randevu verdim. "Taslağı aldığımda yarısının faturasını göndereceğim, diğer yarısını da yaptığım işten memnun kaldığınızda ödeyebilirsiniz."

"Mükemmel. Ve dinle, yakında kahve içmek için buluşmalıyız.

Hakkınızda çok güzel şeyler duydum."

J. B. Carmichael kahve içmek için benimle buluşmak mı istedi? "Uh... tabi. Bu harika olur."

"Harika. Seni ararım."

Telefonu kapattım ve bilgisayarımın koltuğuna yığıldım. Logan yüzünden arandım.

İç çekerek kalktım ve Maia'nın ödev kitaplarından oluşan bir yığının sehpanın üzerinde durduğu oturma odama yürüdüm, yanında da şu anda elinde tuttuğu beş kurgu kitabından biri vardı.

Logan sayesinde Maia hayatımdaydı.

"... Seni incittiğim için nefret ediyorum. Gerçekten. Özür dilerim."

Gerçek şu ki, onun üzgün olduğuna inanıyordum. İçimi çektim ve anahtarlarım uzandım.

Logan MacLeod kalbimin kırılmasından tamamen sorumlu değildi. Bunda benim de payım vardı.

Boşken Fire'da olmak garipti. Joss'un kocasının sahibi olduğu alçak ışıklı kulübün her biri farklı şekilde dekore edilmiş ve her birinde farklı türde müzik çalınan birden fazla katı vardı. Kulübün ana katı ortada, Logan'ın ofisinin olduğunu bildiğim yerdeydi. Kapıyı çaldığımda hademe beni içeri almıştı.

Logan dans pistinin kenarında beni bekliyordu. Beni gördüğüne şaşırmış ama memnun olmuş görünüyordu. Kapıcıya ve bara içki taşıyan personele bir göz attım. Logan bakışımı fark etti. "Hadi ofisime gidelim."

Dans pistinde onu takip ettim, birkaç basamak çıktım ve arka duvar boyunca dans pistinden zar zor görülebilen bir kapıya kadar. Beni içeri götürdü. Üzerinde bilgisayar olan kocaman bir masa vardı. Masa kağıtlarla kaplıydı. Masanın arkasında sıra sıra dosya dolapları vardı. Oldukça yavandı ve hiç pencere yoktu.

Logan'ın ofisini dekore edecek birine ihtiyacı vardı.

"Her şey yolunda mı?" dedi ve beni durumun gerçekliğine geri getirdi.

Zihinsel olarak yeniden dekore etmeyi bıraktım ve derin bir nefes aldım, karnımdaki kelebekleri görmezden geldim.

"Ben istedim ki

Dün gece verdiğim tepki için özür dilerim."

"Grace, sen -"

"Hayır, bırak ben yapayım," diye ısrar ettim. "Tanıştığımız andan itibaren kim olduğun konusunda son derece nettin. Ayrıca Maia'nın her şeyden önce geldiği konusunda da son derece nettin. Öyle de olmalı. Ona öncelik vermene sevindim. Haklısın, o bunu hak ediyor. Ve bunu anlıyorum. Gerçekten anlıyorum. Her gün bir şeyleri kaçırdığın için suçluluk duymanı herkesten çok anlıyorum.

Bunca yıldır ona babalık yaptığım için. Neden tüm enerjini ona odaklamak istediğini anlıyorum ve dün gece ne kadar bencilce davrandığım için utanıyorum. İkimiz de o odadaydık, ikimiz de

bu seçimi yapmak. Hepsi sizin suçunuz değil."

Rahatlama onu masasına yasladı. "Teşekkür ederim. Bunun anlamı çok büyük."

Başımı salladım.

"Yine de yaptığım şeyi yapmamalıydım." "Dediğim gibi, bu hatayı ikimiz de yaptık."

Kelime seçimimden rahatsız olmuş gibi gözleri parladı ama tepkisini gizlemek için gözlerini yere indirdi.

Aramıza garip ve ağır bir sessizlik çöktü.

"Gitsem iyi olacak o zaman," dedim, temiz havaya ihtiyacım vardı. "Arkadaşlar mı?"

Logan söyledi.

İsteksizce başımı salladım ve zorla sııttım. "Gerçi bir süre beni pek göremeyebilirsin çünkü yeni bir müşteri aldım. Jocelyn Carmichael bugün beni aradı. Görünüşe göre çok meşgul olacağım."

"Tebrikler Grace. Bunu hak ediyorsun."

"Teşekkürler."

Birbirimize baktık, bunu nasıl yapacağımızı tam olarak bilmiyorduk. Sonunda ona acınası küçük bir el salladım ve gitmek için döndüm. Tam kapıyı açmak üzereydim ki elini omzuma koydu. Durup ona döndüm ve hemen kollarına atıldım.

Bana sıkıca sarıldı, başımı göğsüne yasladı ve bir anlık zayıflığımın beni ele geçirmesine izin verdim. Sarılışına gömüldüm, onu içime çektim.

Boğazımda bir gözyaşı yumağı oluştu ve aniden kucağından kaydım ve gözleriyle karşılaşmadan ofisten aceleyle çıktım.

Kendimi bitkin hissederek Aidan'dan sıcak çay bardağını aldım. Umudum tamamen ağlamış olmamdı.

Logan'dan ayrıldıktan sonra hemen Aidan'a gittim, antrenmanda olmamasını umuyordum. Şanslıydım. O açtı

ve ben gözyaşlarına boğuldum.

İçeri girdiğimde hıçkırıklarıma rağmen hikâyeyi ağzımdan almayı başarmıştı. Logan MacLeod'a aşık olduğumu itiraf ettiğim ilk kişi oydu.

Şimdi yanımdaki kanepeye oturdu ve bana güven verici bir gülümseme verdi. "Şimdi acıyor Grace, ama bunu atlatacağsın. Sana söz veriyorum."

Ona kuşkulu bir bakış attım. "Şu an öyle hissetmiyorum. Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

Derin, titrek bir nefes aldı, neredeyse gergin görünüyordu. "Çünkü bir zamanlar, uzun zaman önce, sana aşıktım."

Neredeyse çayımı üzerime dökecektim.

Şok içinde ona baktım, muhtemelen bir morina balığı taklidi yapıyordum.

"Nasıl?" Fısıldadım ve sonra duyulmak için boğazımı temizledim. "Ne zaman? Nasıl? Ne?"

Aidan eğilip dizimi okşayarak beni rahatlattı. "Yıllar önce. Tüm üniversite boyunca."

Birlikte uyuduğumuz sarhoş geceyi hatırladığımda içimde bir acı dalgalandı. Okuldaki üçüncü yılımızdaydık.

Üniversite. Daha yeni terk edilmişim ve Aidan benimle dertleşti. Ucuza mal olmuştuk.

şarap içtik ve sonunda seks yaptık. Hiçbir şey olmamış gibi davranmaya karar vermiştik.

"Aman Tanrım," diye nefes aldım, sadece onun nasıl hissettim. Şu anda hissettiğim gibi! "Bilmiyordum," diye yalvardım bana inanması için. "Yapmadım... Asla yapmazdım - seni incitmek istemedim."

Cevabı beni kollarının arasına alıp sarılmak oldu. "Grace, bunu biliyorum. O zaman da biliyordum. Ama her şey yoluna girdi. Juno'yla tanıştım ve sana karşı hislerim değişti. Seni seviyorum ama artık sana aşık değilim. Mesele şu ki... sen de biriyle tanışacaksın ve Logan'ı unutacaksın."

Ne demek istediğini anladığım için başımı salladım, ama hâlâ yaptığı açıklamanın etkisindeydim. "Chloe ve Juno eskiden benim için neler hissettiğini biliyorlar mı?"

"Evet."

Juno biliyor muydu? Asla tahmin edemezdim. Bana kıskançlık, öfke ya da başka bir duyguyla yaklaşmadı. tamamen anlaşılabilir. İnanamayarak ofladım. "Juno çok özel bir kadın."

Aidan kıkırdadı. "Bilmez miyim." Beni sıktı. "Seni senin onları sevdiğin gibi seven biri çıkacak Grace ve bu her şeyi değiştirecek. Sen sadece yeni birini sevmeye açık olmalısın."

Yüzüne bakmak için ondan uzaklaştım. "Ne kadar da akıllısınız, Dr. Aidan," diye takıldım. "Ve Logan'ın neden olduğu yıkımın üzerine bu bombayı bıraktığınız için teşekkürler."

Sırıttı. "İster inanın ister inanmayın, yardım etmeye çalışıyordum."

İçimi çektim ve başımı salladım, içimde tanıdık bir şeylerin filizlenmeye başladığını hissettim.

Umut.

"Biliyorum. Ve ister inanın ister inanmayın, sanırım yardım ettiniz." I

Kanepeye yığıldım ve göğsümde hâlâ zonklayan ağrıyı hissettim. "Ama senin için sakıncası yoksa

"Henüz kalbi kırılmadı."

Chloe telefonunu açarken, "Sonunda," diye tersledim. "Bütün gün seni aramaya çalıştım."

"Biliyorum," diye homurdandı Chloe hatta. "Tanrım. İsteydim. Bana biraz izin verir misin?"

"Aidan bana aşıkı ve sen bunu bana söylemedin." Sessizlik oldu.

"Chloe?"

"Nasıl öğrendin?" diye sordu kuşkuyla.

"Bana söyledi!" Telefonumu mutfak duvarıma fırlatmamak için kendimi zor tuttum. "Neden söylemedin?"

"Çünkü benden yapmamamı istedi."

"Bana söylemeliydin."

"Bunun ne anlamı olabilirdi ki? Onun hakkında böyle hissetmiyordun."

"Hayır, yapmadım, ama... Chloe, yıllar önce onunla yattım." "Biliyorum," dedi usulca. "Onu almak için oradaydım."

parçalar."

"Aman Tanrım." Bir tabureye çöktüm. "Bu benim için çok kötü ama keşke bana söylemeseydi. Duygularımın bunu kaldırabileceğini sanmıyorum. bugün."

"Neden sana söyledi?"

İçimi çektim ve telefonda ona Logan hakkında zırlamaya başlarken acının içimi doldurmasına izin verdim.

"Ah, tatlım." Chloe iç çekti. "Çok özür dilerim. Aidan'a gelince, o sadece yardım etmeye çalışıyordu. Yani, ona bir baksana. Yedi yıl önce senin yüzünden darmadağın olmuştu, şimdi de Juno için çıldırıyor."

"Doğru." Burnumu çektim. "Bu beni umutlandırıyor."

"Size ne demek istediğini çok iyi anlıyorum.

Ancak ben konuya farklı bir açıdan yaklaşacağım, bu yüzden beni öldürmeyin."

"Pekâlâ," dedim korkuyla.

"O zamanlar Aidan'ın sana aşık olduğuna dair hiçbir fikrin yoktu çünkü düşük özgüvenin ve güvensizliğin, konu karşı cinse geldiğinde seni kesinlikle habersiz kılıyor."

"Bu kasvetli analiz için teşekkür ederim."

"Bir şey değil. Her neyse, demek istediğim... Aidan'ın senin hakkında gerçekten ne hissettiğini bilmiyorsan, Logan'ın senin hakkında ne hissettiğini bildiğini kim söyleyebilir? Hiçbir şeyden haberin yok."

"Ne söylemeye çalışıyorsun?"

"Ben olsam Logan'dan ümidimi kesmezdim. Bir adam seninle mutfak duvarına karşı seks yapmaz.

Çünkü civardaki en yakın kadın sizsiniz. Yani... en azından ona benzeyen bir erkek değil."

"Benden etkilendiğini itiraf etti ama etkilenmek ve sevmek birbirinden çok farklı şeyler."

"Haklısınız. Ama bir araya geldiklerinde patlayıcı olabiliyorlar... mesela... mutfak duvarına karşı ateşli, sahiplenici bir seks gibi."

Başımı eğdim ve alnımı mutfak tezgahına çarptım.

"Ne yapıyorsun?"

"Ne yapıyorsun sen?" İnledim. "Aidan 'Eskiden sana aşkıttım' hikâyesiyle daha çok yardımcı oldu. Logan MacLeod söz konusu olduğunda umuda ihtiyacım yok."

"Aşık olmak insanı huysuz bir inek yapıyor."

Beni görememesine rağmen ters ters baktım. "Aidan'ın duygularını sır olarak sakladığın için bana borçlusun. Bunu telafi etmek için yapabileceğin bir şey düşündüğümde sana haber veririm ama şu anda seni öldürmeden önce telefonu kapatıyorum."

"Peki beni bir telefon hattında nasıl öldürebileceğinizi sorabilir miyim?"

"Hevesli düşüncenin gücü." Yüzüne kapattım ve telefonumu tezgâhımın üzerine fırlattım. "Daha fazla karamsar arkadaşlar," diye mırıldandım.

Ertesi Cumartesi akşamı Maia'yı daireme aldım. Bana sırtı ve sonra ön kapımda oldukça garip bir şekilde duran babasına gülümsemek için döndü.

"Bunu yaptığın için tekrar teşekkürler," dedi, Maia'nın büyük bir deejay etkinliği için kulüpte çalışması gerektiğinden gece benimle kalmasına atıfta bulunarak.

"Tabii ki."

Birbirimize baktık - ben düşünmeye çalışıyordum Bir şey söyleyecekti ve muhtemelen başka bir şey söylemek zorunda kalmamak için kibar bir yol bulmaya çalışıyordu.

"Umarım harika bir etkinlik geçirirsiniz."

"Teşekkürler. Sana da. Yani... bu gece için planladığın eğlenceli bir şey var mı?"

"Oh, evet," diye katıldı Maia. "Grace beni dövme yaptırmaya götürecektir, sonra da kafayı bulup bütün hafta bahsettiği partiye katılacağız."

Ona bir bakış attım. "Çok komiksin."
Kaşlarını oynatarak bana baktı. "Biliyorum."
Sırıtişımı bastırarak Logan'a döndüm.
kızına sırtarak. "Sadece dövme için Cole'a gittiğinden emin ol."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ciddi misin sen? Dövme yaptırabilir miyim?"
Başını eğdi, gözleri şefkatle parlıyordu. "Tabii ki... elli yaşına geldiğinde ve daha iyisini bilecek kadar büyüdüğünde."

Maia kaşlarını çattı. "Dövmen var."
Hepimiz kolundaki kılıca baktık ve Logan'ın yüzü karardı.
"Bunun için de Cole'u suçlayabilirsiniz." O meraklı yüzüme baktı ve keskin bir baş hareketiyle beni selamladı. "Sonra görüşürüz." Beni geçip Maia'ya baktı.
"Kendine iyi bak."

Geri çekilirken kapıyı kapattım ve Maia'yı oturma odama kadar takip ettim.

"Bu çok tuhaftı," diye mırıldandı.
Logan'ın dövmesiyle ilgili yorumuna atıfta bulunduğunu tahmin ettim. "Hmm."

"Yani, ikinizin arasında neler oluyor? Bu Babamla artık burada yemek yemediğimiz de gözümünden kaçmadı."

O ana kadar bundan kurtulduğumuzu sanıyordum. Maia zeki ve gözlemciyken neden böyle düşünmüştüm, bilmiyorum. Buna hüsnükuruntu diyelim.

"Bir şey olduğu yok." Konunun kapanmasını umarak mutfağa doğru yürüdüm.

Aptal.

"Sana inanmıyorum."

"Bu senin ayrıcalığın," dedim ortaya koyduğum atıştırmalık kaselerini alırken. "Bunlardan biraz alın lütfen."

Maia beni oturma odasına kadar takip etti.
sehpanın üzerine atıştırmalıklar seriyorduk. Bu gece dövme yaptırmayacak ve uyuşturucu kullanmayacak olsak da planlarımız vardı. Shannon bir kızlar gecesi ayarlamış ve Jo, Joss ve diğer birkaç arkadaşını benim evime davet etmişti.

"Grace, bana sadece bir şey söyle."

"Hmm?"

"Sen ve babam iyi misiniz?"

Onun endişeli yüzüne baktım ve düşünmek için durakladım. Ona yalan söylemek istemedim. İkili olarak iyi değildik.

Ancak teknik olarak ben iyi olacaktım ve Logan da Tamam. "Evet."

Tam olarak ikna olmuş görünmese de, Maia boş verdi ve daha fazla atıştırmalık koymama yardım etti.

Yarım saat sonra kapımın zili çaldı ve farklı yaşlardan çekici kadınlar yanımdan geçip oturma odasına girerken gözümü kırptım.

Shannon kalabalığın arasında dururken bana sırttı. "Demek Jo'yla tanıştın." Cole'un kız kardeşini işaret etti ve birbirimize gülümsedik. "Ve seni tanıştıracığım ilk kişi de Joss."

Benim boylarımda, uzun koyu sarı saçlı, uçları kıvrık gözlü bir kadın gruptan bir adım öne çıktı. Dikkat çekici, güzel bir yüzü ve kışkırdığım bir göğsü vardı. Kadın otuz beş yaşında da görünmüyordu. Birinin yazarın resminde gerçekten harika bir iş çıkardığını düşünmüştüm ama hayır, üç çocuk annesi kadın gerçek hayatta da genç ve muhteşemdi. "Sonunda seninle tanıştığımıza memnun oldum Grace," dedi Joss boğuk sesiyle, elimi sıkmak için uzatırken.

"Uh, sen de." Elini sıktım. "Sana büyük bir hayranın olduğumu söylemiştim, değil mi?"

"Bütün kitaplarınız onda," diye araya girdi Maia. "Belki onları imzalayabilirsin."

"Bunu yapabilirim." Joss alaycı bir şekilde sırttı ve geri çekildi. "Bayıldım buna." Uzun bacaklı, kıvrımlı bir esmer sırttı. Başka bir

Aksanından anladığım kadarıyla Amerikalı. "Kitap meraklıları için tam bir rock yıldızısın." Kızardı, bana doğru adım atarken alışılmadık gözleri yuvarlaklaştı. "Öyle olmak istememişim.

aşağılayıcı." Elini heyecanla sıktı. "Ben Olivia. Bana Liv diyebilirsin. Kitap meraklısı. Bir kitapevinde çalışıyorum. Edinburgh Üniversitesi Kütüphanesi."

Bir an için onun tarafından hipnotize edildim. İlk bakışta yüzü neredeyse sade görünüyordu, ama sonra gülümsedi ve bu onu dönüştürdü. Ayrıca, çok çarpıcı ela gözleri vardı. O kadar hafiflerdi ki neredeyse altın rengindeydiler. İşte bu, tüm kıvrımları ve siyah saçlarının cümbüşü ile birlikte Omuzlarında yuvarlanıyordu ve ben kendimi sade hissetmeye başlamıştım. "Sizinle tanışmak çok güzel."

"Ben Ellie, Joss'un baldızıyım." Ellie'nin elini sıkarken kendimi yukarı bakarken buldum. Jo kadar uzun boylu ve diğer kadınlar kadar güzeldi, ama çok daha ince, komşu kızı gibi bir tarzı vardı.

"Ben de Hannah, Ellie'nin kız kardeşi." Göz renklerindeki farka rağmen, yüz hatlarındaki benzerlikleri görebiliyordum. Ancak Ellie uzun boyu ve ince fiziğiyle bir manken olabilecekken, Hannah sadece biraz daha uzundu ve çok daha fazla kıvrıma sahipti. Dünyanın her yerindeki kadınların uğruna öleceği türden bir vücuda sahipti.

"Maia'dan senin hakkında çok şey duydum," dedim. "Sizinle tanışmak çok güzel." Atıştırmalıkları işaret ettim. "Lütfen buyurun. İçecek bir şey isteyen var mı?"

Siparişlerini aldıktan sonra mutfağa gittim, Maia ve Shannon içecekleri hazırlamama yardım ettiler. Kadınları oturma odasında oturmuş, bir şeye gülerken bulduk.

"Komik olan ne?" Aralarına yerleştiğimizde Shannon "Komik olan ne?" dedi.

"Az önce Nate'den bir mesaj aldım," dedi Liv. "Kocam," diye açıkladı bana. "Adamları çocuklarla bıraktık. yaklaşık yarım saat önce ve şimdiden metinler. Görünüşe göre Belle ve January Sophia için kavga ediyorlar."

Hannah, "Nate'e söyle kızlara Sophia'nın bir oyuncak bebek olmadığını söylesin," dedi.

"Ben de Nate'e tam olarak bunu mesaj atıyorum. O, Braden, Marco, Cole ve Cam'den birinin iki kız arasındaki bir tartışmayla başa çıkabileceğini düşünebilirsin."

Jo homurdandı. "Özellikle de Nate."

Liv ona pis bir bakış fırlattı. "Hiç komik değil." "Neyi kaçırıyorum?" Dedim.

"Nate bir erkek fahişesiydi," diye yardımcı oldu Hannah. "Liv'den önce tabii."

"Umarım öyledir," dedim ve Joss'un homurdanmasına neden oldum.

"Maia'nın yanında 'fahişe' kelimesini kullanmalı mıyız?" Ellie kaşları endişeyle çatılmış bir halde sordu.

"Eh, bunu iki kez yaptın, bu yüzden sorunun gereksiz olduğunu düşünüyorum." Maia omuz silkti.

Shannon hepimize sıırttı. "Yeğenimi sevdiğimi söylemiş miydin?"

Gülüştük ve Maia'nın gözlerinin parladığını gördüğümde içimde sıcak bir şeylerin kabardığını hissettim. Bu onun her zaman olması gereken kişiydi. Logan'la birlikte olmak onu değiştiriyor, kendisi olması için ona güven veriyordu. Zeki, alaycı, komik, tatlı ve etrafındaki herkesi kendine aşık etme alışkanlığı olan bir çocuk olduğunu kanıtlıyordu.

Maia'nın yanımıza yerleşmesini izledim, yaşları şu ya da bu kadar değişen kadınların arasında on beş yaşında olmasına aldırmadım

yirmi altı ile otuz altı arasında. Kadınların işleri, kocaları ve çocukları hakkında şakalaşmalarını dinlerken rahat ve mutluydu ve bunun nedenini anladım. Bu kadınlar arkadaştan daha fazlasıydı. Hepsi bir aileydi. Ve onların Sıcaklık Maia ve benim gibi insanları içine çekti. Onun karşısında çaresizdik. Ateşe atılan pervanenin tam tanımı.

Film konusuna girmiştik ki Jo, "İki yıldır sinemaya gittiğimi sanmıyorum.

Bu çok saçma."

"Öyle," diye kabul etti Liv. "Nate'le iki haftada bir randevu gecemiz oluyor ve ayda bir sinemaya gidiyoruz. Gerçek hayattaki şu seksi eski denizcinin yeni filmini izlemeye gittik. Kötü bir film ama erkeklerin göz zevkine hitap ediyor. Nate çenemdeki salyayı silmek zorunda kaldı."

Joss burnunu kırıştırdı. "Oh, böyle filmleri nadiren izlerim. Braden, erkeklerin ve kadınların

kadınlardan daha güzel olduklarını düşünüyorlar."

"Hayır. Braden o filmleri seninle izlemiyor. Çünkü sahiplenmeyi bambaşka bir boyuta taşıyor," diye dalga geçti Ellie.

Joss gözlerini devirdi. "Bak, eğer kardeşin ondan başka hiçbir erkeği çekici bulmuyormuşum gibi davranmaktan memnunsan, biz onu inkarıyla baş başa bırakacağım. Gerçek şu ki, hiçbir Braden'in benim için yaptığı gibi kimse benim için yapamaz." Parmağını kaldırdı ve bizi işaret etti. "Bu odadan çıkmıyor. Onu diken üstünde tutmayı seviyorum. Ego kontrol altında."

"Sanki başka kadınları çekici bulmuyorlarmış gibi," diye homurdandı Hannah. "Yemin ederim Marco'nun yakışıklı bir erkekle gülümsememi paylaştığımda nefesinin altından homurdandığını - evet, homurdandığını - duydum ve yine de olay örgüsü için Dark Angel'in tekrarlarını izlediğine inanmam mı gerekiyor? Hiç sanmıyorum."

Liv, "Hey, Dark Angel tüm zamanların en az takdir edilen TV dizilerinden biridir," diye karşı çıktı.

"Bir nedeni var," diye karşılık verdi Hannah.

"Hepsi aynı," diye araya girdi Jo. "Cam'in yeni bir iş arkadaşı var. Yakışıklı olduğundan bahsetmiştim, o da birdenbire kendini kanıtlama ihtiyacı hissetti" - önce Maia'ya, sonra bize baktı, bize bilmiş bir bakış attı - "kendini kanıtlamak."

"Seks yapmaktan bahsediyorsun," dedi Maia.

Jo dudağını büktü. "Senden hiçbir şey kaçmıyor, değil mi?"

"İnanın bana, çok daha kötülerini gördüm ve duydum."

Havadaki mizah dağıldı ve hepimizin üzerine garip bir sessizlik çöktü. Maia'nın yanakları kızarmıştı ve ben de tam konuyu değiştirmek için ağzımı açacaktım ki Jo benden önce davrandı. "Aslında, bu adamın iyi olduğundan bahsetmiştim- Bakıyordum çünkü seni düşünüyordum Grace. Bekarsın, değil mi? O da bekar. Cam'e sana bir randevu ayarlayanın eğlenceli olabileceğini söylüyordum. Daha önce hiç çöpçatanlık yapmamıştım."

"Ooh." Ellie başını salladı, gözleri parlıyordu. "Yap o

zaman. Sonra da bizi her randevunda bilgilendirirsin.
Eğlenceli olur."

"Biriyle ıkmanın nasıl bir Şey olduğunu unuttun mu?" Joss alaycı bir Şekilde söyledi. "Ve sen onun bu dayanılmaz zamanı hepimizle paylaŐmasını mı istiyorsun?"

Ellie yüzünü ona çevirdi. "Sadece bir düŐünceydi. Ve her neyse... sen sadece bir erkekle çıktın."

"Ve o yeterliydi, inan bana." Joss bana döndü. "Jo'ya sevimli bekâr adamı kına sokmasını söyleyebilirsin. Ben sana destek olurum."

"Bu kulağa hiç de doğru gelmedi." Liv kahkahalara boğuluyordu.

"Aklını çukurdan çıkar." Shannon başını sallayarak Maia'yı işaret etti. "Etkilenebilir zihinler mevcut."

Ama Maia pek dikkat etmiyordu. Onun yerine nedense boş bardağına bakıyordu.

Onu zecek ne söylediğimi merak ederek kaşlarımı çattım. "Düşündüğün için sağ ol Jo, ama altı aydır Son birkaç ayda inanılmaz derecede kötü randevular yaşadım ve kendimi biraz çekingen hissediyorum. Belki başka bir zaman."

"Aka asla." Hannah sırtıttı. "Zavallı Jo. patanlık kariyeri uzun sürmedi."

"Hepiniz bok gibisiniz," dedi Jo onların alaylarına karşılık olarak, ama sesi kahkahalarla doluydu. "Şimdi, tuvalet nerede, Grace?"

Ona yolu gösterdim ve daha fazla içecek almak için mutfağa gittim. Shannon içeri girmeden iki saniye önce orada değildim. Bana doğru yaklaştı ve gülümsedi.

"Harikalar, değil mi?"

Kadınlardan bahsettiğini anlayarak başımı salladım. "Harikalar. Birbirlerini çok seviyorlar, değil mi?"

"Kesinlikle," diye onayladı Shannon. "Biliyor musun, Cole'u bulmanın beni yaşayan en Őanslı kadın yaptığını düşünüyordum.

geniş aile ve bundan daha fazlası olduğunu fark etti. O bir mucize. Hepsi yle." Kapıdan dışarı baktı. "Onlar bir ailenin nasıl olması gerektiğidir. Onlar bir kabile."

Logan'ı ve tüm konuşmalarımızda anne babasından ya da diğer kız kardeşinden pek bahsetmediğini düşündüm. I Shannon'ı desteklemediklerini zaten biliyorlardı. onlara ihtiyacı vardı, bu yüzden ailelerinin yakın olmadığını tahmin ettim. "Sen ve Logan yakınsınız. Ama sadece birbirinizle mi?"

Shannon bana baktı. "Annem, babam ve kız kardeşim Amanda biraz benciller. Logan en sevilenimizdi ve bana farklı davranılmasından nefret ederdi. Biz büyüdükçe bunu telafi etmeye çalıştı. Her zaman yanımda oldu. Kendisi hapisteyken bana nasıl davrandıklarını öğrendiğinde mutlu olmadı ama hepimizin bir aile olmasını istedi. Ben denedim... O da denedi... Ama sonra onlar Maia'ya yaptıklarından bıktı."

Kalp atışlarımın hızlandığını hissederek kaşlarımı çattım. "Nasıl tepki verdiler?"

"Logan sana birkaç gün önce onlara Maia'dan bahsettiğini söylemedi mi?" Shannon şaşırmış görünüyordu.

Başımı salladım.

"Kızım yerleşene kadar beklemek istedi. Haftalardır ailemi oyalyor." Alay etti. "Şimdi de her zaman yaptıklarını yaptılar ve Logan onları hayal kırıklığına uğrattığı için yargılayıcı pislikler."

Öfkenin kanımda yanmaya başladığını hissettim. "Maia biliyor mu?"

Shannon başını salladı. "Hayır, Logan'a göre de bilmesi gerekmiyor. Bir süredir onlar hakkında soru sormadı. Umarım hâlâ sormaz ve bu da ona öfkesini yatıştırmak için zaman verir. Bunu mümkün olan en az incitici şekilde açıklamak istiyor. Bunun kendisiyle ilgili olmadığını bilmesi gerekiyor. Bizim anne babalarımız da böyledir."

Tezgâha baktım ve parmak uçlarımın tahtaya battığını gördüm. Logan bununla uğraşmak zorunda kaldığı ve ben ona yardım etmek için orada olmadığım için kendimi çok kötü hissettim. "Bilmeliydim," diye mırıldandım.

"Ondan kaçarken bunu yapmak zor."

Sertçe ona bakan Shannon, gözlerinde bilmiş bir bakışla

bana baktı.

"Logan bana aranızda neler olduğunu anlattı."

Şaşkınlıkla bir kaşımı kaldırdım. "Anlattı mı?"

"Ayrıntılı olarak değil elbette, çünkü" - ürperdi - "o benim kardeşim. Ama bana anlattı. Çoğunlukla o anlatana kadar peşini bırakmadığım için. Son zamanlarda Maia dışında herkese karşı huysuz bir piç gibi davranıyordu. Sonunda Bana ne olduğunu söyleyene kadar onu rahatsız ettim. Sen olduğun ortaya çıktı." Sırıttı. "Sanki seninle ilgili olduğunu zaten bilmiyordum."

"Ne demek istiyorsun?" Temkinli bir şekilde söyledim.

Shannon bana doğru eğildi, yüzünde kurnaz bir ifade yoktu. "Senden önce... Logan çok fazla gülümsemez ya da o büyük içten kahkahalarla gülmezdi.

eskiden güldüğü gibi." Gözleri şimdi yaşlarla parlıyordu.

"Hapishane kardeşimi değiştirdi Grace. Onu hapisten önce tanımalıydın. O... O çok sevimli bir şakacıydı, herkesin arkadaşıydı. Herkes onunla arkadaş olmak isterdi. Etrafında böyle bir ışık vardı, anlıyor musun?" Gözyaşlarını parmaklarının tersiyle sildi. "Artık öyle değil. Kolay kolay güvenmiyor. Gülümsemeleri gelmiyor

kolayca. Kahkahası kesinlikle öyle değil... ya da öyle değildi... ya da öyle değil..." Kafası karışmış gibi başını salladı. "O Sen ve Maia hayatına girdiğinizde daha çok gülümsemeye ve şakalaşmaya başladı." Shannon elini benimkinin üzerine koydu ve sıktı. "Son zamanlarda pek gülümsemiyor."

Önerdiği şey karşısında nefes alamıyordum. Doğru olmayan bir şey düşünmesini istemiyordum. "Shannon -"

"Senden gerçekten hoşlanıyorum Grace. Ve kardeşimle senin birlikte olmanız fikri de çok hoşuma gidiyor. Bil diye söylüyorum." Eli üzerimde sıkılaştı. "Lütfen ona karşı sabırlı ol. Çok şey yaşadı."

Onun için üzüldüm. Gerçekten hissediyordum. İşte bu yüzden Logan ve benimle ilgili umutlanmadan önce onu bu düşüncelerinden vazgeçirmek zorundaydım. "Shannon, ben Logan'ın tipi değilim."

"Buna inanmıyorum." İnatla başını salladı. "O da şu anda Maia'ya odaklanmış durumda."

"Sanırım bunun arkasına saklanıyor."

Tanrım, inatçının da ötesindeydi. O bir katırdı. "Logan ve ben... Yürütemeyiz. Çok farklıyız. Dürüst olmak gerekirse, şu anda birbirimizden uzak durmamızın daha iyi olacağını düşünüyorum."

Bir ses dikkatimi kapı aralığına çekti ve kaybolmadan önce bir beden ve koyu renk saçların parıltısını gördüm. Kaşlarımı çattım.

Maia mı?

"Sence duymuş mudur?" Shannon endişeli bir ses tonuyla konuştu.

"Lanet olsun." İçimi çektim. "Onunla konuşsam iyi olur, böylece bunun kendisiyle ilgili olmadığını anlar."

Son yeni arkadaşımın üzerine kapıyı kapatırken, kapıya yaslandım ve Maia'ya en iyi nasıl yaklaşabileceğimi düşündüm. Logan'la olan arkadaşlığım hakkında söylediklerime kulak misafiri olduktan sonra sessizleşmiş ve çoğunlukla tepkisiz kalmıştı. Kızlar bir şeyler olduğunu anlamışlardı ve çok geçmeden gitmek için mazeretlerini bildirdiler.

Kendimi hazırlayarak Maia'yı bulmaya gittim.

Misafir yatak odasıdaydı, görünüşe göre Beni ve oturma odamdaki dağınıklığı terk etmeye karar verdi. "İşte buradasın," dedim kapı aralığına yaslanarak.

Kucağında bir kitapla yatakta oturuyordu. "Maia, kulak misafiri olduğun şey hakkında konuşmamız gerek." "Babamdan nefret ettiğin gerçeği hakkında mı?" diye tersledi.

Birinin Logan'dan nefret ettiğimi düşünmesi bile göğsümde keskin bir sızı hissetmeme yetti. "Babandan nefret etmiyorum."

"O zaman neler oluyor?"

"Bu biraz karışık, Maia. Ve bu babanla benim aramda. Biraz ayrı zaman geçirmeye karar verdik ama bu seninle olan arkadaşlığımın değişeceği anlamına gelmiyor. Sen Bunu anlıyorsun, değil mi? Hiçbir yere gitmiyorum."

Daha az üzgün görünmese de Maia bana isteksiz bir şekilde başını salladı.

Bir an için her şeyin sona erdiğini düşünseydim rahatlayarak kapının pervazına yığılırdım. Ve bana sert bir şekilde kitabını okumak istediğini söylediğinde bana olan kızgınlığının henüz bitmediğini anladım.

Bana karşı olan kötü ruh halinin çok uzun sürmeyeceğini umarak onu kendi haline bıraktım.

"G ve buraya geri dön!"

Başımı dizüstü bilgisayarımdan kaldırdım ve oturma odamın duvarında. Logan bağıırıyordu. Her kelimesini duyabileceğim kadar yüksek sesle.

Ayaklarımı terliklerimin içine henüz sokmuş ve bir hırka kapmışım, araştırmaya niyetlenmişim ki, ön kapım çarparak açıldı ve kapandı. Ayaklar koridorunda tepinerek ilerledi ve önümde durdu.

"Maia, ne oluyor...?" Gözyaşlarına boğulmuş yüzünü görünce dehşetle bakakaldım.

"Ben burada kalıyorum. Ondan nefret ediyorum!"

Nefesimi içime çektim. "Sakin öyle deme-"

Kapımın çarparak açılıp kapanma sesiyle aniden kesildim. Tekrar.

Logan'ın ayak sesleri daha yüksekti. Maia onun gelişini duyunca oturma odasına doğru kaçmaya başladı. Logan geldi.

gözleri öfkeyle kararmış bir halde odaya girdi. "Sakin evden bu şekilde çıkmaya cüret etme ve kesinlikle Grace'i bu işe karıştırma."

"Logan..." Onun bu tavrı karşısında şok olmuşum. "Ne oldu lan?"

"Maia okuldaki boş bir medya odasında bir çocukla yakalandı." Bütün vücudu gerginlikle doldu.

Maia'ya döndüğümde gözlerim yuvalarından fırladı.

"Lütfen bana bir yanlış anlaşılma olduğunu söyle."

Maia gözyaşlarını silerken kavgacı bir tavırla, "Sadece öpüşüyorduk," dedi.

"Okul müdürü bunun öpüşmekten biraz daha fazlası olduğunu söyledi!"

"Logan, belki sen-"

"Bu seni ilgilendirmez!" Maia ona bağırdı. "Umursuyormuş gibi davranmayı bırak!"

"Maia!" Bağırdım.

İrkildi, patlamam karşısında gözleri şokla döndü.

Ona karşı daha önce hiç böyle bir ton kullanmamıştım. Ama o da daha önce hiç çizgiyi aşmamıştı. "Bir daha böyle saçma sapan şeyler söyleyerek babana saygısızlık etme. Özür dile."

Bana bakışı garip bir şekilde değerlendiriciydi. Burnunu çekti ve "Onun tarafında olduğunu mu söylüyorsun?" dedi.

"Maia, okulda bir sınıfta bir çocukla oynamak yanlış ve bunu sen de biliyorsun. Sen akıllı bir kızsın. Neden böyle davranıyorsun ki? Burada başka bir şeyler mi dönüyor?" Ona doğru bir adım attım.

Omuz silkti, şimdi kendinden emin görünmüyordu.

"Layla bunu yapmam için beni cesaretlendirdi."

Logan'a baktım ve o söylemeden önce ne düşündüğünü tam olarak biliyordum. Yüz ifadem ona katıldığını gösteriyordu. "Belki de Layla ile geçirdiğin zamanı kısıtlamalıyız."

"Baba," diye sızlandı Maia, onun bu önerisi karşısında irkilmiş görünüyordu. "Ah, demek yine 'baba' oldum. On dakika önce 'durmam' gerekiyordu.

Hayatının büyük bir kısmında yok olduğumdan beri baban gibi davranıyorsun."

Belli etmese de sözlerinin onu ne kadar incitmiş olabileceğini biliyordum ve ona döndüğümde yüzümdeki hayal kırıklığını gizleyemedim.

Yüzünü buruşturdu ve bakışlarını indirdi. "Öyle demek istemedim." Logan'a yalvaran gözlerle baktı. "Özür dilerim. Sadece... Bu utanç verici! Neden başöğretmen sana söylemek zorundaydı ki? Ama özür dilerim, tamam mı? Böyle olsun istememiştim."

Maia birden dehşete kapıldı, sanki Logan'ın ondan uzaklaşacağından korkmuş gibiydi.

Onun yerine yüz hatları yumuşadı. "Buraya gel."

Yavaşça ayaklarını ona doğru götürdü ve ulaşma mesafesine gelir gelmez Logan onu kendine çekti

ve alnından öptü.

Maia ona doğru gevşedi ve tekrar sarıldı.

Anlayışından ne kadar etkilenmiş olsam da Elimizdeki ana konudan uzaklaştı. "Bu çocuğun kim olduğu ve bunu bir daha asla ama asla yapmayacağın hakkında konuşmamız gerekiyor."

Logan'dan hafifçe uzaklaşan Maia kızardı. "Yapmak zorunda mıyız?"

Logan'a baktım. "Maia ve ben bunu yalnız konuşsak nasıl hissederdin?"

Aslında rahatlamış görünüyordu. "Yeterince adil... ama" - kolunu hafifçe çekiştirerek dikkatini tekrar "Tartışma ne olursa olsun, sonuç şu olacak: Bunu bir daha yapmayacaksın ya da biriyle çıkabilecek yaşa geldiğinde, onu korkutacağım.

Sana gülümseyen her çocuğun canına okuyacaksın. Anladın mı?"

Maia gözlerini kocaman açarak ona baktı ve hızla başını salladı. "Güzel." Adam memnun bir şekilde başını salladı ve dışarı çıktı, beni onunla baş başa bırakıyor.

"Bir daha yapmayacağım," dedi aceleyle. "Söz veriyorum."

"Erkeklere karşı böyle davrandığında şunu anlamalısın -"

"Grace, kaltaklık etmek istemem ama biliyorum ki Değil mi? Glasgow'daki merdiven boşluğumda benden bir yaş küçük bir kızın benden büyük bir adamla seks yaptığını gördüm. Ve başka şeyler de gördüm. Ve erkekler kızlara saygı duymuyor. Bunların hepsini biliyorum. Bu sadece bir meydan okumaydı. Ve müdür ne derse desin... sadece öpüşmeydi. Ben..." Kızardı. "Başka bir şey için hazır değilim."

Rahatlama beni koltuğuma yasladı. "Bunu söylediğin için ne kadar mutlu olduğumu bilemezsin."

Bir süre dudağını çiğnedikten sonra, "Bekaretini kaybettiğinde kaç yaşındaydın?" diye sordu.

"Hâlâ bende," diye yalan söyledim. "Ve eğer mantıklı biriysen, seninkini uzun, çok uzun bir süre elinde tutacaksın."

Maia gözlerini devirdi. "Evet, Noel Baba da gerçek."

"Öyle. Paskalya Tavşanı da öyle. Ve bebekler dev leylekler tarafından her yerde anne ve babaların kapılarına bırakılır. Şimdi bana inanıyormuş gibi başını sallla."

Kıkırdadı ve başını salladı.

"Ve benim buradaki işim bitti."

"Bunların beni daha iyi hissettireceğini düşündüğüne inanamıyorum." Elinde iki kadeh şarapla oturma odama geri dönen Chloe'ye DVD'leri kaldırdım.

"Ne?" Ses tonuma kaşlarını çattı. "Yeterince uzun süredir kırık bir kalple etrafta dolanıp duruyorsun. Bunların bunu atlatmana yardımcı olacağını düşündüm."

"Yaklaşık iki haftadır kalbim kırık ama sabrınız için teşekkür ederim." DVD'leri sehpanın üzerine bıraktım. "The Notebook, Sleepless in Seattle, Aşk ve Diğer Uyuşturucular'ın bana yardım etmesi mi gerekiyor? Hepsi iki insanın birbirine aşık olmasıyla ilgili. Birbirlerine. La-di-da. Şimdiden onlardan nefret ediyorum."

"Umudu hatırlatmaları gerekiyor." Yüzümü buruşturmama sırttı. "Bu filmler sadece iki insanın aşık olmasıyla ilgili değil. Aşık olan iki insan hakkında ama yollarında bir sürü engel var ve bu bir mücadele... ama sonunda birlikte oluyorlar."

Şarabımdan kocaman bir yudum aldım. "Keşke Logan'la birlikte olma fikrinden vazgeçsen Chloe."

"Hayır."

"Yerinde olsam bunu gerçekten düşünürdüm." "Neden?"

"Çünkü yapmazsan seni öldüreceğim."

"Pfft." Tehdidimi elinin tersiyle itti. "Beni korkutamazsın, Grace. Seni bir dal gibi kırabilirim."

Öfkeyle ona baktım. "Denediğini görmek isterim."

"Sehpayı kaldırırsan yaparım."

"Yeterince adil." Sandalyeden kalktım ve kapı çaldı. Gözlerimi ona diktim. "Seni az önce

zil."

"Tir tir titriyorum."

Kapımı açmak için aceleyle odadan çıkmadan önce ona bir sırtış attım.

Sürpriz bir şekilde Logan'ı dışarıda buldum.

"Maia'yı gördün mü?" diye sordu söze girmeden.

Yüzündeki telaşlı ifadeyi görünce kalp atışlarımın hızlanmaya başladığını hissettim. "Hayır. Bugün okuldan sonra Layla'ya gideceğini sanıyordum. Onu aradın mı?"

Başını iki yana salladı. "Telefonu açmıyor."

"Peki, bırak deneyeyim." Topuğumun üzerinde döndüm ve arkamdan oturma odasına doğru geldiğini duydum.

"Chloe, bu Logan. Logan, bu da Chloe." Telefonumu bulmak için çantamı karıştırmadan önce onları hızlıca tanıştırdım.

"Her şey yolunda mı?" Chloe söyledi.

"Umarım." Maia'nın numarasını aradım ve bekledim. Doğrudan telesekretere yönlendirdi. Logan'a baktım, yüzümdeki ifadeye bozulmuştu. "Layla'nın ailesinin numarası sende var mı?"

Başını iki yana salladı. "Bunu yapmayı düşünmemiştim. Lanet olsun." Bir elini saçlarında gezdirdi ve içindeki paniğin arttığını görebiliyordum.

"Chloe" - Logan'ı endişe ve merak karışımı bir duyguyla izleyen arkadaşşıma döndüm - "kapını aç Facebook."

"Neden
?"

"Çünkü Facebook'unda Maia var. Belki bir şeyler paylaşmıştır."

"Peki, eğer iyi bir şey yapmıyorsa, sence gerçekten Bu kadar aptal olabilir mi?" dedi çantasını karıştırıp telefonunu ararken.

"Evet. Zeki gençler bile bazen aptal olabiliyor."

Logan ve ben sabırsızlıkla bakarken Chloe başıyla onayladı ve telefonunu karıştırmaya başladı. Bir şey okurken gözleri yuvarlaklaştı ve sonra bize bir "uh-oh" bakışı attı.

"Ne?" Logan huysuzca söyledi.

"Tollcross'ta bir kulübe girmeye çalışıyorlar." "Bugün perşembe," dedim aptalca, Maia'nın bu kadar sorumsuzca davranamazdı.

"Bu gece öğrenci gecesi," dedi Logan. "Bir gece kulübüne nasıl gireceğini sanıyor? Onu öldüreceğim." Kapıya doğru ilerlemeye başladı.

"Ben de seninle geliyorum!" Chloe'ye döndüm. anahtarlarımı aldım. "Özür dilerim. Bunu kısa kesmeliyiz."

Çok anlayışlı olan arkadaşım hemen eşyalarını topladı ve ben de binamın dışında ona veda ederek Logan'a yetişmek üzere oradan ayrıldım. Onu üniversitenin önünden Meadows'a doğru yürürken buldum. "Logan..." Onunla aynı adımları atmaya çalıştım.

"Neden böyle davranıyor?" Bana ters ters baktı. "Evde böyle davranmıyor. Biz harikayız. Tartışmıyoruz. Gayet iyiyiz. Ama sonra evden çıkıyor ve medya odalarında erkeklerle öpüşüyor, gece kulüplerine girmeye çalışıyor, telefonunu açmıyor, beni endişelendiriyor. Okuldan bir telefon daha aldım" dedi. "Dün. İki dersi kaçırmış. sabah dersleri."

Dehşet içime işledi. "Belli ki bu kasıtlı. Bu onun yapacağı bir şey değil. Okuldan hoşlanıyor. Ve seninle mutlu, Logan. Mutlu olduğunu biliyorum."

"O zaman neden?"

Omuz silktim. "Belki annesiyle ilgilidir... ya da... Yaşadığı her şeyi bilmiyoruz. Neyle uğraştığını bilmiyoruz. Belki de bir okul danışmanına görünmeli."

"Onu istemediği bir şeyi yapmaya zorlamak istemiyorum. Şey... onu bu lanet olası gece kulübü."

"Belki onu bulduğumuzda sakın olmaya çalışabiliriz?" Nazikçe önerdim.

"Sakin mi? Grace, perşembe akşamı saat dokuz. Son iki saattir onu aramaya çalışıyorum ve sadece

Kapınızı çaldığımda polisi aramaktan saniyeler sonra."

"Ne zaman evde olması gerekiyordu?"

"Layla'da akşam yemeği yiyeceğini ve yedi buçuk gibi evde olacağını söyledi."

"Bana gelmen bir saatten fazla mı sürdü?"

Logan bana baktı. "Aramız biraz gergin. Seni rahatsız etmek istemedim."

"Bu Maia. Konu Maia olduğunda beni asla rahatsız etmiyorsun."

"Doğru." Bu kelime ağır bir alaycılıkla doluydu.

Etrafımızdaki neredeyse boş parkın sessizliğiyle birleşen garip bir sessizliğe gömüldük.

"İyi misin?" dedi, artık alaycı değil endişeliydi. "Maia, Layla'nın evine gideceğinden bahsetmişti. çünkü doktor randevun vardı."

Yüzüm kızardı. "Oh... evet. Ben iyiyim."

"Bu kulağa en az hoş gelen cezaydı. Neler oluyor?"

"Hiçbir şey."

"Grace -"

"Logan -"

"Maia'yı bulana kadar sormaya devam edeceğim ve onunla ilgilendikten sonra seni konuşturacağım," diye uyardı. Tamamen ciddiylim.

Gözlerine baktım ve onlarda çelik gibi bir kararlılık gördüm.

Lanet olsun.

"İyi... Bu bir doktor randevusu değildi. Bu öğleden sonra sağlık kliniğinde bir randevum vardı."

"Ne için?" Sesi artık sabırsız geliyordu.

"Cinsel sağlık kontrolü." Tepkisini görmek istemediğim için önüme baktım.

Bir anlık sessizlikten sonra, "Korunmadan seks yaptığımız için mi?" dedi.

Sesinde daha önce hiç duymadığım bir şey duydum. Acıya çok benzeyen bir şey. Elimde olmadan ona baktım ve onun da bana kızgın bir kuşkuyla baktığını gördüm. "Logan, sen bir sürü kadınla yattın."

"Korunuyorum."

"Benimleyken kullanmadın."

"Ama sadece sen!" Ellerini iki yanında yumruk yaptı ve hızını artırdı.

Onun yanında kalmak için acele ettim, kalbim çılgınca atıyordu. "Ne diyeceğimi bilemiyorum. Seni incitmek istememiştim. duygular."

"Duygularımı mı incittin?" diye alay etti. "Duygularımı incitmedin Grace. Ama en azından benim hakkımda tam olarak ne düşündüğünü biliyorum."

"Senin hakkında kötü düşünmüyorum. Sadece çok fazla kadınla yattığını düşünüyorum ve ben güvende olmaya çalışıyordum. Beni suçlayamazsın. Bu!"

Aniden durdu ve ben de tökezleyerek onunla yüzleşmek için durdum. Nefes alış verişi katlanarak artmıştı. "Benim sorumsuz bir pislik olduğumu düşünüyor olmalısın. Gerçekten sağlık kontrolü yaptırmadığıma inanıyor musun? Tabii ki yaptırıyorum. Altı hafta önce sağlık kontrolünden geçtim. Temiz çıktım. Aksi halde sana söyledim."

"Ondan sonra Amerikalıyla birlikteydin," dedim, sesim onunla birlikte olma fikrinden duyduğum acıyla kısılmıştı. "Benden sadece birkaç gün önce."

Logan acıyı fark etti çünkü yüz hatları anında yumuşadı, pişmanlık gözlerini aydınlattı. "Grace..." Bana uzanmak istercesine elini kaldırdı ama ben arkamı döndüm ve Tollcross'a doğru yürümeye başladım.

"Unutalım gitsin, tamam mı? Endişelenmemiz gereken Maia var."

Kulübe giden yolun geri kalanında konuşmadık, aramızdaki gerilim artıyordu.

Kulübün girişinin bulunduğu geniş sokağa döndüğümüzde, dışarıdaki genç insan kuyruğuna baktık,

Maia'yı arıyorum.

"İşte," diye rahatlayarak ofladım ve aceleyle onun ön tarafa yakın durduğu yere doğru ilerledim. Layla'ya gülümsemek için döndüğünde ve ne giydiğini gördüğümde neredeyse gözlerim yuvalarından fırlayacaktı.

O elbise ona ait değildi.

Kısaydı, dardı ve hayır, hayır, hayır, HAYIR! "Ne giyiyorsun lan sen?" Logan tersledi, yanımdan geçip gitti. Belli ki elbise hakkındaki değerlendirmeme katılıyordu.

Maia'nın yanakları bizi görünce kızardı ama olması gerektiği kadar suçlu görünmüyordu.

Logan elini kızın koluna doladı ve onu çizginin dışına çekti. Yeterince istekli bir şekilde boşaldı ama "Baba, beni utandırıyorsun" diye sızlandı.

Bu onu durdurdu ve Maia'nın yanında duran kızlara ters ters bakmak için arkasını döndü. Biri uzun boylu, çok güzel bir esmerdi; diğeri ise ufak tefek, kıvrımlı, sevimli bir esmer. Bunların meşhur Layla ve Leigh olduğunu tahmin ettim. "Siz ikiniz, buraya gelin!" Logan parmağıyla önce onları sonra da ayaklarının dibindeki yeri işaret etti.

Maia'nın tarifinden Layla olduğunu anladığım uzun boylu esmer, arkasında Leigh olduğu halde bize doğru yürüdü. Maia'ninkine benzer bir elbise giyiyordu, bu yüzden Maia'nın elbiseyi kimden ödünç aldığını tahmin edebiliyordum. "Tanrım, bu senin baban mı?" Sırıttı ve bakışlarını Logan'ın üzerinde açıkça uygunsuz ve şehvet dolu bir şekilde gezdirdi.

Logan'ın yüzü karardı, öfkesi arttı.

Müdahale etmeye çalıştım. "Layla, Leigh... Sizi eve götürürelim."

Layla bana pis bir bakış attı. "Sen Grace misin?"

"Öyleyim. Anladığım kadarıyla Maia'yı bir kulübe götürmek senin fikrindi?"

Omuz silkti. "Öyleyse ne olmuş?" Tekrar Logan'a baktı. "Onu görmek için buna değirdi."

"Kes şunu," dedim sessizce, sesim alayla doluydu. Hiçbir bağırma ya da terslemenin yapamayacağı şekilde kızarmasına neden oldu. "Sen on beş yaşındasın, otuz değil. "On beş yaşındasın, otuz değil. sorumsuz ve saçma."

"Grace." Maia'nın sesi utanmış gibiydi ama umurumda bile değildi.

Layla'nın onun üzerindeki etkisini sevmedim.

"Maia üzerinde iyi bir etkiniz olduğundan emin değilim."

"Sen onun annesi değilsin," diye homurdandı Layla. "Sen sadece meraklı, sıska bir İngiliz sürtüğüsün."

"İşte bu kadar." Logan yanımdan geçip gitti ve biz de onun kulüpteki kapıcıyla konuşmasını izledik. Kapıcı başıyla onayladı,

Logan da telefonunu çıkardı. Birkaç saniye sonra bize döndü. Logan, Layla ve Leigh'e "İkiniz için bir taksi geliyor," dedi. "Ve şu arkamdaki kocaman adam sizi eve götürdüğünden emin olacak. Siz" - o

Layla'yı işaret etti ve Layla adamın gözlerindeki öfkeyle irkildi: "Bundan sonra kızımdan uzak dur."

Etrafımda dolaştı ve Maia'nın kolunu tuttu. "Eve gidiyoruz."

"Baba -"

"Beni zorlama Maia." Neyse ki zorlamadı.

Logan onu Meadows'a doğru eve götürürken öfkeden kuduruyordu ve ben de ona yetişmek için acele ettim.

"Olmak istediğin kişi bu mu?" diye sordu aniden, sesi inançsızlıkla doluydu. "Sorumsuz mu? Çocukça mı? Olgunlaşmamış? Bu gece bunu nasıl yapabildin Maia? Çok endişelendim."

"İstesem de gitmeme izin vermeyeceğini biliyordum," dedi sessizce.

"Çok haklısın. Sen on beş yaşındasın. O kulüp on sekiz yaş ve üstü için. Lanet olası bir batakhane olduğundan bahsetmiyorum bile."

"Sadece arkadaşlarımla vakit geçirmek istedim."

"Oh, ve onlar bazı arkadaşlar." Tiksintiyle homurdandı.

"Grace'le nasıl konuştuğunu duydun mu? Her şeyden sonra

Grace bizim için çok şey yaptı, sen arkadaşlarından birinin onunla bu şekilde konuşmasını sorun etmiyor musun? Ona saygısızlık etmek?"

Maia kolunu adamın elinden çekti, yüzü aniden öfkeden kıpkırmızı olmuştu. "Grace'in umurunda mı? O artık bizim arkadaşımız değil!"

Karnıma yumruk yemiş gibi hissettim. "Bu da ne demek oluyor?"

Gözleri yaşlarla parlıyordu, durdu ve biz de durduk. "Sadece her şeyin eski haline dönmesini istiyorum. Üçümüz olduğumuz zamanlara."

Logan şaşkın şaşkın baktı. "Bu yüzden mi böyle davranıyorsun?"

Omuz silkti. "İkinizin aynı odada vakit geçirmesini sağlamanın tek yolu bu. Önceden... sanki bir aileymişiz gibiydi."

"Anlamıyorum." Logan kafası karışmış gibi görünerek sakalını kaşdı. "Sen ve ben bir aile değil miyiz?"

Maia'nın dudakları titriyordu ve ağlamaya çok yakın olduğunu anlayabiliyordum. "Evet, elbette."

"Güzel." Logan tekrar yürümeye başladı. "Bu ailenin reisi olarak seni iki hafta cezaya çarptırıyorum."

"Ama baba..." Maia ona yetişmek için acele etti.

"Ama baba' falan yok. Bir daha böyle bir şey yaparsan tam bir ay sürer."

Yavaşça peşlerinden gittim ve Maia'nın Logan'ı cezasını hafifletmesi için ikna etmeye çalışmasını dinledim.

Yapbozun parçalarını bir araya getirmeye başladığımda kalbim yine hızlı atmaya başlamıştı. Logan kaçırmıştı ama ben kaçırmamıştım.

Maia, Logan'ın başka kadınlarla flört etmesine kızmıyordu çünkü tüm ilgiyi onun üzerinde toplamak istiyordu. Biriyle çıkacağımı söylediğimde bana ne kadar kızdığını düşündüm. Mutfakta Shannon'la Logan hakkında konuşurken beni duyduğunda ne kadar üzüldüğünü.

Maia MacLeod, Logan'ın başka kadınlarla flört etmesinden hoşlanmıyordu çünkü hayatında olmasını istediği kadını çoktan seçmişti.

Ben.

Maia çöpçatanlık yapıyordu.

Lanet olsun.

T Maia'nın sorumsuz girişiminden bir gün sonra gece kulübü - ki şimdi bunun kasıtlı bir hareket olduğunu anladım

Logan'la aynı yerde olmamızı istiyordu çünkü bir çift olmamızı istiyordu ve ben hala Logan'la bu konuda nasıl konuşacağımı bilmiyordum - oturma odamda dizüstü bilgisayarımı yazara iade etmeden önce bir taslağı son bir kez gözden geçiriyordum. Bir anlık ertelemeyle ana sayfama göz attım ve bir haber gözüme çarptı.

DANIELLE BENTLEY'İN KANSER SAVAŞI MI?

Başlığa tıkladığımda kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

Yazının köşesinde Gabriel ve Danielle Bentley'in bir fotoğrafı vardı. İkisi de gece kıyafetleri giymişlerdi, bu da varlıklı bir davete katıldıklarını gösteriyordu.

Gabriel'in yakışıklı ve sert yüzünde her zamanki gibi ciddi bir ifade vardı. Saçlarında daha fazla ak vardı.

hatırladığımdan daha geriye doğru taranmıştı ve gözlerinin kenarlarında ve ağzının etrafında birkaç çizgi daha vardı.

Her zamanki gibi, pahalı bir tasarımcının elinden çıkma özel dikim smokinini kusursuz bir şekilde giymişti.

Annemin ve babamın resmine bakarken, ihmal, reddedilme ve öfke gibi tüm eski duygular içime doldu. Ve aniden, annem ve babamın Onları ezip geçerken büyük bir başarısızlık duygusuna kapıldım.

Gerçekten de artık üzerimde böyle bir güçleri olmadığını düşünmüştüm. Ya da en azından çok fazla değil.

Ama işte ekranımdaydılar ve kendimi yeniden terk ettikleri o küçük kız gibi hissettim.

Gözlerim magazin haberini taradı.

İçeriden kaynaklar, dünyaca ünlü Londra merkezli medya kralı ve iş girişimcisi Gabriel Bentley'in eşine meme kanseri teşhisi konulduğunu açıkladı. Ailenin bir sözcüsü söylentiye ne doğruladı ne de yalanladı.

Bunun ne anlama geldiğini biliyordum. Bu, annemin hasta olduğu ve kimsenin onun yanılmaz olduğunu bilmesini istemediği anlamına geliyordu.

Aynı iç kaynaklar, ayrı yaşadığı kızı Gracelyn Bentley'in de hâlâ ailesine dönmediğini ortaya çıkardı. annesinin yanında olmak için evini terk etti. Gracelyn Bentley'in aileden ayrılışıyla ilgili söylentiler yıllardır dolaşıyor, ancak henüz ayrılışının ardındaki gerçek aile içinde kalmaya devam ediyor.

Şok içinde bir şekilde kendimi tuvalete attım. Boğazımda safranın yükseldiğini hissettim ve klozetin kapağını kapattım. Öksürdüm ama midemdeki çalkantıya rağmen arkasından kusmuk gelmedi.

Tenimden soğuk bir ter boşandı ve dizlerimi çeneme kadar çekerek banyo duvarına yaslandım. Titrememi durduramıyordum.

Titremeyi durdurabilmeyi diledim.

Titremeyi kes!

Annem kanserdi. Muhtemelen ölüyor mu?

Ve şimdi basın nihayet Bentley'lerin tek kızı Gracelyn Bentley'in nereye kaybolduğunu öğrenmek istiyordu. İlk başta söylentiler olduğunu biliyordum.

Büyük olasılıkla çenelerini tutamayan aile personeli - ama bir süre sonra basın gerçekten o kadar da ilgilenmedi.

İngiliz rock yıldızlarının çocukları çok daha skandal ve alçakça şeyler yaparken, Gracelyn Bentley sessiz, çalışkan ve hiçbir şey yapmayan bir kızdı.

dikkatlerini çekecek önemli bir şey yok.

Gracelyn bir keresinde basında böyle tanımlanmıştı.
Ama artık Gracelyn Bentley değildim. Yasal olarak
adımı Grace Farquhar olarak değiştirdim. Yine de basın
gerçekten ilgileniyorsa beni bulmanın yeterince kolay
olacağını düşündüm.

Düşündükçe ürperdim.

Dişi gözlü kızı artık bulamayacaklardı.

Ailesinin manipölasyonları, zulmü ve ihmali içinde
kaybolan kızın bir gölgesi değil, kendi kişiliğim olmak için çok
çalıştım.

Eğer basın Gracelyn'i aramaya gittiyse... bir hayaleti
aramaya gittiler.

Yoksa öyle miydi?

Gözlerimi sıkarak kapattım ve hafif bir basınç altında
gözyaşlarım dışarı sızdı. Aynı anda içimin derinliklerinden bir
hıçkırık yükseldi ve onu kontrol edemedim. Onu
durduramadım.

Annem büyük ihtimalle kanserdi ve babam bunu bana
söylemek için ulaşmamıştı. Ve nerede olduğumu biliyordu;
soyadımı biliyordu. Farquhar, baba tarafından
büyükannemin soyadıydı. Ben sekiz yaşındayken ölmüştü
ama en mutlu çocukluk anılarımdan bazıları onunla olduğum
zamanlardı. O benim için gerçek aileyi temsil ediyordu. Bir
gün kendim için istediğim ve sahip olmayı umduğum her
şeyi temsil ediyordu.

Annem kanserdi ve yanına gidemedim çünkü benden
bunu istememişlerdi.

Yapmamı istemediler.

Ve korkunç, berbat gerçek şuydu...
ona gitmek istedi.

Şimdiye kadar söylediği tüm çirkin şeyler aklıma geldi.

"Bu doğru. Olduğundan daha şişman olmak istiyorsan
o kek parçasını yemeye devam et."

"Tarihten A mı aldın? Ve ölmüş bir grup insan hakkındaki
gerçekleri ezberleyebilmen neden umurumda olsun ki?"

"Sakin bana bekaretini kaybettiğini söyleme. Çaresiz kalmış olmalı."

"Sebastian hakkında masal anlatmayı bırakmazsan seni yatılı okula göndereceğim. Sanki arkadaşlarından herhangi biri seni zorlayacak kadar zor durumdaymış gibi."

Ve sonuncusu, en korkunç klişe.

"Sana iyilik yapıyordum, Gracelyn. Çok yükseğe uzandın. Benim sahip olduklarıma senin de sahip olabileceğine gerçekten inanıyor olamazsın. Beklentilerini düşürmelisin."

Gözlerimdeki yaşları silerek yavaşça banyo zemininden kalktım. Bunu bana tekrar yapmalarına izin veremezdim. Telefonuma uzanıp Aidan'ın numarasını çevirmeye başladım ve durdum.

Kalbimi dökmek istediğim kişi o değildi.

Bana sarılmasını istediğim kollar onunkiler değildi.

Ve bunun için tekrar ağlamaya başladım, çünkü istediğim tek kişi sadece birkaç adım ötemdeydi... ve ben ona gidemiyordum.

Etrafımda tanımadığım bir sürü insana bakarken, Carmichael'lardaki bu partiye gelmekle doğru bir seçim yapıp yapmadığımı merak ettim. Joss beni kızlar gecemize davet etmişti ve o zaman katılmanın oldukça heyecan verici olacağını düşünmüştüm. Parti Ellie'nin üvey babası Clark Nichols'un altmış beşinci yaş gününü kutlamak içindi. Braden'in, Ellie'nin annesi Elodie ve Elodie'nin kocası Clark'la akraba olmamasına rağmen, bu ikisinin onun için olabildiğince yakın ebeveynler olduğunu ve bu nedenle partiye ev sahipliği yaptığını keşfetmiştim.

Her nasılsa Carmichael'ların büyük, şık şehir evindeki parti için kendimi toparlamayı başarmıştım. O öğleden sonra aldığım haberden sonra Dublin Caddesi'ndeydim ve gerçek şu ki parti şu ana kadar dikkatimi dağıtmıştı. Ama şimdi Joss'un sevdiği tüm insanlarla tanıştırıldığım için, haberler kafamın içine bir perde gibi sızmaya devam ediyordu

Rüzgârda savruluyor ve tek ihtiyacım olan karanlıkken arada bir parlak ışığın odaya girmesine izin veriyordu.

Elodie ve Clark ile tanıştırmıştım; şakacı, çekişmeli şakalaşmaları beni güldüren sevimli, sıcak, yaşlı bir çift. Ayrıca oğulları ve Hannah'nın küçük kardeşiyle de tanışmıştım,

Declan ve utangaç karısı Penny. Dahası, ben Yeni arkadaşlarımla kocalarıyla tanıştırmamdan çok etkilendim. Orada olmayan tek kişi Cole'du, çünkü grip olmuştu ve Shannon'la birlikte evde kalıyorlardı. Daha önce tanıştığım ve kızardığım Cam, Jo ile birlikte oradaydı. O andan itibaren her şey... evet, ezici. Liv'in kocası Nate ile tanıştım.

Onunla tanıştımda yüzümün yanmamasını umuyordum. Cam gibi o da neredeyse kırk yaşındaydı ve öyle görünmüyordu. Aksine Cam, kaba saba çekiciliğiyle, Nate ise gür siyah saçlarıyla tam bir Hollywood güzeliydi, için için yanan kara gözler ve seksi gamzeler.

Bir de Marco vardı, Hannah'nın kocası. Uzun boylu değildi. Kaslı olması onu tam olarak karşılamıyordu. Çarpıcı derecede yakışıklı da değildi. Hannah'dan Marco'nun yarı İtalyan yarı Afro-Amerikan olduğunu biliyordum ve tek söyleyebileceğim, elini sıkarken sonuçların beni suskunlukla şaşkına çevirdiği.

Bu kadar utangaç olmadığım tek koca Ellie'nin kocası Adam'dı. O daha çok büyüyen türden bir adamdı. Onunla konuşurken yakışıklıydınız çünkü inanılmaz derecede çekici olan sıcak bir karizması vardı. Beni rahatlatırdı. Hemen.

Ta ki ev sahibim, Logan'ın patronu ve Joss'un kocası olan en iyi arkadaşıyla tanışana kadar.

Braden Carmichael.

Elini sıkımda Braden, "Senin hakkında çok iyi şeyler duydum Grace," dedi. Dudaklarında hafif bir gülümsemeyle bana baktı ve ben onun soluk mavi gözlerine bakarken ürperdim. Braden kırklı yaşlarının başındaydı ve bunu çok iyi yansıtıyordu. Her zaman bu kadar genç ve

Birçok erkek yaşlandıkça daha yakışıklı oluyordu ve Bay Carmichael'ın da onlardan biri olduğunu hissediyordum. Koyu renk saçlarına sadece onu daha seçkin gösteren kırlar serpiştirilmişti. Nate'in aksine Braden mükemmel yüz hatlarına sahip değildi ama yine de sahip olduğu özellikler onu son derece çekici kılıyordu.

Bundan da öte, etrafında bir aura vardı - güven, güç ve içinden akan saf bir irade gücü. O akşam tanıştığım tüm muhteşem erkekler arasında bana göre en çekici olanı Joss'un kocasıydı.

Aynı zamanda tanıdığım en korkutucu adamlardan biriydi ve Logan MacLeod'un yan komşusuydum. Logan'ın partide olmamasına sevinmişim çünkü Maia'yla birlikteydi. Odanın onunla Braden'ın aynı odada olmasını kaldıracabileceğini sanmıyordum. birlikte yer.

Arkadaş olmalarına şaşmamalı. Joss ve Braden benimle konuştukça daha da belirginleşen bir benzerlik paylaşıyorlardı.

Joss onun yanına sokulurken Braden, "Maia'nın durumunun iyi olduğunu ve geçiş sürecinde senin büyük rol oynadığını duydum," dedi. Kolunu otomatik olarak onun etrafına doladı, sanki doğal olarak oraya uyuyormuş gibi.

"Logan Maia'nın geçişini sorunsuz yaptı. Ben sadece..." Omuz silktim. "Onun için oradayım."

"Alçakgönüllü davranıyor," dedi Joss. "Maia ve Shannon'la ne zaman takılsam, Maia'nın tek konuştuğu şey sen ve Logan." Gözlerinde eğlenceye benzer bir şey parlıyordu ve bir an için Maia'nın beni ve Logan'ı bir çift olarak görme arzusunu anlayıp anlamadığını merak ettim.

"Tek bildiğim, kendisinden olmayan bir çocuğu kanatları altına almak için özel bir insan olmak gerektiği." Bakışları odanın diğer ucuna kaydı ve ben de kiminle konuştuğunu görmek için ona baktım.

bakıyoru

m.

Elodie.

Joss Braden'ın elini kaldırarak parmak eklemlerine hafif

bir öpücük kondurdu. Ona baktı ve solgun gözlerini tekrar bana odaklamadan önce onu kendi tarafına daha sıkı çekti.

"Logan iyi bir arkadaştır. Maia onun için büyük bir şok oldu ve onlar için yaptıklarından dolayı sana minnettarım. Eğer bir şeye ihtiyacın olursa Grace, bana haber ver."

Kendimi vaftiz babası tarafından resmen aralarına kabul edilmiş gibi hissediyordum. Kızardım ve teşekkürlerimi mırıldandım.

"Ne yapabileceğini biliyorum." Yanımda bir yüz belirdi ve Ellie'nin geldiğini görmek için yana doğru bir bakış attım ve kafasını konuşmaya soktu.

Soluk mavi gözlerindeki muzip bakışa sııttım. Hah. O ve Braden'ın gözleri tıpatıp aynıydı.

"Neymiş o?" Braden'ın yüzü kız kardeşinin cevabını beklerken şefkatle yumuşamıştı.

Ellie kolunu omuzlarıma doğru kaydırıldı. "Bu güzel bayanın bekar olduğunu biliyor muydun?"

Joss yüzümdeki mahcup ifadeye homurdandı.

"Ellie, Grace'i utandırmak dışında bir amacın var mı?"

Braden kuru bir sesle söyledi.

"James Llewellyn-Jones," diye fısıldadı Ellie.

Braden kaşlarını çatı. "Avukatım mı?"

Başını salladı. "Çok güzel, başarılı, bekâr ve burada. Belki de bir tanışma faslı iyi olur."

Kalbim utançtan sertçe çarpmaya başladı. "Hayır, gerçekten, bunu yapmak zorunda değilsin."

Joss şimdi Ellie'ye kaşlarını çatarak bakıyordu.

"Gerçekten. Yapamazsın," dedi sivri bir ifadeyle ve gözlerini Ellie'ye dikerek, sanki

ona bir mesaj gönderdim. Sadece o mesajın ne olduğunu bilmiyordum. Görünüşe göre, Joss'un göz işaretleriyle sevimli bir şekilde kafası karışmış görünen Ellie de bilmiyordu.

"Burada neler oluyor?" Jo sırtarak yanımıza yaklaştı.

"Braden'ın Grace'i James'le tanıştırabileceğini düşündüm.

"Braden'ın

avukat." Ellie sırtarak karşılık verdi.

Jo hemen ters ters baktı. "Ya da değil," dedi sertçe. "Ne kaçırıyorum ben?" Braden onlara sordu.

"Yok bir şey," diye güvence verdi Joss. "Kız kardeşin sadece aptal

fikirler."

"Adam'la evlenmeye karar verdiğinde bunu biliyorduk," dedi.

"Bunu duydum." Adam grubun yanına geldi. "Ve benim karşı çıkışım, aptalca fikirleri olanın karınız olduğu yönünde. O

üremene izin verdi. Üç kez."

Joss, "Hey, çocuklarımızda benden daha çok var, o yüzden bu konuda endişelenecek bir şey yok," dedi.

"Bull. Beth, evet, Luke, hayır. O çocuk Braden'ın tükürüğü ve

Hepimiz biliyoruz. Dünyanın sonu geldi. Gözünü küçük Ellie'den ayırmasan iyi edersin," dedi Adam alaycı bir ciddiyetle.

"Oh, merak etme. Onu tıpkı benim gibi olması için yetiştiriyorum." Ellie kocasına gülümsedi.

Braden Adam'a baktı. "Haklısın. Dünyanın sonu geldi."

Her ne sebeple olursa olsun, Joss beni Ellie'nin çöpçatanlık pençelerinden kurtardı ve şampanyamı yeniden doldurmam için odanın diğer ucundaki James Llewellyn-Jones'a doğru yönlendirdi.

Yirmi dakika boyunca isimlerini asla hatırlamayacağım bir grup insanla tanıştırıldım

Çünkü hafıza bankam Carmichael & Co. klanının isimleriyle dolmuştu. Klanı'nın isimlerini o akşam öğrenmiştim. Ellie görüşmemi istediği avukat konusunda beni rahatsız etmedi, ben de Jo ya da Joss tarafından ikna edildiğini düşündüm.

bu konuda garip bir şekilde fikir sahibi görünüyordu.

Ben son vol-au-vent'e uzandığımda bir başkasının da uzanması sadece bir tesadüftü.

"Özür dilerim," dedi erkeksi bir ses ve ben de onu takip ettim

böreğime uzanan elimi bir çift güzel gri göze doğru kaldırdım. Gözler benim yaşlarımda yakışıklı bir adama aitti. Bana alaycı bir gülümsemeyle, "Israrla almanı istiyorum," dedi.

O vol-au-vent'i gerçekten istiyordum. "O zaman ben de istiyorum."

Güldü, ben atıştırmalığı alıp kemirmeye başlarken beni izliyordu.

"Ben James." Bana gülümsemeye devam etti.
Lezzetli küçük lokmayı yuttum ve hızla gözlerimi
kırdım. "Llewellyn-Jones değil mi?"

Bir kaşını kaldırdı. "Ben ünlü müyüm?"

Zayıfça gülümsedim ve odada onu bu işe bulaştırdığı belli
olan Ellie'yi aradım. Onu buldum ama
James'in benimle konuştuğunu görünce sevinçten havalara
uçmuş gibi görünürken, Jo'ya baktı. Odanın öbür ucunda ona
kızgınlıkla başını sallayan Jo'ya bir bakış fırlattı.

Ne haltlar dönüyordu orada?

"Bir sorun mu var?" James omzunun üzerinden bakarak
bakışlarımı takip etti.

"Hayır, hiç de değil. Braden daha önce adınızdan
bahsetmişti.

Kim olduğunu bu şekilde öğrendim."

"Umarım sadece iyi şeyler söylüyorsunuzdur?"

Nedense kendimi rahatsız ve garip hissettim, sanki ikimiz
bir büyüteç altındaymışız gibi. Bu hissi saklamak için
elimden geleni yaptım. "Şey, vergi kaçakçılığı ve
terörizmden bahsediliyordu, ama bunun dışında..."

Sırıttı. "Ve adının ne olduğunu sorabilir miyim?"

"Oh, ben Grace." Elimi uzattım. "Tanıştığımıza memnun
oldum."

Ensemde tuhaf bir karıncalanma hissettiğimde eli
henüz benimkine kaymıştı. Bir içgüdü omzumun
üzerinden bakmamı sağladı.

Logan odanın kapısında durmuş, gözlerini bana dikmişti.

Bakışlarımız odanın bir ucundan diğer ucuna uzanırken
bir an için nefesim kesildi.

Ve sonra, aynı şekilde, gözlerini kaçırmadan önce bana o
sinir bozucu çene hareketini yaptı. Odanın içinde Braden'a
doğru yürürken gözlerimle onu takip ettim. Diğer birkaç
kadın da gözleriyle onu takip etti. Kesti
Takım elbise pantolonu ve siyah gömleğinin içindeki figür
oldukça güzeldi. Gömleğin yakasını açık bırakmış ve kollarını
kızdırarak dövmesini sergilemişti.

"Logan'ı tanıyor musun?" James dikkatimi tekrar ona çekerek, "Logan'ı tanıyor musun?" diye sordu.

Ben de öyle düşünmüştüm.

"Pek iyi değil." Şampanya kadehime uzandım, birdenbire endişelerimden çok da uzaklaşmamıştım.

"Peki sen ne iş yapıyorsun Grace?"

Beni bir süreliğine başka bir yere götüreceğini umarak kendimi sohbete kaptırdım ama

Ne yazık ki artık çok geçti. Göğsüm çok kötü ağrıyordu.

Çünkü düşüncelerimi annemden, babamdan, Sebastian'dan ya da Logan'dan uzaklaştırmayı başaramıyordum. Logan görüş alanıma girdiğinde acım daha da arttı.

James'in ötesinde, adını hatırlayamadığım güzel sarışın bir kadınla flört ettiğini gördüm.

Bakışlarımı indirdim ve avukatın söylediklerine gülüyormuş gibi yaptım. Ne söylediğini bilmiyordum. Az önce ne dediğini zar zor hatırlayabiliyordum. Bir şey vardı. Kulaklarımda uğultulu bir ses vardı ve kendimi bu konuşmayı uzaktan izliyormuş gibi hissediyordum.

Bu kadar uzun süre dayanmayı nasıl başardım bilmiyorum ama birden oda çok sıcak, çok gürültülü, çok her şey oldu. "Özür dilerim," diye araya girdim James. "Bana bir dakika izin verir misiniz? Özür dilerim." Arkamı döndüm ve uzaklaştım, Kalabalığın arasından geçerek evin ana salonuna girdim. Koridor da insanlarla doluydu ama üst kata baktığımda her yer sessiz ve karanlıktı.

Biraz rahatsız edici olduğunu biliyordum ama biraz huzura ihtiyacım vardı.

Joss bana çocuklarının Jo ve Cam ile Nate ve Liv'in yanında olduğunu, Olivia'nın babası Mick ve eşi Dee tarafından bakıldığını söyledi.

İkisinin akşam için altı çocuğu üstlenecek kadar cesur olmasıyla ilgili şakalar yapıyorlardı.

Kimsenin dikkatini çekmeden birinci kata çıktım. Evin ön tarafındaki büyük pencereden içeri giren ay ışığı yolumu aydınlattı ve aceleyle önüme çıkan ilk odaya girdim.

Kapıyı biraz açık bırakarak odaya biraz ışık girmesini sağladım ve karanlıkta şekiller bana doğru sıçradı.

Burası Joss ve Braden'ın en küçükleri Ellie'nin kreşiydi. Sadece bir yaşındaydı. Sessizce beşiğine doğru yürüdüm ve yanındaki şifonyerin üzerindeki gece lambasını gördüm. Ben de

Açıldığında, gece lambası yavaşça dönerken soluk mavi yıldızlar odanın duvarlarında dans etmeye başladı. Pencerenin yanındaki köşede duran rahat görünümlü büyük sandalyeye dikkat kesildim ve soluklanmak için oturdum.

Ulaşabileceğimden çok uzakta odanın etrafında dönen yıldızlara baktım ve birden kendimi pençesiyle bir ışık huzmesini yakalamaya çalışan bir kedi gibi hissettim. Neden bunu yapmaya devam ediyordum? Merak ettim. Neden ailemin bana bunu yapmasına izin veriyordum? Beni bu şekilde incitmelerine.

Döşeme tahtasındaki bir gıcırta nefesimin kesilmesine neden oldu. Kapı yavaşça açıldı ve uzun boylu bir figür içeri süzüldü. Bir ışık yıldızı yüzünü yakaladı ve gerildim.

"Grace?" Logan içeri girdi ve kapıyı arkasından kapattı. "İyi misin?"

"Ben iyiyim," diye fısıldadım.

Bana doğru yürüdü ve kaslarım daha da büyüdü. onun yakınlığı karşısında gerildi. "İyi değilsin. Aşağıda seni izliyordum. Bir şeyler oldu." Benden birkaç adım ötede durdu ve ben de ona baktım.

"Önemli değil."

"Tabii ki önemli," diye tersledi ve bana doğru bir adım daha attı. "Bana neler olduğunu anlat."

"Maia nerede?" Onun yerine ben söyledim.

"Shannon ve Cole ile. Konuyu değiştirmeyi bırak."

"Benim adım Grace Farquhar değil," diye ağzımdan kaçırdım.

Loş ışıkta gözlerinin kısıldığını gördüm. "Ne oluyor lan?"

"Yani Grace, ama eskiden öyle değildi. Eskiden Gracelyn Bentley olarak tanınırdım. Bunu sadece Aidan, Chloe ve Juno biliyor. Şimdi de sen."

"Grace," diye fısıldadı, sesinde derin bir endişe vardı.
"Anlamıyorum."

"Gabriel Bentley'i duydun mu?"

"Medya imparatorluğu olan adam mı?"

"Evet." Ona neden söylediğimi bilmiyorum. Belki de cezalandırılmaktan hoşlanan bir oburdum - bir adama güveniyor, gerçek bir geri dönüş umudu olmadığını bildiğim halde ondan şefkat bekliyordum. "O benim babam, Logan."

"Tanrım," dedi kısık sesle ve bana doğru bir adım daha attı. "Ne...?"

"Her zaman meşguldü, her zaman çalışırdı, bana hiç zaman ayırmazdı, sadece Sebastian'a zaman ayırırdı. İşteki yeri. Bu konuda biraz eski kafalıydı. Anladığım kadarıyla iş hayatında işe yarayacağımı hiç düşünmemiş.

çünkü benimle hiç uğraşmadı." Acı bir kahkaha attım. "Keşke benim annem de aynı olsaydı, ama Ne yazık ki onun ihmali sürekli bir eleştiri akışıyla birlikte geldi. Sıfır beden değildim. Yeterince güzel, seksi, esprili, modaya uygun değildim. Sıkıcıydım. Acınacak haldeydim. Hiç doğmamalıydım." Bunu bana söylediği günü hatırlayınca nefesim kesildi. "Hiçbir zaman yeterince iyi olamadım Logan. Ve keşke bu hala canımı yakmasaydı..." Sesim son kelimedede çatladı çünkü gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı döküldü.

Logan aniden önümde dizlerinin üzerine çöktü, bir eli dizimdeydi, diğer eliyle yüzümü kavrarken bana giderek artan bir endişeyle bakıyordu.

Başımı salladım, gözyaşlarımın akışını ya da yirmi bir yaşındayken tüm dünyam başıma yıkılmış gibi hissederken hissettiklerime geri dönme duygusunu durduramadım. "Özür dilerim." Hıçkıra hıçkıra ağladım. "Ben sadece... Ben üzgünüm."

Beni kendine doğru çekti ve başımı boynunun kıvrımına gömdüm, göğsüme baskı yapan acı ağladıkça içimden dökülüyordu. Logan'ın eli enseme sıkılaştı.

"Beni korkutuyorsun bebeğim," dedi kısık sesle. "Neler olduğunu anlat bana. Lütfen. Bırak düzelteyim."

Başımı salladım ve ondan uzaklaştım ama o beni bırakmayı reddetti. "Yardım edemezsin."

"Dene beni." Şimdi yüzümü iki eliyle kavradı ve başparmakları ıslak yanaklarımda hafifçe gezindi.

Bir anda gözlerinin içinde kayboldum. "Ailem bugün gazetedeydi. Henüz onlardan bir basın açıklaması gelmedi ama içerideki kaynaklar annemin meme kanseri olduğunu söylüyor. Göğüs kanseriyle savaşıyor."

"Kahretsin." Logan'ın gözleri sempati ile doldu. "Sana söylememişler."

"Bana söylemediler," diye onayladım. "Belli ki beni orada istemiyorlar. Ama gerçeği bilmek ister misin?"

Ciddiyetle başını salladı.

"Onun için orada olmak isteyip istemediğimi bile bilmiyorum. Hayatım boyunca bana kendimi değersiz hissettirdi. Babamın kayıtsızlığı ve onun zalimliği yüzünden ergenlik dönemimde biraz dağılmıştım. Üniversiteye gittiğimde Aidan biriyle konuşmamı önerdi... bir terapistle. Ben de konuştum. Ve gerçekten yardımcı oldu. Gerçekten yardımcı oldu. Eve döndüğümde daha iyi başa çıkabileceğimi düşündüm. Ama mezun olduktan sonra erkek arkadaşımı eve götürmek gibi bir hata yaptım. Okuldaki son yılımda tanışmıştık. Kendimi ona çok aşık sanmıştım." Hatırladım. Ruhumu mahveden o büyük acıyı. "Ben eski bir okul arkadaşıyla buluşması gerekiyordu. Evde kaldı. Ama arkadaşım iptal etti, ben de eve erken geldi..."

"Siktir," diye fısıldadı Logan ve benim için hissettiği empatiyi, acıyı duydum.

"Bu çok klişe." Gözyaşlarımı sildim ve ona acı bir gülümseme fırlattım. "Kızının erkek arkadaşıyla yatan anne. Sonrasında bana bir iyilik yaptığını söyledi. Yeterince iyi olmadığım için uzun vadede bana asla bağlı kalmayacağını söyledi. O beni kurtarıyordu."

Onunla çok derine inmenin kalp kırıklığı. O kadar öfkeliydim ki babama söyledim."

Logan gerildi.

"Evet. İntikamcı küçük ben. Onu mahvetmek istedim. Her şeyini elinden almak istedim. Ama babamın umurunda değildi." Başımı salladım, gözyaşlarım daha da kabardı. "Yıllardır ilişki yaşıyorlardı. Bana söyleyen Sebastian'dı. Bana sert bir şekilde kafamı kıcımdan çıkarıp gerçek dünyaya dönmemi söylerken bunu ağzından kaçırdı. Çok yumuşak olduğumu söyledi. Büyümem ve bir çift olmam gerekiyormuş.

"Onlardan nefret ettim. Hepsinden. Bana hissettirdiklerinden nefret ediyordum ve beni incittikleri için onları incitmek istememden nefret ediyordum. Onlar gibi olmak istemedim."

"Yani gittin mi?" Logan söyledi.

Başımı salladım. "Her şeyi geride bıraktım. Onları, parayı ve adımlı. Edinburgh'a döndüm ve Aidan'ın yanına taşındım.

ve birkaç arkadaş daha. Ailemin artık beni incitecek güce sahip olmadığını sanıyordum. Meğer varmış." İnanılmaz bir kahkaha attım. "Muhtemelen ölmekte olan annemin yanına gitmek istediğimden emin olmamam ama onun beni istemesini istemem ne kadar yanlış?"

"Bu yanlış değil." Logan beni tekrar kendine çekti. "Hiç de yanlış değil."

Kollarımı omuzlarına doladım ve eski yaralardeşilip daha fazla gözyaşı akarken canımı kurtarmak için ona tutundum.

"Neden beni sevmiyorlar?" Boynuna doğru fısıldadım.

Logan'ın göğsünün benimkine karşı titrediğini hissettim. etrafımda sıkıldı. Saçlarımdan nazikçe çekiştirerek bana bakmam için geri çekti ve gözlerindeki duygu parıltısı karşısında kalbim tekledi. Gözyaşlarımın yavaşlayarak durduğunu fark ettim.

Bakışlarında gördüğüm öfke, şefkat ve çaresizliğin alevli karışımı.

Bütün dünya yok oldu.

Logan'ın bakışları ağzıma kaydı ve yavaşça başımı kendine doğru çekerek dudaklarını dudaklarıma bastırdı.

Öpücük yumuşak ve sessiz başladı, sanki rahatlatmak ve

ama acıdan başka bir şey hissetmek için çaresizdim ve bu yüzden öpücüğü derinleştirdim, daha fazlası için zorladım.

Bir anda alev aldık.

Dillerimiz okşandı, birbirimizi kavrayışımız çaresizleşti, morardı ve ben onu yere sermeye hazırdım.

Ve sonra annemin sözleri içime işledi.

Logan'ın seks yaptıktan sonra bizi reddetmesi de hemen ardından geldi.

Bunu hatırlayınca, kendimi ondan biraz nefret ederken buldum. I

aniden ayağa kalkarak onu tuttuğu yerden çekti. Kıçının üzerine düşmesini engellemek için diz çökmek zorunda kaldı.

Sorgulayan gözlerine bakarken ondan nefret etmediğimi fark ettim. Onun sempatisinin bana dönmesine izin verdiğim için kendimden nefret ediyordum.

İstediğinden daha fazlasına dönüştü. "Ben böyle bir acıma istemedim."

"Grace, bu acıma değildi. Sadece -"

"Hata," diye onun yerine ben tamamladım. "Haklısın. Bunların hepsi bir hataydı." Başka birinin kalbime girmesine izin vermiştim ve o beni sevememişti. Önemsiyordu. Önemsediğini biliyordum. Ama bu aşk değildi. İhtiyacım olan şey değildi.

Dudağım titremeye başladı ama daha fazla gözyaşına teslim olmayı reddettim. "Bana bir taksi çağırır mısın?"

"Seni eve götüreceğim."

Ona öyle bir baktım ki çenesindeki kaslar sıkıştı. "Şu anda senin etrafında olmak istemiyorum."

Bana doğru uzandı ve ben irkilerek geri çekildim. Logan yenilgiyle elini yanına indirdi. "Seni bu şekilde bırakmak istemiyorum."

"Ben iyiyim. Eğer bana bir taksi çağırırsan."

O istediğimi yaparken ben üst katta kaldım. Birkaç dakika sonra geri döndü ve bana bir tanesinin yolda olduğunu ve yakınlarda olduğunu söyledi. "Joss'a kendimi iyi hissetmediğimi söyler misin?"

Başını salladı, beni dikkatle izliyordu.

Saçlarımın öne düşmesine izin vererek aceleyle

merdivenlerden indim,
Koridordaki misafirlerden yüzümü saklıyordum. Geçip gittim.

onlara bakmadan dışarı fırladım. Logan hemen arkamdaydı.

Görebildiğim taksiyi beklemek için kaldırıma doğru yürürken, "Yalnız olmamalısın Grace," dedi. tepeye yaklaşıyor.

Omzumun üzerinden şaşırtıcı bir şekilde kaybolmuş görünen Logan'a baktım. "Kaybolmadım. Aidan'a gidiyorum."

Duyurum üzerine yüzü karardı. "Aidan?"

Cevap vermedim. Onun yerine taksi kenara çekti ve ben Neredeyse kendimi içine atacaktım. "Raeburn Place," dedim çabucak, araba kaldırımdan uzaklaştığında şükrettim.

Taksi Logan'ı kaldırımda dururken geçti, gözleri benimkilerle kilitlendiğinde hayal kırıklığı ve endişeyle doluydu. Adımı mırıldandı.

Gözlerimi kaçırdım ve koltuğa yaslandım. "İyi misin?" diye sordu şoför.

Gözyaşı lekeli yanaklarım ve kırmızı gözlerimle korkmuş gibi göründüğümü fark ettim. Gözlerimi kapattım ve "Olacağım" dedim.

Ne kadar yürek parçalayıcı ve boktan bir gün geçirmiş olsam da, Logan'ın reddini hatırlamak tuhaf bir şekilde omurgama çelik gibi bir şey yerleştirmişti. Logan'a ihtiyacım olmadığını hatırlamam gerekiyordu. O hayatıma girmeden önce onsuz da gayet iyiydim.

Aileme ihtiyacım yoktu. Son birkaç yıldır onlarsız daha iyi geçiniyordum.

Bunu kendime sürekli hatırlatmak zorunda kaldım.

Hatırlatma konusunda her zaman yardımcı olan üç kişiyi düşünerek gözlerimi açtım.

Taksi beni Aidan ve Juno'ya doğru götürürken üzerime bir sakinlik çökmeye başladı. Elimi çantama atıp telefonumu çıkardım ve Chloe'yi aradım.

"N'aber piliç?" dedi cıvıl cıvıl.

"Benimle Aidan'ın evinde buluşabilir misin?"

Bir an sessiz kaldı. "Neler oluyor? Sesin ağlıyormuşsun gibi geliyor."

"Benimle orada mı buluşacaksın?"

"Neden? Neler oluyor?"

Alnımı arka yolcu camının serin camına dayadım ve yanımdan geçen şehri seyrettim. "Ben sadece Şu anda sana gerçekten ihtiyacım var. Aileme ihtiyacım var, evet." "On dakika içinde orada olurum."

Ş A P T E R 17

T Logan'dan tamamen kaçabilmemin tek yolu Chloe'nin dairesinde kamp yapmaktı. Eve gidip Onun çalıştığını bildiğimde duş alıp üstümü değiştiriyordum ve sonra Chloe'ye dönüyordum.

Telefonumda ondan gelen beş cevapsız arama vardı, Dinlemeye cesaret edemediğim bir sesli mesaj da dahil.

Maia aradığında açtım. Chloe'nin Ed'le tartıştığına dair saçma sapan şeyler söyledim. ona biraz arkadaşlık ettim ve yalan söylediğim için kendimi kötü hissettim.

Sanırım Maia biliyordu. Yokluğumu telafi etmeye çalıştım. Onunla telefonda uzun uzun sohbet ediyor, hızla yaklaşan yaz tatili için planlar yaparken onu dinliyordum.

Dürüst olmak gerekirse, bu işten paçayı kurtaracağımı düşünmüştüm.

Yalan.

Zavallı saf ben.

"Babamla kavga ettiniz, değil mi?" Maia dedi ki Chloe'de kaldığım üçüncü gece aniden.

İlk seferinde ona yalan söylediğim için zaten yeterince suçlu hissediyordum. "Mesele sadece o değil."

"Ne yaptı ki? Eminim öyle demek istememiştir."

"Maia, bu sadece Logan ve şu anda yaşadığımız farklılıklarla ilgili değil. Ben sadece... bazı şeyler yaşıyorum ve... şey... Logan senin için neyse Chloe de benim için o. Böyle hissettiğimde onun yanında olmayı seviyorum."

"Ya şu Aidan denen adam?" dedi şüpheyile, güldüm.

"Evet, ama şu Aidan denen adam sadece bir arkadaş. En iyi arkadaşlarımdan biri. O nişanlı, biliyorsun."

"Hmm. Öyle diyorsun."

Tekrar güldüm. "Söz veriyorum."

Bir an sessizlik oldu ve bunun sebebinin Maia'nın cesaretini toplayıp, "Sevmiyor musun?" demesi olduğunu anladım.

Baba?"

Çok fazla.

"O kadar basit değil. Maia, seni seviyorum ama bu konuda seninle konuşamam. Bu benimle baban arasında."

Yine sessizdi.

Onu inciteceğimden endişelenerek dudağımı ısırdım.

"Maia, lütfen -" "Beni seviyor musun?"

Fısıltıyla sorulan soru karşısında kalbim sıkışmıştı. "Tabii ki seviyorum. Bunu yapmamak biraz zor. Bu kadar sevimli olman gerçekten çok can sıkıcı."

Homurdandı ve sessizlik tekrar bozuldu. Ve sonra... "Ben de seni seviyorum Grace."

Gülümsedim ve sonra Logan'dan saklandığım ve böylece Maia'dan kaçtığım için kendimi bir korkak ve biraz da pislik gibi hissettim. "Biliyor musun? Yarın evde olacağım. Akşam yemeğine gelmelisin."

"Sadece ben varım, değil mi?" dedi kuru bir sesle.

Logan ve Maia'nın tüm boş zamanlarını mutfağımda geçirdikleri o ilk birkaç haftayı hatırlayınca içimde bir pişmanlık hissettim. "En iyisi bu olur."

Biraz daha başka şeylerden konuştuk, çoğunlukla da Layla'nın Maia'ya dedikoducu dediği için onunla konuşmadığından ve zavallı Leigh'nin arada kaldığından. Onun gevezeliklerini dinlerken bir kez daha Logan'la daha fazla konuşmaktan kaçtığımı düşündüm.

Ama Maia'nın telefonu kapatmadan önce söz verdiği son şey, "Onu tekrar sevmeni sağlayacağım," oldu.

Ertesi gün öğleden sonra merdiven boşluğunda yürüyordum, Bay Jenner'ın alışverişini henüz bırakmıştım ki Logan

aniden ortaya çıktı ve merdivenlerden bana doğru koşmaya başladı. Beni görünce durdu, yüz ifadesi bomboştu.

Sonra başıyla ani bir selam verdi ve hızla yanımdan geçip gitmeye başladı. Kaşlarımı çatarak döndüm. Her ne kadar aramızdaki ilişkinin huzursuz olacağını bilsem de, bunun gerçekliği oldukça farklı. Hoşuma gitmedi. "İyi misin?" Arkasından seslendim.

Tekrar durdu ve bana baktı. "Okuldan bir telefon aldım. Maia'nın başı dertte."

Endişe içime doldu ve Logan'ın yanında olmanın garipliğini bir anlığına unutturdu. "Ne demek istiyorsun?" Onun peşinden merdivenlerden inmeye başladım.

"Geliyor musun?" Şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. "Ben Maia."

Başını salladı ve ben de peşinden hızla binadan çıktım. Biz yürürken o konuştu. "Tarih öğretmeni evli bir meslektaşıyla ilişkisi olmakla suçlanıyor. Dedikodular tüm okulu sarmış durumda ve bunları Maia'nın başlattığını düşünüyorlar."

İçimden öfke ve inançsızlık akıyordu. "Sanırım ikimiz de onları kimin başlattığını biliyoruz." Logan bakışlarımı karşıladı ve hep birlikte "Layla" dedik.

Okula kadar olan yürüyüşün geri kalanı tamamen sessiz ve inanılmaz derecede gergindi. Logan'ın herhangi birinin sorumlu olmadığı halde bir "suçu" Maia'nın üzerine yıkmaya çalışıyordu ve ben de istemeden kendisinin ve Maia'nın başını daha fazla belaya sokmaması için öfkesini nasıl kontrol altına alabileceğimi bulmaya çalışıyordum.

Okula vardığımızda, müdür Bay Bruce, aileden olmadığım için neredeyse beni odasına almıyordu ama Logan, bir insanın gözünü korkutarak neredeyse istediği her şeyi yapmasını sağlayan o soğuk bakışını yaptı. Bay Bruce'un ofisine girdiğimizde Maia'yı solgun ve endişeli bir şekilde otururken bulduk. Yanında huysuz bir Layla vardı ve karşılarında otuzlu yaşlarının sonlarında kızıl saçlı bir kadın ve benim yaşlarımda bir adam duruyordu. Göz göze geldik ve tanıştık.

Bir an için bakışları üzerimde gezinirken ifadesi düşünceli bir halden tutuk bir hale dönüştü.

"Layla'nın ailesi işten çıkamıyor," dedi Bay Bruce bizi içeri kadar takip edip kapıyı kapatırken. Masasına doğru yürüdü ve oturdu, bize diğer masaya geçmemizi işaret etti.

odadaki boş koltuklar. "Öyleyse başlayalım. Bay Tatum, Bayan Rogers, bu Bay MacLeod, Maia'nın babası ve onun arkadaşı Bayan Farquhar. Sizi buraya çağırdım çünkü Bay Tatum ve Bayan Rogers'ın okul sınırları içinde evlilik dışı bir ilişki yaşadıklarına dair okul camiasında dolaşan kötü bir söylenti var. Hepimiz bu söylentinin sorumsuz bir öğrenci tarafından çıkarılmış iğrenç bir yalan olduğunu biliyoruz.

Layla suçlu olarak Maia'nın adını verdi ve tahmin edebileceğiniz gibi,

Maia, Layla'yı suçlu ilan etti. Bazılarını tatmin etmek için çok tedirgin ebeveynler, sorumlu öğrencinin özür dilemesini istiyorum. Ayrıca uzaklaştırma cezası alacaklar. Eğer bugün gerçeği öğrenemezsem, hem Layla'yı hem de Maia'yı uzaklaştıracağım. Anlaşıldı mı?"

Maia'ya baktım, ayaklarına bakıyordu, yerin yarılıp onu yutmasını ister gibi bir hali vardı.

Layla canı sıkılmış gibi tırnak etlerine bakıyordu.

Dikkatimi kaydırarak söz konusu iki öğretmene baktım.

Daha yakından incelediğimde Bayan Rogers çekiciydi,

ve Bay Tatum kesinlikle öyleydi. Sığ küçük Layla'nın kurbanları olarak neden bu ikisini seçtiğini anlamıştım.

Bakışlarım tekrar Bay Tatum'unkilerle buluştu ve kendimi sözlerimi ona yöneltirken buldum. "Ben ailenin iyi bir arkadaşayım ve

Maia iyi. Aslında, sadece birkaç hafta önce

benimle yemek yerken, Layla'nın sizinle Bayan Layla arasında bir şeyler olduğunu hayal ettiğinden bahsetti.

Rogers. Endişelenerek bunun doğru olup olmadığını sordum ve Maia

Tabii ki hayır, Layla'nın canı sıkılmıştı ve drama yaratıyordu.

Maia'dan bu söylentiye tekrarlamamasını istedim ve o da

tekrarlamayacağına söz verdi. Ona inandım ve hala da inanıyorum."

Bay Tatum bana ciddi bir şekilde başını salladı. "Ben de ona inanmaya meyilliyim." Bay Bruce'a baktı. "Layla benim yanımda uygunsuz davranışlar sergiledi ve uyarıldı. Bunu not ettim ve yönetimin bundan haberdar olmasını sağladım."

"Maia'nın son zamanlardaki davranışları pek iyi değil," dedi Mrs.

Rogers ekledi.

"Yine iyiye gidiyor," diye karşı çıktı Bay Tatum. "Ve sınıfımdaki kızlar arasında sürtüşme olduğunu fark ettim."

"Bana karşı bir şeyler hissediyorsunuz, Bay Tatum." Layla gözlerini ona dikti.

"Sessiz ol," dedi Bay Bruce sertçe. "Layla, dedikoduyu başlatan sen miydin? Eğer itiraf edersen, uzaklaştırma süreni kısaltacağım."

"Layla, lütfen," dedi Maia aniden. "Gerçeği söyle."

Layla gözlerini devirdi. "Son zamanlarda çok sıkıcı bir sürtük oldun." "Onunla böyle konuşma," diye araya girdi Logan ve

Layla onun sesindeki uyarı karşısında irkildi. Bakışlarını onun üzerinde tuttu, yüzünde sert bir ifade vardı ve görünüşe göre birisi onun o kayıtsız kibrini delip geçmeyi başarmıştı. Kızardı ve dudaklarını ısırıp, tıpkı biraz önce Maia'nın yaptığı gibi ayaklarına baktı.

"Layla?" Bay Bruce söyledi. Layla konuşmayı reddetti.

Yorgun bir iç geçirdi. "O halde iki kızı da cezalandırmaktan başka çarem yok."

Tepkisini tahmin ederek bir elimle Logan'ın kolunu sıktım. Koluna baskı uygulayarak, tek kelime etmeden onu sessiz olmaya zorladım. "Belki de bu konuda çalışabiliriz. biraz daha adil olan başka bir şey."

"Adil mi?" Bayan Rogers tersledi. "Bu saçmalığı kocama açıklamak zorunda kaldım."

"Maia'nın bu işe karışmadığını biliyorum," dedim ona. "Bu yüzden eğer ceza alacaksa, bunun okul sicilini karartacak bir uzaklaştırma olmadığından emin olmak istiyorum."

"Ne öneriyorsun?" Bay Tatum beni dinlemeye istekli görünüyordu.

"Okul bitiyor. Gönüllü olarak çalışabilecekleri bir etkinlik yok mu?"

Onlar bu konuyu düşünürken sessizlik oldu. Bay Tatum müdüre baktı. "Dönem sonu töreni var... ama benim aklımda başka bir şey var."

"Öyle mi?" Bayan Rogers sanki benim fikrimi düşünmesine kızmış gibi sinirli bir ifade takındı.

"Önümüzdeki sömestir için bağış toplama etkinliğine ev sahipliği yapacağım.

Kasım ayında Mütareke Günü. İşimin yanı sıra benim için her zaman stresli bir olaydır... o halde neden benim için organize etme işini bu iki bayana bırakmıyorum?"

"Ama -"

Bay Tatum, Rogers'ın yaklaşan şikâyetini kesmek için elini kaldırdı. "Eğer işi berbat ederlerse, uzaklaştırma hâlâ geçerli."

Maia ve Layla'ya baktım. "Kulağa nasıl geliyor?" Maia asık suratla başını salladı.

Layla bana ters ters baktı. "Sence kulağa nasıl geliyor?"

"Tavır," diye uyardı Bay Bruce. "Bayan Rogers kabul ederse, cezanız bu olacak."

Hepimiz söz konusu öğretmene baktık. O da bize ters ters baktı ama sonunda başını salladı.

Logan önce müdürün sonra da öğretmenlerin elini sıkarak onlara teşekkür etti. Maia bana doğru yaklaştı ve elimi sıktı. "Her zaman günü kurtarıyorsun," diye fısıldadı bana.

Elini sıktım. "Senin için her şeyi yaparım."

Arsızca gülümsedi ve sonra dikkatle babasına baktı. "Bir şey var mı?"

İnledim. "Neredeyse her şey."

Logan bize yetiştiğinde ofisten çıkıyorduk, Bay Tatum da onun yanındaydı. Öğretmen hemen bana elini uzattı. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum."

Gözlerimiz tekrar buluşup sarıldı ve küçük bir çekim hissettim. "Sen de öyle. Bu kadar adil olduğun için teşekkür ederim."

"Maia'nın bununla bir ilgisi olduğunu sanmıyorum."

"Güzel, Bay T.," diye tersledi Layla onu yanından

geçerken
Uzun bacaklarıyla toprağı yiyip bitiriyor.

"Sanırım artık arkadaş değiliz!" Maia alaycı bir tavırla arkasından seslendi.

Logan elini onun omzuna koydu ve sıktı. "Zaten hiçbir zaman çok iyi biri olmadı Maia."

"Um... özel olarak konuşmak için bir dakikanız var mı?" Bay Tatum aniden bana sordu.

Logan ve Maia'nın gözlerimin içine baktığını hissedebiliyordum. "Ah... Evet, elbette." Onlara dönüp baktım. Maia öfkeyle bakıyordu. Logan'ın ifadesi dikkatle boştu. "Ben size yetişirim."

Logan, Maia'yı kışkırtmak zorunda kaldı ve onlar uzaklaşır uzaklaşmaz, yüzümden okunan merakla Bay Tatum'a döndüm.

Sırıttı, itiraf etmeliyim ki çok hoşuma giden, çocuksu ve çekici bir gülümsemeydi bu. Logan'a hiç benzemiyordu ve bu gerçeği de sevdiğime karar verdim. "Maia iyi bir çocuk. Başından çok şey geçmiş gibi bir izlenim edindim. Senden ve babasından çok bahsediyor."

Yumuşak bir şekilde gülümsedim. "O çok özel bir insan."

Başını salladı. "O da senin için aynı şeyi düşünüyor. Bu yüzden adının Grace olduğunu ve serbest çalışan bir kitap editörü olduğunu biliyorum."

Güldüm. "Sana başka ne söyledi?" "Görünüşe göre iyi ev yapımı pizza yapıyormuşsun."

"Yapıyorum," diye alaycı bir kibirle kabul ettim.

Kıkırdadı. "Yine de alçakgönüllülüğünüz hakkında hiçbir şey söylemedi." Boğazını temizledi. "Bakın, umarım bunun ileri gitmek olduğunu düşünmüyorsunuzdur, ama birkaç yayıncıya sorgu için göndermek istediğim tarihi bir kurgu romanı yazdım ve bunu yapmadan önce düzenlemeniz için sizi işe alıp alamayacağımı merak ediyordum."

Bu istek karşısında içimde bir şaşkınlık oluştu. Açıkçası neden onunla kalmamı istediğini bilmiyordum ama nedense aklımdaki son şey buydu. "Ah... um... şu anda oldukça yoğun bir programım var, ama neden bana e-posta adresini vermiyorsun?"

Size başka editörler için tavsiyeler gönderebilir miyim?"

Hayal kırıklığına uğramış görünüyordu ama başını salladı.
"Tabii. Anlıyorum.

Teşekkür ederim. Onun yerine size numaramı vereyim."

Telefonumu bulmak için çantamı karıştırdım. "Tamam. Bana yardım ettiğiniz için tekrar teşekkür ederim Bay Tatum."

"Adım Patrick," diye düzeltti yumuşak bir gülümsemeyle. kesinlikle çapkınlığın eşiğindeydi. Telefonumu elime aldıktan sonra bana numarasını söyledi. "Beni ara ki telefonumda numaran çıksın ve kim olduğunu bileyim."

Dediğini yaptım.

"Bunun sadece numaranı almak için ucuz bir numara olduğunu biliyorsun, değil mi?" Bana muzipçe sırıttı.

Dudaklarım aralandı. "Ne? 'Bir kitap yazdım' kısmını bile mi?"

"Hayır. O kısmı doğrudu. Ama eğer kitabımı düzenlerken seni tanıyamazsam, bir kahve içerken falan seni tanımayı çok isterim." Benim gülümsememle gülümsemesi genişledi.

şaşkın bir ifadeyle. "Bunu bir düşünün. Lütfen." Patrick saatine baktı ve içini çekti. "Bugün ceza alacağım, o yüzden gitmem gerek." Geriye doğru yürümeye başladı, Bütün bu süre boyunca flört ettiğine şüphe bırakmayacak şekilde bana gülümsüyordu. Son birkaç günden sonra çekici bulunmak çok güzel bir duyguydu. "Aramanı bekleyeceğim Grace."

Telefonumu ona doğru salladım ve koridorda ilerlerken yanağımdan yanağıma sırtarak arkamı döndüm.

O sersemletici duygunun tamamen Logan ve Maia'yı Meadows'ta yakaladığım anda buharlaştı. Yaklaştığımda garip bir sessizlik oldu ve Maia'nın tarih öğretmeninin benden ne istediğini sormak için yanıp tutuştuğunu biliyordum.

"Neden işte değildin?" Logan'a konuşmayı hemen başka yöne çekerek "Neden işte değildin?" diye sordum.

"Bu gece çalışıyorum."

"Maia'nın bana gelmesini istiyor musun?" "Hayır."

"O zaman ona kim bakıyor?"

"Benim bakıma ihtiyacım yok," diye homurdandı

Maia. "Shannon," dedi Logan.

"Shannon nasıl?" "İyi."

Logan'ın yaydığı ürpertiyle titredim. Sanki yeniden karşılaşıyormuşuz gibi hissettim. Ancak, bana karşı tek heceli, huysuz tavrı bu sefer daha da tatsızdı.

Patrick'i düşündüm, aslında benden etkilenmiş görünüyordu. Belki de Aidan haklıydı. Belki de gerçekten umut vardı.

Nightingale Way'e döndüğümüzde, Maia beni daireme kadar takip etti ve Logan da kendi dairesinde kayboldu.

"Bay Tatum ne istiyormuş?" Maia hemen söyledi.

Ona karşı burnumu kırıştırdım. "Gerçekten çok meraklı olmaya başladın."

"Eee?"

"Maia."

"Babam üzgün."

Öfkelendim. "O konuda değil, sizi temin ederim."

"Biliyor musun, zeki bir kadına göre oldukça aptal olabiliyorsun." Gözlerimi ona diktim. "Dikkat et."

Burnunu kırıştırma sırası ondaydı. "Tarih öğretmenimle çıkamazsın Grace."

"Bilmeniz gerekiyorsa, Bay Tatum benden bir iyilik istedi." Koltuğuma yığıldım ve ona baktım. sinirli bir şekilde bana baktı. Ses tonumu nazik tutmaya çalıştım. "Ama eğer Bay Tatum bana çıkma teklif ederse ya da

Evet demeye karar verip vermemek bana bağlı. Maia, ben aptal değilim. Babanla benim aramda bir şeyler olmasını arzuladığını biliyorum ama bu olmayacak. Özür dilerim."

Gözlerinden akan yaşlar kendimi suçlu hissetmeme neden oldu. "Maia." Ayağa kalktım ama o çoktan topuklarının üzerinde dönmeye başlamıştı. ve dairemde dışarı fırladım.

Logan'ın ön kapısının çarpma sesini duydum ve hayatımın bu kadar karmaşık olmamasını ve on beş yaşındaki bir kızla onun sinir bozucu babasını bu kadar önemsememeyi dileyerek sandalyemde geriye doğru çöktüm.

! O gece uyuyamadığımı söylemek yeterli olacaktır. Saatlerce dönüp durdum, ta ki Sonunda pes ettim ve biraz iş yapmak için kalktım.

Sabah saat dört sularında oturma odamdaki kanepeye uzanmış, dizüstü bilgisayarımın Joss'un taslağı üzerinde çalışıyordum. Çok iyi vakit geçiriyordum. Kadın nasıl iyi bir kitap yazılacağını çok iyi biliyordu. İşimin inanılmaz eğlenceli olduğu zamanlardı, çünkü harika bir kitabı okuyup, daha iyi olmasına yardımcı olabileceğini düşündüğüm küçük şeyler hakkında tavsiyelerde bulunabiliyordum.

Joss'un zorlayıcı kadın kahramanında kayboldum. Okuyucunun kadın kahramanın ruhunun biraz daha derinliklerine inmesini sağlamak için yazdığı sahne belki de olay örgüsünde öne çıkarılmalıydı, böylece okuyucu onunla biraz daha hızlı bağ kurabilirdi, ne zaman -

BANG! BANG! BANG!

Ön kapıma vurulan yumruğun sesiyle koltukta sıçradım, dizüstü bilgisayarım neredeyse kucağımdan kayıyordu. Tedirgin bir şekilde ayağa kalktım, bilgisayarımı bir kenara bıraktım ve parmak uçlarımda koridorda aceleyle ilerledim. Gözetleme deliğinden dışarı baktım ve kalbim boğazıma fırladı.

Kapının kilidini açtım, Maia'yı görmek için çekerek açtım. Saçları dağınık ve yüzü solgun bir halde pijamalarıyla orada duruyordu. "Neler oluyor? Sen iyi misin?"

Başını iki yana salladı. "Babam kâbus görüyor."

Endişe anında içime işledi. "Kâbus mu?"

Maia başını salladı. "Etrafta çırpınıyor ve çok terli. Gerçekten endişeliyim."

"Tamam. Bir saniye. Bir saniye." Nabzım hızla atıyordu, hızla daireye geri döndüm, anahtarlarımı ve terliklerimi aldım ve aceleyle Maia'nın yanına çıktım. Onu Logan'ın evine kadar takip ederek, "Bu çok sık oluyor mu?" diye fısıldadım.

Kocaman gözleri benimkilerle buluştu. "İlk başta değil ama son birkaç haftadır birkaç tane gördü. Onu uyandırmaktan korkuyorum çünkü bir filmde görmüştüm, adam sürekli kâbus görüyordu ve uykusunda şiddet uygulayabiliyordu. Ama yapamıyorum. Onu öyle bırakamazsın. Bu gece gerçekten çok kötü. Yıllardır devam ediyor."

"Doğru." Bakışlarım otomatik olarak koridordan aşağıya, onun odasının olduğu yere doğru çekildi. "Yatağına dön tatlım. Ben onun iyi olduğundan emin olacağım."

Maia rahatlama ve yorgunluktan sarktı. Bana minnettar bir şekilde sarıldıktan sonra odasına döndü.

Korku içinde koridordan Logan'ın odasına doğru ilerledim ve acı dolu bir homurtuya benzer bir ses duyduğuma emin oldum.

Şimdi daha hızlı hareket ederek, onun etki alanına girdim, gözlerim

loş ışıkta mobilyaların gölgelerini izliyordu. Logan battaniyelerinin arasında kıvrılmıştı.

Küçük bir alanda ve büyük bir yatakta değil. Vücut diliyle ilgili her şey kendini korumaya çalıştığını gösteriyordu ve bunun savunmasızlığı göğsümde acı verici bir çizginin yayılmasına neden oldu.

Aniden sarsıldı, yüzü uykuyla gerildi ve acı dolu bir homurtu daha çıkardı. Yatağının başucundaki lambayı açtım ve ışık yüzünde parlayan teri ve tişörtünün nemini ortaya çıkardı.

Onu uyandırmak konusunda endişeliydim, nasıl tepki vereceğinden emin değildim ama onu böyle acı içinde görmeye dayanamazdım. "Logan," dedim, bir elimi omzuna koyarak. "Logan." Onu sarstım.

İrkildi ama uyanmadı.

Daha yakına eğildim, dudaklarım kulağında. "Logan, kâbus görüyorsun tatlım. Uyan artık." Onu daha sert salladım

ve tüm vücudu sarsılınca geri sıçradı.

Menekşe gözler şaşkınlık ve şok içinde bana göz kırptı. Logan'ın göğsü eforla kabardı.

"Bir kâbus görüyordun," dedim ona usulca.

"Tanrım," diye fısıldadı, bir elini nemli kısa saçlarında gezdirirken. Sonra yüz ifadesindeki bir şey değişti.

"Maia?"

"O iyi," diye ona güvence verdim. "Endişelenmiş, o yüzden beni almaya geldi."

"Siktir." Logan oflayıp puflayarak yastığına yaslandı, parmakları saçlarının arasında kıvrıldı. "Siktir."

"Gidip sana biraz su getireyim."

Odasına döndüğümde kendini yatak başlığına yaslamış ve terden sıırılsıklam olmuş tişörtünü çıkarmıştı. Yorgun görünüyordu ve bu da dikkatimi onun düzgün karın kaslarından uzaklaştırmaya yetiyordu.

"Teşekkürler," dedi ve ona uzattığım suyu aldı.

Küçük bir parçam son zamanlardaki beceriksizliğimizi kucaklamak ve onunla işimi bitirmek istiyordu. Çık dışarı. ve arkama bakmayacaktım. Ancak, içimde onun için endişelenen çok daha büyük bir parça vardı.

Bu kısım kazandı.

"Kenara kay,"

dedim.

Gözlerimiz buluştu ve nefesimi tuttum ve her şeye rağmen arkadaşlık teklifimi reddetmemesini umdum.

O yapmadı.

Biraz ilerledikten sonra kendimi yatak başlığına yasladım ve bacaklarımı onun yanındaki yatağa uzattım. "Ne zamandır kâbus görüyorsun?"

Sol tarafımdan bir sessizlik oldu ve ben onu sıkıştırmak üzereydim ki sonunda "Çıktığımdan beri" diye cevap verdi.

Onun için acı çekiyordum. "Logan," diye fısıldadım, başımı çevirip ona baktım.

Gözlerimiz tekrar buluştu ve inatçı ifadesini görünce onun için daha da üzüldüm. "Ben iyiyim Grace."

"İyi değilsin."

"Bak, gelirler ve giderler. Bir süredir hiç olmamıştı ama son zamanlarda..."

"Ne hakkında bunlar?"

Bana gözlerine ulaşmayan alaycı bir gülümseme verdi.
"Hapishane, tabii ki."

"Özellikle mi?" Israr ettim.

"Bu konuda konuşmak istemiyorum." "Sen konuşana kadar gitmiyorum."

Logan derin bir iç çekti. "Neden buradasın ki?"

Ona ters ters baktım. "Çünkü her şeye rağmen seni önemsiyorum. Kabus görmem fikri hoşuma gitmiyor, ve onlar hakkında konuşmak onları ortadan kaldırmaya yardımcı olabilir."

Yüzü yumuşadı. "Bunu takdir ediyorum bebeğim, ama bunun o kadar kolay çözülebileceğini sanmıyorum."

"En azından dene."

"Küçük, karanlık bir odadayım," dedi aniden. "Burada kesinlikle uzanabileceğim bir yer yok. Sadece sığabilmek için kıvrılmış durumdayım. Yine de bir şekilde, sihirli bir şekilde," dedi kuru bir tiksintiyle, "ayakların bana tekme atması, bıçakların bana saplanması için yer var... yüzlerin..." Gözlerini indirdi, çenesindeki kaslar sıkıştı.

"Yüzler, Logan?" Ben ittim.

Bana baktığında gözleri kargaşayla parlıyordu. "Orada yapmamam gereken şeylerin olmasına izin verdim, Grace."

Sesinde bu kadar acı duymak benim için dayanılmazdı. Eline uzandım ve parmaklarımı onunkilerin arasından geçirdim. Elimi sıkıca kavradı. "İçinde bir şey var özellikle," diye çıkardım usulca. "Sana musallat olan bir şey var." Kaşlarını çatarak duvara baktı.

Sonsuza kadar sürecekmış gibi gelen bir konuşmadan sonra nihayet konuşmaya başladı. "Bir çocuk vardı. On dokuz yaşındaydı. Aptal, ukala küçük bir çocuk. Ama kötü bir çocuk değildi. Kötülüğü bilirim. İçlerinden sızar. Etraflarındaki havada hissedersiniz, ağır ve karanlık bir şey üzerinize çöker ve sizi sanki biri Mezarının üzerinde yürüyorum.

"Bu çocuk değil. Hepsi kabadayılıktı. Kendini attırdı Silahlı bir soygunda suç ortağı olduğu için içerideydi. Herkesi buraya ait olduğuna ikna etmeye çalışarak etrafta kasıla kasıla dolaşırdı, ama korkuyordu ve Kokusunu alıyorum. Köpekbalığı istilasına uğramış sulardaki kan gibi." Bu işin nereye varacağını hayal etmek bile midemi bulandırıyor.

"Adı neydi?"

"Danny," dedi, sesi kısıktı. "Danny Little. Oradaki herkesin ona küçük adam demesini sağlamaya çalıştı. Ona çok zorladığını, adamları kızdırdığını söylemeye çalıştım..."

"Arkadaşın mıydı?"

Logan kaşlarını çattı. "Sanırım ben onundum. Bana kendisiyle ilgili her şeyi anlattı. Annesi ve küçük kız kardeşi hakkında. Babaları ldğnden beri onlara nasıl bakmaya, hayatı onlar için daha iyi hale getirmeye çalıştığını. Bu ocuk tam bir trajedi klişesi.

"Sadece bir ocuk, Grace. Onu korumalıydım."

Sesindeki ıstırap gözlerimi yaşarttı.

"Logan..." Neredeyse bir yalvarış gibi.

Bana döndü, her yerinde suçluluk duygusu vardı.

"Etrafımızda döndüklerini biliyordum. Yeterince şey yapmadım. Ona ulaştılar... tecavüz etmekle tehdit edip durdular. Ona bunun sadece bir zorbalık taktiği olduğunu söyledim ama ona saldırana kadar tehditle işkence ettiler. Ona tecavüz etmediler ama bir dahaki sefere edeceklerine söz verdiler. Ona sadece gl olmasını, blöf yaptıklarını, onunla oynadıklarını söyledim. Ben... Ben yeterince şey yapmadım."

Midem bulandı. Elim tepki olarak onun elinde sıkıştı.

"Birkaç gün sonra kendini öldürdü. Birinden bir şiş çaldı. Gece hücresinde bileklerini kesti."

"ok özür dilerim," diye fısıldadım boğazımdaki yumrunun etrafından. "Bir şeyler yapabilirdim." Elini tutuyordu

Benimki artık o kadar sıkıydı ki neredeyse acı veriyordu. "I..."

"Başına gelenlerden siz sorumlu değilsiniz."

"Bu sözler ailesi için hiçbir şey ifade etmiyor. Eğer sizin oğlunuz olsaydı... bu sözler sizin için hiçbir şey ifade

etmezdi."

Bir şey söyleyemedim çünkü her ne kadar Suçlu olduğuna inansam da haklı olduğunu da biliyordum. "Kendine çok fazla yükleniyorsun." Başparmağımla elinin arkasına dokunarak onu rahatlattım. "O kadar çok iyi şey varken tek gördüğün kötü şeyler."

Başını çevirip bana baktı, gözleri yüzümde gezinmeden önce ağzımı okşadı ve tekrar gözlerime gitti. Öyle bir şey vardı ki

İfadesindeki şefkat beni biraz nefessiz bıraktı. "Bazen gerçek olduğuna inanmak zor oluyor."

Birdenbire tehlikeli bir bölgeye girdiğimizi hissederek elini tutuşumu gevşettim ve biraz uzaklaştım.

Geri çekilmem üzerine gözlerinin etrafında bir gerginlik belirdi. "Ben bencil bir piçim."

Başımı salladım.

"Ben bencil bir piçim," diye ısrar etti huysuzca. "Kendimi senin içine gömmek istiyorum ve bunu yapmaktan kendimi alıkoyabileceğimden emin değilim."

İtirafı karşısında nefesim kesildi ve bacaklarımın arasındaki tahrik edici karıncalanma patlamasını görmezden geledim. Ama onlardan kaçabilirdim. Ayağa kalktım, tam da bunu yapmaya hazırlandım. "Sana sıradan seks yapmadığımı söylemiştim."

Şimdi o da doğrulup oturdu. "Grace, sana karşı hissettiklerimin sıradan bir yanı yok."

Birdenbire tüm sempatiim öfkem altında ezildi. "Bunu göstermek için komik bir yolun var."

"Adil görünmüyordu."

"Ne?" Kafam tamamen karışmış bir şekilde sordum.

Kaşları şaşkınlıkla birbirine çarptı. "Hapisten çıktım ve bana yardım etmek isteyen bu harika insanlar vardı. Bu da yetmezmiş gibi Maia'ya sahip oldum. Çocuğum herhangi biri olabilirdi Grace... Ama o herhangi biri değildi. Maia'ydı. Komik, akıllı, tatlı, güzel. Benim çocuğum. O kadar istekli ve kararlı bir çocuk ki benimle yaşamaya haftalar içinde alıştı. Burada gurur duyulacak çok şey var."

"Ve sen onu hak etmediğini mi düşünüyorsun?"

"Bilmediğimi biliyorum. Ama bununla başa çıkabilirim çünkü

sahip olamadığım bir şey vardı ve bu bana bir denge olduğunu hissettirdi."

Kalp atışlarım hızlandı. "Neden bahsediyorsun sen?"

"Senden."

Dünyanın etrafımda döndüğünü hissettim. Doğru duyduğumdan emin değildim. "Ben mi?"

"Bana ve Shannon'a hapisanede geçirdiğim zamanı umursamadığını söylediğin gün. Bunun için beni yargılamadın." Bana içtenlikle baktı. "O zaman seni istedim. Ama sen bana bir kadının bir erkeği istediği gibi bakmadın. Bana karşı hissettiğin tek şeyin kızgınlık olduğuna eminim. Ve bu benim işime geldi çünkü senin gibi birini hak etmiyordum. Daha sonra, benim senden etkilendiğim kadar senin de benden etkilendiğini fark ettiğimde, bunu gömdüm. Ve seks yaptıktan sonra, bu sadece Maia ile ilgili değildi. Eğer sana ve Maia'ya sahip olacaksam... Bu çok fazlaydı - hak ettiğimden çok daha fazlası."

"Kendimi kırbaçlamanın bir biçimiydim." Başka tarafa baktım. "Kendine zarar vermek için bana zarar verdin. Bunu mu demek istiyorsun?"

"Söylediğinizde kulağa berbat geliyor."

"Çünkü her şey berbat durumda." Bacaklarımı yataktan aşağı salladım ve sertçe duvara baktım. "Birine görünmelisin Logan. Onlarla konuşmalısın."

"Terapist mi demek istiyorsun?" Sesi kuşkulu geliyordu. "Evet. Eskiden bir terapistle giderdim. Yardımı oldu."

"Ben konuşmayı seven bir adam değilim."

"Benimle konuşuyorsun." Omzumun üzerinden ona baktım.

Bana hüzünlü bir gülümseme verdi. "Çünkü sen Grace'sin. Bu şekilde konuştuğum tek kişi sensin."

Gözlerim yaşardı ve başka tarafa baktım.

Yatak kaydı ve onun sıcaklığını sırtımda hissettim. Bir eliyle saçlarımı yolumdan çekip diğer kolunu belime dolayarak beni göğsüne yaslarken nefesini ensemde

hissettiğimde ürperdim. "I

artık bununla savaşmak istemiyorum. O kadar yorulduğ ki savaşmak." Boynuma bir öpücük kondurdu ve ben de gözlerimi sıkıca kapattım. O savaşmaktan yorulmuş olabilirdi ama ben yorulmamıştım.

Beni çok kötü incitti.

Tıpkı ailem gibi.

şu ana kadar ona ne kadar kızgın olduğumu fark etmemiştim bile.

"Maia'yla konuşacağım," dedi kulağıma usulca. "Bu işi yapabilirim ve yine de ona odaklanabilirim."

"Maia birlikte olmamızı istiyor," dedim ona açıkça.

"Başından beri bizi birlikte olmaya zorluyor."

Logan gerildi. "şaka mı yapıyorsun?"

"Hayır. Onu kulüpten eve sürüklediğimiz geceden sonra bunu tahmin etmiştim. O da bana itiraf etti."

Alnını omzuma yasladı. "Bana bütün o huysuzluklarının başka bir şeyle ilgili olmadığını mı söylüyorsun? kadınlar - diğer kadınların sen olmadığın gerçeğiyle mi ilgiliydi?" Sesindeki alaycı tınıyı duyabiliyordum, ve bedenimin buna tepki vermemesini diledim.

"Evet."

Kıkırdadı ve beni kendine doğru çekti, parmakları Tişörtümün eteğinin altından kayıyor. "Benim kızım iyi bir zevke sahip."

Kendimi yataktan dışarı iterek kollarından kurtuldum. Dönüp ona kuşkuyla baktım. "Sence Bu kadar mı? Tek yapman gereken beni istediğini söylemek ve ben de koşarak gelecek miyim?"

Logan kaşlarını çatı. "Bu... Ben sadece dürüst olmaya çalışıyorum."

"Beni reddettin Logan," diye fısıldadım, acısını yeniden hissederek. "En savunmasız olduğum anda. şu anda kontrol edemediğin şeyler yüzünden bir sürü suçluluk duyduğunu biliyorum ve bunun için üzgünüm çünkü bunun için suçluluk duymayı hak ettiğine inanıyorum. Ama bu" - Ben

"Böyle bir şey olmayacak. Beni küçük düşürdün."

Yataktan çıkmak için yorganı itti ve bana doğru gelirken geri çekildim. Ellerini başımın iki yanına bastırduğında duvara çarptım,

Beni içine hapsetti. Hızlı nefes alış verişleriyle göğsü inip kalkıyordu. "Seni asla incitmek istemedim bebeğim," diye söz verdi, sesi içtenlikle derindi. "Seni koruduğumu sanıyordum."

"Neyden?"

"Benim gibi biriyle birlikte olmaktan."

Başımı salladım, gözlerindeki kendini suçlama ve acıyı görmek zorunda kalmamak için başka tarafa baktım. Her zaman

Bana. Her zaman onu yatıştırmam için bana yalvarırdı ve bunu yapma ihtiyacına karşı koyabileceğimden emin değildim.

"Ne kadar güzel olduğunu biliyor musun?" diye fısıldadı, yanağını yanağıma bastırdı, kirli sakalı

İçimde lezzetli bir ürperti yaratacak şekilde tenimi karıncalandırıyordu. "Ve sadece bunu kastetmiyorum." Bir elini belimden yukarı kaydırды, başparmağı göğsümün alt tarafını okşadı.

Meme uçlarım gerildi, bedenim bana ihanet etti. Geri çekildi ve çenemi eğerek beni bakışlarıyla buluşmaya zorladı.

Gözlerindeki ihtiyaç karşısında nefesimi içime çektim. "Sen tanıdığım en nazik, en komik, en şefkatli kadınsın.

Muhteşem ve en klas kadın olduğun gerçeği

Tanıdığım lanet olası kadınlar seni istememeyi daha da zorlaştırıyor. Ben de seni istiyorum Grace. O tanga konusunda beni terslediğin andan beri seni istediğimden hiç şüphen olmasın." Yaklaştı, dudakları neredeyse dudaklarıma değecekti. "Ve Maryanne'in evinde elimi tuttuğun andan beri sana ihtiyacım var."

"Logan..." Başımı salladım. "Yapamam. Yapamam... Ben... Artık sana güvenmiyorum. Bana değil."

Gözlerini sıkarak kapattı, acı yüzünü sıkıyordu. "Öyle söyleme."

Bu incitici yalvarış karşısında neredeyse inleyecektim.

"Elimde değil."

Gözlerini açtığında, gözlerindeki paniğin bir anda eridiğini ve yerini kararlılığın aldığını gördüm. "Bunu düzelteceğim."

"Logan, lütfen... Unutalım gitsin."

Birbirimizin gözlerinin içine baktık, aramızdaki hava duygu ve tahrikle doluydu. Eli belimden aşağı kaydı ve tutuşu sertleşti. Dudaklarını benimkilerin üzerinde gezdirdi, ağzımın karıncalanmasına neden oldu. Sonunda, tüylerimi diken diken eden bir kelimeyle karşılık verdi.

"Asla."

Ç A P T E R 19

T Omzumun üzerinden son bir kez baktığımda Logan'ın gözlerindeki kararlılıktan hiçbir şey anlaşılmıyordu daireme kaçmadan önce. Dairesinden aceleyle çıktığımda beni takip ettiğini fark ettim. Kapısının önünde durmuş, hiçbir şey söylemiyordu çünkü gözleri her şeyi anlatıyordu. Logan MacLeod beni istedi. Logan MacLeod beni elde etmeye kararlıydı. Kapımı arkamdan çarparak kapatmıştım. o bakışı da arkamda bırakarak. Ama yüz ifadesini aklımdan çıkaramıyordum. Bir yanımda heyecanlanmıştı. Heyecanlanmadığımı inkâr etmek aptallık olurdu. Ben sadece bir insandım ve daha önce aşık olduğum adam bana başından beri beni istediğini söylemişti. Bir zafer vardı bu konuda. Ancak, zaferim korkum tarafından bastırıldı. Geçmişte cehennem gibi ailemden vazgeçmeye hazır olduğum birçok zaman olmuştu, ama sonra babam, Bay İhmalkâr, aniden bana ilgi göstermeye başlamıştı, beni yönlendirdi ve ben tekrar onların arasına döndüm. Bazen onlardan bu kadar uzun süre uzak kalmamın tek nedeninin, benim ondan ve onlardan vazgeçtiğim kadar babamın da benden vazgeçmiş olması olduğundan endişeleniyordum. Logan'la olan bu durumun başka bir zayıflığının bir örneği. Adam beni, incinmenin mümkün olduğunu düşündüğümde çok daha fazla incitmişti. Birdenbire bana ilgi göstermesi hemen geri kaçmam gerektiği anlamına gelmiyordu. kollarına. Her ne kadar şimdi beni istediğini iddia etse de, kendi korkusuna merhem olup olmadığını merak ediyordum. Hayatının zor bir döneminde ona yardım etmek için yanında olmuşum. Korkmuşum.

minnettarlığı daha fazlası için karıştırıyordu ve sonunda gerçekten onun tipi olmadığını anladığında, kalbim toz haline gelecekti.

Ama bu konuşan benim güvensizliğim miydi? Belki de Logan'ın bana karşı gerçekten hisleri vardı.

İşin aslı, kesin olarak bilemiyordum.

Logan ve Grace Efsanesi'ndeki yeni gelişmeyi anlatmam üzerine Aidan, "Tarih öğretmenine sor," diye önerdi.

"Deli misin sen? Evet de! Bırak o muhteşem adam seni yatağına atsın ve seninle milyonlarca kez hınzırca sevişsin." Chloe, Logan'ın köşesinde hararetle savaşıyordu. ona söyledi.

"Seni mutlu eden şeyi yap," demişti Juno tatlı tatlı ama hiç yardımcı olmadan.

Arkadaşlarımın çelişkili tavsiyeleri bana yardımcı olmadığından, ertesi öğleden sonra kahve içmek için Shannon, Jo ve Joss'a katılarak meseleden tamamen kaçınmaya çalıştım. Shannon boya sıçramış halde geldi. Edinburgh Sanat Koleji'nde sanat öğrencisiydi. Jo'nun, amcası Mick'in boya ve dekorasyon şirketinde çalışmaktan izin aldığı gündü ve Joss da tam zamanlı bir yazar olarak istediği gibi vakit geçiriyordu. Elodie onun için küçük Ellie'ye bakıcılık yapıyordu.

Onlarla Old Town'daki havalı kahve dükkânı Black Medicine'de tanıştım ve endişeli yüzlerini görür görmez geri çekilip kahvehaneden ayrılmayı diledim. Logan'ın durumunu görmezden gelme çabamda bana yardımcı olamayacakları hemen anlaşıldı.

Yanlarına oturduğumda Shannon, "Sadece seni kontrol etmek istedik," dedi. "Joss onun yanından aceleyle çıktığını söyledi.

veda etmeden partiden ayrıldı ve Logan üzgün görünüyordu. Ve tabii ki beni aradı." Bakışları sivriydi.

İfadelerine bakınca anladım. Logan onları askere almıştı.

Pislik herif.

"Aman Tanrım." Sanki merhametsiz bir tanrıya yakarır gibi başımı geriye attım. "Neden ben?"

Joss homurdandı. "Evet, muhteşem, komik, sadık İskoçların bize aşık olması berbat bir şey değil mi?"

Ona şeytani bir bakış attım. "Alaycılığın şu anda istenmeyen bir şey."

Sırıttı. "Belki de alaycı değildim. Braden'ın geri çekilmesini dilediğim zamanlar oldu."

Jo ona bir bakış fırlattı. "Ama Grace gibi sen de inkâr ediyordun.

Gizliden gizliye onu istiyordun. Belli ki." Joss'un alyanslarını işaret etti.

Bir sonraki bakışım Jo'ya yönelikti. "İnkâr etmiyorum. Logan'a olan hislerimin tamamen farkındayım çünkü bu hisler onun koca ayakları altında ezildi.

uzun zaman önce. Belki de bu deneyimi tekrar yaşamak istemiyorum."

Shannon elini koluma koydu. "Grace, kardeşimi tanıyorum. Aynı hatayı ikinci kez yapmaz. Seni bir daha incitmez."

Yalvarırcasına ona baktım. "Sadece bir kahve istedim."

Joss, "Yanında ders olan bir kahve içeceksin," dedi.

"Yüzleşmekten ve değer verdiğim insanları kendimden uzaklaştırmaktan korktuğum için çok şanslısınız."

Joss bunu düşündü ve sonra başını Jo'ya doğru eğdi. "Bu bana biraz çatışmacı geldi - sence de öyle değil mi?"

Jo ciddiyetle başını salladı. "Gözlerinde kesin bir saldırganlık vardı."

"Logan'a göre, onunla yüzleşmekle ilgili bir sorunun yok." Shannon sıırıttı.

Alayları karşısında gözlerimi kapattım. "Ev gibisi yok."

Joss, "Sanırım bu büyü için yakut terlikler gerekiyor," dedi.

Gözlerimi açtım. "Zeki kadınlarla arkadaşlık etmemeliyim. İğrençler."

Jo, Joss'a "Bu kesinlikle yüzleşmeye yönelikti," diye bilgi verdi.

Hemen yerimden kalktım. "Eğer bir saat boyunca oturacaksam, o lanet kahveye ihtiyacım olacak."

Eve geldiğimde kafam onların sesleriyle çınılıyordu.

"Logan hatasına sadıktır. Her zaman arkanı kollayacaktır." "Braden Logan'a güveniyor. Bu onun hakkında çok şey söylüyor; ben söz veriyorum."

"Logan'ı hiç seninle olduğu kadar mutlu görmemiştim. Kavgaya ettiğinizde anlıyorum çünkü o huysuz, aksi bir piç. Sen onun ruh halini etkiliyorsun."

"İşte o zaman bir erkeğin sana aşık olduğunu anlarsın." "Ona bir şans ver. Sadece bir şans daha."

"Maia sana tapıyor. Bu da bir şey sayılmaz mı?"

"Sadece düşün Grace. Gerçekten düşün."

Gitmek için ayağa kalktığımda, Joss yüzümdeki geyik ifadesine bir kez daha baktı ve alaycı bir ifadeyle, "Sana söylemiştim, gizlice gitmeliydik. Kusacakmış gibi görünüyor."

"Ellie bunun işe yarayacağını söyledi." Shannon endişeyle bana baktı.

"Ve biz Ellie'yi dinledik, neden?" Jo da benzer bir ifade takınarak şöyle demişti.

"Çünkü bu sevimsiz aşk işinde en iyisi o," diye cevap vermişti Joss. "Ama bence bu durumda ters psikoloji daha çok işe yarardı."

"Tamam." İçimi çektim ve çantamı aldım. "Ben çöpçatanlıkta bir deney değilim. Bu her ne haltsa arkasındaki düşünceleri ve gerçek endişeyi takdir ediyorum, ama başım ağrıyor ve biraz hasta hissediyorum, bu yüzden eve gidiyorum."

Bana endişeli ve özür dileyen vedalar sundular ve ben de aceleyle oradan çıktım.

Ama olan olmuştu.

Kafamı Logan'ın en iyi özelliklerinin tanımlarıyla doldurmuşlar, ona aşık olmamın tüm nedenlerini bana hatırlatmışlardı. Her ne kadar bu kadınları önemsemeye başlamış olsam da, şu anda hayatımı biraz daha zorlaştırdıkları için onlara kızgındım.

İtiraf etmekten nefret ediyordum ama Maia o akşam kapımda belirdiğinde bir yanımda onun gitmesini istedi. Bu parçam, gizliden gizliye onun da Logan tarafından savunmamı kırmak için görevlendirilip görevlendirilmediğini merak eden parçamdı.

Ona temkinli bir şekilde baktım. "Um... içeri girebilir miyim?"

Yavaşça kenara çekildim. "Yapabilirsin," diye düzelttim otomatik olarak.

Maia bana sırtıttı ve dairenin içine doğru yürüdü. Ben de arkasından gittim, tüm vücudum beklentiyle gerilmişti.

Dönüp bana bakan Maia burnunu kırıştırdı. "Çok sıkıldım. Okul bitiyor, ödevim yok ve babam fazla mesai yapıyor. Eğlendir beni Grace." Suratını astı komik bir şekilde.

Tüm vücudum rahatlamıştı. Maia sadece Maia gibi davranıyordu. Hiç bu kadar minnettar olmamıştım. "Ne yapmamı isterdin?" Sırttım.

Dudaklarının arasından havayı üfledi ve düşünceli bir şekilde odaya baktı. Gözleri DVD koleksiyonumda durdu ve yüzü aydınlandı. "Hadi sinemaya gidelim."

İş yükümü düşündüm ve sonra da sürekli yan odadaki adamı düşündüğüm için şu anda çalışmanın benim için ne kadar zor olduğunu düşündüm. Dikkatimi dağıtabilirdim. "Pekâlâ. Aklında bir şey var mı?"

"Nick McGuire'in oynadığı yeni bir aksiyon filmi var."

Nick McGuire Hollywood'un yeni aksiyon kahramanıydı ve çok ama çok güzeldi. Maia'nın filmi neden görmek istediğini çok iyi biliyordum ve bunun iyi sıralanmış araba kovalamacaları. Gözlerimi devirdim. "Peki."

Morningside'a doğru yürümeye karar verdik, burada ikimizin de bayıldığı harika bir art deco tiyatro vardı. Sıradan bir sinema koltuğu için bilet alabileceğiniz gibi bir koltuk ya da kanepede satın alabiliyordunuz. Paylaşmak üzere deri bir kanepede için bilet aldık ve içeri girdik.

Küçük kanepeye oturduğumda Maia, "Tuvalete gitmem gerek," dedi. "Hemen döneceğim."

"Dönerken biraz patlamış mısır al." Ona elimi uzattım. biraz para verdi ve tiyatrodan çıkmadan önce başıyla onayladı.

Fragmanlar bitmek üzereydi ve Maia hâlâ dönmemişti. Bazen içecek kuyrukları çok uzun olabiliyordu ama uzun süredir ortalarda yoktu ve ben endişelenmeye başlamıştım.

Tam çantamdan telefonumu çıkarmak için eğilmiştim ki kanepenin derisi gıcırdadı ve her şey Birinin kilosundan dolayı depresyonda.

On beş yaşındaki ince bir kızın taşıdığı ağırlıktan çok daha fazla.

Doğrudum ve sinema perdesinden gelen ışık Logan'ın yüzünü aydınlattı. Vücudu küçük koltukta benimkine yaslanmıştı.

Kalbim çarpmaya başladı. "Burada ne yapıyorsun?" Çılgınca fısıldadım.

Gözleri gülümsedi. "Maia filme gitmemeye karar verdi." Onu öldürecektim. "O küçük hain."

Logan omzunu benimkine doğru silkti. Lezzetli parfümüyle birlikte sıcaklığı da içime işliyordu. "O bu işte benim tarafımda Grace."

Ona ters ters baktım. "Görünüşe göre herkes öyle."

Gözlerinde bir pişmanlık parıltısı vardı. "Bugünkü kızlar için üzgünüm. Onlar da öyle. Aşırıya kaçtık."

"Peki bu Maia ile olan? Buna ne diyorsunuz?"

"Gerekli." Bu tek kelimenin derin ve kararlı gürültüsü beni ürpertti. Bende bu tür bir tepki yaratmayı gerçekten bırakması gerekiyordu.

Vücuduma lanet ettim. "Adil oynamıyorsun."

Bana yavaş, baştan çıkarıcı bir gülümseme verdi. "Hayır. Kesinlikle değilim."

Arkamızdan biri bizi susturdu ve ben de dönüp ekrana baktım. Film başlamıştı ve ben bunun farkında bile değildim. Sonraki doksan dakika da aşağı yukarı böyle geçti.

Biri bana film hakkında soru sorsa, onlara ne söyleyeceğimi bilemem çünkü bir sevişme sahnesi dışında yanımdaki adamdan başka hiçbir şeye dikkat etmiyordum.

Aramızdaki çekimin gücü hiçbir zaman o karanlık salonda olduğu kadar belirgin olmamıştı. Logan'a hakkını vermeliydim. Beni dokunarak baştan çıkarmaya çalışmadı. Bıraktı

tüm işi varlık yapar. Duyularım yüksek alarmdaydı. onun yanında. Vücudum onun sıcaklığına tepki verdi ve filmin başından sonuna kadar tenim yanıyor gibi hissetti.

Yer darlığından dizini dizime bastırdı ve tüm varlığım o temas noktasına odaklandı.

Dokunuşun baskısı genişledi, parmakları tenimin üzerinde geziniyormuş gibi hissedene kadar bacağımda gezindi.

Filmdeki sessiz sahnelerde, yumuşak sesleri duyabiliyordum. Yanımda nefesini alıp verirdi. Bazen kolonyası mekânıma siner ve anıları harekete geçirirdi.

Mutfak duvarıma karşı tutkulu bir seks yaptığımız gecenin.

Bu en kötüsüydü.

Çünkü onu içimde hissettiğimi hatırlıyordum.

Bacaklarımı birbirine kenetledim, uyarılma hissini inkâr etmeye çalıştım ama yapamadım.

Nick McGuire'ın güzel yardımcı ve kadın kahramanıyla öpüşmeye başlamasıyla daha da arttı. Film R- dereceli değildi, bu yüzden başka bir sahneye geçti, ancak kıyafetler çıktı ve ondan önce güzel iç çamaşırlarıyla muhteşem bir çiftin birbirlerine karşı kaymasını izledik.

Logan'ın elinin dizinin üzerinde yumruk şeklinde kıvrıldığını gördüm ve aklımdan neler geçtiğini bildiğime dair bir şüpheye kapıldım. Bana dokunmamak için kendini zorluyor muydu?

Nefes alamıyordum.

Film bittiğinde koltuğumdan fırladım ve insanların yanından hızla geçerken, koltuklarının dibinde yere saçtıkları eşyalarına takılıp özürler mırıldandım.

Sinemanın dışına çıktığımda yaz gecesinin taze ve serin havasını içime çektim ve yanıma gelen Logan'a baktım. Ne söyleyeceğimi bilemiyordum.

"Seni eve bırakayım."

İkimiz de o yöne gittiğimiz için, onu reddetmek çocukça ve önemsiz görünüyordu.

Bir süre sessizlik içinde yürüdük, aramızdaki gerilim çatırdıyordu.

Logan aniden, "Gidebilirdin," dedi.

O haklıydı. Her an ayağa kalkıp o salondan çıkıp gidebilirdim. "Görünüşe göre, ben bir mazoşistim."

Bunun üzerine homurdandı. "Bunun bir hakaret olduğuna eminim." "Logan..." Yorgun bir şekilde iç çektim.

"Konuşmayalım."

"Yapmamayı tercih ederim. Şu anda senin o tatlı ağzını öpmeyi tercih ederim."

Kızardım ve gözlerimi kocaman açarak ona baktım.

"Benimle bu şekilde konuşamazsın." Flörtüne seyirci kalmadığından emin olmak için etrafıma bakındım.

"Bebeğim."

"Bana 'bebeğim' deme. Aslında, şu 'bebek' olayını tamamen bırak."

"Tamam. Tiyatronun içinde bunu hissetmediğini söylersen bırakacağım. Ben sertleşirken söyle bana.

Yanında oturup, seni soluyarak.

beni içinde hissetmenin nasıl bir şey olduğunu düşünüyordun. Seni becermemi düşünmediğini söyle bana. Çünkü bunu düşünmeden edemiyorum. Seni becermek istiyorum ve sonra seninle sevişmek istiyorum..." Ben yürümeye devam ederken o bana yaklaştı.

kalp atışlarım kontrolden çıktı. "Ve bunu hayatımızın geri kalanı boyunca tekrar tekrar yaşamak istiyorum."

Nefesim kesildi ama yürümeye devam
ettim. Ta ki aniden yürüyemez hale gelene
kadar.

Ani bir hareketle iki butiğin arasındaki ara sokakta yana
doğru savrulduğumda gözlerimi kırptım. Logan
üzerimde belirdi, beni soğuk, gölgeli tuğla duvara doğru
bastırdı. "Anlat bana."

Dudaklarım onu reddetmek için aralandı ama yapamadım.

Beni öptü, ayak parmaklarımı ayakkabılarımın içinde
kıvrandıran öfkeli, umutsuz bir öpücükle ağzımı altında ezdi.
|

kısa sakalının kıllarının çizilmesinden nefret ediyordu.
Vücudumun her yerinde tüylerim diken diken oldu.
Göğüslerimin ihtiyaçtan şişerek göğsüne doğru itilmesinden
nefret ediyordum,

Her şeye rağmen onun dokunuşu için yalvarıyordum.

Tenimin kızarmasından ve bacaklarımın arasının
karıncalanmasından nefret ediyordum.

Onu aynı çaresizlikle öpmekten nefret ediyordum.

Ereksiyonunu karnıma bastırması ve aynı anda
başparmağını göğsümün yan tarafına değdirmesiyle içimde
oluşan şehvet sarsıntısı bana nerede olduğumu ve bunu
kiminle yaptığımı hatırlattı.

Logan'ı nazikçe ittim ve o da beni hemen bıraktı.

Bana bakarken göğsü kabardı, gözlerinde zafer
parıltısından daha fazlası vardı.

Oflayıp puflayarak yanından geçtim ve güvenli sokağa geri
döndüm.

Bana yetişti ve sorusunu o dile getirmeden hissettim.

"Demek aramızda bir çekim var," dedim sessizce,
kendimi savunmasız ve garip bir nedenle yalnız hissederek.
"Bu bir şey ifade etmiyor."

"Oh, bunun bir anlamı var," diye karşı çıktı ve sesindeki o
lanet olası kararlılığı, küçük bir ukalalık ipucu ile birlikte
duyabiliyordum. "Bana kendin söyledin bebeğim. Sen öyle
herkes için yanmazsın... ve ne zaman sana dokunsam alev
alev yanarsın."

"Şu anda senden gerçekten hoşlanmıyorum."

Logan sırtıttı. "Sorun değil. Beni sevdiğin sürece başka hiçbir şeyin önemi yok."

"Çok kibirlisin," diye homurdandım. "Hep böyle kibirli miydin?"

"Kibir ile özgüveni birbirine karıştırmayın."

Yüzümü buruşturdum ve uzun bacaklarının bana kolayca yetişmesi karşısında içimden homurdanarak ilerledim.

Binamıza dönerken yol boyunca onu sarsmadım ve anahtarımı dairemin kilidine yerleştirirken göğsünü sırtıma bastırdı, dudakları kulağıma fısıldadı. "Şimdiye kadar yaşadığım en iyi seksi tekrarlamak için sabırsızlanıyorum."

İtirafı karşısında nefesim kesildi, bedenim ona teslim olmak için çığlık atıyordu. Bunun yerine anahtarı çevirdim ve daireme girdim, kapıyı arkamdan çarptım, böylece gözlerinin içine bakmak ve onu hala ne kadar çok istediğimi göstermek zorunda kalmadım.

Ç A P T E R 20

"Y Bana bir anahtar vermeyi gerçekten düşünmelisin." Gözlerimi dikmiş Maia'ya bakıyordum.

Ertesi sabah kapının eşiğinde. "Hainlere anahtar vermem."

Utangaç bir şekilde sırtıttı. "Bir erkeğe yardım ettiğim için beni suçlayabilir misin?"

"Evet. Evet, yapabilirim."

Maia gözlerini devirerek bana baktı ve yanımdan geçip daireme girdi. "Mısır gevreğin var mı? Babam ve ben bitirdik."

"İstersen çırpılmış yumurta yapıyorum," diye homurdandım, kapıyı kapattım ve onun peşinden gittim.

Ben mutfağa girerken açık olan buzdolabının kapısından başını kaldırıp baktı. "Yumurta hakkında bir şey mi dedin?"

"Onları yapıyorum. Sen de ister misin?"

"Gördün mü, bana uzun süre kızgın kalamıyorsun."

"Hâlâ kızgınlığım ama kahvaltı etmeden gittiğini görecektim kadar kızgın değilim."

"O zaman bu o kadar da kızgınlık değil." Mutfak taburelerimden birine ayaklarını sürüyerek oturdu. "Biraz yorgun görünüyorsun."

Korkmuş görünüyordum. Neredeyse hiç uyumamıştım.

Yine mi! Ben

Sabah saat beş sularında yorgunluktan uyuyakalmayı başarmıştım ki Maia dört saat sonra kapımı çaldı. "Bugün cumartesi. Senin evde olman gerekmiyor mu? Ülkedeki diğer gençler gibi uyuyarak mı?"

Dudağını ısırdı, sevgili babasından aldığı ukalalık aniden kayboldu. "Uyuyamadım. Senin için endişelendim."

Ona kızmış gibi davranmayı hemen bıraktım. "Maia, benim için endişelenmene gerek yok tatlım. Ben kendi başımın çaresine bakabilirim."

"Ama sen yapabilir misin?"

Yanındaki tabureye kaydım. "Bu ne anlama geliyor?"

O menekşe rengi gözleriyle bana bakarken, ben babasınıninkilere çok benzediklerini ama yine de çok farklı olduklarını fark etti. Gözlerinde bir parça karanlık vardı ama henüz Logan'inki kadar sertleşmemişlerdi. Bu sertlik ne zaman biri onu güldürse eriyen bir sertlikti ve onun kahkahası nadir olsa da benimle daha az olduğu rahatsız edici gerçeğinden sıyrıldım.

Maia yaşından çok daha büyük bir jestle, yorgun bir şekilde içini çekti. "Babamı önemseydiğini biliyorum. Sadece bunu onun için neden bu kadar zorlaştırdığını anlamıyorum."

"Bilmediğin şeyler var Maia." Logan'ın beni incittiğini ona söylemek istemedim. Onun hakkında asla kötü düşünmesini istemedim.

"Ben aptal değilim. Onun mükemmel olmadığını biliyorum," diye ısrar etti. "Eğer duygularını incittiyse, o zaman üzgün olduğunu biliyorum."

"Maia, lütfen..." Başımı ellerimin arasına gömdüm ve aniden ağlama isteği duydum. "Bu konuyu seninle konuşamam."

Bir sessizlik oldu ve korkunç bir an için duygularını incitti.

"Grace..."

Sesindeki gerginlik üzerine başımı kaldırıp ona baktım. Gözlerindeki karanlık belirti, menekşe renginin arasında tamamen siyah olana kadar yayılmıştı. Tepki olarak üzerimde istenmeyen bir ürperti dalgalandı.

"Buraya ilk geldiğimde bana neler yaşadığımı sormuştun, hatırlıyor musun?"

Çoğunlukla Logan ve ben Maia'yı her gün aynı şekilde yakalıyorduk - komik, alaycı ve sıcak. Ama odasında tek başına kara kara düşündüğü ya da sebepsiz yere ağladığı günler de oluyordu. Bunu ergenlik çağına girmesine ve hayatındaki köklü değişime bağlıyordum.

hayatının aldığı yön. Bunu annesinin onu terk etmesine bağlıyordum.

Maia'nın bu konuda açılmasını bekliyordum.

Şimdi gerçeği kaldıracabileceğimden pek emin değildim.

"Annemle yaşarken bana ne olduğu konusunda endişelendiğini biliyorum."

Tekrar başımı salladım, boğazımda bir boğulma hissi oluşmuştu.

Maia gözlerimin içine baktı, kendi gözleri de parlıyordu. "İyi değildi Grace. Ama düşündüğün kadar da kötü değildi. Çoğunlukla yanımda değildi. Yıllar boyunca bunun bir önemi yoktu çünkü o benim annemdi ve küçükken ne olursa olsun annenizi seversiniz."

Çocukken anneme duyduğum o koşulsuz sevgiyi hatırlayarak başımı salladım. Yıllar geçtikçe gün be gün Annem, ben sadece bu fikre tutunana kadar bu sevgiden uzaklaşmıştı.

"Bir erkek geldiğinde beni saatlerce odama kilitlerdi." Maia'nın perili gözleri elini uzatıp sıkıca tutmamı sağladı. "Orada oturup seks yapmalarını dinlemek zorunda kalırdım, sonra adam giderdi ve Maryanne kafayı bulur ya da sarhoş olur ve beni unutturdu. Tuvalete gitmem gerekirdi ya da karnım acıkırdı ve kapıyı tıkladırdım ama o oralı olmazdı. ve ben orada sıkışıp kalırdım." Gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü ve benim gözlerim de onlara cevap olarak acıdı. "Daha sonra onunla konuşmazdım çünkü incinmişim, o da kendini çok kötü hissedirdi ve beni öğle yemeğine çıkarır, bana bir şeyler alırdı. Bütün gün benimle oturup beni güldürürdü ve ben de onu yeniden sevmeye başlardım." Maia sabırsızca gözyaşlarını sildi. "Ama o bunu tekrarlardı."

"Oh, Maia." Ne yapacağımı bilemeden elini sıktım. Çünkü bu tür bir yarayı yatıştırarak hiçbir kelime olmadığını biliyordum.

"O gerçekten tehlikeli adamlarla takılıyordu Grace. Ona kötü davranıyorlardı. Onunla bir hiçmiş gibi konuştular ve bazen ona vurdular. Yıllar boyunca

beni bundan korurdu. Bu yüzden beni odama kilitlerdi, böylece ya benden haberleri olmazdı ya da bana ulaşamazlardı. Ama ben her şeyi duydum. Acı içinde ağladığımı duydum.

bazen..." Düşüncelere dalarak sessizleşti.

İçimde yükselen öfkeyi bastırmaya çalışarak ona baktım.

Bunu ona yaptığı için annesini cezalandırmak istiyordum.

Gözlerimi kapattım, Maia'nın bu acıyı hayatının sonuna kadar taşıyacağını fark ettiğimde daha fazla gözyaşı döküldü.

Her zaman, her zaman kendini seilmeyen biri gibi hissedecekti,

Annesini her düşündüğünde terk edilmiş bir çocuk.

"Grace." Maia'nın elimi tutuşu sıkılaştı ve gözlerimi açtım. Ne kadar üzgün olduğumu görünce gözlerine daha fazla yaş doldu ve dudaklarının arasından küçük bir hıçkırık döküldü.

"Grace."

Cevap olarak ayağa kalktım ve onu tabureden çekip kollarıma aldım ve ağlarken ona sarıldım, gözyaşları burnumumu ıslatıyordu.

Sonunda benden uzaklaştı ve yanaklarını sildi. Yere baktı, koyu renk kirpikleri parlıyordu. Titrek bir iç çekişle başını salladı. "Seni üzme için söylemedim. Sana neden babamla birlikte olman gerektiğini anlatmaya çalışıyordum."

Çenesine dokundum, gözlerini görebilmek için nazikçe kaldırdım. "Anlat bana."

Bakışlarındaki ani kararlılık bana Logan'ı hatırlattı.

"Maryanne'i terk etmeye öylece karar vermedim. Beni korumayı bıraktı. Beni seviyormuş gibi davranmayı bıraktı. O adam... onunla aynı dairede kalan keş."

Korku midemi düğümledi. "Evet?"

"Bu onun erkek arkadaşı Dom. Bir süredir onun erkek arkadaşıydı. Maryanne kendinde değilken bana dokunmaya çalıştı."

Öfkem kanıma, tenime, sinirlerime işlemiş halde sarsılarak uzaklaştım.

"Yapmadı," diye beni temin etmek için acele etti Maia.

"Ona izin vermedim. Ama Maryanne ona söylediğimde bana inanmadı. Hepsi bu kadardı.

benim için. Birbirimizi seviyormuşuz gibi davranmaktan bıkmıştım. Yaptığı şey için ondan nefret etmiyormuşum gibi davranmayı bıraktım. Ondan utanmıyormuşum gibi davranmayı bıraktım." Gözleri öfke ve suçlulukla parlıyordu.

Aynadaki görüntüler gibiydik.

Ebeveynlerimizin yarattığı duygu karmaşası ve hasarla başa çıkmayı hala öğreniyoruz.

O zaman, bu kız onu sevmediğimi düşünmeden önce öleceğimi biliyordum.

"Maryanne Logan'ın babam olduğundan bahsettiğinde gazete makalesini aldım. Onu sakladım. Dom'un bana dokunmaya çalıştığını söylediğim için beni tokatladıktan sonraki gün babamı aramaya başladım. Okuldaki bilgisayara girdim ve Google'da onu arattım.

Onun ve gece kulübünün hakkında bir makale vardı. Oraya gittim ve hademenin birine aile üyesi olduğumu, birinin vefat ettiğini ve babamı bulmam gerektiğini söyledim. O da bana babamın adresini verdi."

Bu bilgi üzerine bir kaşımı kaldırdım. "Babana söyledin mi?"

Sırıttı. "Evet. Yani, onu bulduğuma sevindi, ama Adam adresini rastgele dağıtmamalı. Babam onunla konuşmuştu."

"Öyle olduğunu tahmin ediyorum."

"Babamdan ne bekleyeceğimi bilmiyordum. Sadece umuyordum ki annemle yaşadığımdan daha iyi olacağını düşünmüştüm. Orada çok korkmuştum Grace. Gerçekten korkmuştum."

"Biliyorum," diye fısıldadım, bunu yaşamış olmasından nefret ediyordum.

"Artık değilim." Bana doğru adım attı, hafif aniden gözlerindeki karanlığı eritti. "Babam Güvende hissediyorum. Sanki en başından beri birlikteymişiz gibi hissediyorum ve bunun olacağını hiç düşünmemiştim. Bu bir mucize gibi." Utangaç bir kahkaha attı. "Bu sesler gerçekten sevimsiz."

Başımı salladım. "Hayır, değil."

"Sen bunun büyük bir parçasısın. Bana da bir yuva verdiniz."

Tekrar ağlamaya başladım.

Büyük dev sulama kabı.

"Ve evet, babamla birlikte olmanızı istiyorum çünkü bir aile olmamızı istiyorum. Ben buna hiç sahip olamadım. Ama gerçekten senin de mutlu olmanı istiyorum. Dışarıda neler olduğunu gördüm.

Babam iyilerden biri ve seni gerçekten önemsiyor. Ona neden bir şans vermediğinizi anlamıyorum."

Ona baktım, umudunun üzerimde ağır bir baskı yarattığını hissediyordum. "Senin için her şeyi yaparım Maia MacLeod, ama bunu yapamam. Babanla benim aramda işler yolunda giderse

ona güvendiğim için olmalı. Kağıt üzerinde hepimiz için mantıklı olduğu için bunu yaparsam her şey mahvolur."

Bana bir gülümseme verdi, bu küçük gülümseme beni duraksattı. "Grace, eğer ona güvenini kazanma şansı vermezsen babama güvenmeyi nasıl öğrenebilirsin?"

Ve böylece, o tek cümleyle birlikte, yenilgi ve rahatlamanın garip bir karışımını hissettim.

Maia o öğleden sonra küçük bir çanta hazırladı ve Shannon onu almaya geldi. İkisinin de kararına ortak olması utanç vericiydi ve Maia'yı Logan'la beni yalnız bırakmasına gerek olmadığı, çünkü hiçbir şey olmayacağı konusunda ikna etmeye çalışsam da beni dinlemedi. Başı dönmüş Shannon da dinlemedi.

Böylece Logan'ın işten dönmesini beklerken onun dairesindeki oturma odasında volta atmak zorunda kaldım. Midemdeki gergin kelebekler kanat çırpmayı bırakmıyordu. ve birkaç kez çıkışa doğru yön değiştirdim, daha denemeden vazgeçmeye hazırdım.

Odayı adımlarken, ilk girdiğimden bu yana ne kadar farklı olduğunu düşündüm. Etrafta paketlenmemiş kutular duruyordu ve L şeklindeki deri kanepede dışında tek bir mobilya parçası yoktu. Ve tabii ki televizyon da karşısındaki duvara monte edilmişti.

Şimdi de Maia'nın öve öve bitiremediği koltuğu odaya eklemişti. Kocaman, siyah kadife, rahat bir koltuktu. ayak taburesi. Hem Maia hem de ben üzerine sığabiliyorduk. aynı zamanda. Duvarda televizyonun yanı sıra kanepenin üzerinde, Logan'a Maia'nın odası için yardım ederken seçtiğim gümüş çerçeveli bir ayna vardı. Kapının yanındaki duvarda Maia'nın astığı fotoğraflar vardı. Logan ve Shannon'ın küçüklüklerine ait iki fotoğraf, Shannon'ın Cole ile çekilmiş bir fotoğrafı, Logan ve Maia'nın Maia'nın telefonu ile çektiği bir selfie'si ve Göğsümdeki ağrı zonklamaya başladı.

Logan ve Maia ile birlikte Jo, Cam, Shannon ve Cole'un da bulunduğu akşam yemeğinde çekilmiş bir fotoğraftı. Shannon üçümüze birlikte hareket etmemizi söylemiş ve fotoğrafı telefonu ile çekmişti.

Şimdi Logan'ın duvarında asılı duruyordu. Maia'nın işi olduğunu biliyordum ama yine de...

Fotoğrafa ek olarak, pencereyi çerçeveleyen lüks perdeler odaya daha fazla sıcaklık kattı. Perdeler krem rengi ve lacivertle süslenmişti ve ben de onlara uygun minderler almıştım.

kanepeyi birbirine bağlamak için. Odanın ortasında bir sehpa ve altında bir kilim duruyordu.

Bütününü çok farklı bir odaydı. Evin içindeki bir odaydı.

Ve bunu Maia için yapmıştı.

Her zaman olduğu gibi, bu düşünce beni biraz daha eritti.

Ön kapı açıldı ve erimenin ortasında çarptı. Gerildim.

"Maia?" Logan'ın kalın sesi, onun sesini yükseltmesine bile gerek kalmadan dairenin içinde gürledi. "Bu akşam Çin yemeği ister misin?"

Ayak sesleri oturma odasına doğru ilerledi. "Maia?"

Kapı aralığında belirdi ve beni görünce durdu.

Omuz silktim, ona gergin bir gülümseme verdim ve bayılmaya çok yakın hissettim. "Shannon'da kalıyor."

Logan odaya doğru bir adım atarken soran bir kaşını kaldırdı. "Herhangi bir nedenle mi?"

"Konuşabilmemiz için bizi biraz yalnız bırakmak için."

Ağzının kenarları bir parça yukarı kalktı. "Gecem güzel mi görünüyor Grace?"

Sözlerindeki hınzırca gürlleme karşısında gözlerimi devirdim. "O şekilde değil. Konuş dedim Logan."

Kanepeye otururken koltuğu işaret etti. "O zaman konuşalım."

"İşten dolayı çok yorgun olmadığına emin misin?" Oyalamayı umarak söyledim.

Logan neyin peşinde olduğumu çok iyi biliyordu ve yüzündeki neşeyle başını salladı. "Enerjim mükemmel."

Bu ima karşısında gözlerimi kıstım. "Senin bu yönünü görebildiğim için çok mutluyum."

"Daha hiçbir şey görmedin bebeğim." "İğrençsin."

Öne doğru eğildi, bakışlarıyla beni neredeyse çıtırçıplak soydu. "Henüz hiçbir şey görmedin bebeğim," dedi. yavaşça tekrarladı.

Titredim ve bacaklarımı birbirine kenetledim. "Ciddi olabilir miyiz?"

"Ciddiyim." "Logan."

"Grace."

Ofladım ve ayağa kalktım. "Burada sana bir şey anlatmaya çalışıyorum."

"O zaman söyle bana."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak ona doğru baktım. "Şimdi o kadar emin değilim."

Bana baktı, artık ifadesindeki tüm flört ve alaycılık kaybolmuştu. "Anlat bana."

Derin bir nefes aldım ve titreyerek bıraktım. Gözlerimi ona kilitleyerek, söylemem gerekenleri bir şey söylemeden söyleyebilmeyi umdum.

Aramızda herhangi bir yanlış anlaşılma olmasın diye. "Bugün Maia'yla konuştum." "O iyi mi?"

Anlık endişesine gülümsedim. "O iyi. Çok ikna edicidir." Umut gözlerini parlattı. "Harçlığını artırmam gerekiyor mu?"

Hafifçe güldüm ve ayaklarıma baktım. "Belki." "Grace?" Yüzüne tekrar baktığımda, orada bulduğum mutlak özlem karşısında ürperdim. Dikkatli olmazsam bu tür bir ilgiyi bağımlılık yapıcı bulabileceğimi biliyordum. "Sana hâlâ güvenmiyorum. tamamen."

Beni korkutup kaçırmak istemiyormuş gibi dikkatle, çekingen bir şekilde başını salladı.

"Ama Maia sana güvenmeyi hak etmen için bir şans vermezsem sana tam olarak güvenmeyi asla öğrenemeyeceğimi söyledi."

"Çok akıllı bir çocuk."

Gülümsedim. "Evet. Öyle. Ve onun bu olayda zarar görmesini istemiyorum, bu yüzden bunu gerçekten düşünmeni istiyorum Logan. Koy Hayatındaki bu büyük değişim sırasında yanında olan kişi olduğum gerçeğini ve Maia ile olan yakınlığımı bir kenara bırak. Beni gerçekten düşünmeni istiyorum, sadece beni ve gerçekten istediğin kadın olup olmadığımı." Bu sözleri söylerken kendimi çıplak hissettim, çok çıplak ve savunmasız. "Bunu yapacak mısınız?"

"Ben durumu karıştırmadım," dedi. "Neden karıştırdığımı düşündünüz ki?"

"Bana bak." Hayal kırıklığı içinde homurdandım.

"Oradaydım Logan.

Dairenize gelip giden bütün kadınları gördüm. Onlar her yönden benim zıttımdı."

Ayağa fırladı ve ani hareket karşısında sendeleyerek geri çekildim. "Evet, neden biliyor musun? Ciddi bir ilişki istemedim Grace, bu yüzden ciddi bir ilişki yaşayamayacağımı bildiğim kadınlarla yattım. Karmaşıklık istemedim." Bana doğru bir adım attı ve ben kendimi hareketsiz kalmaya zorladım. "Gerçeği mi istiyorsun? Son zamanlarda birkaç kadınla

Son on sekiz ayda, o potansiyel kıvılcımını ateşlediğim kişi. Uzaklaştım. Numaralarını almadım ve kesinlikle onlarla yatmadım. Çünkü ciddi olmak istemiyordum. Gerçeklik istemedim. Sadece unutulmak istedim."

Gözlerindeki acıyı görünce ona doğru ilerledim. "Logan..."

"Ama sen" - başını salladı - "istesem bile senden uzaklaşmam. Ve istemiyorum da. Sen gerçekliğin ve tatlı unutuşun sinir bozucu bir şekilde tartışmacı, her zaman haklı, klas, muhteşem bir pakette toplanmış halisin."

Onun güzel sözleri karşısında nefesimi tuttum.

"Bu soruna, şüphelerine cevap oldu mu?"

Yavaşça başımı salladım.

"Yani bunu yapıyor muyuz?" Bana doğru sinsice yaklaşmaya başladı. Biraz panikledim ve geri çekildim.

"Deneyeceğim ama yavaştan alıyoruz ve yapmamız gereken - ahh!" Ben bağırdım

Birden kendimi Logan'ın omzunun üzerinde buldum. "Ne yapıyorsun sen?" Saçlarım onun lezzetli poposuna çarparken sırtına doğru bağırdım.

"Bu gerçektir. Unutulma zamanı, bebeğim."

"Seks yok! Konuşmamız lazım!"

Eliyle popomu okşadı. "Senin içinde olmak istiyorum."

Birden kendimi havada düşerken buldum. Yumuşak bir gümbürtüyle Logan'ın yatağına düştüm ve nefes nefese, darmadağın ve çok tahrik olmuş bir halde ona baktım.

"Ve beni içinde istiyorsun." Kemerini yavaşça çözdü, gözlerindeki alev beni yatağında sıcak, telaşlı bir su birikintisine dönüştürdü.

"Çok ukalasın," diye fısıldadım. "Üstünü çıkar," dedi ukalaca.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve ona ters ters baktım. "Hayır."

Sırıttı. "Üstünü çıkar, bebeğim." "Ben emir almam."

"Yatakta olacaksın."

Gözlerim büyüdü, kalbim göğsümde sertçe çarpmaya başladı. "Bu tür şeylerden hoşlanıyor musun? Kırbaç ve baskınlık gibi şeylerden?"

"Kırbaç mı? Hayır. Seni yatağa bağlamak ve ben vücuduna istediğimi yaparken bana bağlı kalacak kadar güvendiğini bilmek mi? Evet. Baston? Hayır. Sana şaplak atmak? Evet. St. Andrew's

Haç mı? Hayır, benim zevkime göre biraz fazla dramatik. Cinsel fantezileri oynamak mı? Evet. Seni bilinen her cinsel pozisyonda becermek, evet, evet ve evet."

Ona bakakaldım. "Yaşadığınız bu cinsel açık sözlülüğe beni alıştırmak isteyebilirsiniz. Buna alışık değilim."

"Hoşuna gitti, yoksa yıllar önce dairemnden çıkıp gitmiş olurdun." Gömleğinin düğmelerini çözdü ve bir kenara fırlatarak yontulmuş göğsünü ve güçlü kollarını ortaya çıkardı. "Şimdi ben yırtmadan önce üstünü çıkar."

Tehdidinin gerçek olup olmadığını sorgulamaya bile cesaret edemedim. Görünüşe göre Logan MacLeod yatak odasında Bay Alfa'ydı. Romantik kitapların fantezisinde iyi bir alfadan hoşlansam da, gerçek hayatta ondan nefret edeceğimi düşünmüştüm hep. Ama ben bir denge olduğunu fark ettim. Logan yatak odasının dışında o kadar da alfa değildi, ama içinde... Yatak odasındaki bir alfanın düşündüğüm kadar korkutucu olmadığı ortaya çıktı. Aslında, bunu oldukça ateşli buldum.

Kazağımın eteğinden tutup başımın üzerine çektim ve yatağa tekrar uzanırken arkama attım. Logan cevap olarak dizlerini kalçalarımın iki yanına koyup üzerime çıktı, böylece ellerini belimden geçirip sütyenimin üzerinden göğüslerimi avuçlayabildi.

Sırtımı kamburlaştırdım ve ellerini onun ellerine doğru ittim. Logan

Sütyenimin klipslerini ustalıkla açarken beni derin ve sert bir şekilde öptü. Öpüşürken ellerim göğsünün her santiminde gezindi, beni nazikçe yatağa geri ittiğinde ve sütyenimin askılarını kollarımdan aşağı indirdiğinde isteksizce bıraktım. Bakışları yüzümden çıplak göğüslerime kaydı ve göğüslerimdeki sıcaklık göğüslerimin şişmesine, meme uçlarımda sıkışmasına neden oldu.

Benden önce gelen kadınlar gibi iri göğüslü değildim ama onun ateşli bakışları altında artık bu konuda güvensizlik hissetmiyordum.

Bunu yüzünün her yerinde görebiliyordum: Logan beni olduğum gibi seviyordu.

Karnımın alt kısmında bir kıpırtı hissettim ve elini bacaklarımın arasına sokarsa beni ıslak ve onun için hazır bulacağını biliyordum.

Bana dokundu, göğüslerimi tekrar avuçladı, nazikçe sıktı, başparmakları meme uçlarımın üzerinde gezinirken uyarılmamı sarsmak yerine kasıtlı olarak karıştırdı. Benimle alay etmeye niyetliydi ve ben de ona izin vermeye niyetliydim. Nefes alış veriş ağırlaştı ve kot pantolonunun içinden sert baskısını hissedebiliyordum. Benden önce kırılabilceğini fark ettiğimde içimde bir eğlence parladı.

Logan bu bakışı gördü ve bakışları şefkat ve kararlılıkla karardı. Dudaklarının önce sağ göğsüme, sonra da sol göğsüme nazikçe değmesiyle iç çektim. Fısıltılı dokunuşlarla bana eziyet etti, beni yalvarmaya zorlamaya çalıştı ama tırnaklarım omuzlarındaki kaslara daha fazla batmasına rağmen, ihtiyaç iniltilerim onun iradesini kırana kadar güçlü durdum. Sonunda ağzını meme ucumun etrafına kapattı, Sertçe emmeden önce dilini üzerinde gezdirdi.

Karnımda daha büyük bir dalgalanma oldu ve usulca haykırarak başımı yatağa yasladım.

Logan her iki meme ucuma da şişene kadar, ben onun için çaresiz kalana kadar ilgi gösterdi. Artık haykırıyordum, Ona yalvarıyordu, o da geri çekildi ve yataktan Pagan seks tanrısı gibi tepemde dikiliyordu. Gözlerindeki karanlık açlık benim felaketim oldu.

"Benim için ıslandın mı?"

Şok edici bir şekilde cinsellikten arındırılmış bu soru karşısında dudaklarım aralandı ve yanaklarımın kızardığını hissettim.

Logan'ın gözleri kısıldı. "Benim için ıslandığını söyle Grace."

Bu talep beni daha da azdırdı. "Senin için ıslandım," diye fısıldadım.

Logan pantolonumun fermuarını açmak için eğildiğinde çenesindeki kaslar kararlılıkla sıkıştı. Parmaklarını pantolonumun ve iç çamaşırımın bel bandına soktu ve çekti. Alt bedenimi kaldırdım ve o da hızlıca çıkardı. Beni onlardan kurtardıktan sonra, baldırlarımı ve dış uyluklarımı nazikçe okşayarak bacaklarımı indirdi ve ellerini iç uyluklarımda gezdirirken onları açtı. Bir dizini yatağa koydu ve iki kalın parmağını yavaşça kanalıma sokabilmek için vücudumda yukarı doğru hareket etti. Dizlerimin bağı çözüldü ve bu his karşısında nefesim kesildi. Parmaklarını neredeyse sonuna kadar dışarı çekti ve parmaklarını tekrar içime sokarken kalçalarımı eğerek parmaklarını karşıladım.

"Logan," diye inledim, dokunuşuna karşı dalgalanıyordum. "Tanrım, sana ihtiyacım var."

Parmakları kayboldu ve onu izlemek için gözlerimi açtım. Yataktan kalktı, çenesi azalan kontrolüyle gergindi ve kot pantolonunun cebinden bir prezervatif çıkardı, sonra onu ve boxer'ını çıkardı. Her santimim yanarken, iç kalçalarım titrerken, nefesim kesilirken, prezervatifi kocaman, zorlanan sikine yuvarlarken onu izledim.

Logan vücudumun üzerine doğru alçalırken bacaklarım kendiliğinden açıldı, sert gövdesi göğüslerime sürtünürken merkezimi dürttü. Beni nazikçe öptü, parmak uçlarını dış uyluğumda gezdirerek daha fazla ürpermeme ve sıcak bir sabırsızlığa neden oldu.

Başparmağının klitorisime dokunmasıyla kalçalarım sarsıldı ve boğazının arkasından sahiplenici bir şekilde hırladı. Ve sonra beni öpmeye başladı, klitorisimle oynarken bir dizi ıslak ve uyuşturucu öpücük. Ben de ona dokundum, omuzlarını, sırtını, karın kaslarını okşadım, meme uçlarını titremesine ve klitorisime daha fazla bastırmasına neden olacak şekilde tıngırdattım.

İki parmağını tekrar içime soktuğunda öpüşmeyi kestim ve sırtım onun okşamasına doğru yükselirken inledim.

"Çok seksisin amına koyayım." Parmaklarını sokup çıkarırken çeneme öpücükler kondurdu. "Sana yapacağım şeyler, bebeğim. Seni benim yapacağım, her tek bir parçan." Gözlerimiz kilitlendi, onunki cinsel vaatlerle doluydu. "Engel yok, Grace. Benimle olmaz. Seni yarın yokmuş gibi becereceğim ve sen de buna izin vereceksin. Ben."

Karnım sıkıştı ve iç kaslarım kenetlendi. parmaklarının etrafında. Logan'ın gözleri karardı ve parmaklarını içimde daha derine bastırdı. Sesi alçaldı ve eğilerek ağzını yumuşak bir şekilde benimkinin üzerinde gezdirdi. "Ama şimdi seninle sevişeceğim."

Sesindeki yemini duyunca gözlerim yaşardı. Harika seksten çok daha fazlası için bir yemin. Kollarımı sardım Ellerimi onun pürüzsüz, sıcak teninde gezdiriyordum. "İçime gel, Logan." Daveti fısıldadım ve içinde vermek istediğimden çok daha fazlası vardı. Logan bunu duydu ve gözlerinde zafer parıldadı.

Parmakları içimden kaydı ve elleri bileklerimi çevreledi. Kollarımı başımın üzerine kaldırdı ve beni sıkıca kavradı. Gözlerimin içine bakarak hareket etti. Onu merkezime karşı sıcak ve sert hissettim ve sonra aniden kayganlığım tarafından hafifletilen içeri iterken baskı vardı. İçimde derinlere daldı, elleri bileklerimden yukarı doğru hareket etti, böylece parmakları benimkilere dolanabildi. Bu şekilde, içimde hafifçe sallanırken beni tuttu, beni doruğa doğru alay etti ve sonra beni geri çekti.

"Daha hızlı," diye yalvardım.

Logan'ın dudaklarında bir gülümseme belirdi.

"Sevişiyoruz Grace."

"Sevişebiliriz" - nefes nefese - "biraz daha hızlı."

Demek istediğimi vurgulamak için kalçalarımı kaldırdım ve Logan

bana geri çarptı. İçimde oluşan ve lezzetli bir şekilde artan basınç karşısında haykırdım. Dişlerini gıcırdattı, itiş gücü arttıkça kasları geriliyordu ama dayanılmaz derecede yavaş bir tempoyu sürdürüyordu. Bileklerimi bırakıp, içimi avuçladı.

Daha derine girebilmek için beni daha yukarı kaldırdı. Ellerim karşılık olarak kalçalarını sıkıca kavradı.

Gözlerimiz tüm zaman boyunca birbirine bağlı kaldı, aramızdaki yakınlığın gücü yoğunluğuyla eziciydi.

İçimdeki his bir sarmal halinde yukarı doğru yükseliyordu, Tüm bedenim bir uçurumun kenarında gerilene kadar daha sıkı ve daha sıkı sarılıyordu. Parmakları kıcıma saplandı, umutsuzca ulaşmaya çalıştığımız şeye yaklaştıkça kalçaları benimkilere karşı daha sert ve daha hızlı sarsılıyordu.

Bir kez daha ittim. "Logan," diye yalvardım. Bir tane daha.

"Ohhh -" İçimdeki gerilim patladı, daha önce hiç yaşamadığım bir orgazm içimden akıp geçti.

Alt bedenim Logan'inkine karşı titredi ve onun sertleşmesini, boynunun kemerli olmasını, dişlerinin gıcırdamasını ve kendi doruk noktası içinden geçerken gözlerinin şiddetli bir zevkle parlamasını izledim. Bana karşı sarsıldı, boşalırken beni tutuşu neredeyse acı vericiydi.

Logan nefesini tutmaya çalışırken göğsü kabardı. Ben orada yatarken o olağanüstü gözleri yüzümde geziniyordu, kaslarım sıcak ve gevşekti. hayatımın en muhteşem orgazmını yaşadım.

"Bana hâlâ güvenmiyor musun?" dedi pantolonunun arasından.

Sinsiliğine gülümsedim. "Orgazm sonrası kafam iyiye bana ciddi sorular sorma Logan MacLeod."

Sırıttı ve üzerime yerleşerek elleriyle yüzümü kavradı. Dudakları usulca dudaklarıma değdi, ağzım Nazik dokunuşla karıncalanıyor. "Bana güvenmeni sağlamak için kaç orgazm gerektiğini düşünüyorsun?"

Kıkırdadım. "Hmm... Güven konusunda orgazmın doğru bir yol olup olmadığını bilmiyorum. Bağımlılık... evet."

"Bağımlılık mı?" Bir kaşını kaldırdı, kendinden fazlasıyla memnun görünüyordu. "Önce bağımlılık, sonra güven mi?"

Bunun tamamen anlamsız olduğunu savunmak için ağzımı açtım ve sonra kaşlarımı çattım. "Neden bunu tartışıyorum ki?" I

Kollarımı iki yana açtım ve bacaklarımın daha da açılmasına izin verdim. "İşe yarayacağını düşünüyorsan beni orgazm et."

Kahkahasıyla tüm vücudu benimkine çarptı.

Ç A P T E R 21

T iki orgazmdan sonra Logan'ın kanepesine uzandım, yeni duş almıştım (son orgazmın yeri) ve yemek yiyordum

Çin yemeği sipariş etmişti.

Kanepenin diğer ucuna yayılmıştı, bacaklarımız ortada birbirine dolanıyordu.

Logan kızarmış pilavdan kocaman bir lokma yerken, kendini beğenmiş bir tavırla, fazlasıyla memnun görünüyordu.

"Yemek iyi mi?" Dudaklarımda alaycı bir gülümsemeyle söyledim.

Bakışlarında eğlence parladı. "Biri beni çok çalıştırdı. Açlıktan ölüyorum."

"Talep eden kişi olduğumu hatırlamıyorum."

Bir kaşını kaldırdı. "'Daha hızlı, Logan, daha hızlı.'"

Kızardım ve ona tekme attım, bu da onun pişmanlık duymadan gülmesine neden oldu.

"Sen bir domuzsun." Ofladım, yanaklarım hâlâ yanıyordu. "Şikayet etmiyorum bebeğim," dedi, hâlâ kıkırdıyordu.

Ona baktım, göğsümde yayılan sıcaklığı inkâr edemiyordum. Onu hiç böyle görmemiştim, bu kadar rahat ve mutlu. Bana mı öyle geliyordu? Onun ruh halini benimkini etkilediği kadar etkileme gücüne sahip olduğuma gerçekten inanmak istiyordum.

Gülümsemesi kayboldu. "Neyi bu kadar çok düşünüyorsun?"

Gerçek düşüncelerimi bir yalanla örtbas ettim. "Nasıl bu kadar kolay pes ettiğimi."

Bakışlarında yine kahkahalar dans ediyordu. "Oldukça hızlıydı.

Kalbin gerçekten savaşta değildi."

Gözlerimi devirdim. "Dramadan kaçındığımı biliyorsun ve
seninle savaşmak sadece canımı sıkkan bir dramdı. Bu

Teslim olup denemek seninle savaşmaktan daha kolaydı."

"Beni çok çekici gösteriyorsun."

Sırtıma sırası bendeydi. "İyisin."

"Sadece iyi misin?" Tabağını indirerek bana şehvetli odağının tüm patlamasını verdi. "Sana üç orgazmı hatırlatmama gerek var mı?"

"Orgazmlarımı mı sayıyorsun? Gerçekten mi Logan?"

Homurdandım. "İstediğın kadar numara yap. İkimiz de biliyoruz ki zihin."

Kıkırdadım. "Oldukça büyük bir egon var tatlım. Onu çok sık okşamak benim için iyi olmaz."

Bana temkinli bir bakış fırlattı. "Umarım sadece egomdan bahsediyoruzdur, diğer yanlarımdan değil."

Kaşlarımı çatarak ona takıldım. "Okşamaya değer başka bir yer olduğunu bilmiyordum."

"Kısa bir süre önce içinde olan kocaman bir parça."

Yanaklarımın tekrar alevlenmesine neden oldu ama Onun açık sözlülüğüne alışmıştım. "Ah, o kısım," diye mırıldandım, sesim anının etkisiyle biraz boğuk çıkmıştı.

"Hmm, o kısmı okşamaktan oldukça hoşlanıyorum."

Logan'ın gözleri flörtümden duyduğu memnuniyetle ısındı ve ben de kendi memnuniyet gülümsememi engelleyemedim.

Oh, bu iyi değildi - onu mutlu ettiğimde hissettiğim o ezici memnuniyet duygusu.

Anlık bir panik hissettim.

Sanki bunu hissetmiş gibi Logan bir elini bana doladı. bileğini sıktı. "Bu harika olacak Grace. Harikadan da öte olacak."

Yavaşça başımı salladım, dokunuşunun üzerime hızla çöken gerginliği yatıştırmasına izin verdim.

Başparmağı tenimde gezinirken bir an sessiz kaldık. Sonunda korkumdan kurtulduğumu hissettiğinde, yemeğe devam etmek için bıraktı.

"Yani Maia Shannon'larda mı?" dedi.

İki küçük çöpçatanı düşündüm. "Evet. Hayatındaki tüm kadınları çöpçatanlık yapmaya davet ederek harika bir iş çıkardın."

Homurdandı. "İnan bana, fazla sürmedi. Görünüşe göre, Shannon onlara istediğinin bu olduğunu söylediğinden beri gözleri benim yerime sendeymiş." Bana kuru bir bakış attı.

Güldüm. "Eminim ona tam da istediği şeyi veriyor olman canını sıkıyordur."

Logan başını salladı. "Dürüst olmak gerekirse, pek sayılmaz. Shannon seni bu kadar çok sevdiği için daha mutlu olamazdım. O artık benim tek gerçek ailem. İkinizin iyi geçinmesini istiyorum."

Ailesinden bahsedince kanımda bir yanma hissettim. "Annenle baban hâlâ seninle evlenme fikrine Maia?"

"Daha da kötüsü var." Gözleri üzerinde fotoğrafların bulunduğu duvara kaydı. "Annemle babam eski güzel zaman alıyor. Shannon'ın bir şey yapmadığı gerçeğini anlamaları çok uzun sürdü.

Cole ile nişanlanarak hata yaptı. Cole ile nişanlanmaları Onun suçu olmadığı halde hapse girdiğim için onu affetmeye bile yanaşmadılar. Şimdiye kadar hayatımın bir parçası olmamasının benim ya da Maia'nın suçu olmadığını anlamaları da bunca zamanlarını aldı." Öfke yüz ifadesini sıkılaştırdı. "Onunla tanışmak istiyorlar."

"Ne istiyorsunuz?"

"Onlara siktirip gitmelerini söylemek istiyorum." Tabağı sehpaye çarptı, iştahı açıkça konudan mahvolmuştu.

"Hiçbir zaman en iyi ebeveynler olmadılar ve Shannon'a davranışlarıyla beni milyonlarca kez kızdırdılar... ve bunu yine yaptılar. Benim çocuğuma. Lanet olası bir savaştan geçmiş bir çocuğa... duygularıyla oynayamayacağınız bir çocuğa çünkü onun duyguları zaten kendi annesi tarafından cehenneme çevrilmiş durumda. Bunu biliyorlardı. Onlara bunu söyledim ama yine de büyükanne ve büyükbaba olarak ondan uzak durdular. Şimdi hazır oldukları için onun hayatına ellerini kollarını sallayarak girebileceklerini mi düşünüyorlar?"

Ayağa kalktım, ona yaklaşabilmek için kendi tabağımı yere bıraktım. Elimi kalçasına koydum ve bakışlarını üzerime çektim. Gözlerimiz kilitlendi ve her zamanki gibi tüm vücudum aramızdaki bağa tepki olarak hoş bir şekilde zonkladı. "I

Onlara kızgın olmanı anlıyorum ve dürüst olmak gerekirse ben de kızgınım. Onları Maia'nın hayatında istemiyorum. Ama bu benim kararım değil, sizin de olabilir... Ancak elinizde çok akıllı bir kız var ve şimdiden çok şey kaybetti. Belki de ona seçim şansı vermelisiniz. Ona karşı dürüst olun, tutumları hakkında ve ona zarar verebilecekleri ihtimalini göz önünde bulundurun... ve sonra kendi kararını vermesine izin verin."

Eğilip ağzını benimkinin üzerine sürmeden önce bir an bana baktı. Dudaklarım tatlı öpücüğün altında ayrılırken karıncalandı. Geri çekildiğinde yüzümü kavradı ve başparmağını alt dudağıma sürttü. "Hayatımı sensiz hayal edemiyorum."

İtiraf karşısında nefesim kesildi ve o mutluluğun beni yeniden sardığını hissettim.

Aynı hızla panik de başladı.

Logan kafamı, kalbimi ve bedenimi onunla dolduruyordu.

Tekrar çekip giderse ne olur?

Birdenbire ona doğru sarsıldım, ellerim kendimi tutmak için göğsüne çarptı. Gözlerimi kocaman açmış, şimdi benimkinden birkaç santim uzakta olan yüzüne bakıyordum. "Ben

Hiçbir yere gitmiyorum," diye söz verdi, sesi hırçındı. "Bana güvenmeni sağlamak için ne gerekiyorsa yapacağım, böylece asla

"Gözlerinde o korkuyu bir daha görmek istemiyorum."

Tatlı sözü karşısında gözlerimi kapattım ve alnımı çenesine yasladım. "Ben de deneyeceğim. Sadece biraz zaman alacak."

"Dünya kadar zamanım var Grace. Dünyadaki tüm zaman senin için."

Güneş tenimde harika bir his uyandırıyor. Dalgalar kıyıya vuruyordu. Hiçbir endişem, sorumluluğum yoktu, sadece hiç bitmeyen beyaz kumlar vardı.

Hayat mükemmel, görkemli bir şekilde klişe bir cennet gibiydi.

"Grace."

Kulağıma gelen erkeksi sese karşı gözlerimi daha sıkı kapattım.

"Grace." Ses daha ısrarcı hale geldi. "Grace, uyan."

Birdenbire şezlongum yan çevrildi ve bir sarsıntıyla uyandım. Zorlukla nefes alarak yatak odamın karanlığına karşı gözlerimi kıptım ve gözlerim ışığa alıştığında kalbim göğsüme daha sert çarpmaya başladı. Logan yatağımda oturuyordu.

"Ne?" Endişeyle fısıldadım, başucumdaki ışığı açmak için eğildim. Logan yatağımın üzerinde oturuyordu. solmuş eski bir kot pantolondan başka bir şey yoktu. Bakışlarımı zorla yüzüne çevirdim. "Neyin var? Bir şey mi oldu?"

Menekşe rengi gözleri üzerimdeydi, sessiz varlığı güçlüydü.

Nefesim kesildi.

Bacaklarımın arasındaki karıncalanma patlamasına karşı karnımın alt kısmı sıkıştı.

"Logan?"

Bir elini yavaşça kalçalarımın iki yanına koydu ve yüzü benimkine o kadar yaklaşıp o kadar öne eğildi ki dudaklarımız neredeyse birbirine değiyordu. Yüzünde şiddetli bir açlık parladı.

Yüzüme baktı ve ben nefes nefese kaldım, vücudumdaki uyarılmayı hissettim.

O beni istedi.

Birdenbire beni ensemden kavradı ve beni ona doğru çekti. Ağzı benimkini yakaladı. Anında onun içinde eridim ve kollarımı ona doladım, parmaklarım sıcak teninin altındaki kaslara bastırdı.

Öpüşü sert, talepkâr, neredeyse cezalandırıcıydı ve ben bundan zevk alıyordum. Logan inledi, yankılar benim

Meme uçlarım tepki olarak gerildi ve ürperdim. Tepkim onun içinde bir şeyleri ateşledi ve yorganı üzerimden çekmeden önce beni kabaca sırtüstü itti. Pijama şortumu çekiştirirken ona tahrik olmuş bir şaşkınlıkla baktım. Onları da iç çamaşırımla birlikte ustalıkla bacaklarımdan aşağı kaydırıldı ve sonra üzerime çıktı, gözlerimin içine bakarken kalçalarımı birbirinden ayırdı. Logan'ın elleri bileklerimi sardı ve kot pantolonla kaplı ereksiyonunu bacaklarımla arasına bastırırken kollarımı başımın üzerinde sabitledi. "Grace," diye fısıldadı kısık sesle, ihtiyaç dolu bir kelimeydi.

"Logan," diye yalvardım.

Sağ eli fermuarını indirmek için bileğimden ayrıldı. Kot pantolonunu ereksiyonunu serbest bırakacak kadar aşağı indirdi ve sonra beni yatağa sabitlemek için elini bileğime geri koydu.

Birdenbire onun altında değildim. Oda'nın diğer ucunda, vücudunu bir kadının içine sokmasını izliyordum. O ben miydim? Beden dışı bir deneyim mi yaşıyordum?

Logan beni doruğa doğru becerirken yatak başlığı duvara çarptı.

"Logan, Tanrım!" diye bağırdı tanıdığım bir kadın ve ben gerildim.

Yanımdaki ben değildim.

Kendimi hasta hissettim.

Dehşete düştüm.

Hayır! Hayır!

"Hayır!" Başımı yastığımdan kaldırarak haykırdım.

Gözlerim karanlığa alıştı.

Bir kabustu. Sadece
bir kabus.

"Grace." Şilte altımda kaydı ve ışık aniden odaya doldu. Bir saniye sonra Logan başımda dikilmiş, endişeli bakışlarını yüzümde gezdiriyordu.

Hemen gözyaşlarına boğuldum.

"Tanrım," diye mırıldandı beni kollarıyla sarabilmek için oturur pozisyona çekerken. "Ne oldu?

Bu mu?" diye sordu, başımı çenesinin altına sıkıştırarak.

Gözyaşlarımı kontrol etmeye çalışarak başımı salladım. Ona söylemek istemiyordum. Tüm kâbus güvensizliğimi haykırıyordu ve ben hâlâ aramızdaki ilişkiden yeterince emin değildim.

onu kapıya doğru koşturmayacağını bilmek.

"Hey," dedi, sesi alçak ve yatıştırıcıydı ama aynı zamanda sertti. "Seninle kâbusum hakkında konuştum. Sana güvendim. Güven bana Grace. Lütfen. Seni ağlarken görmeye dayanamıyorum." Kolları

"Seni kaybetmek istemiyorum" diye kısık sesle fısıldadı.

Konuşabilmek için yüzümü göğsüne bastırdığı yerden çevirdim. "Bu seni korkutacak."

"Benden kaçmadın ve söylemek zorunda olduğum şey kolay değildi."

O böyle ifade ettiğinde, aslında rüyalarımızda bizi rahatsız eden şeyler arasında bir kıyaslama yoktu. Benimki tatsız, incitici bir aile dramıydı. Onunki ise ölüm ve suçluluk duygusuydu.

Birden kendimi çok küçük ve aptal hissettim. "Şimdi benim gerçekten bir aptal olduğumu düşüneceksin."

"Sadece söyle bana."

Kocaman bir nefes çektim, midemde kelebekler uçuşuyordu. "Aramızda hiçbir şey olmadan önce seninle ilgili bu rüyayı görmüştüm. Arkadaş bile olmadan önce."

"Tamam."

Yanaklarım kızardı. "Bir seks rüyasıydı."

"Gerçekten mi?" Sesi kendinden son derece memnun geliyordu. "Eğer bilmen gerekiyorsa, bu durum beni çok rahatsız etti."

zaman." Kibirli bir şekilde burnumu çektim.

Homurdandı. "Eminim öyledir. Sonrasında gözlerimin içine bakabilmene şaşırdım."

"Kolay olmadı."

Gülmekten titrediğini hissettim. "Tamam... bu gecenin rüyası?"

Tekrar gerildim ve o da bunu hissetti, kolları etrafımda sıkılaştı. "Başlangıçta aynı rüyaydı... ama aynı

yapmak üzeresin..."

"Yapmak üzere
misin?"

"İçime gel," diye mırıldandım, hâlâ bu sözleri mütevazı bir utanç duymadan söyleyecek kadar cinsel açıdan açık sözlü değildim. "Birden odanın diğer ucuna geçtim ve olanları izliyordum. Önce bir tür beden dışı deneyim yaşadığımı sandım ama sonra kadın bağırdı ve... kim olduğunu gördüm."

Logan şimdi gergindi. "Kimdi o?"

Başımı salladım, hatırladıkça midemin bulandığını hissettim. "Annem."

Logan hemen, "Tanrım!" diye bağırdı.

Gözlerinin içine bakabilmek için ondan uzaklaştım. "Bana böyle ihanet etmeyeceğini biliyorum. Ağlamamın nedeni bu değil."

Yüzümü ellerinin arasına aldı, gözleri endişeyle kararmıştı. "Neden ağlıyorsun?"

"Çünkü sonunda gerçekten mutlu olabileceğim bir şans olduğunu hissediyorum... ve onları uzun zaman önce bıraktığımı sanıyordum, ama şu son birkaç ay..."

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı döküldü. "O kanser, Logan. Beni istemedi. Babam da istemedi. Ve bu onun alışkanlığıydı, biliyorsun... Ne zaman beni incitse, isyankâr bir şey yapardım. Ben de

Liseyi bırakmaya karar verdiğimde aniden bir iş gezisinden eve uçar ve sınıf birincisi olarak mezun olmamdan ne kadar gurur duyacağını söylerdi. Ve işe yaradı. Beni manipüle etti. Beni gerçekten önemseydiğine inandırdı. Sonra beni tekrar incitti ve ben de birincilikle mezun olamayacağıma karar verdim.

Üniversite. Devlet üniversitesi bana uyar. Babam eve gelir, bana hediyeler verir, tatlı tatlı konuşurdu ve ben birden Oxford'a giderdim. Sonra beni tekrar incitti ve ben Fikrimi değiştirdim ve Edinburgh Üniversitesi'ni kabul ettim. Babam hala iyi bir okul olduğu için çok fazla sorun etmedi ama fikrimi değiştirmeye çalışmak için geri geldi.

"O benim erkek arkadaşımla yattığında, babam O zaman da beni manipüle etti. Ama çok incinmiş ve

igrenmistim.

bu sefer onlar tarafından. İŖe yaramadı. Ben ayrıldım. O da pes etti." Logan'a baktım, ona yalvarıyordum. "Bunu nasıl yapabildi?

Bu mu? Vazgeçti. Benim için hiç gelmedi. Beni hiç arayıp sormadı. Ŗimdi de annem kanser ve onlar... beni orada istemiyorlar."

"Orada olmak istiyor musun?"

"Orada olmamı istemelerini istiyorum," diye itiraf ettim, Hâlâ üzerimde o etkiye sahip oldukları için utanıyordum. "Bunu aştığımı sanıyordum Logan. Onlara ve kendime çok kızgınım. Artık çocuk değilim. Böyle hissetmemeliyim."

"Hangi yaşıta olduğunuzun bir önemi yok. Ebeveynler üzerimizde herkesten daha fazla güce sahiptir." Beni daha yakına çekti. "Seni hak etmiyorlar Grace." Dudaklarıma yumuşak, rahatlatıcı bir öpücük kondurdu. "Belki de biriyle konuşmalısın.

Yine mi?"

Bu güzel, şefkatli adama baktım ve ona küçük, sulu bir gülümseme verdim. "Seninle konuşuyorum." Kısa bir süre önce bana söylediği sözleri yansıttım.

"Ve her zaman yapabilirsin." Sözler ağır ve derin bir vaat içeriyordu.

Ç A P T E R 22

Six çift güzel göz bana baktı, birlikte Merak, alay, keyif ve beklenti. Chloe, Shannon, Joss, Jo, Hannah, Ellie ve Olivia oturma odamda yarım daire şeklinde oturuyorlardı.

Logan'a bir şans verme kararımdan iki gün sonraydı ve hepsini bir sebepten dolayı aramıştım. Muhtemelen bekledikleri sebep bu değildi.

Pek dedikoducu değildim.

"Geldiğiniz için hepinize teşekkür ederim, çocuklar. Sizi buraya çağırdım -" "Seni Logan'a teslim olmaya zorladığımız için bize teşekkür etmek için mi? Sen Hoş geldiniz." Shannon sıırttı.

Sakince gülümsedim. "Oh, hayır. Buna rağmen buradasın." Joss homurdandı. "Anladım."

"Bu aslında Maia'nın on altıncı doğum günüyle ilgili. Logan bunu benim organize etmemin daha iyi olacağını düşünüyor -"

"Ve tabii ki evet dedin çünkü onu çok seviyorsun," diye araya girdi Chloe.

Kızlar onun toyluğuna güldüler.

Gözlerimi devirdim. "Her neyse, merak ediyordum da siz hanımlar on altı yaş doğum günü partisi düzenlememe yardım etmek ister misiniz? parti."

"Elbette!" Shannon coşkuyla başını salladı ve diğer kızlar da gülümseyerek kendi onaylarını eklediler.

"Tamam, sanırım hepimiz bir kızın sahip olabileceği en güzel on altıncı yaş gününü organize etmene yardım etmeye hazırız, ama önce lütfen bize sen ve Logan hakkında biraz bilgi ver." Olivia söyledi.

Shannon yüzünü buruşturdu. "Çok fazla ayrıntı yok. O hâlâ benim kardeşim ve yüzündeki memnuniyet ifadesini neyin yarattığını tahmin edebiliyorum. Detaylara ihtiyacım yok."

Etrafımdaki meraklı yüzlere bakarak uzun ve acı dolu bir iç geçirdim. "Peki. Bir ilişki vermeyi kabul ettim Logan'a güvenimi tekrar kazanabilmesi için bir şans vereceğim. Şimdiye kadar iki gün geçti ve hala üzerinde çalışıyoruz."

"Peki ya seks?" Chloe ısrar etti. "İlk seferki kadar iyi mi? Her seferinde iyi yapacakmış gibi görünüyor."

Shannon öğürür gibi bir ses çıkardı.

"Bu işte iyi değil." Başımı salladım ve yüzlerinin düşmesini izledim. "Bu konuda harika ve bu konuda bilmeniz gereken tek şey bu."

Shannon, "Açıkçası, bu bazılarımız için çok fazlaydı," diye mırıldandı.

Chloe bir kaşını kaldırdı, belli ki etkilenmemiştii. "Ve diğerleri için yeterli değil."

"Şimdiye kadarkilerin en iyisi, ha?" Joss gözlerinde bilmiş, neredeyse sempatik bir parıltıyla konuştu. "Boku yemişsin sen."

"Gerçekten," diye kabul etti Ellie.

Ben içimde yükselen paniği bastırmaya çalışırken kızlar gülüyordu.

"Kardeşime Grace'in onunla olan ilişkisinden vazgeçmesinin sebebinin biz olduğumuzu söylemek zorunda kalmadan önce konuyu değiştirelim." Shannon çay bardağını bana doğru yaklaştırdı. "Sakinleştirici bir yudum al ve Maia'ya bir doğum günü partisi planlamaya başlayalım."

Shannon'ın önerdiği gibi yaptım ve odaklandım. "Şimdi yaz tatili ve tarih öğretmeniyile yaşadığı dramadan sonra Maia'nın gerçek arkadaşlarının kim olduğunu bilmiyorum, bu yüzden okul arkadaşlarını partiye davet etmek zor olacak. Dürüst olmak gerekirse, ben Maia'nın Bu yıl sadece aile arasında bir kutlamayla daha mutlu olacağım. On altı yaşının büyük bir doğum günü olduğunu biliyorum, ancak zor bir yıl oldu ve bence düşük anahtar en iyisi olacaktır."

"Anlaştık," dedi Shannon. "On sekizinci yaş gününde kimi isterse onu davet edebilir."

"Aynen öyle." Önümdeki not defterini çevirdim. "Eğer hepiniz hazırsanız, Maia'nın çocuklarınızla birlikte gelmenizden hoşlanacağını düşündüm. Daha önce hiç büyük bir ailesi olmamıştı. ve bence buna bayılırdı."

Jo, gözleri şefkatle parlayarak, "Kesinlikle buna hazırız," dedi. "Orada olacağız."

"Hiper çocuklar ve hepsi," diye ekledi Olivia.

Hannah homurdandı. "Bunu senin istediğini unutma."

"Biliyorsun, Braden büyük ihtimalle ev sahipliği yapmamıza izin verirdi.

Ateş'in en alt seviyesi," dedi Ellie.

"Ya da D'Alessandro's var," diye önerdi Hannah.

"Marco'nun amcasının restoranı. Özel bir davet için bize arka odayı verir, hatta yemek bile yapar."

"Öyle mi?" Memnuniyetle söyledim. "Maia oranın yemeklerini çok sever. Mükemmel olur."

"Marco'ya bu gece onu aramasını söyleyeceğim. Ne zaman?"

Ona tarihi verdim, iki hafta sonra. "Peki ya Süslemeler mi? Maia kız gibi bir kız değil ama yine de çaba göstermek isterim."

"Metalikler," diye önerdi Joss. "Ben de kız olmayan bir kız olarak, dekorasyon için gümüş, altın ve bronzla yanlış yapamazsınız."

"Tamam." Başımı salladım ve bunu bir kenara not ettim.

"Ama on altıncı tatlı şey olduğundan emin ol," dedi Shannon. "Peki. Peki ya müzik?"

"Deejay?" Olivia önerdi.

Bunun üzerine düşündüm. "Sence ona alternatif rock çaldırabilir miyiz?"

"DJ'i unut." Chloe bu fikri elinin tersiyle itti. "Bir iDock ve birkaç hoparlör alırız ve bir iPhone'u tüm en sevdiğim şeyleri içine koydum."

O zaman müzik sıralandı.

"Bu kadar mı yani?" Hazırladığım listeye baktım.

"Ooh, neden bir projektör perdesi kurmuyoruz?" Ellie söyledi. "Tam arka duvarın karşısına. İlk başta sadece Maia'nın bizimle olan fotoğraflarının slaytları için kullanabiliriz. Önümüzdeki birkaç hafta boyunca onunla birlikteyken gizli çekimler yaparız ve daha sonra çocuklar için bir film yapıştırabiliriz. Arka duvar için gerçekten büyük bir tane kiralayabiliriz. Bir açıklama yaparız."

Hepimizin hoşuna gitti, ben de "Rent projector" yazdım.

Oturup konuştukça, fikirler ürettikçe, güldükçe ve başka konulara daldıkça, bu kadınların Maia'nın en iyi doğum gününü geçirmesini sağlamak için gerçekten yatırım yaptıklarını fark ettiğimde tamamen rahatladım.

Logan oturma odama girdiğinde bir tür eğlence gösterisi kiralamanın çok fazla olup olmayacağını tartışıyorduk.

"Merhaba hanımlar," dedi ve Shannon'ın yanından geçerken elini omzuna attı.

"Maia nerede?" Ben söyledim. Onunla birlikte olması, dikkatini dağıtması gerekiyordu.

Logan eğildi ve sandalyemin koluna yerleşmeden önce beni dudaklarımdan usulca öptü. "Onu dövme salonuna bıraktım. Görünüşe göre Cole tüm gününü dövme sanatını öğrenerek geçirebileceğini söylemiş."

"Ah, evet. Bunu unutmuşum," dedi Shannon.

Burnumu kırıştırdım. "Gününü bir dövme stüdyosunda mı geçirmeli?"

"Neden olmasın?" Hannah omuz silkti. "Onlar sadece uyuşturucu içiyor ve bebeklere dövme yapıyor."

Yüzümü buruşturdum. "Görüyorum ki alaycılık bu ailede var." Shannon kıkırdadı. "O iyi olacak Grace. "O iyi olacak Grace.

Cole. Bundan daha sorumlu kimse yok. Söz veriyorum."

Logan omzumu ovdu. "Sence başka türlü onu orada bırakır mıydım?"

"Hayır, elbette değil," diye onu temin ettim. "Sadece biraz yıprandım. Çok şey oluyor."

"Planlar nasıl gidiyor?"

Şimdiye kadar ne bulduğumuzu açıklamaya koyuldum.

Kızlar tüm fikirleriyle söze girince gözleri parladı. Bitirdiğimizde "Kulağa mükemmel geliyor," dedi. Deftere ve yazdığım konuk listesine baktı. Kaşlarını çatı. "Annemi, babamı ve kızları da Amanda."

"Ne?" Shannon hemen tersledi.

Logan ona uyarıcı bir bakış attı. "Ben de bu konuda mutlu değilim ama Maia onlarla tanışmak istiyor ve onlar da onunla tanışmak istiyor."

"Oh, şimdi de onunla tanışmak istiyorlar. Yani! Bu onlara bağlı değil." "Hayır. Bu Maia'ya bağlı. Seçme şansını ona ben verdim."

"Peki bu kimin parlak fikriydi?"

Yüzümü buruşturdum. "Ah... şey... o benim olurdu."

Shannon derin bir iç çekti. "Grace, iyi niyetli olduğunu biliyorum ama ailelerimizin nasıl olduğunu anlamıyorsun."

"Tahmin edebiliyorum. Maia'nın onlarla tanışması konusunda ben de endişeliyim ama o bu kararı kendi başına verebilecek yaşta."

"Ona açıkladım," dedi Logan. "Ona tam olarak neye benzediklerini anlattım, böylece neye bulaştığını biliyor. Hâlâ onlarla tanışmak istiyor ve biz de ona izin vereceğiz."

Kız kardeşi başını salladı ve bakışlarını indirdi. "Bu bir hata."

Tüm odayı garip, gerilim dolu bir sessizlik kapladı ve kızlar ne yapacaklarını merak ederek birbirlerine baktılar. Jo endişeyle Shannon'ı izledi ve elini uzatıp sıktı. "Sanırım bugünlük burada işimiz bitti. Hadi Shannon. Maia'nın doğum günü hediyelerine bakmaya gidelim."

Shannon başıyla onayladı ve ayağa kalkmaya başladı.

Diğerleri de öyle yaptı, ortam tamamen bozuldu.

Kız kardeşini izleyen Logan'a baktım.

Bakışlarımı hissedince bana baktı. "Hemen döneceğim," diye mırıldandı.

Logan kız kardeşini ve diğerlerini odadan çıkardı, her biri bana gülümsüyor ve el sallıyordu. Logan'ın dönmesini endişeyle bekledim, Shannon için endişelendim ve

Maia'nın ailesiyle tanışması hakkında. Kız kardeşinin olumsuz tepkisi endişelenmesini gerektirmeyecek kadar güçlüydü.

Birkaç dakika geçti ve ben beklerken çay bardaklarını ve bisküvi tabaklarını temizlemeye karar verdim. Mutfakta fincanları bulaşık makinesine, porselenleri de elde yıkamak için lavaboya yerleştiriyordum ki ayak seslerini duydum.

Vücudunu sırtıma bastırduğında, onun içinde eridim.

Logan kollarını bana doladı ve çenesini omzuma yasladı.

"O iyi mi?"

"Öyle olacak." Başını çevirdi ve boynuma bir öpücük kondurdu. "Bunu sonra konuşuruz." Dudakları kulağıma doğru ilerledi. "Şu anda birbirimizden başka her şeyi unutacağız."

Sesindeki tanıdık gürültüyle tenim kızardı. "Şimdi mi?"

"Şimdi." Elleri kalçalarımın doğru indi ve ereksiyonunu kasıtlı olarak arka tarafıma dayadı.

"Maia evdeyken son birkaç seferdir sessiz olmak zorundaydık. Şimdi yalnızız... ve senden çok ama çok gürültülü olmanı istiyorum."

"Yüksek sesle mi?" Nefes aldım.

"Yüksek sesle." Eli aşağı kaydığını ve yazlık elbisemin eteklerini çekiştirirdi. "Bunu sevdim. Erişim kolaylığı."

Kıkırdadım, eli elbisemin altından iç çamaşırlarıma kayınca sesim kesildi. Parmaklarını aşağı indirirken önce üzerimde gezdirirken nefesim kesildi ve sonra

İkisini de içimde kaydırıyordu. Ben nefes nefese kalıp onun adını fısıldayana kadar benimle böyle oynadı.

"Seni bundan daha yüksek sesle istiyorum," dedi, artan uyarılmışlığıyla birlikte kendi nefes alışları da hızlanmıştı.

Parmaklarını çıkardı ve sonra iç çamaşırlarımın kumaşına dolayarak aşağı çekti. Yere düştüler ve ben de içlerinden çıktım. "Benim odam mı?" Dedim.

"Al. Anılara ekle." Sözleri, sırtımdaki sıcaklığı, kot pantolonunun fermuarının aşağı kayarken çıkardığı ses, içimde saf bir şehvet dalgası yarattı ve parmaklarım önümdeki mutfak tezgahına doğru kıvrılmıştı.

"Bacaklarını aç, bebeğim."

Aman Tanrım.

İnledim ve istediğini yaptım.

Ellerini dış uyluklarımın üzerine koydu ve parmak uçlarını yukarıya, tenimin üzerinde gezdirerek tüylerimin diken diken olmasına ve her tarafımın lezzetli bir şekilde ürpermesine neden oldu. Dikkatini kalçalarım vermeden önce kalçalarımı okşadı. Ellerini yanaklarımda gezdirirken dokunuşu çok narindi. "Bu kıcı seviyorum."

Daha önce hiç dokunulmamış bir yerime hafifçe dokunulunca şok içinde irkildim.

Logan çeneme bir öpücük kondurdu. "Bir gün," dedi, sesi vaatlerle doluydu.

Bu düşünce beni hem korku hem de heyecanla doldurdu.

Bu düşünceyle içimden geçen heyecan ürpertisini hissetti ve inledi. Sert sikinin sıcaklığını hissettim.

Elleri elbisemin altından göğsümdeki düğmeleri koparmak için kayarken, kıcıyı okşuyor, beni kızdırıyor, bana eziyet ediyordu. Uyarılmışlığı arttıkça parmakları beceriksizleşiyordu.

"Logan," diye yalvardım, serin hava göğsümün üzerinde süzülürken.

Elleri sütyenimin altına kayd, parmakları ve başparmakları

meme uçlarımı çimdikliyordu. Merkezime doğru yükselen şehvetin keskin çizgisiyle haykırdım.

"Lütfen." Onu içimde istiyordum. Dalga geçmeyi bırakmasını diledim. "Sana ihtiyacım var."

Kelimeler Logan'ın felaketi oldu. İçime girdi ve ben derin istila karşısında inledim, sırtım tamamen dolmanın ezici hissiyle eğildi. Birkaç santim dışarı kayd ve tekrar içeri itti ve ben kendimi tezgaha daha sıkı tutunurken buldum.

kendimi güce karşı koydum. Mutfak ağır nefes alış verişlerimizin, inlemelerimizin ve homurdanmalarımızın sesiyle doldu, beni becerirken etin ıslak tokatları duyuldu, ama bu onun için yeterli değildi. Parmakları kalçalarımın gömülürken arkamdan bana vuruyor, ben de ona mükemmel ama sert bir ritimle karşılık verirken inliyordum. O devam ettikçe nefes alışlarım daha da yükseldi. göğüslerimi yoğurup meme uçlarımı çimdikliyordum.

"Daha yüksek sesle, Grace," diye homurdandı, bana olabileceğimi hatırlatarak. Vücudumu doruğa doğru oynatırken, içimde tuttuğum tüm "Oh Tanrım" ve inilti ve çığlıkların dışarı çıkmasına izin verdim.

"Logan!" Çığlık attım, diğerlerini yenecek bir orgazm içimde patlıyordu, iç kaslarım sıkılıyor ve beni kendi doruk noktasına kadar sürmeye devam ederken horozunun etrafında titreşiyordu.

Derin bir iniltiyle boşaldı, ağzı omzumdaydı, içime doğru sallanırken elleri kalçalarımı daha da sıkı kavradı, boşalırken titredi.

Uzuvlarım artık çalışmıyordu. Beni ayakta tutan tek şey mutfak tezgahı ve içimdeki adamdı.

"Senin için yeterince yüksek mi?" Nefes nefese kalmıştım, kendimi tamamen tükenmiş hissediyordum.

Sırtışı tenimde hissettim ve sonra çeneme dokunarak başımı çevirdi, böylece omzumun üzerinden bakışlarıyla buluşabildim. Orada çok iyi tanıdığım vahşi bir açlık vardı. "Neredeyse değil. Ve bütün öğleden sonra burayı havaya uçurmak için vaktimiz var."

Bu düşünceyle ürperdim. "Doyumsuzsun."

Başını salladı ve burnunu benimkine bastırdı. "Sana doyamıyorum."

"Beni suçluyorsun," diye takıldım. "Sen sadece azgınsın."

Logan'ın vücudu eğlenceyle sarsıldı, hareket içimde hoş sürtünme hislerine neden oldu. "Sana kadar böyle değildim."

Homurdandım. "Buna inanmıyorum."

Yüz ifadesi ciddileşti. "Buna inanın."

Heyecanlı bir ürperti üzerimde dalgalandı. Ona böyle hissettirdiğim için hayrete düşmüştüm. Nasıl tepki vereceğimi bilemediğimden bakışlarından kaçmak için başımı çevirdim. Elleri şimdi önümdeki tezgâha dayanmış, beni ona ve tezgâha karşı barikat haline getirmişti. Gözlerim onların üzerinde gezindi ve sağ ön kolundaki dövmeyle takıldı. Parmak uçlarımla üzerinde daireler çizdim. "Ne anlama geldiğini hiç söylemedin."

Çenesini omzuma yasladı. "Bunu bana Cole verdi. Ondan bir dövme istedim ve o da benim için bir dövme seçecek kadar ona güvenmemi istedi." Derin bir iç çekti. "Bu adalet için Kelt sembolü."

Dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "Shannon için doğru şeyi yaptığına inanıyor."

"Yapardı." Logan ofladı pufladı. "Tabii ki ister."

"Senin bununla barışık olmanı istiyor." Öptüm parmak uçlarını dövmenin üzerine bastırdı. "Ondan hoşlandığımı biliyordum."

"Bunu yaptığında ona çok kızmıştım."

"Peki ya şimdi?"

"Kendime uydurmaya çalışıyorum."

Bakışlarımı onunla kilitlemek için başımı hafifçe çevirdim. "Denemene gerek yok. Zaten uyuyor."

Onun cevabı, birinin bana verdiği en tatlı öpücük oldu.

Ç A P T E R 23

"S o Kütüphanedeki yaz programına ve Meadowbank Swim'deki yaz programına katıldım Merkez," diye duyurdu Maia.

Maia'nın on altıncı yaş gününü kızlarla birlikte planladıktan sonraki gündü ve her şey çok hızlı ilerliyormuş gibi hissediyordum. Logan ve Maia dalga oldukları için beni orada tutmaktan memnunken, ben bu çarpan, neşeli dalgadan yüzerek kurtulmaya çalışıyormuşum gibi hissediyordum. Görünüşe göre, tüm itirazlarıma rağmen, ne benim ne de Maia'nın iyiliği için işleri yavaştan almak olmayacaktı. Maia yavaş gitmek istemiyordu ve Logan da kesinlikle istemiyordu.

İkisi de mutfağında yemek yiyorlardı. Önlerine koyduğum makarna. Sanki zamanda yolculuk yapıp birkaç hafta öncesine dönmüş gibiydik ama şimdi Logan'a her baktığımda o da gözlerinde gizlemediği bir sıcaklıkla bana bakıyordu.

Yemin ederim, son yetmiş iki saat içinde bu adamın yanında çocukluğumun utanç verici anlarının toplamından daha fazla kızarmıştım.

"Yüzmek mi?" Logan söyledi.

Maia başıyla onayladı. "Küçükken yüzmeyi severdim ve bir tür egzersize ihtiyacım var."

"İyi fikir o zaman."

"Peki ya kütüphane?" Dedim, gülümseyerek.

Bana sıırttı. "Harika bir YA programları var." Omuz silkti, biraz utangaç görünüyordu. "Orada bazı arkadaşlarla tanışabileceğimi düşündüm. Bilirsin işte... daha iyileriyle."

Logan, "Bütün gün duyduğum en iyi haber," dedi.

Maia tabağına baktı, dudaklarında küçük bir memnuniyet gülümsemesi vardı. Görünüşe göre benim hastalığımın yakalanmış gibiydi - Logan MacLeod ne zaman bizden memnun. Omuz silkti. "Bu yaz beni meşgul edeceğini düşündüm."

"Meşguliyetten bahsetmişken, Joss bana bir taslak daha gönderdi."

Sonuncusunu daha yeni geri gönderdim." Başımı salladım, hala

şaşkınlık içinde dönüp duruyordu. "Bu kadın üç küçük çocuğu varken nasıl bu kadar hızlı yazabiliyor?"

Logan bana gülümsedi. "Kahramanlığa başlama-henüz tapınma. Yazarken oradaydım ve her şey Braden'a aitti. Ona günde birkaç saat veriyor. çocukların dikkatini dağıtmak için bir yol."

Braden Carmichael'ı düşününce iç çektim. "Hiç bu kadar aşık bir adam görmemiştim."

Logan boğazını temizledi ve ben de ona baktım. Bana ters ters baktı. "Ona kahraman gibi tapmaya da gerek yok."

Gülmemek için kendimi zor tuttum, Maia'ya baktığımda onun babasına muzipçe sırıttığını görünce kavgam daha da kötüleşti. "Grace'in ondan neden hoşlandığını anlayabiliyorum,

Baba. Yani, biraz yaşlı falan ama adamın bir duruşu var."

Mücadelemini kaybederek homurdandım. "Biraz yaşlı falan. Maia, adam daha kırklı yaşlarında."

"Bana göre yaşlı."

"Ah, benim yaşımın gelip kırklı yaşlarına yaklaştığında nasıl da değişeceksin."

"Daha yirmi sekiz yaşındasın Grace."

"Birkaç hafta önce bunun eski olduğunu söylemiştin."

"Öyle. Ama yaşlılığın da seviyeleri var. Braden'ın yaşında olsaydın babamın seni istemeyeceğinden eminim."

"Yanlış," dedi Logan, biraz makarna alarak. "Onu her şekilde elde etmek isterdim." Yemeğini ağzına atmadan önce bunu büyük bir rahatlıkla söyledi.

Ancak sözlerinde ya da arkasındaki niyette sıradan bir şey yoktu. Ona baktım, dudaklarım şaşkınlıkla aralandı ve eskisi kadar kolay nefes almakta zorlandım.

Bakışlarımı hisseden Logan önce bana, sonra da Maia'ya baktı. "Ne?"

Maia onun söylediklerinin öneminden habersiz oluşu karşısında dudaklarını birbirine bastırdı. Başını eğdi ve ona küçümseyici bir gülümseme verdi. "Çok tatlısın baba." Bir kahkaha patlattım.

Logan şaşkınlıkla kızına ve bana baktı. "Az önce ne oldu?"

"Az önce ne oldu biliyor musun?" Maia taburesine geri oturup benden ona baktı. "Bu." Şaşkınlıkla başını salladı, yaşının ötesinde bir olgunluğu yansıtan bir hareketti bu.

"Bu da ne?" Dedim.

Omuz silkti ve tekrar yemeye başladı. "Sadece mutluyum." Panik gibi bir şey göğsümü kavradı.

Logan Maia'ya baktı, tutuklanmıştı. Bakışları yavaşça bana kaydı ve ben minnettarlık, müteşekkirlik ve Gözlerinde çok daha endişe verici bir şey vardı. Kararlılık.

Onun kararlılığı benimkiindeki endişeyle buluştu ve onunla savaştı

o.

Ama hayatım boyunca endişelendim ve şimdi Logan'ın gücü ve ısrarı bile onu yenemeyecek kadar önemli bir şey hakkında endişelenmek.

Maia için endişelendim.

Logan ve benim bir şekilde bunu berbat edeceğimizden ve Maia'nın kalbinin tekrar kırılacağından endişelendim.

İnsanlar büyük bir bulanıklık içinde yanımızdan geçip gidiyor, gülüyor, konuşuyor ve arada bir bize çarpıyorlardı. Princes Caddesi her zaman kalabalıktı ve bugünkü gibi sıcak bir yaz gününde, bölge sakinleri, turistler ve ziyaretçiler alışveriş yaptıkça daha da kalabalıklaşıyordu. Daha sonra bahçelerde dolaşp

Oturup güneşı içinize çekin ya da yüksek Edinburgh Kalesi'nin gölgesinde saklanın.

Edinburgh sokaklarında kendimi rahat hissettim. Londra'nın aksine Edinburgh bana mükemmel bir çift ayakkabı gibi uyuyordu. Kendimi aynı anda hem anonim hem de şehir tarafından tanınmış hissediyordum. Kimse bana bakmıyordu çünkü sokaklara sanki doğuştan uyumluydum.

Elim Logan'ın elinde sıkıca kenetlenmiş halde Princes Caddesi'nde yürürken, her zamanki rahatlığımdan, her zamanki mükemmel uyumumdan yoksundum.

Logan anonim değildi. Logan, Logan'dı. Logan Logan'dı. kasıtlı olmasa bile onu fark etmenizi talep ediyordu. Bu yüzden sokakta yürürken, bu adamın kendisine ait olduğunu iddia ederek, çoğunlukla genç kadınlardan aldığı bakışların farkındaydım ve bazen gözleri ondan bana bakıyordu ve bunun gözlerinde bir soru olup olmadığını merak etmek zorunda kaldım.

Neden onunla birlikteydi?

"Topshop'a neden giriyoruz?" Princes Caddesi'nin köşesindeki moda perakendecisine yaklaştığımızda Logan, "Topshop'a gidiyoruz, neden?" diye sordu.

"Çünkü Maia'ya hâlâ bir doğum günü hediyesi almam gerekiyor."

Elimi sıktı. "Sana dizüstü bilgisayarın ikimize ait olabileceğini söylemiştim."

"Ben de 'O zaman sana para vereyim' dedim ve sen de bana defolup gitmemi söyledin."

Logan homurdandı. "İyi bir sebepten dolayı."

Onu durdurdum ve yüzümü ona döndüm. "Dizüstü bilgisayar harika bir hediye ve sadece senden olmalı. Ona bir sürü kız işi olmayan şey alacağım ve günü benimle geçirmekte ısrar ettiğin için sen de bunun acısını çekeceksin."

Elim hâlâ onun elinin içindeyken Logan kendi elini ve dolayısıyla benimkini arkama koydu ve beni kendine doğru çekti. Beni kendine çekti.

O seksi, düşük gözlü bakışlarına. "Parti hazırlıkları, Maia'nın okul tatilinde olması, senin bir milyon el yazması üzerinde

alışman ve benim çalışmam yüzünden seni kendime
ayırarak fırsatım bile olmadı. Ben

seninle vakit geçirmek istiyorum. Alışveriş bile olsa."

"Beni gördün," dedim sessizce ve işaret ederek, bir hafta içinde beni kaç kez "gördüğünü" hatırlatınca yanaklarım ısındı. "Bu bir rekor falan olmalı."

Dudakları eğlenerek kıpırdadı. "Bu ne kadar harika olsa da bebeğim, bazen seks yapmadığımız zamanlarda da sizinle vakit geçirmek istiyorum."

"Ne büyük bir keşif," diye takıldım.

Beni mağazaya götürmeden önce donuk bir bakış attı. "Alışveriş."

Talebine homurdandım ama etrafa bakmaya başladım. Logan'ın yüzündeki artan sıkıntıyı görünce biraz daha hızlı hareket ettim ve Maia'nın onaylayacağını düşündüğüm birkaç sevimli, alaycı sloganlı tişört, bir çift dar kot pantolon, birkaç moda takı ve bir çanta aldım.

Logan kasada benimle birlikte dururken, "Onu şımartıyorsun," diye mırıldandı.

"Biraz şımartılmayı hak ediyor. Ve bakın kim konuşuyor, Bay.

Dizüstü bilgisayar."

Hiç uyardıktan beni öptü. Ve sadece dudak dudağa değmedi. Dolu dolu, dili ağzımın içinde, tatlı, ıslak bir öpücüktü.

"Bu ne içindi?" Perakende asistanının ve diğer müşterilerin yakıcı bakışlarının tamamen farkında olarak fısıldadım.

Logan cevap vermedi, ama yüzündeki ifade... gözlerindeki bakış... aktardıkları duygu o kadar ezici bir şekilde başka tarafa bakmak zorunda kaldım.

Yüzündeki o ifadeye inanmayı çok istiyordum ama yine de dehşete kapılmıştım.

Maia için aldığım hediyeleri sayan kız açık bir kıskançlıkla bana baktı. Onun değerlendirici bakışları karşısında kıpırdandım ve çantama baktım.

İşte yine oldu.

Neden onunla birlikteydi?

Princes Caddesi'ne geri dönerken ruh halim düştü, Maia'ya hediye almanın verdiği mutluluk yavaş yavaş içimden akıp gitti.

"Hadi bir şeyler yiyelim," dedi Logan ve ben de dalgınca başımı salladım. "Ne istersin?"

"Herhangi bir şey."

Bizi Princes Caddesi'nden yokuş yukarı çıkardı ve bir taksi çağırdı. Taksiye biner binmez adama evimizin adresini verdi. Ona soru dolu gözlerle baktım.

Logan omuz silkti. "Belki seni eve götürürsem rahatlırsın. Dışarıda olduğumuz süre boyunca hep gergindin."

Dudaklarım onun gözlemi karşısında şaşkınlıkla aralandı. Bu kadar anlayışlı olduğunu fark etmemiştim. "Ben iyiyim," diye yalan söyledim.

Yüz ifadesi karardı. "Bana yalan söyleme."

"Önemli bir şey değil," diye temin ettim onu.

"Çok aptalca. Benim kendi güvensizlikler. Üzerinde çalışıyorum ama bizi eve götürürsen üzerinde çalışamam."

"Bana kafanın içinde neler döndüğünü anlat."

Taksi şoförüne baktım ama bizimle pek ilgileniyor gibi görünmüyordu. "Bu çok aptalca."

"Bunu zaten söylemiştin."

Sabırsız ses tonundaki uyarıya kulak vererek, "İnsanların bize baktığını ve neden benimle birlikte olduğunu merak ettiklerini hissediyorum," diye ağzımdan kaçırdım.

Logan şok içinde bana baktı. "Siktir," diye ısırdı, çenesindeki kaslar seğiriyordu. "Annen sana gerçekten çok kötü davranmış, değil mi?"

Hatırlatma karşısında irkildim. "Üzerinde çalıştığımı söyledim." Logan aniden, "Fikrimi değiştirdim, dostum," dedi.

yüksek sesle şoföre. "The Caffeine Drip."

"Orayı seviyorum," diye mırıldandım.

"Biliyorum." Elimi tuttu, sıkı ve sahiplenici bir şekilde kavradı. "Ve oraya gittiğimizde, bir şeyi düşünmeni istiyorum." Başını eğdi, dudakları benimkinden birkaç santim ötedeydi. "Elin elimdeyken bir yere gittiğimde, senin gibi bir kadının yanımda olmasından gurur duyuyorum."

Gözlerimde ve burnumda yaşların sızısını hissettim.
"Senden hoşlanıyorum Logan MacLeod."

Sırıtişı hınzırca ve yavaştı. "Benden daha çok
hoşlanıyorsunuz, Bayan Grace Farquhar."

Ters ters baktım. "Kendi iyiliğin için gerçekten çok
ukalasın."

Nefesi kulağıma sıcak bir şekilde fısıldadı. "Benim aletimi
sevmekten daha fazlasını yapıyorsun..."

Kızardım ve onu uzaklaştırdım, ama o sadece beni
göğsüne doğru çekti, böylece kahkahasını üzerimde
hissedebildim.

"| Bir hafta sonra D'Alessandro'ya yaklaştığımızda Maia, "Yoğun görünüyor çocuklar," dedi.

"Bugün Cumartesi ama sorun olmaz. Masayı birkaç hafta önce ayırttım," diye yalan söyledim, Logan ve ben birlikte sakin bir doğum günü yemeği yiyeceğimiz bahanesiyle onu restorana çekerken.

Logan kapıyı açtı. "Önce bayanlar."

Maia, ona aldığım sloganlı tişörtlerden birini ve dar kot pantolonunu giyerek restorana adım attı. Ben de onu biraz mücevher ve topuklu çizme giymeye ikna etmeyi başarmıştım.

Saçına dalgalar yapıyordum. Çok güzel görünüyordu. Ve önünde uzanan şeyin farkında değildi!

Kendimi büyük bir çocuk gibi hissettim, tepkisinden dolayı sersemlemiştim.

"Ah, Logan, Grace." Marco'nun amcası Gio bizi ev sahibinin masasının arkasından karşıladı, görünüşe göre kendisi de bizi bekliyordu.

Birkaç gün önce Gio ve eşi Gabby ile bir araya gelerek Maia'nın partisi için gerekli dekorasyonu ve lojistiği hazırlamıştık. Çok nazik bir şekilde restoranın arka odasını bize çılgınca indirimli bir fiyata kiralamışlardı.

"Ve bu da Maia olmalı?" Elini uzattı.

Maia elini salladı, D'Alessandro'nun sahibinin ilgisi karşısında şaşkın görünüyordu.

"Gelin, gelin. Sana masanı göstereyim." Gözleri muziplikle parıltıyordu.

Onu ön odadan geçip hemen geniş bir odaya açılan dar bir koridorda takip ettik.

"Sürpriz!"

Maia yeni arkadaşlarımızın ve yeni ailesinin ılıklarıyla sarsılarak durdu. Tüm kızlar söz verdikleri gibi eşleri ve çocuklarıyla oradaydı ve Ellie'nin annesi ve babası da Jo'nun patronu ve Olivia'nın babası Mick ve eşi Dee ile birlikte oradaydı.

Maia şok içinde odaya bakarken çocuklar heyecanla zıplıyordu.

Tavandan flamalar sarkıyordu ve her köşe ve Tepe. H A P P Y S W E E T yazılı devasa gümüş bir pankart S I X T E E N , M A I A arka duvar boyunca örtülüydü. Odanın yarısına masalar yerleştirilmişti; masalardan birinde büyük bir yiyecek büfesi, diğesinde ise bir yığın hediye vardı. Konuştuğumuz gibi, afiş duvarının bitişiğindeki duvarda bir projektör vardı ve o anda Maia'nın hepimizle birlikte çekilmiş resimleri

bir slayt gösterisi atık. Daha sonra kk çocukları oyalamak için birkaç Pixar filmi koyacaktık. Çocuklar için önüne sandalyeler ve puflar yerleştirildi.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Maia.

Logan kolunu kızı doladı ve onu kendi tarafına çekti.

"Mutlu yıllar, tatlım."

Gözyaşları içinde ona baktı. "Baba..."

Onu alnından öptü. "Grace ve kızlar bunu senin için bir araya getirdiler."

"Ama bu babanın fikriydi," diye ekledim. "Ne diyeceğimi bilemiyorum."

Biz cevap veremeden gruptan yaşlı bir çift çıktı, arkalarından da benden çok da yaşlı görünmeyen bir kadın geldi. Koyu renk saçları ve bana Shannon'ı hatırlatan güzel yüz hatları vardı.

Kim olduklarını hemen anladım.

"Maia." Logan elini Maia'nın sırtına koydu ve onu ileriye doğru götürdü. "Bunlar annem, babam ve diğerkız kardeşim Amanda."

Rahatsız etmek istemediğim için etraflarından dolaştım ve Gio yanımda olduğu halde odaya girmeye çalıştım ama başaramadım,

Maia için endişelenme. "Ev harika görünüyor," dedim. "Tekrar teşekkür ederim."

"Gerek yok. Ev sahipliği yapmaktan mutluluk duyarız. Marco bize Maia ve Logan hakkında her şeyi anlattı. Zor bir zamanda iyi bir iş çıkarıyor. durum." Logan'ın insanların ona ne kadar hayranlık ve saygı duyduğunu fark edip etmediğini merak ederek Gio'nun Marco ve Hannah'ya doğru yürümesini izledim.

Bu soru üzerinde çok uzun süre düşünmeden Shannon bana sarılmak için öne çıktı.

Geri çekildiğinde alnı endişeyle kırışmıştı. "Burası harika görünüyor."

"Kaşlarını çatarak söyledi," diye takıldım.

Çenesini arkamdaki yöne doğru salladı. "Bana ve Cole'a iki kelime bile etmediler."

"Neden? Sorunlarınızı çözdüğünüzü sanıyordum."

Shannon iç çekti. "Birkaç ay önce Logan'dan benimle evliliğe yürümesini istedim. Logan bunu önce babamla konuşmamı istedi ve tabii ki annem ve babam benimle ters düştüler. Sonra da Maia olayı patladı."

Tısladım, "Ağabeyinden seninle birlikte yürümesini istemek bir tür tekme yemek gibi."

Yüzü kızardı. "Bunu biliyorum. Bunun üzerinde düşünmediğimi sanmayın. Ama Cole ile olan hayatımın dürüst ve gerçek olmasını istiyorum. Cole ile olan ilişkiye hiçbir zaman inanmamışken babamın benimle birlikte yürümesi Bana kesinlikle hiç inanmadı, ikiyüzlü görünüyordu. Doğru gelmedi."

"Demek Logan'a sordun," dedim. "Bence bu cesurcaydı."

"Teşekkürler Grace." Hüzünle gülümsedi. "Okuldaki bazı insanlar onlara söylediğimde benim bir pislik olduğumu düşünüyorlar."

"Neler yaşadığınızı ve ailenizin onlara en çok ihtiyaç duyduğunuz anda nasıl yanınızda olmadığını bilmiyorlar. Yargılayamazlar. Hiç kimse yargılayamaz. İçinde bulunduğunuz zor bir durum ve nihayetinde kendinize en uygun kararı vermelisiniz."

Başını salladı, tekrar omzumun arkasından bakarken yüzünde ciddi bir ifade vardı. "Ona zarar vermelerini istemiyorum. İyi ebeveynlermiş gibi davranıp onları birazcık bile hayal kırıklığına uğrattığınızda ortadan kaybolmak gibi harika bir yöntemleri var."

Cole onun arkasından yaklaştı, kollarını beline doladı ve onu kendine doğru çekti. Cole'un yanında o kadar kısaydı ki, Cole onu korumaya gelmiş bir savaşçı gibi görünüyordu. "İyi misin, büyür?"

Başını salladı ve onun elini sıkıca kavradı. "Ben sadece her zamanki korkumu yaşıyorum." Gözleri hafifçe genişledi. "Buraya geliyorlar."

"Grace'i onlara bırakalım mı yoksa dayanalım mı?" Cole dramatik bir şekilde fısıldadı.

Onu kıkırdatmayı başardı. "Grace'i onlara bırakırsam kendimle yaşayamam."

"Ve Grace seninle bir daha asla konuşmaz," diye mırıldandım nefesimin altında, Logan ve Maia'nın MacLeod'ların geri kalanıyla birlikte yaklaşmasını izlerken tüm kaslarım kaskatı kesilmişti.

Neyse ki Maia gülümsüyordu ve büyükanne ve büyükbabası onunla birlikte olmaktan gerçekten mutlu görünüyordu.

Bize ilk Logan geldi. Shannon'ın yanağını öptü ve kolunu omuzlarımdan geçirip beni kendine çekmeden önce Cole'a başıyla selam verdi.

Maia'yı daha yakından inceledim ve üzgün görünmese de biraz bunalmış görünüyordu. Elimi nazikçe ona doğru uzattım ve o da hemen elimi tutup yanıma sokuldu. Logan'ın anne babası ve kız kardeşi

Bu etkileşimi ilgiyle ve şüpheyeye benzer bir şeyle izledim. Kendimi hazırladım.

"Bu benim kız arkadaşım Grace," dedi Logan. Çok hızlı bir şekilde yüz hatlarımı düzelttim.

Kendime böyle seslenildiğini duymak beni şaşırttı. Yine de... iyi bir sürpriz olduğunu fark ettim. Kulağa hoş geliyordu. Geçen hafta Logan şeytanlarımı ve güvensizliklerimi kovmak için çok çalışmıştı.

O anda benden daha çok arzulandığını hisseden bir kadın olduğundan şüpheliydim.

"Sizinle tanıştığımıza memnun oldum." Elimi önce annesine uzattım, kızıl saçlı ve menekşe gözlü minyon bir kadındı. Genç görünümlü ve hâlâ çok güzeldi ve muhtemelen Shannon'ın kız kardeşi olarak geçebilirdi. Logan'ın diğer kız kardeşi Amanda Koyu renk saçları ve gözleri babasından miras kalmıştı, ancak babasının saçlarına aklar düşmüştü.

Logan'ın annesi elimi sıktıktan sonra o da elimi sıktı. "Peki sen ne iş yapıyorsun Grace?" diye sordu hemen. sorgulamadan daha fazlasını içeriyor.

Logan bana karşı gerildi.

"Grace serbest çalışan bir kitap editörü," diye söze girdi Maia. "İşinde gerçekten çok iyi. Çok satan yazarları var. müşteriler."

Ona minnetle gülümsedim. "Beni olduğumdan daha havalı gösteriyorsun."

Bana alaycı bir dehşet bakışı fırlattı. "Kitapların havalı olmadığını mı söylüyorsun?"

Cole arkamdan, "Ooh, sen de bunun içine girdin," diye alay etti.

Ona omzumun üzerinden bir bakış attım ve o da pişmanlık duymadan sırtıttı. "Anlatımınız için teşekkür ederim Bay Walker."

"Rica ederim."

"Ne zamandır çıkıyorsunuz?" Amanda bir adım öne çıktı. Babasından farklı olarak, sadece sorudaki merak.

"Bir süredir," diye belli belirsiz cevap verdi Logan. "Ve sen sormadan söyleyeyim, durum ciddi. Ama bu parti öyle değil. Soru sorma zamanı bitti. Doğum günü kızının karşılaması gereken misafirleri var." Logan bizi kapıya doğru götürdü.

Kabilenin geri kalanı diplomatik bir şekilde meramını anlatıyordu. Ailesi ve kız kardeşi davet edilmişti, Maia'yı tanımaktan memnuniyet duyacaklardı ama bunun dışında bilmeye hakları yoktu hayatımızla ilgili başka bir şey. Henüz değil.

"Sen harika birisin," diye fısıldadım kulağına.
"Bunu şimdi mi fark ediyorsun?"

Onu şakacı bir şekilde ittim ve o da gülerek bana daha sıkı sarıldı. Maia'nın onun tarafından yutulmasını zevkle izledik. Carmichaellar, Walkerlar, MacCabeler, Sawyerlar ve diğerleri. O yetişkinlerden kucaklamalar ve öpücükler alırken çocuklar onun ilgisini çekmek için birbirleriyle yarıştı.

"Onu ezeceksin," dedi kıvrırcık sarı saçlı ve mavi uçlu gözlü uzun boylu bir kız, Maia'nın üzerinde gezinerek korumacı bir şekilde. On bir yaşındaki Beth Carmichael, babasının boyunu, annesinin saç ve göz şeklini ve babasının soluk mavi göz rengini miras almıştı. Her ne kadar küçük bir kıza çok komik gelen o bezgin küçümseme ifadesini sürekli takınsa da son derece güzel bir çocuktü.

Maia Beth'le birkaç hafta önce Joss ve Braden'a bakıcılık yaparken tanışmıştı. Maia'ya göre, en büyük Carmichael çocuk onu kendisinden biri olarak kabul etmişti.

"Tamam, işimiz bitti." Beth ellerini herkese doğru salladı. "Bırakın nefes alsın, ama en önemlisi hediyelerini açmasına izin verin." Sırıtarak geri çekildi ve Maia'ya cesaret verici bir şekilde başını salladı.

Homurdandım.

Maia sıırttı. "Bence önceliklerini sıralaman gerekiyor, Beth. Nefes almak her zaman hediyelerden önce gelir."

Beth yüzünü buruştururken biz de kıkırdadık. "Uh... sadece birazcık.

Hediyeler bir doğum gününün en önemli parçasıdır."

Küçük kızı Ellie'yi kucağına almış olan Joss kocasına bir bakış fırlattı. "Çocuklarımıza ne öğretiyorsun?"

"Nu-uh!" Sekiz yaşındaki oğulları Luke kollarını göğsünde kavuşturdu ve başını inatla kız kardeşine salladı.

"En iyi kısmı yemek!"

"Çocuklarımıza ne öğretiyorsunuz?" Braden karşı çıktı.

Logan alnını benimkinin üstüne bastırdı ve kıkırdadı.

"Bir şeyler yapabilir miyiz?" Maia söyledi. "Böylece... bilirsin... herkes bana bakmayı bırakır."

"Neden?" Beth bu durum karşısında gerçekten şaşırmış görünüyordu. "Sen doğum günü kızsın. Tüm ilgiyi senin toplaman gerekir. Yemekten sonra en iyi üçüncü bölüm bu."

"Sen benim çocuğum değilsin," diye şaka yaptı Joss.

Beth ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Bundan kaçamazsın anne."

Herkes güldü, en çok Braden'in kahkahası duyuldu.

Joss sırttı ve kızına doğru burnunu kırıştırdı. Beth dilini çıkardı ve sırtarak karşılık verdi. "Sen de yapamazsın," diye hatırlattı Joss ona.

"Ben daha gencim. Muhtemelen yapabilirim."

"Sen koş bebeğim. Ben de senin peşinden koşacağım."

Ona göz kırptı ve Beth gülümseyerek dikkatini hâlâ durmakta olan-

Maia'yı bunalıttı. Joss ve Beth için mutlu hissettim ama onların alaylarını kıskandım. Annemin beni sadece sevmekle kalmayıp bana bir arkadaş gibi davrandığı bir evde büyümenin nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemiyordum.

"Hediyeler," diye aniden duyurdu Maia, Beth'in bakışlarındaki ısrarı yakalamış gibi görünüyordu.

"Yaşasın!" Beth alkışladı ve hediyelerin olduğu masaya doğru koştu. "Önce benimkini aç! Lütfen, lütfen, lütfen!"

Braden odanın öbür ucunda Logan'la göz göze geldi. "İnsanlara hediye almayı çok seviyor."

"Kredi kartlarını saklasan iyi edersin," diye uyardı

Logan. "Onlar üzerimdeyken uyuyorum."

Joss, herkesi hediyelerin yanına kadar takip etmeden önce, "Ve tek gözüm açık," diye takıldı.

"Hey, hiçbir şey kaçırmadık, değil mi?"

Aidan, Juno ve Chloe ellerinde doğum günü hediyeleriyle odanın diğer ucuna doğru yürürken Logan'ın elinden kurtulmanın sevinciyle etrafımda döndüm. "Çocuklar, başardınız."

Aidan bana sıkıca sarıldı. "Görüşmeyeli uzun zaman oldu." Geri çekildi, bakışları sorgulayıcıydı. "İyi miyiz?"

"Elbette." Onu nazikçe ittim. "Aptal olma. Sadece meşguldüm."

Bakışları omzumun üzerinden geçti.

"Anlıyorum." Juno araya girdi. "Sarıl bana."

Tam Chloe'ye sarılmaktan vazgeçmişim ki Logan yanımda belirdi. Chloe Chloe olduğu için, sarılmak istese de istemese de ona sarıldı.

Juno ile tokalaştıktan sonra elini Aidan'a uzattı ve birbirlerini selamlarken erkeksi bir ihtiyatla birbirlerine baktılar.

Logan'a Aidan'ın eskiden bana aşık olduğunu söylemediğim için gerçekten çok mutluydum.

"Yani," diye başladı Aidan ve gözlerindeki muzip parıltı karşısında hemen gerildim, "sonuçta tarih öğretmenini yerine seni seçti."

Logan bana doğru baktı. "Tarih öğretmenin bir seçenek olduğunu bilmiyordum."

"Değildi," dedim hızlıca ve sonra Aidan'ı uyarmak için ters ters baktım.

Juno koluna vurana kadar sıırttı. "Konuşalım Grace."

"Bir kelime, Aidan."

Logan ve ben hep bir ağızdan konuştuk.

"Sadece... Aidan'la konuşmam için bana bir dakika verin," dedim. Yanıt beklemeden Aidan'ı T'sinden tuttum.

ve onu odadan çıkarıp koridora sürükledi. Tam olarak çekerek değil. Aidan'ı hiçbir yere sürüklemediniz ve sürükleyemezsiniz. "Ne yapıyorsun sen?" Tısladım.

"Hiçbir şey." Omuz silkti. "Sadece bu adam konusunda ikna olmadım. Seçeneklerin olduğunu bilmesini istiyorum."

"Seçeneklerim yok," diye fısıldadım. "Tarih öğretmenini bir seçenek değil."

"Birkaç hafta önce böyle söylememiştin."

"Birkaç hafta önce yaralandım. Logan bunu telafi etmeye çalışıyor. İnsanlar ikinci bir şansı hak eder, Aidan."

Başını salladı, benim için duyduğu endişe gözlerinden okunuyordu. "Öyle. Ama Grace, senin insanlara elli milyon dolar vermek gibi bir huyun var. şans."

"Bak, iyi niyetli olduğunu biliyorum ama bu... Logan annem, babam ve Sebastian gibi değil. Bana zarar vermez. kasıtlı olarak."

"Bilerek ya da bilmeyerek size hala zarar verebilir."

"Evet, ama herkes de yapabilirdi," dedim, aniden kendim de farkına vararak. "Eğer ona şans verseydim tarih öğretmenini de yapabilirdi. Sen bile yapabilirdin, Aidan."

Kaşlarını çattı. "Her zamanki herifler gibi değil."

Güldüm. "Hayır, değil. Ve hiçbir zaman onun hakkında hissettiklerimi onlar hakkında hissetmedim."

Aidan'ın omuzları yavaşça gevşedi ve gözleri ısındı. "Yani bana 'koca burnunu bu işe sokma' diyorsun."

"Asla. Sen benim ailemsin, Aidan. Eğer umursamasaydın, bundan nefret ederdim. Ama Logan ve benim, sen onun damarına basmadan tüm bunları kendi aramızda halletmemiz gerekiyor."

"Anladım."

Odaya geri döndüğümüzde Logan elimi tuttu ve beni Maia'nın bulunduğu masaya götürdü.

hediyelerini açıyor. "İşi bitince konuşuruz." "Logan, önemli bir şey değildi," diye açıklamaya çalıştım ama Zaten Maia'ya odaklanmıştı ve beni şimdilik görmezden geliyordu.

Hediye üstüne hediye açarken onun sevincinin dikkatimi dağıtmasına izin verdim. Kitaplar, hediye çekleri, makyaj malzemeleri, DVD'ler, çikolata ve daha pek çok hediye aldı. Kabile onu çok şımarttı.

"Baba, gördün mü?" Maia herkese teşekkür ettikten sonra ona doğru koştu. Hediyelerini Beth'e bırakmış, o da kardeşini paket kâğıtlarını temizlemesi için organize ederken, kendisi de hediyeleri düzgün bir yığın haline getirmişti.

"Ben yaptım." Gözlerinin kenarları çekici bir şekilde kırışarak ona gülümsedi. "Şimdiye kadar eğlendin mi?"

Gözlerini kocaman açarak odaya baktı. "Bırakın partiyi, daha önce hiç bu kadar çok hediye almamıştım." Bana döndü, gözleri heyecandan parlıyordu. "Kitapçı için seksen poundluk hediye çeki aldım."

"Güzel," dedim. "İstersen yarın gideriz." Başını salladı, şaşkın görünüyordu.

"İyi misin, tatlım?" Logan söyledi.

"Sadece bundan sonra ne yapacağımı bilmiyorum."

"Bir şey buldum." Masanın arkasında kayboldu ve hediyesini getirdi.

Maia şaşkınlıkla ağzını açınca sııttım. "Bir tane daha mı?"

"Benden." Ona işaret etti. "Aç şunu." "Başka bir hediye daha var!" Beth herkese bağırdı, dikkatleri tekrar masaya çekiyor.

"Horsey!" Jo ve Cam'in kızı Belle heyecanla bağırarak masaya doğru koştu.

Beth dikdörtgen şeklindeki pakete ve ardından Belle'e baktı, bu kez kuşkuyla. Jo'ya, "Çocuğuna ne öğretiyorsun?" der gibi bir bakış fırlattı.

Gözlerimdeki yaşları silmek zorunda kaldım, çok gülüyordum.

Jo gözlerini Beth'e dikti. "Sadece bir at evresinden geçiyor." Dönüp Joss'a baktı ve "Ukala herif" diye mırıldandı.

Joss sııttı.

"Ne oldu?" Maia söyledi ve ben de ona döndüm. Açtığında yüzündeki ifadeyi görmek istiyordum.

"Aç ve öğren."

Maia dikkatle kâğıdı yırtarak açtı ve ön yüzünü okuyabilmek için kutuyu ters çevirdi. Dizüstü bilgisayarını görünce kelimenin tam anlamıyla çenesi düştü.

Logan yumuşak bir sesle, "Mutlu yıllar tatlım," dedi. Kız hemen gözyaşlarına boğuldu.

Gözleri bana kaydı.

Güzel gözyaşları. İyi gözyaşları, diye mırıldandım, ellerimi çılgınca ona doğru sallayarak.

Bana doğru masanın etrafında döndü ve onu kollarının arasına aldı.

"Sanırım pasta zamanı geldi," diye açıkladı Elodie, bir anne olarak yılların deneyimi ustalıkla çizerken parlıyordu Kendini toparlarken dikkatini Maia'dan uzaklaştırdı. "Gidelim çocuklar. Maia için pasta alalım." Onu takip ettiler, Sürekli onunla konuşuyordu ve ben de onun her şeyi kavrayışına ve aynı anda birden fazla konuşma yapabilmesine hayret ediyordum.

Maia ve Logan'a doğru bir adım attım ve Logan bir kolunu uzatıp beni topluluğun içine çektiğinde sadece bir adım uzaktaydım. İkisi de bir kolunu Etrafımı sardılar ve ben de onlara sıkıca tutundum.

"Şimdi beni ağlatacaksın," diye fısıldadım boğazımda biriken duygu yumağının üzerine.

"Güzel. Bu kendimi daha az aptal gibi hissetmemi sağlayacak." Maia burnunu çekti.

Logan ve ben geri çekildik ve onun gözyaşı dolu yüzünü avuçladım. "Sen bir aptal değilsin. Sen çok tatlısın."

Yüzünü sildi ve sanki bir kahraman canlanmış gibi babasına baktı. "Dizüstü bilgisayar için teşekkürler baba."

Gözlerinde ıslaklık parıldadı ve sadece başını sallayabildi.

Parmaklarım tişörtünün içine kıvrıldı ve onun duygularını görünce ağlamamak için kendimi zor tuttum.

Logan'ın bir dakikaya ihtiyacı olduğunu fark ederek, "Maia, neden gidip Beth'e dizüstü bilgisayarını göstermiyorsun?" diye usulca önerdim.

Maia da bunun farkına varmış gibiydi ve dediğimi yaptı.

Ben de Logan'ın elini tuttum ve onu odadan çıkarıp Gio'nun ofisine götürdüm. "Sen iyi misin?"

Cevap olarak beni kollarına çekti ve sıkıca sarıldı.

Bir süre tek kelime etmeden öylece durduk.

"Sen benimsin," diye fısıldadı aniden.

Sustum. "Ne?"

Logan yüzümü ellerinin arasına alabilecek kadar geri çekildi. "Maia'nın tarih öğretmeniyle çıkmayı düşündün mü?"

Konuşmanın aniden değişmesine şaşırarak başımı salladım. "Aidan sadece götlük yapıyor."

"Yaptın mı?"

"Logan -"

"Sen benimsin," dedi, sözleri sertti. "Ben de seninim. Hiçbir şeyin ya da hiç kimsenin bunun arasına girmesine izin vermeyeceğim."

Sözlerindeki tatlı sahiplenme duygusuyla ürperdim ve ona daha sıkı sarıldım. "Senden başka kimseyi istemiyorum."

Rahatlamış gibi gözlerini kapattı ve alnını benimkine yasladı.

Sessizlik etrafımızı sardı, bu sefer sadece Yakınlığımızı, bağlantımızı ve birbirimize verdiğimiz sözsüz vaatleri vurgulayarak.

o mükemmel sabahlardan biriydi. Çok sıcak değildi ama güneş ışığı pencereden içeri süzülüyordu. Erken saatlerde

Tatlı bir sevişme gecesinin ardından erkek arkadaşımın yatağında uyanmıştım. Maia ile kahvaltı ettik ve sonra o kütüphanedeki YA yaz programına gitmiş, Logan da işe gitmek üzere ayrılmıştı.

Daireme dönmüştüm, Joss'un yeni taslağı üzerinde çalışıyordum ve dünkü yemekten kalan kruvasanları yiyordum.

en sevdiğim fırına gittim. Hayatımda ilk kez, içimdeki... yani... her şeyle ilgili endişeyi bir kenara bırakabildim ve sadece işimin ve hayatımın tadını çıkarıyordum.

Her şeyin cehenneme gideceğini bilmeliydim.

Kapının çalınması her şeyin başladığının işaretiydi.

Kapımın eşiğinde duran adam ise "cehennem" kısmıydı.

"Baba," dedim usulca, adamın gerçeküstülüğü karşısında şok olmuşum.

küçük ama temiz inişimde duruyorum.

Gabriel Bentley gıcır gıcır beyaz -büyük olasılıkla tasarım- gömleği, hafif deri ceketi ve koyu renk pantolonuyla orada duruyordu. Üstü başı pırıl pırıl ve tertemizdi.

Mükemmel taranmış saçlarından ayağındaki pırıl pırıl parlayan siyah İtalyan mokasenlerine kadar.

Ancak parlak ve temiz olan sadece bir deri derinliğindeydi.

Parmaklarım kapının pervazına dolandı. "Ne istiyorsun?"

"İçeri girebilir miyim?" dedi beni iterek.

Kapıyı kapatıp onu daireme kadar takip ederken paniğin göğsümden yükseldiğini, boğazımı bir boğulma hissinin sardığını hissettim.

Onu oturma odamda buldum, etrafına bakınıyor, her şeyi içine çekiyordu.

"Ne istiyorsun?"

Benim sert ses tonuma karşılık yorgun bir iç çekiş yaptı. "Annen hasta. Göğüs kanseri."

Kelimeleri yüksek sesle söylediğini duymak birdenbire her şeyi çok gerçekçi kıldı. "Biliyorum," dedim. "Haberlerde bir makale gördüm."

Babam sanki ona tokat atmışım gibi başını geriye doğru salladı. "Ve onu görmeye gelmek hiç aklına gelmedi mi?"

Bir suçluluk dalgasıyla savaştım. "Onunla son konuştuğumda beni bir daha asla görmek istemediğini söyledi."

"Adil olmak gerekirse, onu bana sevgilisi hakkında ispiyonladın," diye azarladı.

Şaşkınlıkla başımı salladım. "Bir - o onun sevgilisi değildi. O benim erkek arkadaşımdı. İki - ağzından çıkanı kulağın duymuyor mu? Birbirinize ve evliliğinize karşı karşılıklı saygı eksikliğinizi asla anlayamayacağım."

"Aksine, annene karşı sağlıklı bir saygım var." Üzgün görünerek koltuğumun koluna oturdu. "Keşke onun gerçekçiliği sana da miras kalsaydı. Çok kolay inciniyorsun, Gracelyn. Bunu izlemek çok zor."

"Benim adım sadece Grace," diye hatırlattım ona soğuk bir şekilde. Başını salladı. "Grace."

"Neden buradasın?"

Hüznü, çelik gibi kararlılığının ortaya çıkmasına yetecek kadar eridi. "Seni eve dönmeye ikna etmek için buradayım. Medya evde olmamana, annenin başucunda nöbet tutmana biraz ilgi gösterdi."

Alay ettim. "Tabii ki. Senin için her şey görünüşten ibaret."

İncinmiş gibi bakma cüretini gösterdi. "Ben bir şirketin başıyım medya şirketi. İmaj her şeydir. Ama sana bundan daha fazlası için ihtiyacım var. O hasta ve ne yapacağımı bilmiyorum."

Ne kadar denesem de, hissettiğim acıma duygusunu ya da giderek artan suçluluk duygusunu görmezden

geleliyordum. "Ölüyor mu?"

"Bununla savaşıyor. Ama bu zor bir savaş. Sebastian şirkette daha etkin bir rol üstlenmek için adım attı, böylece ben de annenize mümkün olan en iyi tedaviyi sağlamaya odaklanabiliyorum."

Odayı geçtim, bacaklarım daha fazla ayakta duramayacak kadar titriyordu. Karşısına oturduğumda, bir şekilde

cevabını istediğimden emin olmadığım soruyu soracak cesareti buldum. "Beni sordu mu?"

Babam yere bakarken sadece sessizlikle karşılaştım.

"O zaman bu bir 'hayır' olur." Gözlerimi kapadım, savaştım

reddedilmesinin acısını. Her zamanki gibi.

"Sana soruyorum." Gözlerimin içine baktı ve bana her istediğini yaptırmak istediğinde yüzüme takındığı o ikna edici gülümsemeyi takındı. "Seni çok özledim."

Ona şüpheyle baktım. "Son yedi yıl boyunca gönderdiğin onca e-posta, telefon ve karttan sonra bunu asla bilemezdim."

Kaşlarını çattı, inatçılığımın rahatsız olmuş gibi görünüyordu. "İletişim eksikliği her iki taraf için de geçerli."

"Hayır, değil. Annem tarafından ihanete uğradım ve sen Sebastian da sanki büyümesi ve dünyayı anlaması gereken bir çocukmuşum gibi geçiştirdi - sanki ihanet hayatın bir parçasıymış gibi. Ama öyle değil. Bunu artık biliyorum. Beni önemseyen insanlar var ve onlar asla Onun yaptığı gibi bana ihanet ettin. Hepinizin yaptığı gibi."

Babam düşünceli bir şekilde başını yana eğdi. "Şu adamdan mı bahsediyorsun, şu komşundan? Logan MacLeod. Eski mahkûm ve uzun süredir kayıp olan çocuğu."

Arkama yaslandım, içimdeki panik yeniden yükseliyordu. "Bana mı bakıyordun?"

"Tabii ki var. Sen benim kızımsın. Dünyaya tek başına gelmene izin vermedim. Bu aileden uzak kalmaya ihtiyacın vardı ve ben de sana bunu sağladım ama aynı zamanda seni izliyordum. Senin hakkında her şeyi biliyorum. Senin hakkında her şeyi biliyorum.

rugby oyuncusu Aidan Ramage ve nişanlısı Juno.

Kanadalısın, değil mi? Ve tabii ki üniversiteden en iyi arkadaşın Chloe. Hepinizin her yıl yazın bir hafta sonu Skye'a, kışın da bir hafta sonu Paris'e gittiğinizi biliyorum. Seni tanıyorum Grace."

"Bu beni tanıdığın anlamına gelmez." Tanımıyordum.

Ama aynı zamanda her zaman beni kolladığı haberiyle dengem tamamen bozuldu. Benim için ya da benim için - sonuç aynıydı. Babam beni beni tamamen terk etti.

Bu konuda ne hissedeceğimi bilemedim.

"Seni eski bir mahkûm tarafından kandırıldığını bilecek kadar iyi tanıyorum." Ayağa kalktı, üzerimde yükseliyordu, artık

yorgun bir baba değil, göz korkutucu bir iş adamı. "Seni ihanete tahammül edemeyeceğini bilecek kadar tanıyorum. Bu yüzden aileni terk ettin. Ve şimdi de Logan ve kızı yüzünden bize dönmek istemiyor. O halde sizi manipüle ettiğini bilmenizin önemli olduğunu düşünüyorum. O düşündüğün gibi biri değil."

"Yeter!" Ayağa fırladım, öfkem kanımda kaynıyordu.

Babam irkilerek geri çekildi, ona karşı bu ses tonunu kullandığım için şok olmuştu.

Şok olmuşum, çünkü yanılıyordu. Beni tanıımıyordu.

Artık konuşursam onu kendimden uzaklaştıracığımdan korkmuyordum. "Logan hakkında hiçbir şey bilmiyorsun."

"Oh. Öyle mi?" Bana doğru bir adım attı, yanakları yükselen öfkesiyle kızarıyordu. "Neden ona yattığı Amerikalı sarışını sormuyorsun? Kendisi orada çalışırken onun neden gün boyunca kulübünde olduğunu sor. İki kez. Bu hafta."

Mideme inen bir yumruk gibiydi. Beni gerçekten sarstı.

Babam Amerikalıyı nereden biliyordu? Sadece söyledikleri doğruysa bilebilirdi.

Ama mutlaka bir açıklaması vardı.

"Defol," diye nefes nefese kaldım, koltuğuma yığıldım ve korunmak için kendi içime kıvrıldım.

"Pekâlâ." Sesi şimdi gerçek ya da sahte bir sempatiyle yumuşamıştı. "Ama bir kez mantıklı davranırsan, beni Balmoral Otel'de bulabilirsin. Sen gelmeyi kabul edene kadar orada kalacağım. benimle eve gel."

Babam gittiğinde dairemdeki tüm mutluluğu emdiğini söylemek hafif kalır. Sanki ailemin radarı falan varmış gibiydi!

"Bak, Grace gerçekten mutlu. Hadi gidip her yerine sıçalım!"

Babamın söylediği her şeyi tekrar tekrar gözden geçirirken günün geri kalanında koltuğumdan zar zor kalktım. Kafa karışıklığı, suçluluk duygusu, üzüntü... hepsi çok fazlaydı.

Logan'la konuşmam gerekiyordu.

O öğleden sonra, akşam yemeği saatinde, o ve Maia birlikte daireme girdiler. Maia'nın YA programından sonra bir arkadaşının evine gideceğini ve Logan'ın iş çıkışı onu almayı kabul ettiğini biliyordum. Bu, o ana kadar saatlerce düşünüp durduğum ve düşünmek zorunda kalacağımı bildiğim anlamına geliyordu.

Onlar oturma odasına girer girmez Maia'ya baktım. "Beni ve babanı birkaç dakika yalnız bırakabilir misin tatlım?"

Maia yüz ifademi aldı, gözlerinde endişe vardı. Ama başını salladı. "Ben yan kapıya gideceğim."

"Grace, sorun ne?" Maia odadan çıkarken Logan sordu.

Kapının kapandığını duyunca ayağa kalktım. "Babam bugün buradaydı."

"Ne?" Logan odanın öbür ucuna yürüdü ve beni kollarımdan tuttu. "Sen iyi misin?"

"Hayır. Eve dönmemi istiyor. Annemle birlikte olmamı. O gerçekten

hasta." "Meme

kanseri mi?"

"Evet."

"Siktir." Logan'ın beni kavrayışı sıkılaştı ve beni daha yakına çekti. "Ona hayır dedin. Onunla eve gideceğini sanıyorsa aklını kaçırmış demektir."

Yüzüm kızardı ve onu tuttuğu yerden çektim. "Her zamanki gibi yaptı. Beni manipüle etmeye çalıştı." Omzumun üzerinden Logan'a baktım, onun endişesi dört katına çıkmış gibiydi

Ondan uzaklaştığımdan beri. "Amerikalıyı gördüğünü söyledi. Sharon'dı, değil mi? Bu hafta kulübü iki kez ziyaret ettiğini söyledi. Gün içinde. O nereden biliyordu ki? onu?"

Şimdi kızarma sırası Logan'daydı.

Midem hoş olmayan bir şekilde bulandı. "Seni ziyaret etti mi?" "Düşündüğünüz gibi değil. Onu bu hafta bir kez gördüm. Eğer o

daha önce ziyaret etseydim, haberim olmazdı. Sana söylemedim çünkü boş yere üzülmeni istemedim. O ülkeyi terk etmeden önce son bir kez daha aramızdaki ilişkiyi canlandırmak isteyip istemediğimi sormak için oradaydı. Ona senden bahsettim ve gitti. Hikayenin sonu."

Kalbim o kadını düşündükçe çarpıyordu.

ona yakın bir yerde olmak. Tanrı aşkına, yan odasından hâlâ onun adını haykırdığını duyabiliyordum. I

Bu anıya karşı dişlerimi sıktım. "Önemli bir şey değilse bana söylemeliydin."

"Ve seni bir hiç uğruna üzme mi? Bana güvenmeye başlıyorsun.

İşi berbat etmek istemedim."

"İpucu ver, Logan. Bu saçmalığı başkasından duymaktansa senden duymak daha iyi. Hele hele lanet olası babamdan!"

"Onun istediği de bu!" Logan aramızda eliyle işaret ederek bağırdı. "Bizi mahvetmek ve böylece içeri girip Seni onunla eve gitmen için manipüle etti!"

"Evet, öyle," dedim sesimi alçaltarak. Kanepenin arkasına yaslandım ve kirpiklerimin altından ona öfkeyle baktım. "Bir daha böyle bir şeyi benden saklama."

"Yapmayacağım. Söz veriyorum." Kanepeye doğru döndü ve ellerini kalçalarımın koyarak beni kendine doğru çekti.

"Daha fazla sorun çıkarmadan babana eve gitmesini söyle Grace."

Kalbimin çarpması bir balyoz darbesine dönüştü.
"Yapabileceğimden emin değilim."

"Ne?" Gözlerini gözlerime dikti, gözleri kuşkuyla doluydu.

"Logan, biliyorsun annemin kanseri yüzünden bu suçluluğu, bu ağırlığı taşıyordum. Böyle hissetmemin bir anlamı var. Bunu çözmem gerekiyor ve eğer bu babamla tekrar konuşmak anlamına geliyorsa, öyle olsun."

"Suçluluk duygusu ne demek biliyor musun Grace? Seni doğuran kadın gibi ruhsuz bir kaltak olmadığın anlamına geliyor.

Bu kadar basit. Seni o dünyaya geri çekmesine izin verme."

"Yapmamaya çalışıyorum. Düşüncesi bile beni panikletiyor," diye itiraf ettim. "Ama Logan, muhtemelen ölmekte olan annemin yanına gitmezsem bu beni nasıl bir insan yapar?"

"Neden endişeleniyorsun? Dünya senin hakkında ne düşünüyor? Bizim senin hakkında ne düşündüğümüz mü? Yoksa sizin hakkınızda ne düşündüğümüzü mü? Çünkü günün sonunda bebeğim, önemli olan tek fikir senin ve değer verdiğin insanların fikirleridir. hakkında."

Logan'ın haklı olduğunu bilen büyük bir parçam ve Bentley'lerin hayatıma geri dönmesine izin verme düşüncesiyle aşırı heyecanlanan başka büyük bir parçam vardı. Yine de içimde Logan'ın önyargılı olduğunu söyleyen küçük bir ses de vardı. Bana tavsiye veremezdi çünkü sonuçta onun da payı vardı.

Aidan'ın da böyle düşündüğünü bilmeme rağmen, o gece Logan ve Maia yemekten sonra oturma odamda oturup film izlerken onu aradım. Kendimi telefonla yatak odama kapattım ve en eski arkadaşımın numarasını çevirdim çünkü annemin ihanetinin yarattığı travma ve ailemin bana karşı ilgisizliği sırasında yanımda olmuştu.

Ayrıca dramaya karşı Logan'dan çok daha az öfkeli bir tepkisi vardı.

Aidan ona babamın ziyaretini anlatmayı bitirdiğimde, "Kahretsin," dedi.

"Peki ben ne yapacağım?"

"Sana ne yapacağını söyleyemem."

Bir an dehşet içinde telefonuma baktım ve sonra tekrar kulağıma götürdüm. "Bütün mesele senin bana ne yapacağımı söylemen!" Tısladım.

"Hayır, öyle değil. Bu kararı senin yerine ben veremem. Kimse veremez. Senin için doğru olduğunu hissetmelisin. Sana söyleyebileceğim tek şey, yapacağın seçimden dolayı hiçbirimizin seni yargılamayacağıdır. Sadece yapman gerekeni yap."

Telefonu kapatmadan önce biraz daha konuştuk, Onu aradığım zamankinden ne daha fazla ne de daha az şaşkın hissediyordum. Tam yatağımdan kalkıyordum ki yatak odasının kapısı açıldı ve Logan içeri girdi.

"İyi misin?" dedi temkinli bir şekilde.

Başımı salladım. "Ben de tam Aidan'la konuşuyordum. Onun tavsiyesini istiyordum."

Görünüşe göre bu söylenmesi gereken yanlış bir şeydi. Logan'ın ifadesi karardı. "Yani onun tavsiyesini dinliyorsun ama benimkini dinlemiyorsun?"

"Öyle bir şey değil."

"Öyle mi? Ne zaman bir sorunun olsa sevgili Aidan'a koşman konusunda kendimi iyi mi hissetmeliyim? Bu gelecekte kendimi hazırlamam gereken bir şey mi?"

Ona bakakaldım. "Logan, bu da nereden çıktı şimdi? Aidan'ın en yakın arkadaşlarımdan biri olduğunu biliyorsun."

"Evet, sen beni iterken ona doğru koşuyorsun."

"Seni uzaklaştırmıyorum." Yataktan fırlayıp ona doğru koştum, babamın gelişinin onu ne kadar sarstığını yeni fark etmiştim. "Logan, Aidan'a gittim çünkü o bu konuda mantıklı davranabilir. Arkadaşlığımızın dışına çıkıp önyargılı olmadan bana tavsiyelerde bulunabilir."

"Bunu yapabiliyor çünkü senin için savaşıyor." Bir elini yüzünde gezdirdi, aniden bitkin görünüyordu. "Yaptığım tek şey buymuş gibi hissediyorum... senin için savaşıyorum."

Ondaki acıyı görünce gözlerim yaşardı. "Bunu sadece düşünüyorum. Ve Londra'ya dönmenin sadece bir süreliğine olacağını biliyorsun. Bu bizim sonumuz olmaz."

"Hayır. Bu, onların manipülatif, hastalıklı, kanlı dünyasından kaçtığından beri inşa ettiğin her şeyin sonu demek. Onlar zehirli. Seni tekrar incitecekler Grace. Bunu durdurmak için yapabileceğim hiçbir şey yok. Bunun olmasına izin veremem. Bunu yapmana izin veremem."

Elini tuttum, bu jestin söylemek üzere olduğum şeyi yumuşatacağını umuyordum. "Neye karar verirsem vereyim, bu bana bağlı. sen."

Elini benimkinden çekti. "İşte seninle benim aramdaki fark bu. Seni sevdiğim için, böyle bir şey gündeme geldiğinde tartışırız diye düşünmüştüm... çünkü bu ikimizi de etkiliyor."

Şaşkınlık, hayret, sevinç, panik, coşku, korku, heyecan, endişe... Hepsi bir anda içime doldu.

O güzel ağzından dökülen o üç kelimenin sesini. Hatta o kadar çok hissettim ki cevap verecek gücü kendimde bulamadım. O da benden cevap bekliyordu.

Ve herhangi bir cevap değil.

"Güzel, Grace," diye ısırdı ve ben daha ağzımı açamadan ortadan kayboldu.

Ç A P T E R 26

| Seni seviyorum.

Seni seviyorum.

I. Sevgi. Seni seviyorum.

Bu sözlerde bu kadar zor olan neydi? Hiçbir şey! Onları daha önce de insanlara söylemiştim!

Ancak her nasılsa Logan onları söylediğinde normal boyutlarının elli katına ulaşmışlardı. O kadar büyüklerdi ki, etraflarında hiçbir yol yoktu ve hiçbir şey göremiyordum. Her lanet harfin devasa gölgesi.

Bunları ona geri söylemeye korkuyordum.

O gece yatağımda uzandım ve yan taraftaki adama gidip kelimeleri ağzımdan kaçırmak için bedenimi zorlayıp dışarı çıkmaya çalıştığım her seferde o korku beni durdurdu.

Yine de, ertesi gün ondan ya da Maia'dan bir iz bulamayınca, kelimeler süzölmeye ve sağduyu korkuma yumruk atmaya başladı. Bu arada ben de biraz Bay Jenner için alışveriş yaparken, apartmandan geri dönüp Logan'ı bulmaya kararlıyım.

O anlık büyük sözleri önce bana söyledi. Kendini bana karşı savunmasız bıraktı.

Kendisine sorulmasına gerek kalmadan bu adımı attı.

Ve kesinlikle reddedilmekten de korkuyordu? Her şeyi ortaya koymaktan ve her şeyin ters gitmesinden?

Logan cesur olabiliyorsa, ben de cesur olabilirdim.

Çünkü tabii ki onu seviyordum.

Onu sonsuza dek sevmişim gibi hissettim.

"Grace!" sesini duyduğumda kendi yiyecek alışverişimi mutfağa bırakmış ve aceleyle daireden çıkıyordum.

Merdivenlerden bana doğru koşan Maia telaşlıydı, gözleri panikle açılmıştı. Tam sahanlığa ulaştığında yanına koştum. "Ne oldu?"

"Babam arıyor," diye ofladı nefes nefese. "Shannon az önce beni aradı. Seni aramaya çalışıyormuş. Eski sevgilisi geri dönmüş. Eski sevgilisi.

Onu kim dövdü. Babam kayıplara karıştı."

Ve böylece, başka hiçbir şeyin önemi kalmadı, sadece Logan'ı bulmak. Aptalca sessize aldığım telefonumu bulmak için çantamı karıştırdım. Shannon'dan gelen bir düzine cevapsız arama vardı. Numaralar arasında gezindim. ve Logan'inkine bastım. "Hadi, hadi," diye mırıldandım telefon çaldığında.

Telesekretere yönlendirilince umutlarım suya düştü. "Hayır," diye tısladım ve telefonu kapattım. Shannon'ı geri aradım.

"Tanrı'ya şükür Grace. Logan'ı gördün mü?" dedi, sesinde panik açıkça belli oluyordu.

"Sadece daireyi kontrol ediyorduk." Maia'ya bunu yapması için başımı salladım ve o da hemen Logan'ın dairesinin kilidini açmaya koyuldu.

Ona seslenirken ben de onu içeri kadar takip ettim. "Shannon, tam olarak neler oluyor?"

"Eski sevgilim," dedi usulca, sesinde bir titreme vardı.

"Ollie. Benimle temasa geçti. Hapisten çıkmış ve Edinburgh'da. Benimle görüşmek istiyor."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Öfkeyle tersledim. "Hayır baba." Maia başını sallayarak koridordan aşağı indi. Bana doğru.

"Orada değil," dedi Shannon, belli ki duymuştu. "Kulübü kontrol ettiniz mi?"

"İşte oradaydım. Tanrım, Grace, ona asla söylemezdim ama o oradaydı. Bugün dersim yoktu ve bazen dersim olmadığında öğle yemeğini Logan'a götürüyorum. Okul idaresinde benim için bir mektup vardı ve Logan'ın ofisinde açtım. Ollie'den geliyordu. Logan tepkimi görünce, ben onu durduramadan mektubu elimden kaptı. Sonra da gitti ve telefonuna cevap vermiyor.

Kahretsin Grace, ya bir şey yaparsa? Bunun tekrar başına gelmesine izin veremem." Ağlamaya başladı ve bir anda yüksek hışırtı sesi. "Grace?" Cole'un dediğini duydum. "Bak, onunla temasa geçtiği için bu adamı öldürmeyi herkesten çok istiyorum ama buna değmez. Logan'ın nerede olduğuna dair bir fikrin var mı?"

Artan korkumun üzerine nefes almaya çalıştım. "Orada Belirli bir yer yok ama insanları tanıyor Cole. Ollie'nin izini bulmaya çalışıyor olabilir. Yapabileceğimiz en iyi şey ve oraya önce var."

"Çok geç olabilir. Birkaç saattir kayıp." "Tanrım, böyle söyleme... Bu... Shannon nasıl? Shannon nasıl? iyi olacak mı?"

"Artık o pislikten korkmuyor. Sadece Logan için korkuyor. Bilmiyorum..."

Ön kapının açılma sesiyle sözleri benim için silikleşti ve hem Maia hem de ben arkamıza döndük, bitkin bir Logan'ın dairenin içine adım attığını görünce rahatladık.

"Cole, o burada." Her ne söylüyorsa kestim. "Logan eve geldi."

"Şükürler olsun. O iyi mi? Bir şey yaptı mı?"

"Baba!" Maia hızla yanımdan geçti ve kendini Logan'a attı.

Logan hemen kollarını ona doladı, Gözlerini sıkarak kapatıyordu. Yüzündeki gerginliği gördüm ama

aşkı da. Ve biliyordum. "Hayır, Cole. O hiçbir şey yapmadı." Maia ile hayatını tehlikeye atmazdı.

"Güzel. Geliyorum ve Shannon'ı da getiriyorum. Konuşmamız gerek."

Kabul ettim ve kapattım.

Bir an için baba ve kıza bakmaktan başka bir şey yapamadım, korkudan kurtulmanın verdiği ani rahatlama vücudumdaki adrenalin seviyesinin düşmesine neden oldu. Kendimi bitkin hissettim.

Her şeyiyle.

Maia sonunda Logan'dan uzaklaştı ve Logan onun yüzünü avuçlayarak gözyaşlarını sildi. "Ben iyiyim," diye söz verdi ona. "Biz iyiyiz."

"Shannon o herifin peşinden gittiğini sanıyordu."
Çenesi sıkıştı ve başını salladı.
Peşinden gitmemişti ama bu dürtüyle savaşıyordu.
"Maia," dedim, "babanı yan odaya götüreceğim.
sadece bir iki dakika. Sorun olur mu?"
Kaşlarını çatı, belli ki onu kaçırmamdan ve kendisini
devre dışı bırakmamdan pek memnun değildi, ama başını
salladı.
"Grace." Logan bir elini kaldırdı, ifadesi korkunç derecede
boştu. "Şimdi olmaz."
İncinmiş olmama rağmen gözümü kararttım. "Evet,
hemen şimdi."
Cevabı, yüzüme bile bakmadan yanımdan geçip gitmek
oldu.
Koridordan yatak odasına doğru yürüdü ve kapıyı
arkasından kapattı.
Kapalı kapıya bakarken gözlerimden yaşlar süzüldü. Ne
yaptığını biliyordum.
Onu dışladığımı düşündüğü için beni dışlıyordu. "Grace?"
Maia elime dokundu, gözlerini dikmiş bana bakıyordu.
sempati ve endişe.
Peki ben ne yaptım?
Onunla yüzleşmekten kaçındım mı? Acımı kabul edip onun
yaptığı gibi iltihaplanmasına izin mi verdim?
O odadaydı ve muhtemelen Shannon'a saldıran o piç
yüzünden hapishanede geçirdiği her anı düşünüyordu.
Ve bu benim incinmiş duygularımdan daha büyük bir
şeydi.
Çantamdan anahtarlarımı çıkarırken Maia'nın elini
tuttum. Ona uzattım. "Yan kapıya git, tatlım."
Dairenden çıkmadan önce bana sulu, rahatlamış bir
gülümseme verdi.
Ben de omuzlarımı geriye atıp kendimi savaşa
hazırlayarak koridorda yürüdüm ve kapısını iterek açtım.
Yatağın üzerindeki tüneğinden başını kaldırıp baktı.
Dirseklerini dizlerine dayamış, ellerini sıkıca kavuşturmuş,
yatağın kenarında oturuyordu.

birlikte. İzinsiz girdiğim için gözleri parladı. "Evine git, Grace."

"Hayır." Kapıyı arkamdan çarparak kapattım ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Senden hiç korkmadım Logan MacLeod ve şimdi de korkmayacağım. Seni terk etmeyeceğim."

"Bu kadar mı?" diye alay etti. "Sadece yaralı eski mahkumu oynadığımda mı ilginç oluyorum? Önce Maia'ydı; şimdi de Shannon'ın eski sevgilisi geri dönüyor. Ve sen yine endişelisin."

Keskin ses tonu karşısında irkildim. "Özellikle kötü bir gün geçirdiğin için bunu görmezden geleceğim."

"Çok nazıksın."

"Logan, yapma. Beni sevdiğini söylediğinde orada aptal gibi durduğum için bütün gece ve bütün gün kendimi azarladım. Tam seni görmeye geliyordum ki Maia Ollie'yle ilgili haberler yüzünden panik içinde merdivenlerden koşarak çıktı."

Başını salladı ve yere baktı. "Yapma. Bunu duymak istemiyorum."

Öfke kanıma karıştı, bir an için sempati ve endişemi gölgede bıraktı. "Sakın buna cüret etme," dedim yumuşak bir sesle,

Ama ses tonum başını kaldırmasına neden oldu. "Zaten hissettiğimi çok iyi bildiğin kelimeleri söyleyemedim diye reddedilmiş kahramanı oynama. Beni mutfak duvarıma yapıştırdıktan sonra çekip gitmene verdiğim tepkiden beri sana aşık olduğumu biliyorsun!" Nefes almaya çalışırken göğsüm kabardı.

Logan gözlerindeki boş bakışı kaybetti. "Bunu yaşamama hiç izin verecek misin?"

"Yaptım!" Bağırdım, çünkü bağırmak ağlamaktan daha iyi hissettiriyordu. "Demek istediğim, seni sevdiğim için bu işin peşini bıraktım!" I

Bu sözleri söylerken rahatlamıştı. "Beni ne kadar korkutsa da, seni her zamankinden daha çok seviyorum. kimseyi sevmedi. Seni dışlamadım Logan. Sadece biraz ara verdim. Ama bu." Ona elimle işaret ettim.

yanaklarımdaki ıslaklık. "Bu beni dışarıda bırakıyor ve yine çok korkuyorum."

"Yarı yolda bırakıp Ollie'yle başladığım işi bitireceğimi düşündüğün için mi?" Gözleri öfke ve çelişkiyle parlıyordu.

"Hayır." Başımı salladım. "Maia'yı onunla ilişkini tehlikeye atmayacak kadar çok seviyorsun. Sen asla zarar verir."

Omuzları düştü ve gözlerini kocaman açarak bana baktı. Kaybolmuş küçük bir çocuğa o kadar benziyordu ki gözyaşlarım onun için daha hızlı aktı. "Buna inanabiliyor musun?" dedi kısık sesle.

"Biliyorum."

Birden odanın öbür ucundaydı, kollarındaydım ve beni sertçe, umutsuzca öpüyordu. Geri çekildi, Başımı ellerinin arasında tutarken gözlerimin içine sevdiğim bir şiddetle baktı. "Seni çok seviyorum," dedi, sesi sertti. "Beni asla bırakma Grace. Beni asla bırakma."

Bu fikir karşısında başımı sallarken dudaklarım titredi. "I Yapmayacağım," diye bağırdım usulca. "Sizi seviyorum. Siz benim ailemsiniz. Sizi terk etmeyeceğim," diye söz verdim ve o anda asla terk etmeyeceğimi biliyordum. "Burada seninle olmaktan başka bir yerde olmak istemiyorum."

Kollarını bana sımsıkı doladı, ben de başımı göğsüne gömdüm ve onu içime çektim. "Neredeyse kendimi kaybediyordum," diye itiraf etti. "Kavgamız yüzünden zaten boktan bir ruh halindeydim, bir de o mektubu görünce... O şerefsizin onunla iletişime geçme cüreti... Etrafından dolaşmak zorunda kaldım, yürümek zorunda kaldım ve kendime kaybedeceğim her şeyi hatırlattım. Ondan çok şey aldı Grace, benden de iki yılımı ve daha fazlasını aldı. Edinburgh sokaklarında özgürce dolaşmayı hak etmiyor."

"Biliyorum," dedim, parmaklarım tişörtünün içine daha sıkı kıvrılmıştı. "Ama artık hiçbir şey yapamaz. Artık bir hayatın var. Sana tapan bir kızın ve ikiniz için de her şeyi yapabilecek bir kız arkadaşın var." Bunun üzerine kolları sıkılaştı. "Ve Shannon." Yumuşak bir şekilde güldüm. "Aman Tanrım, kız kardeşin

Çoğu insanın hayal bile edemeyeceği kadar mutlu. Okulu var, sen varsın ve Cole var. Ollie bunların hiçbirini elinden alamaz."

"Haklısın." Gözlerimin içine bakabilmek için beni nazikçe geriye çekti. "Keşke ondan bahsetmek bile kafamı karıştırmasaydı."

Yanağına dokundum, başparmağımı kısa sakalının kılları üzerinde gezdirdim. "Keşfediyorum ki bu şeyler içimizde o kadar derinlere işlemişler ki hiçbir zaman gerçekten yok olmama ihtimalleri var." Ona hüzünlü bir gülümseme verdim ve sadece şeytanlarından bahsetmediğimi anladığını biliyordum. "Gececeklerini sanıyordum ama görünüşe göre bu sürekli bir savaş olacak. Bazı günler, hatta bazı yıllar diğerlerinden daha iyi olacak. Ama ben senin için buradayım, sen de benim için buradasın ve isteyebileceğimiz tek şey de bu."

Parmakları belime kıvrıldı, tutuşu neredeyse morartıyordu. "Bu Londra'ya geri dönmeyeceğin anlamına mı geliyor?"

"Hayır, konuşmayacağım. Ama" - içimi çektim - "yine de babamla konuşmam gerekiyor."

Logan bu duyurudan pek memnun görünmese de, "Sadece dikkatli ol," dedi.

"Her zaman."

Beni usulca öptü; bu öpücük, kapının açıldığını duymamıza saniyeler kala zil çaldığında açlığımızı daha da artırıyordu.

"Logan!" diye bağırıldığını duyduk Shannon'ın.

Öpüşmeden geri çekildik. "Bu gece," diye söz verdi.

Beklenti içimde zonkladı. "Gürültü yapabilir miyim?"

Gözleri ateşle parladı. "Maia uyuduğunda yanına geleceğim."

"Logan!" Shannon'ın sesi daha çılgınca geliyordu. "Oradan çıksak iyi olacak."

Shannon ve Cole oturma odasındaydı ve Cole görüldüğümüzde bize bilmiş bir bakış attı. Ona gözlerimi devirdim ve o da sırtıttı. Nişanlısı ise Maia'nın daha önce yaptığı gibi kardeşine doğru uçu.

Logan Shannon'a sıkıca sarıldı ve ona yatıştırıcı sözler fısıldadı. Shannon gözyaşlarını silerek geri çekildi. "Beni çok endişelendirdin." Göğsüne bir yumruk attı ve Cole'un yanına geri dönerek onun yanına sokuldu.

"Sadece yürümek zorunda kaldım," dedi Logan ona. "Seni endişelendirdiğim için özür dilerim."

"Tamam, hemen konuya giriyorum," dedi Cole. "Bu adam özür dilemek için Shannon ile görüşmek istiyor - mektubunda böyle yazıyor. Biz de ona izin vereceğiz."

"Sen aklını mı kaçırdın!" Logan'dan önce davrandım. Herkes şok içinde bana baktı.

"Eee?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak homurdandım.

Cole Logan'a bir kaşını kaldırdı. "Sessiz bir tip için çok fazla."

Logan sırttı, gözlerinde hınzır bir parıltı vardı. "Oh, uygun zamanlarda ne zaman bağıracağını biliyor."

Shannon öğürürken Cole homurdandı.

"Konumuza geri dönebilir miyiz?" Dedim, Cole'u işaret ederek. "Shannon'ı o pozisyona sokmanın iyi bir fikir olduğunu düşünüyor olamazsın."

"Kendi adıma konuşabilirim," dedi Shannon, kaba bir şekilde değil. "Bakın, onunla görüşmek istemiyorum. Onunla görüşmek istemiyorum.

Özür dilerim. Ondan bir kapanış beklemiyorum. At. Hiç. Bu onun saçmalığı ve beni buna zorlamıyor. Ama Cole onu görmezden gelmenin işe yarayacağını düşünmüyor."

"Katılıyorum," diye homurdandı Logan.

Cole bana güvence verircesine ellerini kaldırdı. "Biz sadece

Shannon onunla buluşacakmış gibi davran. Halka açık bir yerde yaparız. Meadows'u düşünüyorum. Ve Shannon yerine beni, Braden'ı, Cam'i, Nate'i ve Adam."

"Peki ya ben?" Logan'ın çenesi sıkıştı.

"Hayır." Shannon başını salladı. "Çocuklar onu sadece uyaracaklar. Şiddet olmayacak... sadece bir uyarı.

Logan, o senin hayatının iki yılını aldı. Buna nasıl tepki vereceğini bilmene imkân yok."

"Ben gidiyorum," dedi. "O şerefsizle yüzleşmek istiyorum ve hâlâ burada olduğumu bilmesini istiyorum. Hiçbir şey yapmayacağım ama -"

Shannon, "Bunu bilmiyorsun," diye karşı çıktı.

"Şunu görüyor musun?" diye tersledi ve sehpanın üzerindeki dizüstü bilgisayarı işaret etti. "Bu kızıma ait, şu anda yan odada beni bekleyen kızıma, tıpkı hayatı boyunca beni beklediği gibi. Ve bu." Yakaladı

Elimi tuttu ve göğsüne yasladı. "Ben de onu bekliyordum. tüm hayatım boyunca. İkisini de tehlikeye atmayacağım. O sümüklü küçük piç için bu ilişkiler. Ama ben gözlerinin içine bakacak ve beni yenemediğini anlayacak."

Shannon'ın dudakları titriyordu ama gözlerinde bir ışık vardı, son zamanlarda Logan'ın gözlerinde giderek daha fazla gördüğüm bir ışık. Başını salladı ve sonra hıçkırığını bastırmak için ağzını kapattı.

"Shannon?" Logan bir adım öne çıktı, kafası karışmış görünüyordu. "İyisin," diye hıçkırdı. "İyisin."

İşte o zaman Logan'ın yüzünde bir farkındalık belirdi ve Cole ona ulaşmadan kardeşi onu kollarının arasına aldı ve ağlarken ona sarıldı.

Kafam karışmış bir şekilde Cole'a baktım. Cevap olarak bana doğru yürüdü ve bir elini omzuma koyarak beni nazikçe odadan ve daireden dışarı çıkardı.

"Neler oluyor?" İnişe geçtiğimizde söyledim.

Cole'un gözleri bana bakarken duygularla parlıyordu. "Logan'ın başına gelenlerden dolayı kızımın ne kadar suçluluk duyduğunu tahmin bile edemezsin," dedi kısık sesle. Her ne kadar ona defalarca bunun kendi hatası olmadığını söylese de, kızım bunun peşini bırakamadı." Bana gülümsedi - gözlerinde ona duyduğu sevgi ve rahatlama vardı. "Sanırım bu artık unuttuğu anlamına geliyor."

Kapı açıldı ve Maia dairemnden dışarı çıktı. "Her şey yolunda mı? Az önce bağırışlar duydum."

"Arayan Grace'ti." Cole beni şakacı bir şekilde itti. "Bunu susturamıyorum."

Yüzümü buruşturdum. "Çok komiksin."

"Çok memnunum," diye cevap verdi ve sonra kızaran Maia'ya sırtıttı. Bu Cole'un daha da sırtıtmasına neden oldu.

Ona sataştığı için onu ittim. "Büyü artık."

"Asla." Başını salladı ve tekrar Logan'ın daire kapısına baktı. "Onlara ne kadar süre vermeliyiz?"

"Kime vereyim? Neler oluyor?" Maia söyledi.

"Shannon ve Logan," diye cevap verdim, kapıma doğru ilerlerken. "Hadi içeri girip bir fincan çay içelim." Yandaki kapıya son bir kez daha baktım ve uzun zamandır hissetmediğim bir şeyin başlangıcını hissettim. Hoşnutluk. Oraya ulaşmak için hâlâ kat etmem gereken bir yol vardı ama artık o kadar da uzak görünmüyordu. İçeri girerken gülümsedim. "Hazır olduklarında gelip bizi alacaklar."

Ç A P T E R 27

! Babamla yüzleşmemin zamanlaması mükemmeldi.
Yani çocuklarla aynı anda yaptım.

Shannon'ın eski sevgilisiyle yüzleşecektik. Ben dayanamadım Dairemde bir ileri bir geri volta atıp Logan'ın dönmesini ve bana her şeyin yoluna gireceğini söylemesini bekleme fikrinden sıkıldım ve kendimi babam olan duygusal nükleer silahla oyalamaya karar verdim.

Maia, artık babamın ziyaretini ve Logan'ı biliyordu. ve çocukların Ollie ile buluşma kararı, Shannon'a eşlik etmesinin sorun olmayacağına dair beni temin etti. Ona bu konuda bilgi vermek kötü bir ebeveynlik gibi görünebilirdi ama o zeki biriydi; bu üzücü şeylerin olduğunu biliyordu ve ayrıntıları bilmemek onu daha da kötü hissettiriyordu.

Bu Maia'ydı.

Nedenlerinden ne kadar nefret etsem de, bununla başa çıkabilecek kadar olgun biriydi. Ve dürüst olmak gerekirse, Shannon için harika bir teselli idi.

Maia'yı teyzesinin evine bıraktım ve sonra bir taksiye atladım.

Şoför beni Balmoral Otel'in önünde bıraktı. Devasa bina üzerimde yükseliyor, beni korkutuyor, benimle alay ediyordu.

Kapıcıya odasını arattım ve beni süitine götürmesi için bir otel görevlisi gönderdiler. Tabii ki otelin en iyi süitiydi: Kral Dairesi.

Süitin fuayesine götürüldüm ve orada bırakıldım. "Alo?" Seslendim.

"Oh, buradasın. İçeri gel."

Sesini takip ederek geniş bir oturma odasına girdim. Balmoral Oteli, Viktorya döneminin muazzam yüksek tavanları ve görkemli mimarisiyle bir dönem tesisiydi. Odanın odak noktası güzel bir şömineydi. Gabriel dışarıdaki yaz havasının sıcaklığına rağmen çatırdıyordu.

Daha önce sinirlerim tepeme çıkmıştı. Şimdi neredeyse eriyordum.

"Otur." Karşısındaki koltuğu işaret etti. On dokuzuncu yüzyıldan kalma bir Louis XV sandalyesiydi ve üzerine oturmaya neredeyse korkuyordum. Her zamanki gibi, Gabriel Bentley için en iyisinden başka bir şey yoktu.

Oturduğumda gülümsedi. Kazandığını düşündüğünü hemen anladım. "Size bir içki ikram edebilir miyim?"

"Hayır, teşekkür ederim." Derin bir nefes aldım ve yavaşça verdim. "Londra'ya geri dönmeni söylemek için buradayım. Bensiz."

Gülümsemesi hemen kayboldu, kahverengi gözleri siyaha döndü. "Ciddi olamazsın."

"Ben çok ciddiylim."

"Annen kanser, Tanrı aşkına!"

Hatırlatma karşısında irkildim. "Evet. Ama kendime hangisiyle yaşamanın daha zor olduğunu sordum. ya da onun hayatıma tekrar girmesine izin vererek hayatıma yeniden girecek olan zehri. Hepinizin tekrar girmesine izin vererek."

Alay etti. "Ne dram ama."

"Hayır, Gabriel," dedim, onun adını kullanmam geldiğim noktayı pekiştirdi. İrkildi. "Artık benim ailem değilsin. Uzun zaman önce ailem olmayı bıraktın... tabii gerçekten ailem olduysan."

"Bağışlama ilahidir," diye hatırlattı bana.

"Evet, öyle." Ayağa kalktım, tüm öfke, acı ve reddedilmenin içimden akıp gitmesine izin verdim ve ilk kez Bunu hak eden insanlardan birine yöneltilmişti. "Peki ben neyi affedeceğim? Senin tamamen ihmalini mi? Hiç orada olmadığın için bana nasıl davrandığını görmemeni mi?"

Sürekli eleştirileri ve hakaretleri mi? Yürümeye başladığım andan itibaren beni nasıl parçaladı? Bunu affetmeliyim. Ama senin için değil. Hepsini kendim için affedeceğim. Benim hatırım için."

"Annen seni bizim dünyamıza hazırlamaya çalışıyordu. O bir gerçekçi!"

"O acımasız, zalim, işbirlikçi bir kaltak!" Ben de bağırdım. "Kanser bunu silemez, Gabriel. Hastalık da otomatik olarak insanların günahlarını siler. Annem gerçekçi biri değildir.

O, uyandığında kocasının kendisini onun sevdiği gibi sevmediğini fark eden ve bu yüzden sizden olabildiğince uzağa ve hızlı bir şekilde kaçmak yerine oyunu oynamayı ve iyi oynamayı öğrenen bir kadın. Çünkü o paralı asker ve para her zaman onun mutluluğundan daha önemli olacak. Ve eğer o gerçekten mutlu olamıyorsa, Tanrı adına, ben de olamayacaktım. Onun acısının yükünü ben çektim. Sen onu sevmedin, o da beni sevmeyi!" Bana dehşet içinde bakarken yumruğumu göğsüme vurdum. "Hakaretlerini, tokatlarını, ihanetlerini ben çektim! Hepsi senin içindi!"

"Gracelyn..." diye fısıldadı.

"Grace." Gözyaşlarımı içime çektim ve omuzlarımı dikleştirdim. "Ve beni sevmesi için ne yapabilirdim diye düşünmekten bıktım. Onun bunu yapamaması benim suçum değil. Bunu artık biliyorum." Başımı salladım, bunu biliyordum ama tam olarak hissetmiyordum. Tek umudum bir gün bu sözlerin iliklerime kadar işlemesiydi. "Beni tekrar incitmesine izin vermeyeceğim. Ya da onun çarpık Tecavüzün çok komik olduğunu düşündüğü için arkadaşlarını üzerime salmanın doğru olduğunu düşünen küçük boktan bir oğul."

Gabriel yavaşça ayağa kalktı, gözleri kısılmıştı. "Ne diyorsun sen?"

"Diyorum ki, değerli küçük oğlunuz ben gençken sarhoş arkadaşlarının odama girmesine izin verirdi. Şanslıyım ki, gerçekten korkunç bir şey olmadan önce kaçtım. olur."

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Sebastian yapmaz..."

"Sebastian karınızın erkek versiyonu. İnan bana, o

yaptı. Bana nasıl davranacağını Danielle'den öğrendi ve o sadece

onu cesaretlendirdi."

İnanamayarak bana baktı. "Tüm bunların benim çatım altında, benim haberim olmadan gerçekleştiğini mi söylüyorsun?"

Alay ettim. "Şimdi umurundaymış gibi davranma. Artık çok geç."

"Benden ne istediğini bilmiyorum." Omuz silkti. "Sana her şeyi verdiğimi sanıyordum. Şimdi benden ne istediğini bilmiyorum."

Her zamanki gibi, üzgün mağduru oynayacaktı... başka bir manipölasyon silahı.

Ama işe yaramadı. Bu sefer olmaz.

"Londra'ya, evine dönmeni istiyorum."

Sanki beni tanımamış gibi baktı. Güzeldi.

Daha önce tanıdığım kişi olmak istemedim. "Bunu gerçekten görmezden mi geleceksin? Annenin Kanseri mi?"

"Bunu görmezden gelmiyorum. Bu savaşı vermek zorunda kalan herkes için üzülüyorum ama onun için üzölmek istemeyerek de olsa veriliyor." Kapıya doğru yürüdüm ve durup ona baktım. "Bak sana ne diyeceğim, Gabriel. Danielle beni isterse gelirim. Onu görmek için. Ama sadece ziyaret etmek için. Kalmak için değil, onunla ilgilenmek için değil... çünkü ikimiz de bu iyiliğe karşılık vermeyeceğini kesinlikle biliyoruz. Bu bir veda, Bay Bentley."

Bu sefer kazanamayacağını anladığında çenesindeki kaslar seğirerek başka tarafa baktı. Halkına ve hissedarlarına el sallayıp onlara dünyasında her şeyin yolunda olduğunu söyleyebilmek için bu aileyi yeniden bir araya getiremeyecekti ve dünyasında her şey yolundaysa, işinde de her şey yolundaydı.

"Beni istemeyecek," dedim. "Ve Tanrı'ya şükürler olsun ki istemeyecek. Onun hayatımdaki varlığı bir yılan ısırtığı gibi. Geçen seferki zehri hala içimden atabilmiş değilim. Bir ısırtık daha ölümcül olabilir."

Ve bir zamanlar annem olan kadınla olan ilişkimin bu üzücü özetiyle birlikte

Otel odasındaydım, kendimi kötü hissediyordum ama yaşayabileceğim tek şeyi yaptığımı biliyordum.

| 'Shannon'ın dairesine geri döndüğümü,
soğukkanlılığımı koruduğumu ve güçlü olduğumu,
İngiliz sertliğiyle dolu olduğumu söylemek isterdim.
dudaklılık.

Gerçek şu ki, duygusal bir sel olduğum için Shannon kapıyı açar açmaz gözyaşlarına boğuldum ve sonraki on dakikayı Maia'ya ve ona sarılmak arasında gidip gelerek geçirdim.

Sonunda onlara söylediğim her şeyi anlatacak kadar sakinleştim ve bitirdiğimde ikisi de bana hayretle baktılar.

Maia, "Bir gün büyüdüğümde ve bunu başarabildiğimde, umarım ben de senin babana yaptığın gibi annemle yüzleşecek kadar cesur olurum," dedi.

Bu beni yine ağlattı.

Shannon, insan sulama kabının oturma odasına dönmesi üzerine, "Aman Tanrım," dedi. "Sanırım bir şeyler yapsam iyi olacak.
biraz çay."

O odadan çıktıktan sonra gözyaşlarımı sildim ve odaklanmaya çalıştım. "Logan'dan haber var mı?"

Maia başını salladı. "Hayır. İtiraf etmeliyim ki endişelenmeye başlıyorum."

Son kırk sekiz saattir bana sürekli eşlik eden kelebekler aniden daha da şiddetlendi.

"Şimdiye kadar dönmüş olmaları gerekirdi" diyene kadar bir dakika kadar sessizce oturduk.

"Biliyorum," diye onayladı Shannon, elinde hepimiz için bir fincan çayla odaya geri dönerken. Sıcak fincanı minnetle aldım. "Cole'a mesaj attım ama cevap alamadım. "Cole'a mesaj attım ama cevap alamadım.

Hepiniz Logan'ın tepkisi konusunda endişeliydiniz ama Cole'un eğitimli bir dövüş sanatçısı olduğunu biliyorsunuz, değil mi?"

Gözlerim yuvalarından fırladı. "Hayır. Kimse o önemli bilgiyi vermedi. Onun yapacağını düşünmüyorsun ya...?"

Shannon omuz silkti. "Yapmayacağına dair bana söz verdi. Ama Cole'un yüz mil uzunluğunda koruyucu içgüdüleri var. Ollie'nin bana yaptığı her şeyi biliyor." Bir elini

Saçlarını karıştırırken, bir tutam saç çekiştirme hareketinden dolayı meydan okurcasına geri sıçradı. "Bunu asla kabul etmemeliydim."

Tam o anda kapı açıldı ve Shannon Logan ve Cole odaya girerken ayağa fırladı. Etraflarında ağır ve tehlikeli bir hava vardı.

"Ne oldu?" Maia da benim gibi ayağa kalkarak "Ne oldu?" diye sordu. "Mesajı aldı," dedi Logan, yüz hatları gergin bir ifadeyle.

acımasız bir öfkeyle. "Şiddet olmadan. Gerçi bunu hep zapt etmek zorunda kaldım." Başparmağını omzunun üzerinden Cole'a doğru salladı.

Cole patlamaya hazır görünüyordu.

Shannon ona doğru belli belirsiz bir adım atarak adını fısıldadı.

Logan önce Maia'ya sonra da bana baktı. "Bu ikisini yalnız bırakalım."

Maia dikkati dağılmış Shannon'a sarılıp vedalaşırken ben de eşyalarımı topladım. Yanından geçerken omzuna dokundum ve Logan'ın elini tuttum.

Cole'a bir şey söylemenin anlamı yoktu. Gözleri Shannon'a kilitlenmişti ve içindeki tüm o kullanılmayan enerjiyi nasıl harcayacağını bildiğime dair bir his vardı içimde.

Bu düşünce karşısında kızardım ve Logan'a daha sıkı sarıldım.

"İyi misin?" Daireden çıkar çıkmaz "İyi misin?" diye sordum. "Evet," diye bana güvence verdi. "Sana her şeyi anlatacağım.

Eve git. İyi misin?"

Maia bizi binadan çıkarırken omzunun üzerinden,
"Harikaydı," dedi. "Ama nasıl geçtiğini size anlatmasına izin
vereceğim."

"Maia orada mıydı?" Bana kaşlarını çattı.

"Hayır," dedi, "ama keşke olsaydım."

O gece kimsenin canı yemek pişirmek istemediğinden, dışarıdayken balık ve patates kızartması alıp Logan'ın evine götürdük. Logan olanları anlatırken biz de onun oturma odasında yemek yiyorduk.

Gözleri zaferle parlıyordu. "Bu altı herifin ona doğru yürüdüğünü gördüğünde yüzünü görmeliydin. Ve sonra beni gördü. O zaman artık çok geçti. Tam suratının ortasındaydık."

"Parkta izleyen başka insanlar da var mıydı?" Maia, bu dramı düşündükçe gözleri heyecanla parlıyordu.

Logan başını salladı. "Evet, kesinlikle bir seyircimiz vardı." "Altınız da çok güzel görünüyorsunuz," diye mırıldandım, dudaklarım

Bu düşünceyle eğlenerek seğirdi.

Bir cipsi çiğnedi ve sonra yuttu. "Ollie'nin ilk söylediği şey, 'Shannon nerede?' oldu. Cole ona doğru atıldı.

Neyse ki hızlıyım. Ama tüm bu süre boyunca onu tutmak zorundaydım."

"Peki başka ne dedi?"

"Ollie temelde yaptıkları için özür dilemek istediğini söyledi. Farklı bir insan olduğunu söyledi."

"Ne dedin sen?"

"Shannon'ın onun özrünü istemediğini söyledim.

Hayatına devam etmişti, bir hayatı, bir ailesi ve bir nişanlısı vardı. Cole o anda ona birkaç küfür savurmuş olabilir. Sonra Ollie'ye Shannon'ın onu bir daha görmek istemediğini ve onunla temas kurmaya çalışırsa polisi arayacağımızı söyledim." Sırıttı. "Sonra Braden öne çıktı ve ona Shannon'ın

ailesinin burada olduğunu ve bu ailenin onu koruyacağını söyledi. Ollie'nin Glasgow'a dönmesinin en iyisi olduğunu söyledi."

"Bu kadar mı?" Maia yüzünü buruşturdu, işin içinde yumruk olmadığı için hayal kırıklığına uğradığı belliydi.

Logan ona sırıttı. "Sorun ne söylediği değildi Maia. Nasıl söylediğiydi."

Onunla bilmiş bir gülümsemeyi paylaştım. "Bu insanlar iyi insanlar."

Bana göz kırptı, belli ki aynı fikirdeydi.

"Şey, bu adam kızıp Shannon Teyze'yi rahat bıraktığı sürece, sanırım önemli olan tek şey bu." Maia omuz silkti ve ağzına bir parça balık attı.

"'Sidik' kelimesini kullanma." Ona başımı salladım. "Defol git mi?" diye önerdi, ağzı doluydu.

Burnumu kırıştırdım. "Konuşmadan önce çiğne."

Yutkundu ve gözlerini Logan'a dikti. "Bu gece patronluk taslıyor."

Omuz silktim. "Bugün öyle bir gündü."

"Babana ne olduğunu bana hâlâ anlatmadın." "Sonra," dedim, gözlerimde bu sözden daha fazlası vardı.

Anlayınca kendi bakışları da ısındı. Maia anlamadan önce gözlerini kaçırdı. "Film mi?" diye sordu ona.

"Elbette." Maia tabağını sehpanın üzerine koydu ve DVD'lerin bulunduğu dolaba doğru yürüdü. "Sanırım bir dahaki sefere bir randevum olduğunu söylemek için iyi bir zaman.

Cumartesi."

Logan bir cipsle boğuldu.

"Yüzme programından bir çocuk mu?" Logan kollarını göğsünde kavuşturmuş, yatak odamın kapısında duruyordu. "Ve ben sadece evet mi diyeceğim?"

Üzerimde seksi mavi ipek bir gecelikle yatağın kenarına oturdum ve geldiğinde bana söylediği ilk şey bu oldu. Gülmemek için kendimi zor tuttum.

"Ee?" dedi.

"Kız on altı yaşında, Logan. Onun da on altı yaşında olduğunu söyledi. Kulağa dünyanın sonu gibi gelmiyor. On dokuz yaşında ve motosiklet kullanıyor olabilir."

"Onunla tanışmalıyım."

"Bu senin ayrıcalığın. Ama onu korkutup kaçırmayacaksınız."

Bana ters ters baktı. "Bunun işimin bir parçası olduğunu sanıyordum."

Kıkırdadım. "Nazik bir uyarı belki - tam anlamıyla bir tehdit değil."

Bunu düşünür gibi oldu ve sonra içini çekti. "Çok genç olmadığından emin misin?"

"Yaşıtı olan çoğu kızdan daha büyük ve çok daha sorumlu davranıyor."

"Belki de her ihtimale karşı onunla seks konuşması yapmalısın. Bilirsin, onu korkutup kaçırsın."

Ayağa kalktım, kısa geceliğimi düzelttim. "Eğer Seks konuşması yapması gereken biri varsa, o da sensin." Kıyafetlerimi işaret ettim. "Bu farklı bir tepki almalı daha fazla. Kontrol ettim..." Omzumun üzerinden popoma baktım ve kasıtlı olarak kumaştan bir parça kopardım. örtüyor. "Ve tüm doğru yerleri vurguluyor gibi görünüyor, bu yüzden yanlış bir şey yaptığımı düşünmüyorum. Bu senin -" Tekrar başımı kaldırdığımda, benden birkaç santim ötede olana kadar sessizce odayı geçtiğini fark ettim.

Ateşli bakışları beni ürpertti. "Bu hoşuna gittiği anlamına mı geliyor?"

Onun cevabı geceliğimi başımdan yukarı çekip sandalyemin üzerine atmak oldu. Çırılçıplak kaldığımda beni kollarına aldı ve hiç de nazik olmayan bir şekilde yatağa fırlattı. Giysilerini şimşek hızıyla çıkarırken heyecanım artarak onu izledim.

Birden üzerime atıldı ve beni yarın olmayacakmış gibi öpmeye başladı. Logan'ın belini kavradım, öpücük daha da açlaştı. Ereksiyonunun sert ve ısrarcı baskısını karnımda hissedebiliyordum. İnledi, dudakları ağızımdan çeneme, çenemden aşağıya doğru kaydı. Vücudumdan aşağıya doğru öptü, ağzı sıcaktı, çaresizdi ve ben de tutundum, kaslı sırtını okşadım, o aşağıya doğru inerken ellerimi kürek kemiklerine doğru kaydardım.

O sıcak ağzı sol meme ucumun etrafına kapandığında, kalçalarım tepki olarak ona çarptı. "Oh Tanrım." Onu daha yakına çağırırken kalçalarım onu kavradı, önce beni yalayıp sonra sertçe emerken sırtım daha fazlası için kamburlaştı.

Bacaklarımın arasında ıslak bir akıntı hissettim. "Logan."
Tekrar inledi ve alt karnımda gerginlik sarmalının sıkılaştığını hissedene kadar beni emmeye, kızdırmaya ve işkence etmeye devam etti.

"Logan -" Şimdi zor nefes alıyordum, dilini areolamın etrafında dolaştırırken başını ellerimin arasında tutuyordum. "Daha fazla."

Birden hareketlendi, vücudumdan aşağı kaymaya başladı, aşağı inerken elleri göğüslerimi kavrayıp şekillendirdi, dudakları karnıma ıslak öpücükler bıraktı. Dilinin tenime dokunuşuyla ürperdim ve varış noktasını beklerken gevşedim, bacaklarım açıldı.

Beni öptü, dilini hafifçe, kasıtlı olarak oynattı. klitorisimi ısıtıyor, beni kızdırıyordu. Sonra parmaklarının içime kaydığını hissettim ve ihtiyaçla inledim. Logan bana baktı, gözleri kendi arzusuyla yanıyordu. Parmakları içimden çıktı ve sonra tekrar girdi. Kalçalarım onları itti, ritmini yakalamaya çalışıyordu.

Orgazmım artarken dudağımı ısırdım.

"Dök içini Grace. Seni duymak istiyorum."

Parmaklarını içimden çıkardı, ama kaybımın yasını tutamadan dudaklarımı ayırdı ve klitorisimin etrafında dolaştı, alay etti, bastırdı... ve sonra emdi.

O beni yalamaya devam ederken ben de zevkten onun adını yüksek sesle haykırdım. "Logan!" Orgazmımın sınıra yaklaştığını hissederek nefes nefese kaldım, "Tanrım, evet. Evet. Evet!" Gözlerim kapanırken onun adını haykırarak parçalandım. Orgazm dalgalar halinde içimde yuvarlandı ve sonunda doyana kadar ağzına karşı nabız attım ve attım.

Vücudumda yukarı doğru hareket ettiğini hissettim ve sonunda gözlerimi açtığımda ellerini tekrar başımın iki yanına koymuş, alt bedenini bedenime bastırmıştı. Yüz ifadesi vaat ve şehvetle karanlıktı... ve çok, çok daha derin bir şeyle. "Tanrım, seni seviyorum," dedi, kelimeler o kadar yoğun duygularla doluydu ki zar zor duyulabiliyordu.

Koluma zorla enerji verdim ve yanağını okşamak için elimi kaldırdım. "Ben de seni çok seviyorum."

Başını iki yana salladı. "Mümkün değil, bebeğim." Gülümsedim. "Bu bir yarışma mı?"

"Gerçek." Sertleşmiş aletini bacaklarımın arasına soktu ve ben de tepki olarak titredim. "Yaşayan hiçbir erkek bir kadını benim seni sevdiğim kadar sevemez. Birine karşı böyle hissedebileceğimi hiç düşünmemiştim. Böyle bir şeyin var olduğunu düşünmemiştim. Benim için değil."

"Beni ağlatacaksın ve ağlamayı kesmem gerekiyor," diye fısıldadım. "Ben de seni aynı şekilde seviyorum. Bunu asla unutma."

Başını salladı ve eğilerek ağzını benimkinin üzerine koydu. "Bana güveniyor musun?"

"Evet," dedim hemen. "Tamamen."

"Hâlâ hap kullanıyor musun?" Soru sorarcasına gözlerimin içine bakmadan önce alt dudağımı ısırıldı.

Kafam karışmıştı,
başımı salladım.

"Ve bana güveniyor
musun?" "Zaten
evet dedim."

Cevap olarak beni daha derinden, öncekinden daha ıslak öptü ve ben bunun güzelliğine gömülürken, içime doğru itti.

Korunmasız bir şekilde içimde olmanın verdiği hisle ağzıma karşı nefesini tuttu. Daha derine bastırırken gözleri karardı ve kaslarım onun etrafında sıkıştı. Neredeyse tamamen içimden çıktı ve sonra tekrar içeri kayd, yumuşak ve yavaş bir şekilde itti.

İçimdeki sürtünme yeniden başladı.

O içimde hareket ederken bakışlarımız kilitlendi ve ben Aramızdaki bağdan, aşktan bunalmışım. Bu benim uyarılmamı başka hiçbir şeyin yapamayacağı kadar hızlandırdı ve farkına varmadan tekrar boşalıyordum.

Logan içime pompalamaya devam etti, kendi doruk noktasını kovaladı, gerginlik kaslarını gerdi ve onu tutmak için savaştı.

mümkün olduğunca uzun süre. Başparmağını klitorisime

bastırıldığında nedenini anladım.
Tekrar gelmemi istedi.

Logan MacLeod, yatak odanın mahremiyetinde, açık bir anlaşmayla bana yapacağı tüm kirli şeyleri fısıldadı. Tam bir kez daha boşalmamı talep ederken, iç kaslarım sikiinin etrafında sıkılaştı ve dudakları ayrıldı, kalçaları hareketsizleşti ve memnuniyet veren derin bir inilti ile içimde gürlerken, birlikte doruğa ulaştığımızda titredi.

Ç A P T E R 29

Sekiz ay sonra

Turma sesi yavaşça kulaklarıma sızdı ve beni sıcak, harika uykumdan uyandırdı. Uykumu gözlerini kapattı, tamamen içinden çıkmayı reddediyordu. "Baba! Grace!"

Belime dolanan ağır kol kaydı ve kulağımın dibinde bir inilti yükseldi.

"Baba!"

"Maia?" Logan kulağıma uykulu bir sesle, kafası karışmış gibi konuştu.

"Kapı," diye mırıldandım.

"Uyan! Bugün düğün var!" Bunu bir kıkırdamayla bitirdi.

"Siktir." Kolum belimden kaybolmaya başladı ve ben onu yakalamak için el yordamıyla çabaladım.

Vücudunu kendime doğru çektim, sırtımı ön tarafına dayadım. "Hayır."

Gırtlaktan gelen kıkırdamasını duydum. "Bebeğim, kalkmamız lazım." "Uyan!"

"Sıra bizde Maia," diye karşılık verdi Logan.

"Sana kahve getirdim. İyi misin?"

Saçlarımı yüzümden almak için eğildi ve kulağıma fısıldadı, "Uygun muyuz?"

"Öyleyim. Kesinlikle değilsin," diye mırıldandım, hâlâ gözlerimi açmayı reddediyordum.

"On saniye içinde geliyorum!"

"Lanet olsun." Gözlerimi açtım, ışığa karşı gözlerimi kısarak baktım. "Sanki üç saat uyumuşum gibi hissediyorum."

"Çünkü sen yaptın."

Dönüp doğruldum ve Logan'ın yataktan kalkışını izledim. ve çabucak bir kot pantolon giydi. Bana bir tişört fırlattı.

Evet, çıplaktım.

Kravatının hâlâ bileğime sarılı olduğunu fark ettiğimde onu çekmeye başladım. "Kahretsin." Çılgınca çekiştirdim. Maia'nın görmesini istiyor.

Logan güldü ve ellerimi iterek yatağa geri oturdu. "Bize birkaç saniye daha ver Maia," diye seslendi ona.

"Ugh," dedi. "Bu bana bilmem gerekenden fazlasını anlattı."

Düğümü çözmek için uğraşırken, "Çıkar şunu," diye fısıldadım.

Gülmekten titriyordu. "Diğeri nerede?"

Bileğimi kaldırdım ve kaşlarımı çattım. "Onu çıkarmış olmalısın." Yatak odasının kapısına ihtiyatla baktım. "Maia'nın dün gece Shannon'la kaldığını sanıyordum?" Bu yatak odasında neler yaptığımızı duyacağını düşünmek bile tepeden tırnağa utanç içinde kızarmamı sağladı. Birkaç ay önce evimi bırakıp Logan'ın evine taşınmışım ve o zamandan beri seks konusunda çok yaratıcıydık, Maia evde olmadığına harika, çok gürültülü seks yapmak için zaman buluyorduk. Onun evde olduğu zamanlar Logan'ın zevk çığlıklarını içimde tutmak için dudağımı ısırmamı izlemeye bayıldığı zamanlardı.

Kravatı çözerken "Öyleydi," diye beni temin etti. O bunu yapar yapmaz tişörtümü giydim.

"Kahve soğumadan içeri geliyorum."

Logan üzerimi örttükten ve kravatımı gizledikten sonra, "İçeri gel," dedi.

Maia kapıyı iterek açtı ve iki fincan kahve taşıyarak içeri girdi. Onu görünce dudaklarım aralandı. O bir

çoktan nedime kıyafetini giymişti. "Çok güzel görünüyorsun," dedim.

Sırıtarak bana kahvemi uzattı. "Şimdi beni sulandırma Grace."

"O haklı." Babası kahvesini alırken yanağına bir öpücük kondurmak için eğildi. "Muhteşem görünüyorsun, tatlım."

Kızardı ve artık serbest olan ellerini soluk pembe elbisenin üzerinde gezdirdi. O kadar ince bir pembeydi ki neredeyse istiridye rengindeydi. Küçük şapka kolları, tatlı bir yakası ve eteğinde hafif bir salınımı vardı. Eteği dizlerine kadar iniyordu.

giydiği güzel istiridye pembesi platform peep toes. Saçları, küçük inciler ve pırlantalarla tutturulmuş bukleler ve sarmallarla özenle şekillendirilmişti.

"Çok büyümüş görünüyorsun."

Maia utangaç bir şekilde bana gülümsedi. "Sence Charlie bundan hoşlanır mı?"

Sekiz aydır Maia'yla görüşen çocuktan söz edilince babası homurdandı. Neden bu kadar endişelendiğini anlamamıştım. Charlie kötü bir çocukla karşılaştıysam bile tam tersiydi.

"Eminim yapacaktır. Burada ne işin var? Belli ki Shannon'ın evindeydin." Onu işaret ettim.

"Evet, kuaför ve makyöz önce benim saçımı ve makyajımı yaptı, ben de bir taksi tutup eve döneyim ve sizin uyandığınızdan emin olayım dedim. İyi ki de öyle yapmışım, yoksa hâlâ uyuyor olacaktınız."

"Bu arada, ben bir duş alacağım." Logan artık boş olan kahve fincanını komodinin üzerine bıraktı ve aceleyle odadan çıktı.

"Shannon'la koridorda yürüyeceği için gergin mi?" Maia o gittikten sonra söyledi.

"Hayır. O onurlandırıldı."

Birkaç saat sonra Logan'ın kız kardeşini koridorda yürütmesini izlerken göğsüm gururla kabardı. Hala onu babasına tercih etmesinin inanılmaz cesurca olduğunu düşünüyordum ve neden olduğu üzüntüye rağmen ailesinin hala orada olduğunu görmek beni memnun etmişti. Görünüşe göre, babaları yola gelmiş ve Logan'ın onu evlendirecek kişi olmasının Shannon için neden bu kadar önemli olduğunu anlamıştı.

Şimdiye kadar Maia için de oradaydılar.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, Maia onların neler yapabileceklerini bildiğinden, onların yanında savunmasını daha yüksek tutuyordu, çünkü birinin bir an sizi önemseyip bir an sonra önemsememesinin nasıl bir şey olduğunu çok küçük yaşta öğrenmişti.

Ama MacLeod'lar deniyorlardı.

Shannon'ın sadece bir çiçekçi kızı, bir nedimesi ve bir baş nedimesi vardı. Maia nedimesi, Cole'un yeğeni Belle çiçekçi kızı ve arkadaşı Rae de baş nedimesi oldu.

Onunla daha önce sadece bir kez karşılaşmıştım. Rae, Cole'la birlikte dövme stüdyosunda çalışıyordu ve kendisi de dövmeli, motorcu görünümlü bir hatundu ve bir şekilde elbisesini motorcu punk'ı gibi gösteriyordu.

Shannon'ın giymesine izin verdiği motosiklet botları olabiliirdi.

Hem Shannon hem de Cole kendi yeminlerini yazmışlardı, bu yüzden onlar bitirdiğinde gözlerimin etrafında rimel lekeleri vardı. Ancak bu durumdan etkilenen tek kişinin ben olmadığımı görmek beni sevindirdi çünkü Ellie, Jo ve Hannah'nın gözlerini ovuşturduklarını görebiliyordum. Sadece Olivia ve Joss'un gözleri kurumuştu ama ıslıl ıslıl gülümsemeleri tüm kiliseyi aydınlatıyordu.

Shannon ve Logan'ı hayatlarına davet eden ve Maia ile beni de aynı kolaylıkla kabul eden kadınlara, erkeklere ve çocuklara bakarken, onlar gibi insanları hiç tanımadığımı düşündüm.

"Mendil ister misin?" Aidan yanımda kulağıma fısıldadı.

Yanımda oturan Juno, onu susturmak için dirseğini karnına sapladı.

Diğer tarafımda oturan Chloe bana bir mendil uzattı.

Nazik alayları karşısında gözlerimi devirdim ama burada benimle olmalarından memnundum.

Tüm ailem bir odada.

Shannon, Cole'u da peşinden sürükleyerek bize doğru koşarken, "Tamam, hadi burayı terk edip gidelim," dedi.

Resepsiyon salonu çok büyüktü çünkü çok fazla misafirleri vardı, ancak aile ve yakın arkadaş olan bizler iki masayı bir araya getirdik ve etraflarına oturduk, konuşuyor ve içiyorduk, tören ve akşam yemeği bittiği için rahatlamıştık.

Shannon'a baktık, eğleniyorduk.

Beyaz, vücudu saran, baldıra kadar uzanan, kırkların tarzında bir elbise hâlâ tertemizdi. Ayağındaki beş inçlik Kurt Geiger gelin ayakkabıları da öyle. Ancak yanakları kızarmış ve saçları kuaförün kullandığı tokadan kurtulmuştu.

Bunalmış görünüyordu.

"Ciddiyim." Başını salladı. "Buradan çıkmamız gerekiyor. Yanaklarım ağrıyor, ayaklarım acıyor ve konuşmak istediğim insanlar yerine neredeyse hiç konuşmadığım insanlarla konuşmaktan bıktım."

Bize işaret etti.

"Ona böyle olacağını söylemeye çalıştım," dedi Cole kollarını kızın beline dolayıp onu kendine doğru çekerken.

"Walk'a falan gidelim." Cole'un Leith Walk'ta tercih ettiğini bildiğim bir bara atıfta bulundu.

"Hayır." Özür dileyerek onun yanağını öptü. "Burada sıkışıp kaldık."

"Bu demek değil ki, bir şeylerin peşinden koşmak zorundasın.

herkes," dedim ve boş bir sandalyeyi ona doğru ittim. "Bizimle birlikte otur. Seninle konuşmak isteyen olursa yanına gelebilir."

Bunun üzerine gözleri parladı ve hemen ayakkabılarını çıkardı ve yalınayak bana doğru yürüdü.

Logan bir sandalyeyi Cole'a doğru itti ve o da vazgeçip o da bize katılmaya karar verdi. "Ne olacak ki?" diye mırıldandı. "Bu bizim düğünümüz."

Joss Braden'a, "Bunu düğünümüzde yapmalıydık," dedi.

Kocası Bebek Ellie'yi kucağına almış, her şeyi içine çekerken onu hafifçe sallıyordu. Shannon ve Cole Çocuklar eğlenebilsin diye düğünü ve düğün yemeğini kasten erkene aldılar. "Muhtemelen," dedi. "Ama tüm bunlar yüzünden işkence çekmen çok hoşuma gitti."

"Çok romantiksin," dedi kuru bir sesle.

Adam ona göz kırptı ve o da gözlerini devirdi.

"Herkes bizim yaptığımızı yapmalı," dedi Hannah. "Marco ve ben sadece sizi davet ettik ve mükemmel oldu."

"Oh hayır. Ben büyük düğün olayını seviyorum," diye karşı çıktı Ellie. "Düğünlere bayılırım."

"Biliyoruz," dedi Joss, Jo, Liv ve Hannah hep bir ağızdan.

Ellie onlara ters ters bakınca Adam kolunu ona doladı ve onu kendi tarafına çekti. "Onları görmezden gel, tatlım."

"Düğünleri sevmem hoşuna gidiyor, değil mi?" dedi ona, gözleri fal taşı gibi açılmıştı, hâlâ bir şekilde bu cümleyi kurmayı başarıyordu

Otuzlu yaşlarının sonunda olmasına rağmen sevimli bir şeydi.

"Kesinlikle," demeyi başardı kocası düz bir yüz ifadesiyle.

Braden inanamayarak yüksek sesle homurdanarak bunu mahvetti.

Logan, "Grace ve ben muhtemelen bunu küçük bir parti haline getireceğiz," diyerek iki masanın da sessizleşmesine neden oldu.

Anonsa tepki olarak sertleştirm ve Chloe'nin elinin dizimi kavradığını hissettim.

Maia'nın nefesi kesildi. "Evleniyor musun?"

"Bir noktada," dedi Logan, herkesin ani uyanıklığı karşısında kafası karışmış görünüyordu.

"Ama evlenme teklif ettiniz mi?" Shannon masaya doğru eğildi, gözleri heyecandan parlıyordu.

"Bir noktada yapacağım." Masanın karşısından bana baktı, görünüşe göre yardım istiyordu.

Sadece şok içinde bakabildim.

Bana evlilikten bahsetmemiştii.

"Grace neden bunu ilk kez duyuyormuş gibi görünüyor?"
Olivia, yüz ifadesindeki eğlenceyle sordu.

"Çünkü öyle," diye cevap verdi Chloe yanımda. Bilirdi, çünkü bunu duyan ilk kişi o olacaktı.

"Och, Logan," diye tersledi Jo onu. "Gidemezsin
Gelin adayıyla konuşmadan bunları duyurmak."

"Kötü biçim, dostum." Nate başını salladı.

"Şey..." Logan önce hepsine sonra da bana baktı ve her şeyi yanlış yaptığını fark etti. "Lanet olsun."

"Logan MacLeod, burada çocuklar var." Elodie homurdandı.

"Özür dilerim," dedi neredeyse utangaç bir tavırla.

Gezegendeki başka hiç kimsenin, kesinlikle hiç kimsenin Logan'ın gözünü korkutamayacağı, ama Elodie Nichols'ın onu serseri bir okul çocuğu gibi hissettirebileceği gerçeğine güldüm.

Gülüşüme doğru döndüğünde gözlerimiz buluştu. Gözleri bana iyi olup olmadığımızı sordu. Gülümsedim. "Sadece iyi bir teklif olduğundan emin olsan iyi olur."

Logan'ın bakışları, tam da bunu yapacağına dair verdiği söz gözlerinden ruhumu işlerken herkes homurdandı ve kıkırdadı.

Shannon, "Düğünümü kaçırmanın tam zamanı, millet," diye alay etti.

Logan'la beni o anki durumumuzdan kopardı ve özür dilemek için kolumu ona doladım. Bana el salladı, gülüyordu, görünüşe göre kardeş olma ihtimalimiz onu umursamayacak kadar heyecanlandırmıştı.

Sohbet başka konulara kayınca Maia masanın etrafından koşarak yanıma geldi ve yüzüme bakmak için eğildi. Bir an için sadece birbirimize baktık ve onun bir şey söylemesine gerek kalmadan hissettiği her şeyi hissettim. Yanağına dokunmak için uzandım ve gözleri gözyaşlarıyla parladı.

O anda benim de gözlerim doldu.

Çünkü birdenbire biliyorduk.

O ve ben... Logan'a ve birbirimize sahiptik. Ve bu sonunda iyi olacağımız anlamına geliyordu.

Logan'a baktığımda, aramızda geçenleri biliyormuş gibi dikkatle bizi izlediğini gördüm. Gözleri derin duygularla karardı. Dudakları aralandı ve "Seni seviyorum" diye mırıldandı.

Ve ben de onlara karşılık verirken, o anda -asla unutmayacağım o anda- mutlak doğruluğun, mutlak memnuniyetin nadir tatlılığını hissettim.

Mutlak aileden.

E P I L O G U E

Dört gün sonra İtalya'da

Shannon

"Joss ve Braden'ın bize villayı tekrar vermeleri çok iyi oldu," dedi Cole havuzda birlikte yüzerken.

Como Gölü'nde ilkbahar gerçekten de ılıman geçirdi, biraz erken İngiliz yazına benzerdi ama bugün mevsim için alışılmadık derecede sıcak bir gündü ve biz de bundan sonuna kadar faydalanıyorduk.

Ona doğru hafifçe sallandım, bacaklarım kalçalarına sıkıca sarıldı, kollarım boynuna dolandı. "Buraya geri döndüğümüz için çok mutluyum." Balayımız için mükemmel bir seçim gibi görünüyordu.

Cole'un elleri popomu yoğurdu, düşük gözlü bakışları içimi ürpertti. "Benim de öyle. Bu havuzla ilgili özellikle güzel anılarım var."

Güldüm. "Güpegündüz. Geçen sefer karanlık olduğu için bunun olmasına izin vermiştim."

"Bu, bu gece havuzda senden faydalanmama izin vereceğin anlamına mı geliyor?"

"Oh, önce beni sarhoş etmen gerekecek. Yani, şu haline bak," diye takıldım, ellerimi güçlü pazularının üzerinde gezdirirken. "Blech."

Kahkahalarla sarsıldı. "Senin için zor olacağını biliyorum, b c r, ama bunu benim için yap."

"Oh, tamam o zaman." Yüzümü öpücüklere bo arken ve beni taciz ediyormuş gibi yaparken güldüm.

" ok fazla kıyafet giyyorsun," diye homurdandı. "Bikini giyyorum."

"Evet. Çok fazla kıyafet var."

Kıkırdayarak ona daha sıkı sarıldım, su bizi nazikçe ayırmaya çalışırken bedenimi onunkine yakla tırdım. "Bence her büyük yıldönümünde buraya geri gelmeliyiz."

Kollarını sırtıma doladı ve beni g  s ne doğru çekti, böylece dudaklarımız birbirine sadece bir santim yaklaştı. Onun güzel yeşil gözlerine baktım ve her zaman olduğu gibi, bu adamda en iyi arkada ımı ve ailemi buldu umun derin bilgisiyle kendimi mutlu hissettim.

"Bence bu harika bir fikir," dedi usulca, ağzını benimkinin üzerinde gezdirerek. " ocuklarımız olduğunda ve büyüdüklerinde onları da buraya getirmeliyiz."

"Kaç tane istiyorsun?"

Omuz silkti. "Benim için fark etmez. Bir ya da be   ocu umuz olursa mutlu olurum, kız ya da erkek... içlerinde benden ve senden bir parça olduğu sürece, önemli olan tek şey bu."

"Bu kadar mükemmel olmak zorunda mısın, Cole Walker?" "Bu benim cazibemin bir parçası, Bayan Cole Walker."

Kızardım, vücudum bana her Bayan Cole Walker dediğinde olduğu gibi uyarılmayla karıncalandı. Bunun neden bu kadar tahrik edici ve tetikleyici olduğunu bilmiyordum ama öyleydi ve bunu ona söylediğim için çok pişman olmuştum. Ona ters ters baktım. "Yapmayaca ını s ylemi tin." K ımı avuçlayıp beni kasıtlı olarak kendisine doğru bastırdı ında kıvrandım.

 eytani bir şekilde sırtıttı. " ok tatlısın amına koyayım."

Gözlerimi kapattım ve vücuduma yaptıklarını görmezden geldim. Güpegündüz bir havuzda seks yapmamızın imkanı yoktu! "    ocuk istiyorum!" ikimizin de dikkatini dağıtmak için neredeyse ba ırıyordum.

Tam da beklediğim gibi Cole vücudumla alay etmeyi bıraktı ve hareketsiz kaldı. "Üç mü?"

"Mmm-hmm." Gözlerimi açıp ciddiyetle onunkilere baktım. "Erkek ya da kız... Fark etmez. Yine de yeşil gözlü ve çilek sarısı saçlı bir oğlan istiyorum."

Gülümsemesi yavaş ve çocuksu bir memnuniyet içindeydi. "Öyle mi? Peki bunu gerçekleştirmeye ne zaman başlıyoruz?"

"Birkaç yıl daha mı?" Dedim. "Seni bir süre daha kendime saklamak istiyorum."

"Birkaç yıl daha," diye mırıldandı, bana dünyadaki tüm sevgi ve şefkatle bakarak. "Çok tatlı çocuklarımız olacak."

Başımı salladım, ona sıkıca sarıldım. "Ve akıllı." "Ve nazik."

"Ve yetenekli."

"Kendimizi gerçekten seviyoruz, değil mi?" diye çattı.

Başımı salladım ve gözlerinin içine baktım. Hayır, sadece seni gerçekten seviyorum.

Sanki düşüncelerimi okumuş gibi Cole aramızdaki mesafeyi kapattı ve beni o kadar derin ve sert öptü ki gün ışığında seks olayını yeniden düşündüm.

Bu arada, Edinburgh'da

Hannah

Ailemin evine en son ne zaman geldiğimi hatırlayamıyordum ve ortalık kaotik değildi. Annem ve babam böyle olmasından hoşlanıyor olmalıydılar çünkü bu sürekli böyleydi. Annemi, canını sıkıran bir şey olduğunda hepimize defolup gitmemizi söyleyeceğini bilecek kadar iyi tanıyordum.

"Baba, yukarı çıkıp Will'le bilgisayar oynayabilir miyim?" Dylan sessizce, annemlerin evinin koridorunda dururken babasına yalvarırcasına bakarak söyledi.

Daha kapıdan içeri adımımızı atmıştık ki yeğenim Will üvey oğlumu merdivenlerden yukarı sürüklemeye çalışıyordu.

Marco gözlerini dikmiş Dylan'a bakıyordu, tıpkı hedefine ulaşma umudu olmadan kısa kolunu kardeşine doğru uzatan oğlumuz Jarrod gibi. Dylan geri uzanıp onun elini sıkarak ona yardım etti. "Sadece bir sürelğine," dedi Marco. "Büyükannen Elodie öğle yemeği hazırladı ve sen de aileyle birlikte oturup yiyeceksin."

"Bu senin için de geçerli." Kayınbiraderim Adam oturma odasından salona çıktı.

Dylan'dan sadece birkaç yaş küçük olan oğlu Will ona sırtarak karşılık verdi. "Tamam." Omuz silkti. Yıllar geçtikçe, rahat mizacını kız kardeşimden miras aldığı daha belirgin hale geliyordu.

Dylan da başıyla onayladı ve Will'i yukarı kadar takip etti.

"Sesler duyduğumu sandım." Annem kucağında beş yaşındaki Braden ile Adam'ın yanında belirdi.

Yanağına bir öpücük kondurmak için yanına yaklaştım ve Bray'i ondan çaldım. "Peki bu küçük adam nasıl?" Ona sordum.

"İyi," dedi, annemin muhtemelen ona verdiği artık vıcık vıcık olmuş çöreği çiğneyerek. "Açım."

Jarrod, Bray'e ulaşmak için babasını itmeye çalışırken küçük sevimli bir homurdanma sesi çıkardı. İşe yaramadığında, hemen yüksek sesle gözyaşlarına boğuldu. Nedendir bilinmez, oğlum tüm kuzenleri arasında en çok Bray'i sevdiğine karar vermişti. Ne yazık ki Bray, iki yaşındaki bir çocuğun ilgisini fazla önemsemeyecek kadar beş yaşındaki çocuklarla ilgileniyordu.

"Ah canım." Annem gülümsedi. "Jarrod'u oturma odasındaki oyun parkına koyalım."

"Will nerede?" Bray sordu.

"Üst katta."

"Aşağı, büyükanne," dedi.

Annem onu indirdi ve o da küçük bacaklarının onu götürebildiği kadar hızlı bir şekilde yukarı çıktı.

"Hannah, tatlım," dedi babam, sandalyesinden kalkıp bana sarıldı ve öptü. "Nasılsın?"

"İyi, baba. Okul yüzünden stresliyim. Yeni bir şey değil."
Gülümsedim. "Öğretmenlik." Jarrod'u kollarının arasına alırken homurdandı.

Babam öğretmenliğin tüm iniş çıkışlarını bilirdi. Üniversite düzeyinde öğretmenlik yapmıştı. "Marco." Kocam başıyla onayladıktan sonra kaşlarını çatarak etrafımıza bakındı. "Dylan ve Sophia nerede?"

"Dylan yukarıda Will ile birlikte ve Sophia..." Ellie kızımı kucağında taşıyarak odaya girerken omzumun üzerinden baktım. "Doğruca mutfağa doğru koştu."

Sophia, Ellie teyzesine hayrandı ve görünüşe göre onu bulmak için bir tür psişik radarı vardı.

Ellie yanıma gelip beni yanağımdan öptü ve Sophia başını teyzesinin göğsüne gömüp açıkça "Yerimden kıpırdamayı reddediyorum" dedi. Gözlerim Ellie'ninkilere bakarak güldü. "Nasılsın?"

"Güzel." Gülümsedi. "Bu sabah aile tatilimiz için yer ayırttık."

"Ooh, nereye gidiyorsun?"

"Disney World," diye yanıtladı Adam, karısının arkasından yaklaşarak. Düşüncesi bile acı verici görünüyordu. "Florida."

Ellie bir kulaktan diğerine sırtıyordu. "Harika olacak."

Adam onun arkasından dehşete düşmüş bir yüz ifadesiyle, "Harika," diye mırıldandı.

Marco öksürerek güldüğünü gizlemeye çalıştı ama kimseyi kandıramıyordu. Ellie ona yandan bir bakış fırlattı. "Kocam arkamdan surat mı yapıyor?"

Marco yüzünü düzeltti. "Kesinlikle hayır."

"Sana inanmıyorum." Omzunun üzerinden Adam'a baktı. "Büyülü krallığın tadını çıkaracaksın, Adam Sutherland, hikâyenin sonu."

Ona baktı ve sonra bize döndü. "Çocuklar buna bayılacak - önemli olan da bu. Bray'in bunun için hâlâ çok genç olduğunu düşünsem de."

"O zaman büyüdüğünde tekrar gideriz." Ellie omuz silkti.

Adam'ın rengi soldu. "Bir içkiye ihtiyacım var."

"Sana bir tane getireyim," diye teklif etti annem.

"Alkol, değil mi?" "Seni gerçekten seviyorum

Elodie," dedi.

Güldü. "Sana bir bira getireyim. Clark?"

"Evet, teşekkürler tatlım."

"Ben tuvalete gidiyorum," dedim ve Ellie'yle yanlarından geçerken Sophia'nın saçlarını okşadım.

Üst kattaki tuvalette işimi yeni bitirmiştım ve dışarı çıkmak için kapıyı açmıştım ki Marco tarafından engellendim. Elini nazikçe karnıma koydu ve beni tekrar içeri itti, kapıyı arkasından kapattı ve bizi birlikte içeri kilitledi.

"Ne oldu?" Şaşkınlıkla ona baktım.

Cevap olarak ellerini karnımın üzerinden kalçalarımın doğru kaydırıp ve beni kendine çekebilmek için onları kavradı. Ben onun güzel gözlerine bakarken kendi ellerim göğsünün üzerinde geziniyordu.

"Bebeğim, ne oldu?" Gözlerindeki endişeli bakışla daha da endişelenerek tekrarladım.

"Üzgün değil misin?" dedi.

"Ne için?"

"Disney World hakkındaki tüm konuşmalar hakkında mı?"

Aniden farkına vardım. Başımı sertçe salladım. "Hayır. Değilim."

İkimizin de tam zamanlı işleri olmasına rağmen, Edinburgh'un merkezinde dört yatak odalı bir evde yaşayan genç bir çift olarak maddi açıdan kolay değildi. Tabii ki çoğu kişiden daha iyi bir başlangıç yapmıştık çünkü sözde ağabeyim Braden, Ellie ile bir araya gelmiş ve bana New Town'da muhteşem bir daire almışlardı. Daireyi satın dört yatak odalı evimiz için yüklü bir depozito yatırmıştım ama yine de ödememiz gereken yüklü bir ipotek ve giydirip beslememiz gereken üç çocuğumuz vardı.

Disney World'e pahalı bir tatil şu anda bizim için pek de uygun değildi.

"Bir pazarlık yaparız ve çocukları İspanya'ya falan götürürüz," diye hatırlattım ona. "Bunu yapamamak bile, onları ülke çapında gününbirlik gezilere çıkarırız."

Marco başını salladı ama hâlâ tam olarak ikna olmuş görünmüyordu. "Senin ve çocukların hiçbir şeyi kaçırmamanızı istemiyorum."

"Neyi kaçıracaksın?" Ona daha da sokuldum. "Güzel bir evi, beni seven bir kocayı, onlara tapan bir babayı. Tam olarak neyi kaçırıyoruz?"

"Emin misin?" dedi, sesi artık hırçınlaşmıştı.

Ellerimi boynuna doladım ve ağzını kendime doğru çektim. Dudaklarımı dudaklarının üzerinde gezdirdim, üst dudağımı alt dudağına, alt dudağımı da üst dudağına sürttüm.

İnledi, kalçalarımı kavrayışı neredeyse morarmaya başlamıştı ve bana verdiği ani tepkinin karnımı deştiğini hissettim.

Tenim sıcacık kızardı ve onu öptüm, onu nasıl bu kadar kolay tahrik edebildiğimi sevdim.

Öpüşme ıslak, derin, sert bir hal aldı, eller kayıyor, dokunuyor ve yaklaşmak için çekiyordu.

Annemin öğle yemeğinin hazır olduğunu söyleyerek çocuklara seslenmesi sersemliğimizi dağıttı ve isteksizce ayrıldık. Göğüslerim Marco'nun ellerinde kabardı ve ellerini belimde daha güvenli bir konuma kaydırmadan önce onları son bir kez yoğurdu.

"Sanırım bu emin olduğun anlamına geliyor." Sesi eğlenceyle gürledi.

Ona sıırttım. "Bebeğim, seninle her gün bir tatil."

Gözleri ısındı, şefkatle doldu.

"Hannah ve Marco nerede?" Annemin yüksek sesle söylediğini duydum.

Will neşeyle, "Bilmiyorum," diye cevap verdi.

Gözlerim büyüdü. "Önce ben çıkayım ve seni bırakayım..." Aletini işaret ettim.

Gözlerini kapattı. "Seksi bir eş seçtiğim için benim hatam."

Kıkırdadım ve o kapıdan uzaklaşırken yanından geçip gittim. "Onlara bir dakika içinde aşağıda olacağını söyleyeceğim." Kapıyı açtım ve ona dönüp baktım. "Gio Amca. Çıplak."

Marco küfredip elindeki bezi bana fırlattı, ben de güldüm, banyodan kaçıp kapıyı arkamdan çarparak kapattım. "Eminim işe yarıyordur!" Kapının arkasından bağırdım ve aşağıya kadar güldüm.

Yemek odasına girdiğimde Dylan yanındaki koltuğu okşadı. "Hannah."

Üvey oğlumun yanına giderken her zamanki gibi göğsüm kabarmıştı. Dylan babasına hayrandı ve elbette annesini de çok severdi ama son birkaç yıldır onun sevgisini ve yemek zamanlarında en çok yanında oturmak istediği kişi olma imrenilen konumunu kazandığım için mutluydum. Tam oturmak üzereyken Sophia son on dakika içinde beni özlediğine karar verdi ve kucağımdan başka bir yere oturmayı reddetti. Dört yaşında, iki yaşındakinden çok daha büyük olduğunu fark etmediği açıktı. Ama ben aldırmadım. Annem Sophia'nın kucağıma oturmak bir yana, benimle görünmek bile istemeyeceği bir zaman geleceği konusunda beni uyarmıştı, bu yüzden onun ilgisini mümkün olduğunca çok çekmeye kararlıyım.

Boynumdaki deri karıncalandı ve kocamın odaya girdiğini anladım. Adam'la birlikte içeri girerken ona baktım, Marco

Jarro'du taşırken Adam da Bray'in elini tutuyordu. Marco yanıma oturdu ve bana yukarıdaki anımız için daha sonra intikam vaat eden bir bakış attı. Jarrod hemen Sophia'nın saçının bir tutamına uzandı ve Sophia da dönüp onun boynunu gıcıklayarak kıkırdamasına neden oldu

ondan.

"Herkes yemeğe hazır mı?" Annem masadakilere sordu ve aileme göz gezdirirken kendimi garip bir şekilde duygusal hissettim. Marco'ya baktım, o da bunu hissetmiş gibiydi ve beni dikkatle izliyordu.

Her zaman yaptığı gibi. Duygularım onun için bir numaralı öncelikti ve bunu asla unutmama izin vermedi.

Yukarıda bana sorduğu şeyi düşündüm.

"Çok eminim," diye fısıldadım ve kocam boştaki elini uzatıp masanın altından dizimi sıktı.

Olivia

Çok sessizdi. Evin içi çok ama çok sessizdi.

Rahat oturma odamızdaki (iki oturma odamızdan küçük olanı) büyük koltuğa kıvrılmış, Grace'in birlikte çalıştığı bir yazarın kitabını okuyordum. Yüzümün kızarmasına neden olan ateşli bir bölüme geldiğimde kanepede uzanmış çizgi roman okuyan muhteşem kocama baktım (çünkü büyük bir çocuk olmayı asla bırakmamıştı).

Niyetim onun üzerine atlamaktı ki aklıma kızlarımızdan birinin koşarak gelip bizi bölebileceği düşüncesi geldi. İşte o zaman evin çok ama çok sessiz olduğunu fark ettim.

"Kızlar nerede?" Nate'e söyledim.

Başını dayadığı şişman minderin üzerinde çevirdi ve artık takmak zorunda olduğu gözlüklerin üzerinden bana baktı. Onlardan nefret ederdi. Bence onu çok sevimli gösteriyorlardı. Tam da bu yüzden onlardan nefret ediyordu. "Oturma odasında film izlediklerini sanıyordum."

"Ve bu genellikle şarkı söylemek, dans etmek ya da bir tür çılgılık atmakla birlikte gelir." Sandalyeden kalktım ve kitabımı yerime bıraktım. "Bir saniye içinde döneceğim."

"Bebeğim, kalkmışken bana bir kahve getirir misin?"

"İlgisizliğin harika." Ona gözlerimi devirdim ve odadan çıkıp gözden kayboldum.

Oturma odasında bulduğum şey küçük bir solukla durmama neden oldu.

Nate'in şöminenin üzerindeki duvarımıza monte ettiği büyük televizyon ekranında dün DVD'miz oynuyordu.

Lily ve January kanepede oturmuş, anne ve babalarının resepsiyonda dans edişlerini fare gibi sessiz bir şekilde izliyorlardı.

Ben de görüntüye, Nate'in bana sarılışına ve odada bizden başka kimse yokmuş gibi gözlerimin içine bakışına baktım.

Belli ki kızlar bu durumdan büyülenmiş, bir Disney Prenses filmi izler gibi izliyorlardı.

Kolları belime dolanmadan ve beni sert bir göğse doğru çekmeden saniyeler önce sırtımda bir sıcaklık hissettim. Nate'in kollarını kendi kollarımla sararak ona karşı gevşedim. Boynuma sokuldu ve kulağıma fısıldadı, "İyi film seçimi."

Sırıttım. "Uzun zamandır izlemedim," diye fısıldadım.

Lily bizi duymuş olacak ki döndü. Özür dileyen bir ifade takınmıştı. "Ah. Şimdi bulduk."

January omzunun üzerinden bize baktı. "Anne, elbisen çok güzel."

"Hâlâ sende mi?" Lily sordu, onu giyebileceğini düşününce gözleri parladı.

"Var. Sana göstereceğim ama çok dikkatli olmalısın, tamam mı?"

Ciddiyetle başlarını salladılar, benim iki küçük meleğim. "Baba, iskoç eteği giymişsin!" Lily kıkırdadı.

"İskoç eteği giyiyorum," diye onayladı ve beni kuklasıymışım gibi öne doğru iterek kızların daha çok kıkırdamasına neden oldu.

"İskoç eteği giymek hoşuna gitti mi?"

Beni daha sert sıktı. "Bilmiyorum. İskoç eteği giymek hoşuma gitti mi?"

Başımı salladım. "Bütün gün bundan şikayet ettin."

Lily DVD'yi durdurdu ve yüzünü bize dönmek için kanepede arkasını döndü. January her zamanki gibi ablasının yaptığını yaptı.

"İskoç eteği mi yoksa bebek bezi mi giymeyi tercih edersin?" Aklına gelmiş en komik şeyi bulmuş gibi sırttı.

Nate'in "tercih eder miydin" konuşmalarımızı çocuklarımızla tanıştırdığı için pişman olup olmadığını merak ederek kahkahalarla titredim.

"Hmm." Gerçekten de düşünüyormuş gibi yaptı. "Sanırım kilt giymeyi tercih ederim."

"Neden?"

"Çünkü daha sıcak ve daha az aşağılayıcı."

Lily yine kıkırdadı ama Jan burnunu kırıştırdı. "Humil-humanaiting ne demek?"

"Aşağılayıcı," diye düzeltti Lily onu. "Utanç verici demek."

Benim zeki, akıllı küçük kurabiyem.

"Oh." Jan güldü, babasından miras kalan gamzeleri parladı. "Evet, bebek bezi seni aptal gösterir baba."

"Bilmiyorum."

Omzumun üzerinden ona bakmak için göz attım. "Bez mi, gerçekten mi?"

Sırttı, kendi gamzeleri parladı. "Bir bebek bezi bile çıkarabilirim."

"Tatlım, seni seviyorum ve çok yakışıklı olduğunu düşünüyorum, ama sen bile erkek bezinin altından kalkamazsın."

Homurdandı. "Belki de haklısın."

"Anne, babamla mı yoksa bulaşık deterjanı reklamındaki adamla mı evli olmayı tercih ederdin?" Lily muzipçe sırttı.

Çocuğum beni ele verirken gözlerimi ona diktim.

Nate yüzümü ona dönmem için beni yavaşça çevirdi. "Bu ne?" diye alay etti.

Utangaç bir şekilde omuz silktim. "Çok yakışıklı biri."

"Yani?" Bir kaşını kaldırdı. "Ben mi yoksa şu bulaşıkçı adam mı?"

Şimdi düşüncelere dalmış gibi yapma sırası bendeydi. "Bulaşıkları bulaşıkçı yıkıyor."

"Bulaşık makinemiz var."

"Mutfak tezgahlarını da temizliyor."

"Hey, bir anlaşma yapmıştık. Ben sana iki sevimli çocuk vereceğim, sen de mutfığı temizleyeceksin."

"Bu oldukça iyi bir anlaşma, anne." Lily gülümsedi.

Kahkahasını tutamayan Nate'e yüzümü buruşturdum.
"Seni yakalamış."

"Beni orada yakalayamadı. Bu iki meleği üretmek için çok çalıştım. Bu hiç mantıklı değil. Tezgah temizlemesi gereken biri varsa o da sensin."

"Anne, tercih eder misin?"

"Hayır, benim sıram." Nate'in kolları beni sarmışken eğilebildiğim kadar eğildim ve burnumu önce Lily'ninkine sonra da Jan'inkine sürttüm. İkisi de kıkırdadı ve el sallayarak beni uzaklaştırdı. "Büyülü hayvanlar, güzel elfler ve mistik kanalizasyon şehirleriyle kanalizasyonda yaşamayı mı tercih edersin, yoksa bir sürü güzel prenses ve büyüleyici prensle güzel, huzurlu bir ormanda mı?"

Kızlarımız bunu düşünürken bir an için birbirlerine baktılar ve sonra hep birlikte dönüp "Kanalizasyonlar!" dediler.

"İyi cevap." Başımı sallayarak onayladım.

"Bu zor bir tanesiydi." Nate dalgındı. "Buna bir cevap bulmakta gerçekten zorlanıyordum." Dramatik bir şekilde elini kalbine götürdü. "Bir grup sevimli ucubeyle kirli kanalizasyonlarda yaşamak ya da muhteşem bir prensesle güzel bir ormanda gezinmek. Çok zor. Gerçekten zor."

"Baba!" Kızlar onun şakasına güldüler, kıkırdamaları daha da sertleşti.

"O gözlüklerin içinde çok sevimli olduğun için şanslısın." Ona doğru bastırdım, gözleri "sevimli" kelimesiyle daralınca güldüm. "Yoksa tüm bu muhteşem prenses olayına alınabilirdim."

"Yapmazdım," diye fısıldadı. "Bulaşık suyu kadar donuktu ve sürekli uyuyakalıyordu."

"Uyuyan Güzel!" Jan başını kaldırarak bağırdı. "Uyuyan Güzel'i izleyebilir miyiz?"

"Evet!" Lily bağırarak odanın öbür ucundaki DVD dolabımıza doğru koştu.

Nate onlardan bana baktı ve homurdandı. "Düğün DVD'miz Uyuyan Güzel için ertelendi."

Onu kızlardan uzaklaştırdım ve kapının eşiğine getirdiğimde ona sarıldım. Kızların duyamayacağından emin olduğumda fısıldadım, "Belki de tüm bu Uyuyan Güzel olayında bir şeyler vardır."

Ellerini kalçalarımaya koydu, bakışları kısık ve sıcaktı. "Aklında ne var?"

"Cinsel fantezi düşünüyorum. Bu gece." Dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdirdim. "Seçim senin mi? Peri masalı tarzında bir genç kıızı mı oynayayım, yoksa biraz daha bilimkurgusal bir şey mi yapalım?" Müstehzi bir şekilde sııttım.

"Asla değişme," diye fısıldadı kısık sesle. "Sen bu halinle kesinlikle mükemmelsin."

"Siz neden bahsediyorsunuz?" Lily meraklı bir şekilde bize seslendi.

"Baban benimle neden evlendiğini hatırlıyor," diye karşılık verdim ve sııttı, o dayanılmaz gamzeleri günde en az otuz kez yaptıkları gibi yine parladı.

Johanna

"Belle burayı çok seviyor." Sudan gelen esinti tüylerimi diken diken ederken Cam'in yanına sokuldum. "Ceket giymeliydim."

Buna karşılık Cam onunkini açtı ve beni içine çekti, ceketini üzerime olabildiğince kapattı. "Buraya daha sık gelmek için çaba göstermeliyiz."

Başımı salladım, Belle'in arkadaşlarımız Lyn ve Peetie'nin kızı Sara ile sahilde oynamasını izliyordum. Lyn ve Cam'in annesi Helena onları kovalıyormuş gibi yapıyordu ve kıkırdamaları başımızın üstündeki martıların cıvıltılarına katılmak üzere havaya yükseliyordu.

Cam'in memleketi Longniddry'yi hep sevmişimdir. Bulunduğumuz sahili ve çocuğumun büyükanne ve büyükbabasını bu kadar çok sevmesini sevdim. Çocukken hep hayalini kurduğum türden bir hayata sahip olmasını seviyordum.

"Cole ve Shannon güneşin tadını çıkarıyor olacaklar," dedi Cam, sesinde bir gülümsemeyle.

Belle çığlık atarak Helena'nın elinden kurtuldu ve doğruca Büyükbabası Anderson'a doğru koşmaya başladı. Anderson gülerek onu havaya kaldırdı ve tekrar kuma bırakmadan önce etrafında dönerken kıkırdadı ve ağladı. Sara da aynı muameleyi talep etti ve Lyn ile büyükanne ve büyükbabası bakarken Peetie bunu yerine getirdi. Belle biraz ileriye doğru koşarken onu gözlerimle takip ettim.

Ben ona bakarken, o da çilek sarısı saçlarıyla huşu içinde suya bakan küçük bir çocuğa dönüştü. Bu, onunla birlikte otobüse atladığım ve onu Balloch'a götürdüğüm günün anısıydı, böylece ilk kez loch'u görebilecekti. O altı yaşındaydı; ben ise sadece on dört.

"Küçük kardeşimin evli olduğuna hâlâ inanamıyorum." "O yirmi yedi yaşında, Jo," diye hatırlattı Cam bana nazikçe.

"O benim için her zaman küçük olacak," diye fısıldadım, biraz duygusal hissederek. "Belle'le de bunu anlayacaksın. O senin için her zaman altı yaşında olacak."

"Bebeğim, iyi misin?" Yüzüme bakmak için başını eğdi.

"Bu çok saçma." Başımı salladım, gözyaşlarımı geri kırıştırdım. "Sanki... istediğim her şeyi elde ettiğimden beri zaman hızlanmış gibi hissediyorum. Belle biz farkına bile varmadan liseye başlayacak. Anne olmayı seviyorum. Bizi ebeveyn olarak seviyorum. Bunun sona ermesini istemiyorum."

"Asla durmayacak, Jo."

"Biliyorum ama Cole'a baksana. Durmuyor ama bir süre sonra sana aynı şekilde ihtiyaç duymuyorlar."

Cam bir an sessiz kaldı, sanırım üzüntüm karşısında şaşırmıştı.

Ama her zaman olduğu gibi beni şaşırtma yeteneğine de sahipti. "Sen...? Başka bir bebek istiyor musun?"

Gözlerinin içine bakıp kendimi ele vermekten korkarak ona karşı gerildim. "Bu yıl kırk yaşındasın, Cam."

"Ve sen sadece otuz beş yaşındasın. Hala zaman var... eğer istediğin buysa?"

Ona bakmak için döndüğümde içimde bir umut kabarmaya başladı. Aylardır bu konuda baskı yapıyordum ama Cameron başka bir çocuk istediğine dair hiçbir ipucu vermemişti. Daha fazla mali stres yaratacaktı. Belki de yaşamak için başka bir yer aramak zorunda kalacaktım. Ama ben gerçekten bir bebek daha istiyordum. Belle'in benim gibi bir abla olmasını ve küçük kardeşinin Cole'un bana baktığı gibi ona bakmasını istiyordum.

"Başka bir bebek ister misin?"

Cam gözlerime baktı, dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Evet, ben de başka bir bebek isterdim. Sadece bunun senin istediğin bir şey olduğunu düşünmemiştim. Bir şey istediğinde genellikle bana söylersin, Jo." Gözlerimdeki heyecanı görünce şimdi sıırıyordu.

"Gerçekten bir çocuk daha istiyorum," diye fısıldadım.

"Gerçekten istiyorum." Yavaşça başını salladı. "O zaman denemeye başlarız."

"Öylece mi? Tartışma yok mu?"

"Kolay olmayacak." Gözlerini kumsaldan aşağıya dikti. Diğerleri bizden daha da ilerlemişti ve Belle ile Sara şimdi kumsalda el ele zıplıyorlardı. "Ama buna değer."

Kollarımı boynuna doladım ve sıkıca tutundum. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

Onu öptüm, uzun, yavaş, tatlı bir öpücük, içimdeki tüm sevgi ve minnettarlıkla doluydu.

Cameron MacCabe bunca yıl geçmesine rağmen beni gezegendeki en mutlu kadın yapma yeteneğine sahipti. Gözyaşlarım kirpiklerimde titredi ve öpücüğü kestiğinde yanaklarıma sıçradı.

Cam başparmağıyla gözyaşlarını sildi. "Mutlu gözyaşları mı?" "Hem de çok."

Sırıttı ve bana daha sıkı sarıldı. "Bu eğlenceli olacak."

"Kabileye bir çocuk daha mı ekliyorsun?" Burnumu çektim, kıkırdadım. "Sürekli seksi kastetmiştim... ama evet, o da var."

Elimden tutup beni ailemize doğru götürürken kahkahalarım sahilde çınladı. Kahkahamın sesiyle, sarı saçları gülümseyen yüzünün etrafında çılgınca uçuşan Belle, hemen sahile geri dönüp bize doğru koştu.

Ellie

Annemin mutfağının kapısına sessizce yaslanmış, lavabonun başında tek başına durup bulaşık makinesine giremeyen bardak ve fincanları yıkayan Adam'ın sırtını inceliyordum.

Mutfak işlerine aldırmayan bir adamla evlendiğim için Tanrı'ya ilk kez şükretmiyorum.

"Seni orada hissedebiliyorum, biliyorsun," dedi sessizce, kelimeler eğlenceyle doluydu.

Gülümsedim ve odaya girdim. "Hannah ve Marco birazdan çıkıyorlar."

"Biz de eve gitsek iyi olacak. Sanırım Jarrod Bray'i çok yıprattı."

Arkasına geçip kollarımı ona doladım ve yanağımı omzuna yaslarken kollarımı göğsünde birleştirdim.

"Düşünüyordum da..."

"Hmm, bu asla iyi bir şey değildir." "Ben ciddiylim."

Adam homurdandı. "Ben de öyle."

Beni görmemesine rağmen gözlerimi devirdim. "Bu düşünce tarzını seveceksin. Söz veriyorum."

Cevap olarak bir fincanı kurulamayı bıraktı ve döndü, böylece beni göğüs göğüse kendisine çekerken kollarımı omuzlarına yeniden dolamak zorunda kaldım. Koyu renk gözlerine baktım ve gözlerinde bir hoşnutsuzluk parıltısı gördüm. Bu bakışı son birkaç haftadır birkaç kez görmüştüm ve beni endişelendirmeye başlamıştı. Ancak çocukların Disney World tatilini ayarladıktan sonra sorunun ne olduğundan şüphelenmeye başladım.

"Seni ihmal ediyordum," diye fısıldadım, saçlarını yüzünden çekerek.

Gözlerinin etrafında eskiden olmayan birkaç kırışıklık vardı ama bunlar sadece onu daha sert ve ilginç gösteriyordu. Lanet olası erkekler. Neden biz kadınlar genç görünmek için kığımızı yırtmak zorunda kalırken onların çoğu yaşlandıkça daha iyi görünüyor?

"Ellie?"

Başımı salladım, odaklandım. "Ödevim üzerinde çalışıyordum ve tüm boş zamanımı çocuklarla geçiriyordum ve sen de meşguldün. Sen ve ben hiç 'biz zamanı' geçirmedik."

Başını salladı, ifadesine rahatlama gibi bir şey girmişti ve ben suçluluk duygusuyla dolmuştum.

"Fark etmediğimi mi sandın?" Dedim.

"Dediğin gibi, meşguldük." Omuz silkti.

"Adam, aylardır biriyle çıkmadığımızı fark ettim. Aylardır ayaküstü sevişmekten başka bir şey için zamanımız olmadığını fark ettim." Ona doğru bastırdım. "Mutsuz olduğunda bana söylemelisin."

"Els." Kollarını bana daha da sıkı sardı. "Mutsuz değilim. Sadece seni özledim. Asla ailem gibi olmak ve çocuklarımı görmezden gelmek istemedim ama arada sırada karımla da vakit geçirmek istiyorum."

"Ben de." Yavaşça gülümsedim. "Bu yüzden annem ve Clark'tan bu gece çocukları almalarını istedim. Eve gidip gece için bir şeyler alırız, buraya getiririz, sonra da sen ve ben istediğimiz her şeyi yaparız."

Adam kaşlarını kaldırdı. "Şaka mı yapıyorsun? Çünkü eğer şaka yapıyorsan, bu gerçekten çok acımasızca."

Kıkırdadım. "Şaka yapmıyorum. Sadece sen ve ben, tatlım."

Beni öptü, daha fazlasını vaat eden yumuşak bir öpücüktü ve sonra ağzıma fısıldamak için geri çekildi, "Çocukların eşyalarını bırakacağız ve sonra eve gidiyoruz, böylece seni istediğim kadar sert becerebilirim ve istediğin kadar yüksek sesle boşalabilirsin."

Bacaklarımın arasından bir uyarılma çizgisi fırladı ve suskun bir şekilde başımı salladım.

Gözleri kızarmıştı. "Hadi gidelim artık."

Sırıttım ve başımı salladım. "Senin için başka bir hediyem var." "Lütfen transparan iç çamaşırı de."

Gülerek başımı salladım. "Daha iyi."

Transparan iç çamaşırlarından daha iyi bir şey olabileceğinden kuşkulu görünüyordu.

"Yazın çocuklarla Disney World'e gideceğiz ve onlarla eğleneceğiz." Çünkü her ne kadar yaklaşan tatilin öngörülen kaosuyla dalga geçse de, çocuklarıyla takılmayı seviyordu. Onun asıl sorunu beni hiç yalnız görememektir. "Ve sonrasında, sen ve ben dört gece için Joss ve Braden'ın Como Gölü'ndeki villasına gidiyoruz. Orayı alabileceğimizi söylediler, annem ve Clark da çocuklara bakmaktan mutlu olacaklar."

Adam bir an inanamıyormuş gibi bana baktı. Ciddi olduğumu anlayınca beni tekrar, bu sefer daha sert öptü. Nefes almak için öpüşmeyi kestik ve sesi kısık bir şekilde, "Seni seviyorum," dedi.

"Benden nefret etmek biraz zor, tatlım," diye takıldım.

"Şaka yapmıyorsun," diye homurdandı ve beni kapıya doğru geri itti. "Evde, çocukların eşyaları, burada, evde, gençler gibi düzüşüyoruz. Şimdi."

Bana iki kez söylemesine gerek yoktu.

Joss

"Anne, yazıyor musun?"

Arkamdan gelen en büyük çocuğumun sesiyle parmaklarım dizüstü bilgisayarımın tuşlarında hareketsiz kaldı. "Yazdığım oda burası mı?" Arkamı dönmeden söyledim.

"Yazıyormuş gibi görünmüyordun."

Sandalyemde döndüğümde Beth'in ofisimin artık açık olan kapı aralığında gezindiğini gördüm. "Kapalı kapı ve anahtarların vurulma sesi bunu ele vermedi mi?"

On bir yaşındaki çocuğum bana çok benzeyen bir şekilde yüzünü buruşturdu. "Babam Ellie'yle birlikte, Luke video oyunu oynuyor ve ben de sıkıldım."

"Kitap okuduğunu sanıyordum."

"Öyleydim ama kitabım sıkıcı. Ayrıca... bugün cumartesi, biliyorsun." Ellerini kalçalarına koydu ve bana ters ters baktı.

O parıltının göğsüme çarptığını ve küçük bir ağrının yayıldığını hissettim. Yazılarımı ve hayatımı çocuklarımla ve Braden'la dengelemek için elimden geleni yapıyordum ama belli ki bazen yanlış yapıyordum. "Git ve Luke'u hazırla, ben de babanı getireyim. Öğle yemeğine ve sinemaya gideriz. Kulağa hoş geliyor mu?"

"Nasıl ebeveyn olunacağına dair bu ipuçlarını vermek zorunda kalmamalıyım anne." Kaşlarını okullu bir tavırla bana doğru kaldırdı. Bu saçmalığı nereden öğrendiğini gerçekten bilmiyordum.

Ben de ona kaşımı kaldırarak karşılık verdim. "Tamam, ukala."

Mesaj alındı."

Muzaffer bir edayla sırtıttı ve kardeşini almaya gitti.

Belgemi kaydedip bilgisayarımı kapatırken kıkırdadım. Çocuğum kendi iyiliği için fazla akıllı olmaya başlamıştı. Bu

Ancak benim gibi bir annesi ve Braden gibi bir babası varken ukalalığını dizginlemek zordu.

Söz konusu babayı oturma odasında bulunca, kapının girişinde durup bir süre ona baktım. Braden'in uzun ve hala lezzetli bir şekilde bakımlı vücudu kanepemizin üzerine yayılmıştı. Küçük kızımız Ellie de Braden'in göğsüne yayılmıştı. İkisi de uyuyordu.

Cebimden telefonumu çıkardım ve fotoğraf çekmeye başladım.

"Ne yapıyorsun?" Braden uykulu bir şekilde mırıldandı.

Telefonumdan başımı kaldırdığımda bir eliyle gözlerini ovuştururken diğer eliyle Ellie'nin sırtını okşadığını gördüm.

"Ellie'yle uyurken çekilmiş bir fotoğrafınızı Instagram'a koymak.

Okuyucularım buna bayılacak."

Şimdi daha uyanık görünüyordu, kaşlarını çatı. "Ne?"

"Bilmiyor muydun bebeğim? Sen onların en sevdiği kitaptaki erkek arkadaşlarının hayata gelmiş halisin."

"Okuyucularınla benim fotoğraflarımı mı paylaşıyorsun?" diye homurdandı uykulu bir şekilde.

"Senden biraz faydalanmam gerekiyordu. Sosyal medya takipçilerimi arttırdın. Oh bak. Şimdiden yirmi beğeni." Telefonumun üstünden ona sııttım ve gözleri kısıldı.

"Bunun için bana borçlusun."

Düşüncesi bile bedenimi ısıttı. "Aklında ne var?"

Yavaş, hınzır ve tatlı bir şekilde gülümsedi. "Bir şeyler düşüneceğim."

"Beğenecek miyim?"

"Çocuğumuz odada uyurken benimle flört mü ediyorsun?"

Onlara doğru yürüdüm. "Beni duyamaz," diye fısıldadım, yumuşak saçlarını okşamak için kalçalarımın doğru eğildim.

"Dışarıda."

"Yazdığını sanıyordum."

Dikkatimi Ellie'den Braden'a çevirdim ve her zamanki gibi onun soluk mavi bakışlarına daldım. "Beth beni özlüyor. Gerçi bunu tam olarak böyle ifade etmedi."

"O yapmazdı." Sevgiyle gülümsedi. "Birini özlediğinde bunu açıkça itiraf edemeyecek kadar annesine benziyor. Bu duyguyu her zaman alaycı bir dille ifade etmek zorunda kalır."

Kıkırdadım. "Bu senin için hayatı eğlenceli kılıyor." "Başka türlüünü istemezdim, bebeğim."

Eğilerek dudaklarımı dudaklarına bastırdım, yumuşak bir öpücük olması niyetindeydim ama her zamanki gibi daha da derinleşti.

"İğrenç!" Beth'in sesi bizi ayırdı. "Bunu benim önümde yapmak yeterince kötüyken bir de Ellie'nin önünde yapmak?"

Onun gürültülü girişiyle Ellie, Braden'ın göğsünde kıkırdandı ve uyandırıldığı için sızlanmaya başladı.

"Beth, kız kardeşin uyuyordu," diye uyardım.

Hemen suçlu bir ifadeye büründü ve sanki artık sessiz olan girişi kız kardeşinin uyanmasını engelleyecekmiş gibi parmak uçlarında odaya süzüldü. Hemen yanıma gelerek diz çöktü ve elini Ellie'nin sırtına koydu. "Sorun yok bebeğim," dedi usulca. "Dışarı çıkacağız. Dışarı çıkmak ister misin?"

Ellie uyuklu bir şekilde kardeşine uzandı ve Beth onu kolaylıkla kollarına alıp ayağa kalktı. "Ben gidip üstünü değiştireyim."

Beth'in eteğinin ucunu çekiştirdim. "Teşekkür ederim, bebeğim."

Onlar gittikten sonra Braden doğrulup ellerini dağınık saçlarında gezdirdi. "Dışarı mı çıkıyoruz?"

Başımı salladım ve kucağına oturup ellerimle saçlarını daha da karıştırdım. "Beth sıkılmıştı."

Kolunu belime doladığında kaşlarını çattı. "Çocukları dışarı çıkarabilir, seni burada yazman için bırakabilirdim."

"Hayır." Onu tekrar öptüm. "Beth bir noktaya değiniyordu. Seninle ve çocuklarla daha fazla zaman geçirmem gerekiyor. Seninle daha fazla zaman geçirmek istiyorum."

"Ve bu gece benimle?" Ağzını alaycı bir şekilde

benimkinin üzerinde gezdirdi.

"Her gece seninle," diye fısıldadım ve beni daha sert öptü.

"İğrenç!"

Bu sefer Luke'u kapının girişinde kollarını göğsünde kavuşturmuş bir halde görünce ayrıldık.

"Sorun mu var?" Sekiz yaşındaki çocuğuma kaşlarımı kaldırarak baktım. "Evet." Sanki çok belli olması gerekiyormuş gibi söyledi. "Sen bunu çocukların önünde yapmamalısın. Beth öyle diyor. Bunun bir kural olduğunu söylüyor."

Braden kıkırdadı. "Evlat, bu evde kural koyan tek kişiler annen ve babandır. Anladın mı?"

İtaatkâr bir şekilde başını salladı ama hâlâ şaşkın görünüyordu. "Belki de bu bir kural olmalı?"

Sorudaki umut karşısında kahkahalarımı geri çektim.

"İnan bana dostum," dedi Braden, vurgulamak için kalçamı sıkarak. "Bu evde kural olma ihtimali en düşük olan şey bu."

"Ama bir şans var mı?"

Sırıtişımı Luke'tan saklamak için yüzümü Braden'ın boynuna çevirdim.

"Hayır. Hiç şansımız yok."

"On sekiz yaşına geldiğimde kurallar koyabilecek miyim?"

Bu işin nereye varacağını anlayan Braden kıkırdadı. "Evlat, on sekiz yaşına geldiğinde, kızlarla öpüşmeme kuralı koymak isteyeceğin son şey olacak."

"Olabilir. Ama annemi öpmek yok kuralı kesinlikle uygulanacak." Kapı aralığından kayboldu ve kız kardeşine bağırıldığını duyduk, muhtemelen bizi şikayet etmek için onu aramaya gidiyordu.

"Bize karşı birleşiyorlar," diye mırıldandım uğursuzca, oğlumuzun ardından bakarken.

"Oh, deneyebilirler." Braden beni tekrar öpebilmek için yüzümü çevirdi. Geri çekildiğinde sırttı. "Ama başaramayacaklar."

Gözlerindeki mizah, benim de paylaştığım mizah ve aramızdaki bağ sayesinde sırttım.

ve her zaman da öyle olacağını biliyordum. "Biz hallederiz."

"Biz hallederiz," diye onayladı Braden ve sonra Luke odaya geri dönerken beni bir kez daha öptü ve oğlumuzun öfkesinin sesiyle kahkahalarımız birbirimizin dudaklarında köpürdü.

Grace

El ele ragbi stadyumuna doğru yürürken Logan'ın kulağına "Charlie'ye karşı daha nazik olmalısın," diye fısıldadım.

Maia önümüzde yürüyor, Chloe ve Ed onlarla bir şeyler hakkında sohbet ederken Charlie'nin elini sıkıca tutuyordu.

Logan homurdandı. "İyi davrandım."

"Taksiyle buraya gelirken onunla iki kelime bile konuşmadın."

"Ona ne söylememi istiyorsun?" Kaşlarını çatı. "Ona söylemeyi düşünebildiğim tek şey tehdit içeriyor."

"Geçen gün düğünde ona karşı mükemmel bir beyefendiydi. O her zaman mükemmel bir beyefendidir."

Charlie sanki kendisinden bahsettiğimizi anlamış gibi omzunun üzerinden bize bir bakış fırlattı ve yüzü kızardı. Uzun boylu ve sırık gibiydi, çocuksu bir şekilde sevimliydi. Zeki, komik ve şıktı. Köşeli yüzüne çok yakışan kalın çerçeveli siyah bir gözlük takmış, beyaz bir gömlek, siyah bir yelek ve bel kemerinin bir tarafından diğer tarafına zincir sarkan siyah dar bir takım pantolon giymişti.

"Ona grubu hakkında soru sorabilirsin. Maia çocukların bir konser ayarladığını söyledi."

"Bir grup." Logan başını salladı. "Bay İyi Adam'dan Gruptaki Adam'a dönüştü."

"Bunu şimdiye kadar atlatmışsındır sanıyordum."

"Bunu atlatamadım çünkü ne kadar uzun süre birlikte olurlarsa ve o küçük herife ne kadar çok aşık olursa, küçük kızıma tecavüz etme şansı da o kadar artar."

Elini sıktım. "Büyümesine izin vermeli ve sorumlu davranması için ona güvenmelisin."

Yüzü bana doğru döndü. "Ne biliyorsun? Şimdiden oldu mu?"

"Aman Tanrım, babalık seni delirtmiş." İçimi çektim. "Hadi başka bir şeyden konuşalım."

"Ne gibi?"

"Bilmiyorum... belki -"

"Acele edin, yavaş koçlar!" Chloe sırtarak bize bağırdı.

Ona gözlerimi devirdim ama Logan ve ben hızlanıp onları tribünlere kadar takip ettik. Juno ilk sıradaki koltuklarda bizi bekliyordu.

"Hey, sen." Ona sıkıca sarıldım. "Nasılsın?"

"İyiyim." Bize sırttı. "Maç için heyecanlıyım."

"Kimi destekliyorsun, Grace?" Ed bana takıldı.

İskoçya-İngiltere maçıydı.

Yüzümü buruşturdum.

"Komik." "Hayır, ciddi mi?"

"Aidan'ı destekliyorum," diye homurdandım ve bir yanımda Juno, diğer yanımda Logan olduğu halde oturdum.

"Aka İskoçya."

"Sadece kontrol ediyorum."

"Chloe, lütfen kocanı benim için yumrukla."

"Ow!"

Sandalyelerden ona doğru baktım ve sırttım. "Teşekkür ederim."

Bana göz kırptı ve Ed'in homurdanmasını duymazdan geldi. "Aidan hazır mı?" Logan Juno'ya söyledi.

"Her zaman olabileceği gibi."

Charlie, Maia'nın yanından, "Burası tıklım tıklım dolu," diye belirtti. Maia babasının yanına oturmuş, Charlie'yi de onun diğer yanına yerleştirmişti. Akıllı kız.

"Öyle," dedi Logan ve "Büyük bir rugby hayranı mısın Charlie?" diye sorarak beni daha da şaşırttı.

Charlie ve Maia da en az benim kadar şaşkın görünüyorlardı. Charlie kendini toparladı. "Pek sayılmaz, efendim."

"Ben de öyle. Ama destekleyeceğiniz biri olduğunda durum değişiyor."

"Kesinlikle," diye aceleyle kabul etti. "Aidan havalı bir adam." Logan ona baktı. "Ben de havalı bir adamım, Charlie."

Maia'nın erkek arkadaşı zorlukla yutkundu. "Elbette efendim." İnledim. "Neredeyse sahip oluyordun. Sonra da mahvettin." Logan pişmanlık duymadan sıırttı.

"Kimse yemek getirdi mi?" Chloe bağırdı. "Hayır."

"İçki?"

"Hayır."

Chloe bize iğrenmiş bir bakış fırlattı. "İyi iş çıkardınız çocuklar."

"Git ve bize her zamanki içkilerimizi getir," diye seslendi Juno. "Hâlâ vaktimiz var."

Arkadaşım çantasını çıkardı.

Logan omzuyla beni dürttü. "İçecek bir şey ister misin?"

Dudağımı ısırdım ve ona baktım. "Belki sadece su." "Bira ya da şarap istemiyor musun?"

Başımı salladım.

Juno kaşlarını çattı. "Aidan dışarı çıktığında **o n u** selamlamak için her zaman bir bira alırız."

"Biliyorum. Sadece bugün içmek istemiyorum."

Homurdandı. "Ne oldu? Hamile misin?"

O kadar çok kızardım ki yüzüm yanıyormuş gibi hissettim. "Aman Tanrım, hamilesin!"

"NE?" Maia bağırdı.

Logan şok içinde bana bakarken sessizdi. "Ne oldu? Ne kaçırdım?" Chloe'nin sorduğunu duydum.

"Grace hamile!" Maia haykırdı ve en azından sesi mutlu geliyordu.

"Logan?" Elini uzattım. "İyi misin?"

"Hamile misin?" dedi, sesi alçaktı. "Hamile mi, hamile mi?"

Uygunsuz bir şekilde kıkırdadım. "Başka türlü bir hamile var mı?"

"Hamile bir duraklama var," diye yardımcı oldu Juno.

"Birazcık hamile misin yoksa hamile misin, hamile misin?" Logan benden başka herkesi kesinlikle görmezden gelerek söyledi.

"Bir sürü hamile."

Bana doğru hamle yapıp ayağa kalkarken beni koltuğumdan çekince şaşkınlıkla sıçradım. Ayaklarım yerden kesildi ve o beni sıkıca tutarken ben de ona sarıldım, yüzü boynuma gömülmüştü.

Sonunda beni yere indirdi ve yüzümü ellerinin arasına almak için geri çekildi.

"Anladığım kadarıyla mutlusun o zaman?" Gözlerimde parlayan yaşlarla gülümsedim.

"Az bile söyledin bebeğim," diye fısıldadı.

"Sarılmak istiyorum!" Maia bize doğru itti ve sıranın dar sınırlarında kollarını ikimize de doladı.

Logan kolunu ikimize dolayıp küçük bir çocuk gibi sırtınca güldüm.

"Kenara çekilin millet!" Chloe bana ulaşmak için onun kolunun altından eğilerek huffladı. "En iyi arkadaşın geçmesine izin verin."

"Bunun gerçekten seninle bir ilgisi yok Chloe," diye takıldı Logan, o bana sokulurken.

"Ah oğlum." Sanki onun için üzülyormuş gibi başını salladı. "Gerçekten de öğrendiğinden daha hızlı öğrenmen gerekiyor. En iyi arkadaş... bu ben oluyorum" -kendini işaret etti- "her zaman gerçek seks dışındaki her şeye dahil edilir."

"İşte o an benim için mahvoldu." Maia burnunu kırıştırdı.

Logan homurdandı. "Bence sadece mahvoldu, nokta."

Chloe burnunu havaya kaldırdı. "Senin olumsuzluklarını dinlemeyeceğim. Gidip güzel ve ıslıl ıslıl parlayan en iyi arkadaşına su getireceğim. Bu gece sende farklı bir şeyler olduğunu düşünmüştüm."

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.